

KAZAK KİŞİ ADLARININ YAPISAL ANALİZİ

Yasin ESKİ

Yüksek Lisans Tezi

Danışman: Doç. Dr. Murat ÖZŞAHİN

Mayıs, 2021

Afyonkarahisar

T.C.
AFYON KOCATEPE ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
ÇAĞDAŞ TÜRK LEHÇELERİ VE EDEBİYATLARI ANA BİLİM DALI
YÜKSEK LİSANS TEZİ

KAZAK KİŞİ ADLARININ YAPISAL ANALİZİ

Hazırlayan

Yasin Eski

Danışman

Doç. Dr. Murat ÖZŞAHİN

AFYONKARAHİSAR 2021

YEMİN METNİ

Yüksek Lisans tezi olarak sunduğum “ **Kazak Kişi Adlarının Yapısal Analizi** ” adlı çalışmanın, tarafımdan bilimsel ahlak ve geleneklere aykırı düşecek bir yardıma başvurmaksızın yazıldığını ve yaralandığım eserlerin kaynakça’da gösterilen eserlerden oluştuğunu, bunlara atıf yapılarak yararlanmış olduğumu belirtir ve bunu onurumla doğrularım.

20/ 06 /2021

İmza

Yasin ESKİ

T.C.

AFYON KOCATEPE ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ

ENSTİTÜ ONAYI

Öğrencinin	Adı- Soyadı	Yasin ESKİ
	Numarası	170678106
	Anabilim Dalı	Çağdaş Türk Lehçeleri ve Edebiyatları
	Programı	Çağdaş Türk Lehçeleri ve Edebiyatları
	Program Düzeyi	☒ Yüksek Lisans ☐ Doktora ☐ Sanatta Yeterlik
Tezin Başlığı		Kazak Kişi Adlarının Yapısal Analizi
Tez Savunma Sınav Tarihi		28.07.2021
Tez Savunma Sınav Saati		13:00

Yukarıda bilgileri verilen öğrenciye ait tez, Afyon Kocatepe Üniversitesi Lisansüstü Eğitim-Öğretim ve Sınav Yönetmeliği'nin ilgili maddeleri uyarınca jüri üyeleri tarafından değerlendirilerek ☒oy birliği – ☐oy çokluğu ile kabul edilmiştir.

Prof. Dr. Elbeyi PELİT
MÜDÜR

ÖZET

KAZAK KİŞİ ADLARININ YAPISAL ANALİZİ

Yasin ESKİ

AFYON KOCATEPE ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
ÇAĞDAŞ TÜRK LEHÇELERİ VE EDEBİYATLARI ANABİLİM DALI

Mayıs, 2021

Danışman: Doç. Dr. Murat ÖZŞAHİN

Bu çalışmada söz konusu “Kazak Türklerinde Kişi Adları: / (Kazak isimleri) / T.J. Januzağov – K. S. Esbayeva; Türkiye Türkçesine aktaran Nurettin Aksu. — Ankara: Türk Dil Kurumu, 2003.” adlı eserden incelediğimiz 3.256 adet erkek adı, 1204 adet de kadın adı olmak üzere toplam 4460 adet kişi adı bulunmaktadır. Eserde kişi adları, baba adları ve soyadlarının Kazakça doğru yazılışı, imla kuralları temelinde sunulmaktadır. Bu adların yapısı oldukça çeşitlilik arz etmektedir. Çalışmamızda da yapısal olarak çeşitlilik arz eden kişi adlarının anlamlarına, kökenlerine ve yapısal özelliklerine yer verilip bu konular değerlendirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Adbilim, Kişi Adları, Ad verme, Türk, Kazakistan.

ABSTRACT

STRUCTURAL ANALYSIS OF KAZAKH ANTHROPONYMES

Yasin ESKİ

AFYON KOCATEPE UNIVERSITY
SOCIAL SCIENCES INSTITUTION
DEPARTMENT OF CONTEMPORARY TURKISH DIALECTS AND
LITERATURES

May 2021

Supervisor: Assoc. Prof. Dr. Murat ÖZŞAHİN

In this study, there are a total of 4460 personal names, consisting of 3.256 male names and 1204 female names, which are examined from the work named "**Kazak Türklerinde kişi adları: / (Қазақ esimderi) / T. J. Januzaқov – K. S. Esbayeva; Türkiye Türkçesine aktaran Nurettin Aksu. — Ankara: Türk Dil Kurumu, 2003** (Personal names of Kazakh Turks: / (Қазақ esimderi) / T. J. Januzaқov – K. S. Esbayeva; Translated to Turkey Turkish by Nurettin Aksu. — Ankara: Turkish Language Association, 2003)" In this study, the correct spelling of personal names, father's names and surnames in Kazakh is provided on the grounds of orthographic rules. There are many variations in the structure of these names. In this study, the meanings, origins and structural features of people's names, having many structurally variations, are included and these matters are evaluated.

Keywords: Onomatology, Personal Names, Name-Giving, Turk, Kazakhstan.

ÖN SÖZ

Kişilere verilen isimler toplumların kültürel özelliklerini, yaşadığı bölgelerin coğrafi özelliklerini yansıtmakla beraber, düşünce yapıları hakkında da bilgiler vermektedir. Kazak Türkçesinde de kişilere verilen isimler; ilk insandan bugüne kadar çevresini, doğasını tanıma merakı ile başlayan edindiği bilgiler ışığında hayal gücünü, zekâsını ve gözlemlerini, bir araya getirdiği adına “kültür” dediğimiz hazineyi oluşturmuştur.

Bu tezimizde Kıpçak grubunda yer alan Kazak Türkçesindeki kişi adlarını hem yapı hem de anlam bakımından karşılaştırmaya çalıştık. Oğuz dilleri grubunda yer alan Türkiye Türkçesindeki kişi adlarıyla ortak kullanımların söz konusu olduğu durumlar da tespit edilmiştir. Çalışmamızda “Kazak Türklerinde Kişi Adları: / (Kazak isimleri) / T.J. Januzağov – K. S. Esbayeva; Türkiye Türkçesine aktaran Nurettin Aksu. — Ankara: Türk Dil Kurumu, 2003.” adlı eserinin içinde yer alan kişi adları tek tek tespit edilip listelenmiş ve anlamları bulunmuştur. Ad bilim üzerine bilgiler ve bu alanda yapılan çalışmalara değinilmiştir. Daha sonra kişi adları yapı bakımından basit, türemiş, birleşik, unvan ve birleşik fiil yapıları kişilerin adları olmak üzere beş başlık altında incelenmiştir. Basit kişi adları yapı bakımından incelendikten sonra türemiş kişi adlarını oluşturan yapılar ekleri tek tek açıklanmış ve bu eklerin oluşturduğu kişi adlarına yer verilmiştir. Devamında birleşik, unvan ve birleşik fiil yapıları kişilerin adları da yapı bakımından incelenmiştir. Yapı bakımından inceleme bittikten sonra basit, türemiş, birleşik, unvan ve birleşik fiil yapıları kişilerin adları anlam bakımından da ayrıntılı bir şekilde incelenmiştir.

Tez çalışmam süresince benden yardımlarını ve engin bilgilerini esirgemeyen, karşılaştığım problemleri en iyi şekilde aşmamı sağlayan, sayın Prof. Dr. Nergis BİRAY’a ve tez danışmanım sayın Doç. Dr. Murat ÖZŞAHİN’e teşekkürü borç bilirim. Bu süreçte maddi ve manevi desteklerini hiçbir zaman esirgemeyen ve bana bu yolda sabır gösteren kıymetli babam Salih Eski’ye ve kıymetli annem Nuray Eski’ye her daim yanımda oldukları için çok teşekkür ederim.

Yasin Eski

2021, Afyonkarahisar

İÇİNDEKİLER

	<u>Sayfa</u>
YEMİN METNİ.....	ii
ÖZET.....	iv
ABSTRACT	v
ÖN SÖZ	vi
KISALTMALAR DİZİNİ.....	i
GİRİŞ.....	1

BİRİNCİ BÖLÜM AD BİLİMİ (ONOMASTİK)

1.AD BİLİMİ (ONOMASTİK).....	4
1.1.AD NEDİR?	5
1.2.AD BİLİMİ NEDİR?.....	6
1.3.AD BİLİMİ ÜZERİNE YAPILAN ÇALIŞMALAR	6

İKİNCİ BÖLÜM KAZAK KİŞİ ADLARININ MENŞEİ VE SINIFLANDIRILMASI

1.KAZAK KİŞİ ADLARININ MENŞEİ VE SINIFLANDIRILMASI	11
1.1.FARŞÇA KAYNAKLI KİŞİ ADLARI.....	13
1.1.1.Farşça + Türkçe / Türkçe + Farşça Kaynaklı Kişi Adları.....	16
1.2.ARAPÇA KAYNAKLI KİŞİ ADLARI	22
1.2.1.Arapça + Türkçe / Türkçe + Arapça Kaynaklı Kişi Adları	29
1.3.ARAPÇA + FARŞÇA / FARŞÇA + ARAPÇA KAYNAKLI KİŞİ ADLARI ...	40
1.4.MOĞOLCA KAYNAKLI KİŞİ ADLARI	43
1.5.RUŞÇA KAYNAKLI KAZAK KİŞİ ADLARI.....	43
1.6.RUŞÇA ÜZERİNDEN KAZAK TÜRKÇESİNE GEÇEN BATI KAYNAKLI KİŞİ ADLARI.....	44
1.6.1.Fransızca Kaynaklı Kişi Adları.....	44
1.6.2.İngilizce Kaynaklı Kişi Adları	44
1.6.3.İtalyanca Kaynaklı Kişi Adları	44
1.6.4.Latince Kaynaklı Kişi Adları	44
1.6.5.Moğ.+ T./ Rus.+ T. / Far.+ Rus./ T.+ Moğ./ Ar.+ Rus. / Moğ.+ Far./ Moğ.+ Ar., Kaynaklı Kişi Adları.....	44

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

KAZAK TÜRKÇESİNDEKİ KİŞİ ADLARININ YAPI BAKIMINDAN İNCELENMESİ

1.KAZAK TÜRKÇESİNDEKİ KİŞİ ADLARININ YAPI BAKIMINDAN İNCELENMESİ.....	46
1.1.BASİT (YALIN) YAPILI KİŞİ ADLARI	46
1.2.TÜREMİŞ YAPILI KİŞİ ADLARI.....	57
1.2.1.Türemiş Yapılı Kişi Adlarını Oluşturan Ekler Ve Bu Eklerle Yapılmış Kişi Adları.....	59
1.2.1.1.İsimden İsim Yapan Ekler	59
1.2.1.1.1.+ lık / +lık / +dık / +dik / +tık / +tik.....	59
1.2.1.1.2.+lı / +li / +dı / +di / +tı / +ti.....	59
1.2.1.1.3.+şa / +şe.....	60
1.2.1.1.4.+şak / +şek.....	60
1.2.1.1.5.+y.....	60
1.2.1.1.6.+şı / +şi.....	60
1.2.1.1.7.+las / +les / +das / +des / +tas / +tes.....	60
1.2.1.1.8.+day / +dey / + tay / + tey	61
1.2.1.1.9.+man / +men.....	61
1.2.1.1.10.+sal	61
1.2.1.1.11.+ daş / + taş.....	61
1.2.1.1.12.+şıl / +şil.....	61
1.2.1.2.Fiilden İsim Yapma Eki.....	62
1.2.1.3.-ğın / -gin / -kın / -kin	62
1.2.1.4.-w.....	62
1.2.1.5.-ş.....	62
1.2.1.6.-mak / -mek / -bak / -bek / -pak / -pek.....	62
1.2.1.7.-k / k.....	62
1.2.1.8.-ak / -ek.....	62
1.3.BİRLEŞİK YAPILI KİŞİ ADLARI	63
1.3.1.Yapı Bakımından Birleşik Kişi İsimlerin Kuruluşu.....	85
1.3.1.1.Eksiz Biçimde Kurulan Birleşik Yapılı Kişi İsimleri.....	85
1.3.1.2.Ekli Biçimde Kurulan Birleşik Yapılı Kişi İsimleri	96
1.3.2.Unvan Biçimde Kurulan Birleşik Yapılı Kişi Adları	97
1.4.BİRLEŞİK FİİL YAPILI KİŞİ ADLARI.....	106
1.4.1.Bir İsim Ve Bir Yardımcı Fiilin Oluşturduğu Birleşik Fiiller (İsim+Fiil).106	106

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM
KAZAK KİŞİ ADLARININ ANLAMLARI, MENŞEİ VE LİSTESİ

1.KAZAK KİŞİ ADLARININ ANLAMLARI, MENŞEİ VE LİSTESİ.....	109
1.1.MENŞEİ VE ANLAMI BULUNAMAYAN KAZAK KİŞİ ADLARI	109
1.2.MENŞEİ VE ANLAMI BULUNAN KAZAK KİŞİ ADLARI.....	137
1.3.KİŞİ ADLARININ TAM LİSTESİ.....	337
1.3.1.Erkek Kişi Adları	337
1.3.2.Kadın Kişi Adları	370
DEĞERLENDİRME VE SONUÇ	383
KAYNAKÇA.....	390
ÖZGEMİŞ	Hata! Yer işareti tanımlanmamış.

KISALTMALAR DİZİNİ

T. : Türkçe

Ar. : Arapça

Far. : Farsça

Fr. : Fransızca

İng. : İngilizce

Moğ. : Moğolca

İt. : İtalyanca

Rus. : Rusça

Lat. : Latince

Kz. : Kazakça

Bk. : Bakınız

GİRİŞ

Ad verme kültürü geçmişten günümüze yok olmadan gelmiş ve her toplumun kendi içerisinde farklılıklar gösterse bile önemini her zaman korumuştur. Bu farklılıklar toplumların hayat tarzlarını, sosyal yapılarını, düşünce tarzlarını yansıtan bir ayna görevini üstlenmiştir.

Verilen bu adlar, anne ve babanın veya diğer aile büyüklerinin duygularını, düşüncelerini, inançlarını, beklentilerini yıllar boyu süre gelen gelenek ve göreneklerinin izlerini taşır. Bunun bir örneği olarak topluma yön veren bilge ve ulu kişilere ait adlar, tarihî kahramanların, siyaset, sanat, kültür gibi alanlarda kişilerin adların verilmesi ve kişinin sevdiği, değer verdiği önemli bir kişinin adını koyması âdet hâline gelmiş nesilden nesile aktarılmıştır.

Ad verme geleneği, aynı soydan gelen Türk topluluklarının ortak kültür mirasının izlerini taşımakta olup aynı ad veriliş çeşitliliğini kullandığı görüldüğünü yanında Arapça ve Farsça isimlerin Kazak Türkleri tarafından oldukça fazla tercih edildiği görülmektedir. Bu çalışma ile elde edilen bilgilerle Türk coğrafyasındaki Ruslaştırma politikasının ya da Rus kültürünün izlerini görmek de mümkündür. Bu etki, hatta baskı yıllardır farklı alanlarda etkisini gösterdiği gibi konuşma dilinde dolaylı olarak Kazak kişi adlarında da etkisini göstermiştir. İnsanların iletişimlerini Rusça aracılığıyla yapması bu etkiyi desteklemiştir. Dil bilincinin oluşmasına engel olan durumların başında Rusça eğitim ve Rus okulları gerçeği bulunmaktadır. Bu ve buna benzer durumlar Kazak halkının millî kültür ve değerlerini zaman içerisinde değişmesine neden olmuştur.

Kazak Türkleri tarafından kullanılan kişi adları Türk dili menşelidir. Özellikle İslamiyet'in ve İslam edebiyatının etkin olduğu yıllarda Arapça ve Farsça gibi dillerden etkilenmiştir. Bundan dolayı Türkçe isimlerin yanında Arapça, Farsça eklentiler alan isimler oluşmuştur. Örnekler üzerinden bakacak olursak: Aynur, Ay ve Nur isminin birleşiminden oluşmuştur. T. Ay “1. Güzel, parlak, nurlu.” Ar. Nür> Nur “1. Aydınlık, ılık, parıltı”; Akkoja: Ak ve Hoca isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ak> Ak “1. Temiz, dürüst, lekesiz, beyaz renkli olan.” Far. Hâce> T. Hoca> Koja, Goja “1. Akıl öğretken, öğüt veren kimse.”

Türk coğrafyasında derin izler bırakan Sovyet Birliğinin etkilerinden de Kazak kişi adları nasibini almıştır. 1990 yılına kadar olan süreçte yazı ve konuşma dilinin Rusça olması sebebiyle Türk topluluklarında sözcükler, yazılı ve sözlü dilde Türkçenin kurallarına aykırı bir biçimde gelişim göstermiştir. Bunun yanında, Sovyet Rusya işgaline giren bütün Türk ülkelerinde Rusça ad koyma teşvik edilmiş bu Kazakistan'da da tesirini göstermiştir. Sovyet devrinde belirli terimlerin de ad olarak Kazak Türklerince kullanılması bunu ispatlar niteliktedir. Bazı örnekler:

Oktyabr': Lat. October > Rus. Oktyabr'. Sovyet devriminin olduğu Ekim ayını kastetmektedir. Müenneslik (dişilik) takısı getirilerek Oktyabrın'a şeklinde kız adı olarak da kullanılmıştır.

Maydan: Ar. meydan > Kz. maydan (Майдан). Sovyet devrindeki belirli simgelerinden olan meydan, eylemlerin yapıldığı yer manasında kişi adı olarak kullanılmıştır.

Sovyetlerin Ekim devrimine özel verilen adlardan Sovyet (Совет), Sovyet düşünce tarzı ve siyasilerinin adlarının baş hece veya harfleri ile yeni ad oluşturulmuştur: Marlen (Marks, Lenin).

Genel olarak kadın olarak kullanılan ünlü kişilerin adları değişime uğrayarak, farklı varyantlar şeklinde karşımıza çıkmaktadır. Bunlardan en yaygın olanı Janna (Jan Dark veya Jeanne D'arc) ismidir. Farklı bir varyantı ise, Janar'dır.

İsimlerin sonuna “a” müenneslik (dişilik) takısı getirilmesi, isimlerin kısaltılması veya isimlerin Rus dilindeki adlara uydurulması kişi adlarında çeşitli varyantların oluşmasına zemin hazırlamıştır. Gawhar> Gawhariya, Gülnar > Gülnara, Anar> Anara vb. gibi. Arapça kökenli Muhammet kelimesinde birçok varyantı bulunmaktadır: Mağambet, Muğambet, Muhambet, Mahmut, Mahmet, Mambet, Muğan, Mağan, Mahan vb. gibi. Çalışmamızda yer alan Balman > bal+man, Bayman > bay+ man şeklinin yukarıdaki örneklerden yola çıkarak bir ek olarak değil, Muhammet isminin kısaltılmış şekli olarak düşünmekteyiz. Bu varyantların bir kısmı Türkçe ses özellikleriyle ya da anlamları ile açıklanabilirken bir kısmı ise yukarıda bahsi geçen durumlardan açıklamaz hâle gelmiştir. Arapça kökenli “İsa > Ğisa, gisa > Ğaysa” şeklini almıştır. İsimlerin kısaltılması veya Rus dilindeki adlara uydurulması noktasında ise birçok kişi adı oldukça fazla etkilenmiş ve şekil değiştirmiştir.

Bu çalışmada söz konusu “**Kazak Türklerinde Kişi Adları: / (Kazak isimderi) / T.J. Januzaov – K. S. Esbayeva; Türkiye Türkçesine aktaran Nurettin Aksu. — Ankara: Türk Dil Kurumu, 2003.**” adlı eserde 3256 adet erkek adı, 1204 adet de kadın adı olmak üzere toplam 4460 adet kişi adı bulunmaktadır. Eserde kişi adları, baba adları ve soyadlarının Kazakça doğru yazılışı, imla kuralları temelinde sunulmaktadır. Bu adların yapısı oldukça çeşitlilik arz etmektedir. Bu çeşitliliğe bağlı olarak nüfus müdürlükleri ile ile kurulları ve pasaport organları gibi resm dairelerde isimlerin yanlış yazımında dolaylı ortaya çıkan sıkıntılar tezimizin kaynağını oluşturan eseri ortaya çıkarmıştır. Söz konusu, Kazak adlarının Kazakça-Ruşa rehber sözlüğü, Kazak SSC Bilim Akademisi Dil Bilim Enstitüsü Bilim Kurulu tarafından incelenerek, Kazak SSC Adalet Bakanlığına sunulmuş ve yürütme heyeti tarafından onaylanmıştır.

Giriş bölümünde çalışmanın içeriği ve işleyişinin anlatılmasının yanı sıra Kazak Kişi adları hakkında da kısa bilgiler verilmiştir.

Çalışmanın birinci bölümünde, adbilimi hakkında bilgiler verilmektedir.

Çalışmanın ikinci bölümünde, başka dillerden alıntılan Kazak kişi adları hakkında bilgiler verilmektedir.

Çalışmanın nc bölümünde, Kazak kişi adlarının yapısal özellikleri hakkında bilgiler verilmektedir.

Çalışmanın dördüncü bölümünde, erkek ve kadın Kazak kişi adlarının tam listesi, anlamları hakkında bilgiler verilmektedir.

Çalışmamız değerlendirme ve sonuç ardından kaynakça ile son bulmuştur.

BİRİNCİ BÖLÜM

AD BİLİMİ (ONOMASTİK)

1. AD BİLİMİ (ONOMASTİK)

İlk insandan bugüne kadar bilinmezlik bir güvensizlik ve tedirginlik ortamı yaratmıştır. Bu güvensizlik ve tedirginlik ortamını ortadan kaldırmak isteyen insanoğlu nesneleri benzerlerinden ayırmak için adlara ihtiyaç duymuştur. Adlar, dünyayı algılamaya çalışan insanın kendisine yabancı gelen varlıkları sınıflandırması, somutlaştırmasına yardımcı olmuştur. Bilinmezliğin karmaşasında kurtulan insanoğlu dünyayı anlamaya, korkularıyla baş etmeye başladığı gün mağarasından çıkıp ilk adımı atmıştır. Çevresindeki nesneleri ya da olayları sınıflandırıp somutlaştıran insanoğlu için daha rahat bir yaşam alanı ve imkânı sunulmuştur. Mağarasından çıkıp ilk adımı atan o insanın ayak izleri bugün karşımıza “kültür” adını verdiğimiz bir miras olarak varlığını ve adını korumaktadır.

Birey aileyi, aile toplumu oluşturur. Farklı coğrafyalarda var olan toplumlar kendi dillerini, dilleriyle var ettikleri gelenek, görenek ve medeniyetlerini gelecek kuşaklara miras bırakacakları kültürü oluşturmuşlardır.

Özyetgin (2006: 1-2), Türk dilini şu şekilde tanımlıyor:

“Türk dili bugün batıda Balkanların uçlarından doğuda Büyük Okyanus’a, kuzeyde Kuzey Buz Denizinden, güneyde Tibet’e kadar uzanan çok geniş bir alanda dağınık olarak konuşulmaktadır.... Türkler dünya üzerine geniş sahalara yayılmışlar ve bunun sonucu olarak da kendisi ile menşe bakımından yakınlığı olan veya olmayan pekçok dille temasa geçmişlerdir. Bu temaslar neticesinde Türkçe ile bu diller arasında karşılıklı alıntılar ve etkileşimler olmuş, Türkçe temasta oldukları bu dillere kelimeler vermiş ve başka dillerden de kelimeler almıştır.”

İslâm öncesi ve İslâm sonrası bu iki dönemde uygulama farklılıklarının yanında özellikle İslâm sonrası Türk toplumlarında eski Türk inanç ve geleneklerin izlerini görmek mümkündür. Bununla birlikte İslâm dini ile yeni bir çevreye giren Türklerde belirli bir dönemden sonra birinci derecede Arapça, ikinci derecede Farsça adlar kullanıldığı veya tercih edildiği görülmektedir.

Farklılaşan kültür alanları ve bu alanların toplumlara sunduğu çeşitlilik toplumları geliştirmiş ve değiştirmiştir. Bu aşamada çalışmamızın temel terimlerinden “Ad” ve “Adbilim” terimlerini açıklamak gerekmektedir.

1.1. AD NEDİR?

1. Canlı ve cansız varlıkları, duygu ve düşünceleri, çeşitli durumları bildiren kelime, isim.¹
2. Doğadaki canlı ve cansız varlıkları, düşünce, duygu, olay ve durumları belirtmeye yarayan, bunları adlandıran ögeler için kullanılmıştır.²
3. Alm. *Substantiv, gegenstandswort, nomen*; Fr. *Substantif, nom*; İng. *Substantive* terimleriyle tanımlanan ad terimi, yukarıda tanımlarına yer verildiği üzere canlı ve cansız varlıkları, duyguları, düşünceleri, olguları ifade etmek kullanılan bir dil ögesi olarak tanımlanmaktadır.³

Ergin (2013: 4), adları şu şekilde tanımlar: “Canlı, cansız bütün varlıkları ve mefhumları tek tek veya cins cins karşılayan; varlıkların ve mefhumların adları olan kelimelerdir.”

Korkmaz (2017: 99), ise adları şu şekilde tanımlıyor: “Kelimeler, bir veya birden fazla çok heceli ses öbeklerinden oluşan ve tek başlarına zihindeki belirli kavramlara karşılık olan somut veya soyut söz kalıplarıdır.”

Alkaya (2001: 2), ise adları şu şekilde tanımlıyor: “Ad bireyin tinsel varlığının simgesidir. Türklerde ad verme geleneği toplum hayatını belirleyen, yönlendiren ve kuran bir işleve sahiptir.”

Acıpayamlı (1992: 1), “Dilimizde ‘ad verme, ad koyma, ‘ad takma’ şekillerinde adlandırılan ‘folklor olayı’, aslında bütün insanlığın ortak malıdır. Yeryüzünden ad verme olgusundan yoksun bir tek topluluk ve toplumu görmek olası değildir. Doğada canlı, cansız olan her nesne ile olayın, hatta düşünce ürünlerinin muhakkak ki birer adı vardır. Doğanın her kesimi adlandırılmıştır. Bu ad verme olgusu, insanla beraber doğmuş, onunla birlikte yaşantısını sürdürmüş, tarih boyunca evrimleşerek basit bir ad verme olgusu durumundan çıkarak, her topluluk ve toplumun yapısına, anlayışına uygun bir şekilde çok aşamalı, her aşaması sayısız gelenek, görenek ve uygulamalardan oluşan dev bir ‘folklor olayı’ durumuna dönüşmüştür. Bu oluşum sonunda ‘ad verme folklor olayı’nı incelemek üzerine halkbilime bağlı ‘onomastik / ad bilim’ dalı içinde ‘antroponomi / insan adı’ doğmuştur.”

¹ TDK– Türk Dil Kurumu Sözlükleri, <https://sozluk.gov.tr>, 22.10. 2020.

² Doğan Aksan, *Her Yönüyle Dil: Ana Çizgileriyle Dilbilim*, C.II, TDK Yayınları, Ankara 2015, s. 85.

³ Terimlerin Alm., Fr., İng. Karşılıkları “ICOS – International Council of Onomastic Sciences” adlı internet sitesinde bulunan Ad bilimi terimler listesinden alınmıştır. ICOS – International Council of Onomastic Sciences, <https://icosweb.net>, 10.05.2020.

1.2. AD BİLİMİ NEDİR?

Farklı coğrafyalarda topluluklar hâlinde yaşayan insanoğlunun birbirleriyle etkileşiminin doğal sonucu olarak ortak dünya kültürü var olmuştur. Var olan ortak dünya kültürü birçok bilim dalını ortaya çıkarmıştır. Geçmişten bugüne kadar içinde birçok kültür ögesini barındıran, insanları güvensizlik, tedirginlik ortamında ayıran ve isimleri inceleyen bir bilim dalı meydana getirmiştir: Adbilim (Onomastik).

1.3. AD BİLİMİ ÜZERİNE YAPILAN ÇALIŞMALAR

Ad bilimi “ İng. Onomastics, Alm. Onomastik, Fr. Onomastikue”⁴ adları ile anılır.

“ Ferdinand De Saussure (1857-1913) ile adı gün yüzüne çıkan kökleri Wilhelm Von Humboldt (1767-1835)’a kadar uzandığı kabul edilen genel dil bilimi (Fr. Linguistikue gènèrale, İng. general linguistics, Alm. allgemeine sprachwissenschaft) araştırma ve çalışmaları bugün de farklılaşan kültür dairelerinin dünya görüşlerine göre şekillenmektedir. Aksan, bu alanda çalışan kişiler arasında da tam bir anlaşmanın olmadığı ifade etmekle birlikte, dünyadaki çalışmaları dikkate alarak dilbilimin sesbilim, fonoloji, biçimbilgisi, dizimbilgisi, anlambilim, sözcükbilim, sözcük bilgisi, adbilim, lehçebilim alanlarında söz etmektedir” (Aksan, 2015: 24-33).

Türkiye’de adbilim çalışmalarının ne zaman başladığına dair kesin bir tarih verilmemektir ancak bu konudaki görüşler şu şekildedir:

Sakaoğlu (2001:7), adbilim çalışmalarının başlangıç tarihini şöyle tanımlamıştır: “ Türkiye’de adbilim alanında ilk çalışmalar 20. yüzyılın başlarında Türk Derneği ve Türk Yurdu gibi dergilerde yayımlanmış yazılarla kaleme alınmıştır.... 1950’li yıllarda adbilim alanında Ahmet Caferoğlu ve Ziyaeddin Fahri Fındıkoğlu’nun çalışmaları önem arz etmektedir....”

Şahin (2019: 5), adbilim çalışmalarının başlangıç tarihini şu şekilde tanımlamıştır: “ Dünya dilciliğinde yaklaşık iki yüz yıllık, Türkiye dilciliğinde ise neredeyse yüz yıllık geçmişe sahiptir...”

Daha önceki tarihte yazılmış eserler mevcuttur. Ancak genel görüş itibariyle kaleme alınan bu eserler bilimin getirdiği duyarlılığı yeterince yakalayabilmiş

⁴ Terimlerin Alm., Fr., İng. Karşılıkları “ICOS – International Council of Onomastic Sciences” adlı internet sitesinde bulunan Ad bilimi terimler listesinden alınmıştır. ICOS – International Council of Onomastic Sciences, <https://icosweb.net>, 10.05.2020.

çalışmalar olarak değerlendirilmemektedir. Yaptığımız araştırmalarda adbilim alanıyla ilgili Türkiye’de ilk kapsamlı çalışmanın 2001 yılında Saim Sakaoğlu tarafından hazırlanan Türk Dil Kurumu yayınları arasında yer alan Türk Ad Bilimi isimli çalışma bu alanda yazılmış ilk kitaptır. Sakaoğlu, Türk ad bilim tarihini yüzyılımızın ilk yıllarına kadar götürmenin mümkün olduğu ifade etmektedir. Bu ifadenin örneği olarak, bugünüme ışık tutan, kültür kaynağımız Dîvânu Lugâtî’t-Türk’ü anmadan geçmemektedir. (bk. Sakaoğlu, 2001)

Sakaoğlu (2001: 9-11), adbilimi ve adbilimin alt dallarını şu şekilde açıklamıştır:

“Canlıların, nesnelerin ve kavramların, kısacası çevremizde gördüğümüz algıladığımız her şeyin adıyla ilgilenen bilimin adıdır”

1. Kişi Adlarıyla uğraşan dal: anthroponymie-anthroponymy-Antroponymie.
2. Yer adları ile uğraşan dal: toponymie-toponymy-Toponymie
3. Dağ adları ile uğraşan dal: h/oronymie-h/oronymy-Oronymie
4. Göl, nehir, ırmak vb. su adları ile uğraşan dal: hydronymie-hidronymy-Hydronymie.

Adbilimin alt dallarını dört ana başlık altında toplanmıştır. Bütün bu terimlerin Türkçelerini şu şekilde sıralamıştır: Ad bilimi, kişi adları bilimi, yer adları bilimi, dağ adları bilimi, su adları bilimi.

Aksan (1989: 32), dilbilimin kolları arasında yer verdiği dil çalışmalarını iki grupta toplar ve adbilimini şu şekilde açıklar:

“Adbilim (onomastikue, onomastics, Namenkunde) (onomasiologie, onomasiology, Bezeichnungslehre).

1. Anlambilimle yakınlığı olan, ancak yöntem bakımından ondan ayrılan ve sözcük-kavram ilişkisine önem veren bilim dalı. Bu daldaki çalışmalarda herhangi bir kavramdan (örneğin güzellik, bakım, zaman) hareket edilerek bu kavramın herhangi bir dilde nasıl anlatım bulduğunu ve anlatımda hangi etkenlerin rol oynadığını incelenir. Bu alana geniş adbilim adını verebiliriz.....⁵
2. Genellikle her dilde özel ad sayılan öğeler üzerinde duran ve özel adları köken bilgisi, tarihsel gelişme yönünden ve çeşitli dil ve kültür sorunları açısından inceleyen bilim dalıdır. Yer adları üzerinde duran dalı(yeradibilim, toponymie ya da toponomastikue) olduğu gibi kişi adları, coğrafya adları üzerinde çalışan dalları vardır....”

Korkmaz (1992: 3-4), gözden geçirilebilecek olan dil çalışmalarını iki grupta toplar ve adbilimi ise şu şekilde açıklar:

⁵ “Yukarıda verilen terimlerden Bezeichnungslehre, Almancada bu birinci türden çalışmalar için kullanılmakta, ikinci gruptakiler için de bu dilde Namenkunde terimi genelleşmiş bulunmaktadır.” Doğan Aksan, *Her Yönüyle Dil: Ana Çizgileriyle Dilbilim*, C. III, TDK Yayınları, Ankara 2015, s. 32.

“Adbilimi Alm. Onomastik, Namenkunde, Bezeichnungskunde; Fr. onomastique; İng. Onomastics).

1. Geniş anlamıyla, isimleri kelime-kavram ilişkileri yönünden inceleyen bilim dalı (Alm. Bezeichnungskunde). Türkçede geniş ad bilimi diyebileceğimiz bu bilim dalında herhangi bir kavramın, söz gelişi <<sına>> kavramının dilden dile kelimelerle nasıl anlatıldığı (Ar. imtihan: <<mihnet çekm>>, İng. examination <<teraziye vurma>>, Tü. Sınav <<denemeye alma>>) ve bu anlatımda hangi etkenlerin rol oynadığı incelenir.
2. Özel adlar üzerinde duran ve özel adları köken bilgisi (etymologie), tarihî gelişme, dil ve kültür sorunları açısından inceleyen bilim dalı. Bu bilim dalının yer adları (yer adı bilimi, toponymie veya topomastikue), kişi adları (onomastikue) ve çeşitli coğrafi adlar üzerinde duran alt dalları vardır. Coğrafi adlardan ırmak, nehir, göl gibi su adları üzerinde duran dalı hydronymie diye adlandırılır.”

Aksan ve Korkmaz’a göre adbilim, geniş anlamda *tür adları alanı*, dar anlamda *özel adlar alanı*, olmak üzere ikiye ayrılır. Tanımlara bakıldığında Aksan ve Korkmaz adbilimi tanımlamışlar ancak adbilimin alt dalları hakkında kapsamlı bir açıklamaya yer vermemişlerdir.

Vardar (2002: 13), adbilimi ise şu şekilde açıklar:

“Adbilim (Alm. Onomasiologie, Fr. onomasiologie; İng. Onomasiology).

1. Gösterilenden ya da kavramdan kalkarak anlatımı, gösterilenin bağlandığı gösterenleri inceleyen anlambilimsel araştırma. Adbilimin kavrambilimin yaklaşımına karşı bir yoldan anlam olgularını ele alır.”⁶

Görüldüğü üzere Vardar adbilimini, anlambilimin bir alt kolu olarak görmektedir. Ayrıca adbilimin alt kolları için detaylı bir açıklamaya yer vermemiştir.

Yılmaz (2014: 2), gözden geçirilebilecek olan dil çalışmalarını iki grupta toplar ve adbilimi ise şu şekilde açıklar:

“Adbilim (İng. Onomasiology). Dil biliminin, adları özellikle de kişi ve yer adlarını inceleyen; onların kökenlerini, tarihî gelişimini, kişi ve yerlere yönelik ad verme yöntemlerini, dil ve kültür bağlamında açıklamaya çalışan, halkbilimi, insanbilimi, toplumbilimi, vb. diğer disiplinlerin ilke, veri ve yöntemlerinden de yararlanan dalına denir.”

1. Tür adları alanı
2. Özel adlar alanı. Özel adlar alanını da iki alt alan üzerine yoğunlaştırmıştır: Kişi ad bilim (İng. Antroponym) ve yer ad bilimi (İng. Toponym).

Şahin (2019: 11), adbilimi ise şu şekilde açıklar:

1. “Adbilim, göstergesi oldukları nesnenin tek bir kişi, belirli bir varlık ya da düşünce oluşlarına göre özel ad. (Fr. *Nom propre*, İng. *Proper noun*, Alm. *Eigennamen*)
2. Aynı türden varlıkları ifade edişlerine göre cins ad.” (Fr. *Nom commun*, İng. *Common noun*, Alm. *Gattungsname*)

⁶ Kavrambilim (Alm. Semasiologie, Fr. sèmasiologie, İng. semasiology): Anlatımdan, adlardan, göstergelerden kalkarak bunların belirttiği kavramları, gösterilenleri inceleyen anlambilimsel araştırma (Vardar, 2002: 132).

Şahin'in yaptığı tasnife göre adbilim 17 alt koldan meydana gelmektedir.

1. Anemonim (rüzgaradı) ve Anemonimi (rüzgaradibilim)
2. Antroponim (kişiadı) ve Antroponimi (kişiadibilim)
3. Astronim(yıldızadı) ve Astronimi (yıldızadibilim)
4. Dokümantonim (belgeadı) ve Dokümantonimi (belgeadibilim)
5. Ergonim (örgütadı) ve Ergonimi (örgütadibilim)
6. Etnonim (kökadı) ve Etnonimi (kökadibilim)
7. Fitonim (bitkiadı) ve Fitonimi (bitkiadibilim)
8. Hrematonim (eseradı) ve Hrematonimi (eseradibilim)
9. Hrononim (zamanadı) ve Hrononimi (zamanadibilim)
10. Kozmonim (uzayadı) ve Kozmonimi (uzayadibilim)
11. Mitonim (mitadı) ve Mitonimi (mitadibilim)
12. Poreyonim (araçadı) ve Poreyonimi (araçadibilim)
13. Pragmatonim (ürünadı) ve Pragmatonim (ürünadibilim)
14. Planetonim(gökadı) ve Planetonimi (gökadibilim)
15. Toponim (yeradı) ve Toponimi (yeradibilim)
16. Urbonim (kentlikadı) ve Urbonim (kentlikadibilim)
17. Zoonim (hayvanadı) ve Zoonimi (hayvanadibilim)

Şahin, “ Türkiye’de dilbilimin alt kolları arasında değerlendirilen adbilim çalışmaların geneline bakıldığında tanım ve çerçevesinde eksikliklere dikkat çeker. Türkiye’de adbilim alanında çalışan dilcilerimiz tarafından dünyada bu alanda yapılan teorik çalışmalarının göz artı edildiğini, bu sahada ihtiyaç duyulan terim, sınıflandırma ve yöntem sorunlarını değerlendirmeden doğrudan Türkçenin bu alandaki malzemesini derleme ve değerlendirme yoluna gidildiğini, bununda birbirine benzemeyen, araştırmacıdan araştırmacıya farklılık gösteren özensiz dil sahalarını oluşturduğunu ifade eder. Çözüm olarak bu alanda çalışmak isteyen bir kişinin öncelikle onomastiğin genel çerçevesini, terimlerini, araştırma yöntemlerini, sınıflandırmaları ve bu alandaki çalışmaları ve sorunları öğrenerek işe başlanması gerektiğini dile getirir. Böyle kurallarla sabitlenmiş bir çalışmanın yapıldığı takdirde Almatı’da yapılmış bir toponomi çalışmasıyla Kazan’da, İstanbul’da yapılan çalışmalar birbirine benzeyebileceğini ve sonuçlarının karşılaştırmaya değer olacağını dile getirir” (Şahin, 2019: 1-4).

Bu alanda yapılan kapsamlı çalışmaların sayısı oldukça azdır. Kaleme alınan çalışmalar incelendiğinde yukarıda Şahin’in de değerlendirdiği gibi eldeki mevcut malzeme doğrudan derleme ve değerlendirme yoluna gidilmiş bu alan ile ilgili terim ve yöntemlere değinilmemiştir. Bunun yanında adbilim’in açıklanmasında kullanılan terimlerde de ortaklığın olmadığı gözlemlenmiştir.

Adbilim için Türkiye’de; Sakaoğlu, Korkmaz ve Yılmaz *ad bilimi*, Aksan, Şahin ve Vardar *adbilim*, Acıpayamlı, *ad bilim*, *ad bilimi* ⁷, *adbilim* ⁸ terimleri kullanmıştır. Çalışmamızda ise *adbilim* terimi kullanılmıştır.

⁷ TDK– Türk Dil Kurumu Sözlükleri, <https://sozluk.gov.tr>, 22.10. 2020.

⁸TÜBA–Türkiye Bilimler Akademisi; *Türkçe Bilim Terimleri Sözlüğü Programı*, <http://www.tubaterim.gov.tr>, 14. 06. 2020.

İKİNCİ BÖLÜM

KAZAK KİŞİ ADLARININ MENŞEİ VE SINIFLANDIRILMASI

1. KAZAK KİŞİ ADLARININ MENŞEİ VE SINIFLANDIRILMASI

Çağdaş Türk lehçelerinden biri olan Kazak Türkçesinin söz varlığındaki kişi adlarına göz atıldığında; Kazaklara ait kişi adları, çoğunlukla Arap ve Fars dillerinden alıntılanan kişi adları ve Rus dilinden alınan kişi adları olmak üzere üç gruba ayırmak mümkündür. Arapça, Farsça ve Rusça üzerinden Kazak Türkçesine aktarılan İbranice, İngilizce, Fransızca, İtalyanca, Latince kişi adları da bulunmaktadır.

İnsan, sosyal bir canlıdır. Sosyal oluşunun en etkili aracı ise dilidir. İnsan yaratılışından sonra kendini ve çevresini tanımaya anlamlandırmaya çalışmıştır. Her toplum kendi içerisinde tanımladığı madde ve cisimlere belli isimler vermiş kendi dünyasına ait saf isimler, kelimeler oluşturmuştur. Kendi dünyasına ait saf isimler, kelimeler oluşturan toplumlar temel ihtiyaçlar noktasında ortak bir payda ile bir araya gelmiş ya da gelmek durumunda kalmışlardır. Bahsi geçen bu durum yüzyıllar içerisinde gerçekleşmiştir. Toplumlar arası siyasi, ticari, ekonomik, kültürel, dinî, teknolojik, sosyal vb. ilişkiler neticesinde toplumlar arası etkileşimler gerçekleşmiştir. Bu etkileşimin doğal sonucu olarak dünya üzerinde yaşanan değişmelerin-gelişmelerin var olması ile birlikte yeni kelimelere ihtiyaç duyulmuş ve ortaya çıkan bu yeni kelimeler ortak bir şekilde kullanılmaya başlanmıştır. Bu durum toplumların kendi bünyesinde var ettiği saf dil kavramı yavaş yavaş ortadan kaldırmaya başlamıştır. Bu bilgiler ışığında yaşayan diller arasında saf bir dile sahip olan toplumun olmadığını söylemek yanlış olmayacaktır.

Kazak Türkçesinin diğer toplumlarla etkileşimi sonucu yabancı dillerden alıntılı kelime alışverişini üç dönem içerisinde değerlendirmek mümkündür:

1. İslamiyet Öncesi Dönem, 2. İslamiyet Sonrası Dönem, 3. Rus Baskısının Etkin Olduğu Dönem.

1. İslamiyet Öncesi Dönem: İslamiyet'ten önce coğrafi açıdan daha küçük bir alanda hep birlikte yaşayan Türkler, özellikle Çin, Moğol, Soğd, Sanskrit kavimlerinden yeni kelimeler almıştır. Bunun yanında din yoluyla da yeni kelime aktarımları olmuştur. Gök Tanrı, Budizm, Maniheizm gibi dinler bu duruma örnek verilebilir. Bu dönemde

Kazak Türkçesi ve Türkleri ana Türkçeye bağlı olduğu için aktarılan yeni kelimelerin büyük bir çoğunluğu kendi yapısına uygun şekle getirilmiştir.

2. İslamiyet Sonrası Dönem: Türkler Müslüman Arapların etkisiyle Gök Tanrı inancından sonra büyük topluluklar halinde İslamiyet'i kabul etmişlerdir. Yeni dinin etkisiyle Arap ve Fars kültürüne duyulan merak duygusu, Türkçe karşılıkları olmasına rağmen yeni kelimeler alınmasına vesile olmuştur. Alınan Arapça ve Farsça kelimeler devlet kademesinde asli şekillerini korurken halk arasında İslamiyet Öncesi Dönemde olduğu gibi Kazak Türkçenin ses yapısına uygun şekilde alıntılanmıştır. Bu durum, Rusların Türk coğrafyasındaki işgallerine ve yapay Türk yazı dillerini oluşturduğu döneme kadar aynı şekilde devam etmiştir.

3. Rus Baskısının Etkin Olduğu Dönem: Kazakistan topraklarındaki Rus işgali ile başlayan bu dönemi diğer iki dönemle karşılaştırdığımızda en büyük farkları şu şekilde açıklamak mümkündür: Alıntılanan sözlükler Kazak Türkçenin ses yapısına uygun şekilde alıntılanmamıştır. Alıntılanan sözlüklerin ses yapısı, alıntılanan dildeki orijinal şekillerini korumuştur. Atılan bu adım ile birçok alanda olduğu gibi dil politikası özelinde de Kazak coğrafyasında Rus baskısının izlerini görmek mümkündür.

Alıntılan sözcüklerin birçoğu Kazak Türkçenin ses yapısına uygun şekil almışken bir kısmı ise asli şekillerini tam anlamıyla koruyamamış değişim geçirmiş ve tanınmaz bir hale gelmiştir. Kazak Türklerinde yazı dili kavramının geç oluşması Kazak coğrafyasındaki Rus baskının bir sonucudur. Çünkü yazı dilene sahip olmayan ya da yazı dili kavramıyla geç tanışan toplumlar, yabancı kelimelerin asli şekillerini koruma kaygısı gütmeyecek ve kendi hançeresine, ses yapısına uygun hale getirip telâffuz edecektir. Bu durum bir süre sonra kelimenin alıntı olduğunu unutturacak ve telâffuz edildiği şekilde yazılmasına sebep olacaktır. Kazak yazı dilinin geç oluşması bu durumun yaşanmasına sebep olmuştur (Koç ve Doğan, 2013: 11-15).

Toplum ile dil arasındaki bağlantıya değinmemiz gereken bu noktada, toplum ile dili bir mercek altında inceleyen bilim dalını açıklamak gerekir. Sosyolengüistik: Dil, toplum ve kültür arasındaki ilişkileri konu edinen dil bilimi dalı olarak tanımlanmaktadır.⁹

Sosyolengüistik, Vardar (2002: 196) tarafından şu biçimde tanımlanmıştır: “Toplumdilbilim (Alm. Soziolinguistik, Fr. sociolinguistique, İng. sociolinguistics). Dil

⁹ TDK– Türk Dil Kurumu Sözlükleri, <https://sozluk.gov.tr>, 22. 08. 2020.

olgularıyla toplumsal olgular arasındaki ilişkileri, bunların birbirini etkilemesini, birbirinin değişkeni olarak ortaya çıkmasını, bir başka deyişle, bu iki tür olgu arasındaki, eşdeğişirliği inceleyen karma dal.”

Sosyolengüistik, çalışmamızın belli bölümlerinde tekrar tekrar zikrettiğimiz dilin bir canlı bir varlık olduğu konusuyla doğrudan bağlantılıdır. Bireyler hayatın her alanında sürekli bir şekilde siyasi, sosyal, ekonomik, kültürel vb. olarak aktif bir rol oynarlar. Bireylerin bu aktiflik durumları Sosyolengüistiğin (Toplumdilbilim) çalışma sahasının günden güne genişlemesinde büyük bir etkiye sahiptir. Dil olgusu ile toplumsal olgular sürekli bir gelişim ivmesi içerisinde.

Kazak Türkleri yukarıda bahsettiğimiz dönemlerle birlikte dil ve kültür alanlarının yanında birçok toplumsal olaya şahitlik etmiştir. Bu toplumsal olaylar ve olgular bize Kazak halkının yabancı dillerden alıntılanan isimleri hangi biçimlerde kullandığını görme imkânı sunmuştur.

1.1. FARŞÇA KAYNAKLI KİŞİ ADLARI

Alıntılanan Farsça kelimelerin çoğunluğu Kazak Türkçenin ses yapısına uygun şekil almıştır. Bunun yanında alıntılanan Farsça bazı sözcüklerin ses değişikliğine uğramadan aynı şekilde korunduğu durumlarda mevcuttur. Alıntılanan kelimelerin büyük bir çoğunluğu Kazak Türkçenin ses yapısına uygun şekil almıştır.

Kazak Türkçenin ses yapısına uygun şekil alan kişi adları:

Far. Āzād> Azat

Far. Dūst> Dost> Dos

Far. Cān> Can> Jan

Far. Cömert> Jomart

Far. Pehlevān> Pehlivan> Paluwan> Baluwan

Far. Destān> Destan> Dastan

Far. Qahramān> Kahraman > Qaxarman

Far. Ruze, ruza > Oraz > Oaza

Far. Pūlād> Polat> Bolat

Far. Nevruz> Nevruz> Nawruz

Far. Serdār> Serdar vb.

Alıntı yapılan dildeki şeklini koruyan kişi adları: Niyaz, Rüstem, Şeker, Ümit, Gülşeker, Gülnaz, Nazgül.

Kadın kişi adlarında *göl* kelimesinin sıklıkla kullanımı dikkat çekmektedir: Gülayna, Gülbakşı, Gülbauw, Güldana, Güldariya, Güljan, Gülnaz gibi.

Yukarıda Kazak Türkçenin ses yapısına uygun şekil alan kişi adları ile alıntı yapılan dildeki şeklini koruyan kişi adlarıyla ilgili birtakım örneklere yer verilmiştir. Tekrara düşmemek adına anlamlarına yer verilmemiştir. (bk. Dördüncü Bölüm- Menşei ve anlamı bulunan Kazak kişi adları)

Kazak Türkçesindeki Farsça kaynaklı erkek (63) ve kadın (65) kişi adlarının dizini şu şekildedir:

Erkek Adları

Azat: Far.	Därmen: Far.	Çaxarman: Far.
Badam: Far.	Dos: Far.	Meyir: Far.
Bakıt: Far.	Dosımjan: Far.	Meyirjan: Far.
Bakıtjan: Far.	Dosjan: Far.	Meyman: Far.
Bakkoja: Far.	Dostiyar: Far.	Mirbolat: Far.
Baktıjar: Far.	Düysenbi: Far.	Mirjan: Far.
Baktiyar: Far.	Äzerbayjan: Far.	Nardan: Far.
Baluwan: Far.	Jandar: Far.	Nawan: Far.
Baytaç: Far.	Jandos: Far.	Nawrız: Far.
Beren: Far.	Janniyaz: Far.	Nariman: Far.
Beybit: Far.	Janoraz: Far.	Niyaz: Far.
Beybitjan: Far.	Jansaya: Far.	Oraz: Far.
Beyis: Far.	Jädiger: Far.	Orazşa: Far.
Beysenbi: Far.	Jihaşa: Far.	Paluwan: Far.
Bolat: Far.	Jiger: Far.	Rawan: Far.
Bolatjan: Far.	Jomart: Far.	Rawşan: Far.
Bolatkoja: Far.	Jora: Far.	Rüstem: Far.
Danışpan: Far.	Ködek: Far.	Sabaz: Far.
Dastan: Far.	Çadırgan: Far.	Sara: Far.

Sardar: Far.	Sayajan: Far.	Şadıman: Far.
Saya: Far.	Serjan: Far.	Şopan: Far.

Kadın Adları

Alşa: Far.	Güljihan: Far.	Mäwe: Far.
Anar: Far.	Gülnaz: Far.	Nawşa: Far.
Anargül: Far.	Gülpara: Far.	Nazgül: Far.
Anarjan: Far.	Gülsara: Far.	Orazgül: Far.
Banuw: Far.	Gülsim: Far.	Pana: Far.
Bazargül: Far.	Gülstan: Far.	Panagül: Far.
Beybitgül: Far.	Gülşara: Far.	Perizat: Far.
Bäkize: Far.	Gülşeker: Far.	Rawşan: Far.
Bulbul: Far.	Gülzara: Far.	Sara: Far.
Dana: Far.	Külümjan: Far.	Sümbil: Far.
Danagül: Far.	Külgın: Far.	Şara: Far.
Dara: Far.	Külayna: Far.	Şeker: Far.
Daragül: Far.	Külbanuw: Far.	Ümit: Far.
Dilda: Far.	Küldana: Far.	Ümitjan: Far.
Dilbar: Far.	Küldara: Far.	Zerde: Far.
Duwan: Far.	Küldariya: Far.	Zergül: Far.
Gülayna: Far.	Külsara: Far.	Ziba: Far.
Gülbağşa: Far.	Külşara: Far.	Zibagül: Far.
Gülbanuw: Far.	Meymankül: Far.	Zibajan: Far.
Güldana: Far.	Maya: Far.	
Güldara: Far.	Meyırjan: Far.	
Güldariya: Far.	Meyız: Far.	
Güljan: Far.	Meyizgül: Far.	

1.1.1. Farsça + Türkçe / Türkçe + Farsça Kaynaklı Kişi Adları

Alıntılanan kelimeler tek başına kullanıldığı gibi Türkçe unsurlarla bir araya gelerek de kullanılmıştır. Bu alan içerisinde de alıntılanan kelimelerin çoğunluğu Kazak Türkçenin ses yapısına uygun şekil almıştır. Bunun yanında alıntılanan bazı kelimelerin ses değişikliğine uğramadan aynı şekilde korunduğu durumlarda mevcuttur. Alıntılanan kelimelerin büyük bir çoğunluğu Kazak Türkçenin ses yapısına uygun şekil almış ve iki farklı kültüre ait kelimeler bir araya gelmiştir. Kazak Türkçesindeki Farsça + Türkçe / Türkçe + Farsça kaynaklı erkek (150) ve kadın (65) kişi adlarının sayısına bakılınca alıntılanan kişi adlarının çoğunluğunun erkek adlarında olduğu görülmektedir.

Kazak Türkçesindeki Farsça + Türkçe / Türkçe + Farsça kaynaklı erkek ve kadın kişi adların da yoğun olarak kullanılan Farsça unsurlara şu örnekleri vermek mümkündür: Polat, Niyaz, Dost, Hoca, Can, Mirza, Dilda, Gül.

Kazak Türkçesindeki Farsça + Türkçe / Türkçe + Farsça kaynaklı erkek ve kadın kişi adlarında yoğun olarak kullanılan Türkçe unsurlara şu örnekleri vermek mümkündür: Ak (temiz, beyaz), Ay (yıldız), Bay/ Bey, Er (kişi), Han.

Kazak Türkçenin ses yapısına uygun şekil alan kişi adları:

Akbolat: Ak ve Polat isimlerinin birleşiminden oluşmuştur. T. Ak> Aқ. Far. Pūlād> Polat> Bolat

Akjan: Ak ve Polat isimlerinin birleşiminden oluşmuştur. T. Ak> Aқ. “ Far. Cān> Can> Jan

Baydos: Bey ve Dost isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Dūst> Dost> Dos. T. Bay> Bey.

Alıntı yapılan dildeki şeklini koruyan kişi adları:

Baba ve Niyaz isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Baba. Far. Niyāz> Niyaz.

Akdilda: Ak ve Dilda isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ak> Aқ. Far. Dilda.

Baydilda: Bay ve Dilda isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Dīlda. T. Bay> Bey.

Şekerbek: Şeker ve Bey isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Şeker.

Rüstembek: Rüstem ve Bey isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Rūstem.

Yukarıda Kazak Türkçenin ses yapısına uygun şekil alan kişi adları ile alıntı yapılan dildeki şeklini koruyan kişi adlarıyla ilgili bazı örneklere yer verilmiştir. Tekrara düşmemek adına anlamlarına yer verilmemiştir. (bk. Dördüncü Bölüm- Menşei ve anlamı bulunan Kazak kişi adları)

Kazak Türkçesindeki Farsça + Türkçe / Türkçe + Farsça kaynaklı erkek (150) ve kadın (65) kişi adlarının dizini şu şekildedir:

Erkek Adları

Abaydildan: T.+ Far.

Ağedil: T.+ Far.

Ağädil: T.+ Far.

Akıbaw: T.+ Far.

Akıbolat: T.+ Far.

Akıdilda: T.+ Far.

Akınjan: T.+ Far.

Akıjan: T.+ Far.

Akıkoja: T.+ Far.

Appak: T.+ Far.

Almaniyaz: T.+ Far.

Aybolat: T.+ Far.

Aydos: T.+ Far.

Aymırza: T.+ Far.

Aynabek: Far.+ T.

Aytaza: T.+ Far.

Babajan: T.+ Far.

Babaniyaz: T.+ Far.

Badambay: Far.+ T.

Badambek: Far.+ T.

Bakbek: Far.+ T.

Bakbergen: Far.+ T.

Baktıbay: Far.+ T.

Baldos: T.+ Far.

Balğoja: T.+ Far.

Barısbek: Far.+ T.

Bawbek: Far.+ T.

Bawırjan: T.+ Far.

Baybak: T.+ Far.

Baybolat: T.+ Far.

Baydilda: T.+ Far.

Baydos: T.+ Far.

Bayğoja: T.+ Far.

Bayjan: T.+ Far.

Bayjomart: Far.+ T.

Baymırza: T.+ Far.

Bazarbay: Far.+ T.

Bazarbek: Far.+ T.

Bazargeldi: Far.+ T.

Begdilda: T.+ Far.

Bekbaw: T.+ Far.

Bekbolat: Far.+ T.

Bekjan: T.+ Far.

Bekkoja: T.+ Far.

Bekniyaz: T.+ Far.

Berniyaz: T.+ Far.

Biljan: T.+ Far.

Birjan: T.+ Far.

Bolatbek: Far.+ T.

Bolathan: Far.+ T.

Bozjan: Far.+ T.

Dadabay: Far.+ T.

Dastanbek: Far.+ T.

Dayırjan: T.+ Far.

Dayrabay: Far.+ T.

Dämbek: Far.+ T.

Dildabek: Far.+ T.

Didarbek: Far.+ T.

Dosbay: Far.+ T.

Dosbergen: Far.+ T.

Dosimbek: Far.+ T.

Doskäldi: Far.+ T.

Doskara: Far.+ T.

Duwanbay: Far.+ T.

Eldos: T.+ Far.

Elmırza: T.+ Far.

Erbak: T.+ Far.

Erbolat: T.+ Far.

Erdana: T.+ Far.

Erğoja: T.+ Far.

Erjan: T.+ Far.

Erkebolat: T.+ Far.

Esbolat: T.+ Far.

Esenjan: T.+ Far.

Esjan: T.+ Far.

Eskoja: T.+ Far.

Hanbolat: T.+ Far.

Jansal: Far.+ T.

Janşa: Far.+ T.

Janarıstan: Far.+ T.

Janaydar: Far.+ T.

Janbay: Far.+ T.

Janbek: Far.+ T.

Janbolat: Far.+ T.

Janbosın: Far.+ T.

Janbota: Far.+ T.

Janbuwra: Far.+ T.

Janerkın: Far.+ T.

Jangeldi: Far.+ T.

Janjigıt: Far.+ T.

Jansarı: Far.+ T.

Jantas: Far.+ T.

Jantay: Far.+ T.

Janteke: Far.+ T.

Jantemir: Far.+ T.

Jantilew: Far.+ T.

Jantur: Far.+ T.

Jantursın: Far.+ T.

Jantuwar: Far.+ T.

Jantuwğan: Far.+ T.

Jandarbek: Far.+ T.

Jarbol: Far.+ T.

Jarbosın: Far.+ T.

Jolmırza: T.+ Far.

Jomartbay: Far.+ T.

Jomartbek: Far.+ T.

Jorabay: Far.+ T.

Jorabek: Far.+ T.

Jubaniyaz: T.+ Far.

Kentbay: Far.+ T.

Құdaybergen: Far.+ T.

Meyirhan: Far.+ T.

Mırzabek: Far.+ T.

Mırzağul: Far.+ T.

Mırzatay: Far.+ T.

Mırtay: Far.+ T.

Narjan: T.+ Far.

Nawrızbay: Far.+ T.

Nawrızbek: Far.+ T.

Niyazbek: Far.+ T.

Orazak: Far.+ T.

Orazakın: Far.+ T.

Orazay: Far.+ T.

Orazbay: Far.+ T.

Orazbek: Far.+ T.

Orazgeldi: Far.+ T.

Orazkan: Far.+ T.

Rüstembek: Far.+ T.

Sabazbek: Far.+ T.

Sağınjan: T.+ Far.

Sarbala: Far.+ T.

Sardarbek: Far.+ T.

Satımjan: T.+ Far.

Serbota: Far.+ T.

Şawjan: T.+ Far.

Şekerbek: Far.+ T.

Şınbolat: T.+ Far.

Tasbolat: T.+ Far.

Taşjiger: T.+ Far.

Tayjan: T.+ Far.

Tazabek: Far.+ T.

Telğoja: T.+ Far.

Teljan: T.+ Far.

Temirbolat: T.+ Far.

Tilewjan: T.+ Far.

Tokmırza: T.+ Far.

Toybazar: T.+ Far.

Törejan: T.+ Far.

Tursınjan: T.+ Far.

Ümitbay: Far.+ T.

Kadın Adları

Akjan: T.+ Far.

Akziba: T.+ Far.

Almajan: T.+ Far.

Altıngül: T.+ Far.

Anarhan: Far.+ T.

Baljan: T.+ Far.

Balşeker: T.+ Far.

Barşagül: T.+ Far.

Bekdana: T.+ Far.

Bibjan: T.+ Far.

Bibisara: T.+ Far.

Bopajan: T.+ Far.

Botajan: T.+ Far.

Eldana: T.+ Far.

Elgül: T.+ Far.

Almaskül: T.+ Far.

Erınkül: T.+ Far.

Erkegöl: T.+ Far.

Erkejan: T.+ Far.

Erziba: T.+ Far.

Äsemgöl: T.+ Far.

Kölbala: Far.+ T.

Kölbarşın: Far.+ T.

Köljanat: Far.+ T.

Qızılkül: T.+ Far.

Gölajar: Far.+ T.

Gölbadan: Far.+ T.

Gölbarşa: Far.+ T.

Gölbarşın: Far.+ T.

Gölbayan: Far.+ T.

Gölbolsın: Far.+ T.

Gölbibi: Far.+ T.

Göldarhan: Far.+ T.

Gölhanım: Far.+ T.

Göljaw: Far.+ T.

Göljayna: Far.+ T.

Göljazira: Far.+ T.

Göljeñis: Far.+ T.

Gülmara: Far.+ T.

Gülnura: Far.+ T.

Gülşat: Far.+ T.

Gülşaş: Far.+ T.

Gülzay: Far.+ T.

Janatkül: T.+ Far.

Janbike: Far.+ T.

Jankümis: Far.+ T.

Jansaya: Far.+ T.

Jansuluw: Far.+ T.

Külimkan: Far.+ T.

Künjan: T.+ Far.

Künsara: T.+ Far.

Quttıgöl: T.+ Far.

Maysara: T.+ Far.

Meyramgöl: T.+ Far.

Niljan: T.+ Far.

Orazhan: Far.+ T.

Sağınjan: T.+ Far.

Sarqıtıgöl: T.+ Far.

Saylawgöl: T.+ Far.

Şattıgöl: T.+ Far.

Şıringöl: T.+ Far.

Tanagöl: T.+ Far.

Tınışgöl: T.+ Far.

Iriskül: T.+ Far.

Ümitay: Far.+ T.

1.2. ARAPÇA KAYNAKLI KİŞİ ADLARI

Alıntılanan Arapça kelimelerin çoğunluğu Kazak Türkçenin ses yapısına uygun şekil almıştır. Bunun yanında alıntılanan Farsça bazı sözcüklerin ses değişikliğine uğramadan aynı şekilde korunduğu durumlar da mevcuttur. Alıntılanan kelimelerin büyük bir çoğunluğu Kazak Türkçenin ses yapısına uygun şekil almıştır.

Kazak Türkçesindeki Arapça kaynaklı erkek (401) ve kadın (94) kişi adlarının sayısına bakılınca alıntılanan kişi adlarının çoğunluğunun erkek adlarında olduğu görülmektedir.

Kazak Türkçenin ses yapısına uygun şekil alan kişi adları:

Abdol: Abdullah> Abdulla> Abdolla> Abdol

Abdolla: Abdullah> Abdulla> Abdolla

Asan: Hasan > Asan

Äji: Hacı> Äji

Äkpar: Ekber> Äkpar

Hayrolla: Hayrullah> Hayrolla

Maşkut: Ar. Maşşūd> Maksut> Maşsut> Maşkut

Ğalım: ‘Alim> Ğalım

Majıra: Mācerā> Macera> Majıra

Jamil: Cemil> Jamil

Pazıl: Fāzil> Fazıl> Pazıl

Jüsip: Yūsuf> Jüsip

Ismat: ‘İşmet > Ismat

Zikiriya: Zakariya> Zekeriya > Zikiriya

Alıntı yapılan dildeki şeklini koruyan kişi adları:

Abzal, Ahmet, Bağdat, Battal, Bereket, Burhan, Diyar, Hikmet, Haydar, Habib, Hafiz, Hakım, Fatih, İsmet, Halid, Halil, Hamit, Hamza, Hikmet, İsmet, Kerim, Mahmut, Mansur, Mustafa, MusaNur, Muhit, Muhtar, Murat, Nazar, Nuri, Rahman, Ramazan, Ramiz, Raşit, Seyit, Sultan, Zaman.

Yukarıda Kazak Türkçenin ses yapısına uygun şekil alan kişi adları ile alıntı yapılan dildeki şeklini koruyan kişi adlarıyla ilgili bazı örneklere yer verilmiştir. Tekrara düşmemek adına anlamlarına yer verilmemiştir. (bk. Dördüncü Bölüm- Menşei ve anlamı bulunan Kazak kişi adları)

Kazak Türkçesindeki Arapça kaynaklı erkek (401) ve kadın (94) kişi adlarının dizini şu şekildedir:

Erkek Adları

Abbas: Ar.	Ansar: Ar.	Bereket: Ar.
Abdol: Ar.	Asan: Ar.	Beyıl: Ar.
Abdolla: Ar.	Asanalı: Ar.	Bäki: Ar.
Ahmetoll: Ar.	Asanäli: Ar.	Bäkır: Ar.
Abılğazı: Ar.	Asaңgali: Ar.	Bäşir: Ar.
Abzal: Ar.	Asıl: Ar.	Biläl: Ar.
Adam: Ar.	Asılmurat: Ar.	Burhan: Ar.
Ağzam: Ar.	Ayan: Ar.	Daniyal: Ar.
Ahmet: Ar	Ayt: Ar.	Daniyar: Ar.
Ahmedi: Ar.	Aytäli: Ar.	Däwıt: Ar.
Ahmetäli: Ar.	Aytqali: Ar.	Däwıtäli: Ar.
Ahmetqali: Ar.	Aytmağambet:	Däwir: Ar.
Ahmetsafa: Ar.	Ar.	Däwlet: Ar.
Ahmetsapa: Ar.	Aytmuğambet:	Däwletäli: Ar.
Ahmetqali: Ar.	Ar.	Däwletğali: Ar.
Ahmetsafa: Ar.	Bağdat: Ar.	Däwletqali: Ar.
Ahmetsapa: Ar.	Bäki: Ar.	Däwren: Ar.
Aldamurat: Ar.	Battal: Ar.	Diyar: Ar.
Aman: Ar.	Bayazit: Ar.	Dınasıl: Ar.
Amanat: Ar.	Bayıs: Ar.	
	Bereke: Ar.	

Dinmuhambet:	Äbılǵazız: Ar.	Älmaǵan: Ar.
Ar.	Äbılhayır: Ar.	Älmuǵambet:
Erejep: Ar.	Äbılǵasım: Ar.	Ar.
Esım: Ar.	Äbılǵay: Ar.	Älmurat: Ar.
Eset: Ar.	Äbılǵayır: Ar.	Älnur: Ar.
Äbsalam: Ar.	Äbuw: Ar.	Älseııt: Ar.
Äbseyıt: Ar.	Äbuwbekır: Ar.	Ämin: Ar.
Äbsälim: Ar.	Äbuwǵalı: Ar.	Ämir: Ar.
Äbsämat: Ar.	Äbuwhamıt: Ar.	Ämıralı: Ar.
Äbdı: Ar.	Äbuwhan: Ar.	Ämırǵalı: Ar.
Äbdıǵalı: Ar.	Äbuwnasır: Ar.	Ämırǵazı: Ar.
Äbdıǵazı: Ar.	Äbuwsadıǵ: Ar.	Ärıp: Ar.
Äbdıhalıǵ: Ar.	Äbuwseyıt: Ar.	Äset: Ar.
Äbdıjappar: Ar.	Ädıl: Ar.	Äsker: Ar.
Äbdıjämıl: Ar.	Ädılǵazı: Ar.	Äwel: Ar.
Äbdıkärım: Ar.	Äjı: Ar.	Äzım: Ar.
Äbdıǵadır: Ar.	Äjıǵalı: Ar.	Äzız: Ar.
Äbdırahman: Ar.	Äjımurat: Ar.	Fahır: Ar.
Äbdıraşııt: Ar.	Äkım: Ar.	Farhat: Ar.
Äbdırayım: Ar.	Äkpar: Ar.	Farıd: Ar.
Äbdırazaq: Ar.	Älı: Ar.	Fatholla: Ar.
Äbdısattar: Ar.	Älıakpar: Ar.	Fatıh: Ar.
Äbduwälı: Ar.	Älım: Ar.	Fayzı: Ar.
Äbıbolla: Ar.	Älımǵazı: Ar.	Fayzolla: Ar.
Äbıl: Ar.	Älǵadır: Ar.	Fazıl: Ar.
Äbılǵazı: Ar.	Älǵuwat: Ar.	Fuwrǵat: Ar.

Ğabbas: Ar	Halil: Ar.	İnayat: Ar.
Ğabdolla: Ar.	Hamit: Ar.	İliyas: Ar.
Ğabit: Ar.	Hamza: Ar.	İsmet: Ar.
Ğafar: Ar.	Hasan: Ar.	Jalel: Ar.
Ğalım: Ar.	Hasen: Ar.	Jälel: Ar.
Galiakpar: Ar.	Haydar: Ar.	Jamil: Ar.
Ğani: Ar.	Hayrolla: Ar.	Japar: Ar.
Ğaysa: Ar.	Hikmet: Ar.	Jappar: Ar.
Ğappar: Ar.	Husayın: Ar.	Juma: Ar.
Ğarifolla: Ar.	Idris: Ar.	Jumädil: Ar.
Ğaziz: Ar.	İkılās: Ar.	Jumağali: Ar.
Ğibatolla: Ar.	Intızar: Ar.	Jumağazı: Ar.
Ğidayat: Ar.	İris: Ar.	Jumahmet: Ar.
Ğinayat: Ar.	Ismayıl: Ar.	Jumamurat: Ar.
Ğubaydolla: Ar.	Ismat: Ar.	Jumanazar: Ar.
Ğusman: Ar.	İbragim: Ar.	Jumanıyaz: Ar.
Ğusmanğali: Ar.	İsağ: Ar.	Jüsip: Ar.
Habib: Ar.	İsa: Ar	Kemel: Ar.
Habibolla: Ar.	İsadil: Ar.	Kerim: Ar.
Hafiz: Ar.	İsağali: Ar.	Kädır: Ar.
Hakim: Ar.	İsahmet: Ar.	Kärim: Ar.
Haknazar: Ar.	İsamuğambet:	Qabil: Ar.
Halabi: Ar.	Ar.	Qadır: Ar.
Halel: Ar.	İmanäli: Ar.	Qadırğali: Ar.
Halık: Ar.	İmanğali: Ar.	Qajığali: Ar.
Halid: Ar.	İmanğazı: Ar.	Qajımuğan: Ar.

Qajımurat: Ar.	Maşkut Ar.	Mustafa: Ar.
Qamal: Ar.	Mansur: Ar.	Muzafar: Ar.
Qanağat: Ar.	Marhabat: Ar.	Mübärak: Ar.
Qasım: Ar.	Medet: Ar.	Nasır: Ar.
Qayıp: Ar.	Mädeniyet: Ar.	Nazar: Ar.
Qayıpğali: Ar.	Mädi: Ar.	Nazaräli: Ar.
Qayır: Ar.	Mädi: Ar.	Naqış: Ar.
Qayırğali: Ar.	Mäjit: Ar.	Nesip: Ar.
Qayırğazı: Ar.	Mälük: Ar.	Näbi: Ar.
Qayrat: Ar.	Mälim: Ar.	Näbi(Y)Olla: Ar.
Qumar: Ar.	Mäşxur: Ar.	Nädır: Ar.
Qurban: Ar.	Miyat: Ar.	Näzir: Ar.
Qurbanğali: Ar.	Moldağali: Ar.	Nığmet: Ar.
Qurmet: Ar.	Moldahmet: Ar.	Nığmetqali: Ar.
Qusayın: Ar.	Muhit: Ar.	Nığmetolla: Ar.
Quwat: Ar.	Muhtar: Ar.	Nısan: Ar.
Latif: Ar.	Muqambet: Ar.	Nısanalı: Ar.
Lutfolla: Ar.	Muqamediya:	Ni(Y)Et: Ar.
Mağzum: Ar.	Ar.	Ni(Y)Etqali: Ar.
Maydan: Ar.	Muqametğali:	Ni(Y)Etolla: Ar.
Mahambet: Ar.	Ar.	Nizam: Ar.
Mahmut: Ar.	Murat: Ar.	Nur: Ar.
Mahmet: Ar.	Muratäli: Ar.	Nurğisa: Ar.
Majıra: Ar.	Murtaza: Ar.	Nurahmet: Ar.
Maqsat: Ar.	Musa: Ar.	Nurdawlet: Ar.
Maqsut: Ar.	Musağali: Ar.	Nurädil: Ar.
	Musahmet: Ar.	

Nuräli: Ar.	Parasat: Ar.	Sapargali: Ar.
Nurğalım: Ar.	Parık: Ar.	Sayran: Ar.
Nurğali: Ar.	Pazıl: Ar.	Serik: Ar.
Nurğazı: Ar.	Rahman: Ar.	Serikäli: Ar.
Nuri: Ar.	Rahmet: Ar.	Serikqali: Ar.
Nurjuma: Ar.	Rahmetolla:	Seydolla: Ar.
Nurqasım: Ar.	Raqap: Ar.	Seydrahman: Ar.
Nurmağambet:	Raqım: Ar.	Seyfolla: Ar.
Ar.	Raqımğali: Ar.	Seyit: Ar.
Nurmağan: Ar.	Ramazan: Ar.	Seyitbattal: Ar.
Nurmambet: Ar.	Ramiz: Ar.	Seyitäli: Ar.
Nurmuhambet:	Raşıit: Ar.	Seyitkemel: Ar.
Ar.	Ray: Ar.	Seyitqazı: Ar.
Nursapa: Ar.	Rayısqali: Ar.	Seyitmurat: Ar.
Nurseyt: Ar.	Rayıs: Ar.	Seyitnazar: Ar.
Nursultan: Ar.	Riza: Ar.	Säbit: Ar.
Nurzat: Ar.	Sabır: Ar.	Sädi: Ar.
Omar: Ar.	Sadık: Ar.	Sälim: Ar.
Omarğali: Ar.	Safa: Ar.	Sälmen: Ar.
Omarğazı: Ar.	Safi: Ar.	Sämet: Ar.
Ospan: Ar.	Sağat: Ar.	Sämi: Ar.
Ospanäli: Ar.	Sağır: Ar.	Sıdıq: Ar.
Ospanğali: Ar.	Salamat: Ar.	Sultan: Ar.
Ökim: Ar.	Samat: Ar.	Sultanğali: Ar.
Ömir: Ar.	Salawat: Ar.	Sultanğazı: Ar.
Ömiräli: Ar.	Sapar: Ar.	Sultanmurat: Ar.
Ömirğali: Ar.		

Süleymen: Ar.	Şora: Ar.	Zamir: Ar.
Sımayıl: Ar.	Şükür: Ar.	Zayır: Ar.
Sündet: Ar.	Şükürâli: Ar.	Zeynel: Ar.
Şafık: Ar.	Talap: Ar.	Zeynet: Ar.
Şafkat: Ar.	Taxir: Ar.	Zeynolla: Ar.
Şam: Ar.	Tâjî: Ar.	Zäbi: Ar.
Şapağat: Ar.	Tälîm: Ar.	Zäki: Ar.
Şapağ: Ar.	Tälîp: Ar.	Zäkîr: Ar.
Şarapat: Ar.	Täwekel: Ar.	Zikiriya: Ar.
Şayhî: Ar.	Wahit: Ar.	Zulpıkar: Ar.
Şämil: Ar.	Zait: Ar.	
Şäkîr: Ar.	Zakariya: Ar.	
Şärîp: Ar.	Zaman: Ar.	

Kadın Adları

Ada: Ar.	Düni(y)ezada:	Ğayşa: Ar.
Akık: Ar.	Ar.	Ğaziza: Ar.
Alğa: Ar.	Dünya: Ar.	Ğazizjamal
Alla: Ar.	Äsel: Ar.	Habiba: Ar.
Arzada: Ar.	Ätir: Ar.	Hadişa: Ar.
Arzeynep: Ar.	Farida: Ar.	Hafiza: Ar.
Bereke: Ar.	Fariza: Ar.	Halida: Ar.
Bädiya: Ar.	Fatima: Ar.	Halisa: Ar.
Bätima: Ar.	Fawziya: Ar.	Hasipa: Ar.
Dawa: Ar.	Fazila: Ar.	Hatima: Ar.
Dayra: Far.	Gawhar: Ar.	Hatipa: Ar.
Düniya: Ar.	Gawhariya: Ar.	Hayriya: Ar.

İba: Ar.	Mariyam: Ar.	Parasat: Ar.
İrada: Ar.	Marjan: Ar.	Sakıp: Ar.
İkrama: Ar.	Mädina: Ar.	Sakıpjamal: Ar.
Jamal: Ar.	Mälike: Ar.	Saltanat: Ar.
Jamiğa: Ar.	Mışkal: Ar.	Samal: Ar.
Jawxar: Ar.	Nadira: Ar.	Saniya: Ar.
Jawxariya: Ar.	Nağila: Ar.	Säniya: Ar.
Jämila: Ar.	Nağima: Ar.	Şarapat: Ar.
Jumaziya: Ar.	Nawat: Ar.	Tälim: Ar.
Kämila: Ar.	Nazım: Ar.	Tärbi(y)e: Ar.
Kärima: Ar.	Nazira: Ar.	Wäsila: Ar.
Kübira: Ar.	Näzira: Ar.	Wäzipa: Ar.
Qayırjamal: Ar.	Nurasıl: Ar.	Zağipa: Ar.
Qalampir: Ar.	Nurayşa: Ar.	Zarlıq: Ar.
Qımbat: Ar.	Nurgülsim: Ar.	Zawza: Ar.
Qırmızı: Ar.	Nurğayşa: Ar.	Zinat: Ar.
Leyla: Ar.	Nurjamal: Ar.	Ziya: Ar.
Läzzat: Ar.	Nurjamila: Ar.	Zeynep: Ar.
Läziza: Ar.	Nursipat: Ar.	Zülfiya: Ar.
Marhaba: Ar.	Nurziya: Ar.	

1.2.1. Arapça + Türkçe / Türkçe + Arapça Kaynaklı Kişi Adları

Alıntılanan kelimeler tek başına kullanıldığı gibi Türkçe unsurlarla bir araya gelerek de kullanılmıştır. Bu alan içerisinde de alıntılanan kelimelerin çoğunluğu Kazak Türkçenin ses yapısına uygun şekil almıştır. Bunun yanında alıntılanan bazı kelimelerin ses değişikliğine uğramadan aynı şekilde korunduğu durumlar da mevcuttur. Alıntılanan kelimelerin büyük bir çoğunluğu Kazak Türkçenin ses yapısına uygun şekil almış ve iki farklı kültüre ait kelimeler bir araya gelmiştir. Kazak Türkçesindeki Arapça + Türkçe /

Türkçe + Arapça kaynaklı erkek (372) ve kadın (43) kişi adlarının sayısına bakılınca alıntılanan kişi adlarının çoğunluğunun erkek adlarında olduğu görülmektedir.

Kazak Türkçesindeki Arapça + Türkçe / Türkçe + Arapça kaynaklı erkek ve kadın kişi adlarında yoğun olarak kullanılan Arapça unsurlara şu örnekleri vermek mümkündür: Muhammet, Ali, Nur, Molla, Murat, Nazar, Gazi.

Kazak Türkçesindeki Arapça + Türkçe / Türkçe + Arapça kaynaklı erkek ve kadın kişi adlarında yoğun olarak kullanılan Türkçe unsurlara şu örnekleri vermek mümkündür: Bey/ Bay/ Bek, Han, Ay (yıldız), Er, Ak.

Kazak Türkçenin ses yapısına uygun şekil alan kişi adları:

Balahmet: Bala ve Ahmet isimlerinin birleşiminden oluşmuştur.

Asanhan: Hasan ve Han isimlerinin birleşiminden oluşmuştur. Ar. Hasan> Asan.

Asanbek: Hasan ve Bey isimlerinin birleşiminden oluşmuştur. Ar. Hasan> Asan.

Aymağambet: Ay ve Muhammet isimlerinin birleşiminden oluşmuştur. Ar. Muhammet> Muhanbet> Mahanbet> Mahanat> Mahan, Mağan> *Man.

Aymuğambet: Ay ve Muhammet isimlerinin birleşiminden oluşmuştur.

Aymağan: Ay ve Muhammet isimlerinin birleşiminden oluşmuştur.

Baymuğambet: Bey ve Muhammet isimlerinin birleşiminden oluşmuştur.

Baymuğan: Bey ve Muhammet isimlerinin birleşiminden oluşmuştur.

Qurmanāli: Kurman ve Ali isimlerinin birleşiminden oluşmuştur. T. Kurman> Qurman “1. Yayların koyulduğu kılıf.” Ar. ‘ālī> āli, qālī, ḡālī> ali

Qurmanḡali: Kurman ve Ali isimlerinin birleşiminden oluşmuştur. T. Kurman> Qurman “1. Yayların koyulduğu kılıf.” Ar. ‘ālī> āli, qālī, ḡālī> ali

Ali ve Muhammet isminin çok çeşitli varyantaları görmek mümkündür.

Alıntı yapılan dildeki şeklini koruyan kişi adları:

Ahmetbay, Ahmetbek, Ahmethan, Babamurat, Balamurat, Beknazar, Bekmurat, Baymurat, Baynazar, Baynur, Diyarbek, Elnazar, Elmurat, Elnur, Ernazar, Ermurat, İmanbek, Muratbay, Muratbek, Murathan, Musabay, Musabek, Nasırbay, Nazarbey, Nazarbek, Nurbay, Nurbek, Nurhan, Sabırhan, Sabırbek, Sultanbay, Sultanbek, Hakimbek, Esmurat, Esnazar, Esenmurat.

Yukarıda Kazak Türkçenin ses yapısına uygun şekil alan kişi adları ile alıntı yapılan dildeki şeklini koruyan kişi adlarıyla ilgili bazı örneklere yer verilmiştir.

Tekrara düşmemek adına anlamlarına yer verilmemiştir. (bk. Dördüncü Bölüm-Menşei ve anlamı bulunan Kazak kişi adları)

Kazak Türkçesindeki Arapça + Türkçe / Türkçe + Arapça kaynaklı erkek (372) ve kadın (43) kişi adlarının dizini şu şekildedir:

Erkek Adları

Adambay: Ar.+ T.

Adambeke: Ar.+ T.

Ağamalı: T.+ Ar.

Ahmetşi: Ar.+ T.

Ahmetbay: Ar.+ T.

Ahmetbek: Ar.+ T.

Ahmethan: Ar. + T.

Ahtamberdi: Ar.+ T.

Akılbay: Ar.+ T.

Akılbek: Ar.+ T.

Akınäli: T.+ Ar.

Akıtan: Ar.+ T.

Akımağambet: T.+ Ar.

Akımambet: T.+ Ar.

Akımuğambet: T.+ Ar.

Akışora: T.+ Ar.

Aldabergen: Ar.+ T.

Alıbay: Ar.+ T.

Arbek: Ar.+ T.

Arıstanğali: T.+ Ar.

Asanalı: Ar.+ T.

Asanbek: Ar.+ T.

Asanhan: Ar.+ T.

Asılbay: Ar.+ T.

Asılbek: Ar.+ T.

Atamurat: T.+ Ar.

Ayandık: Ar.+ T.

Ayädil: T.+ Ar.

Ayğabil: T.+ Ar.

Aygali: T.+ Ar.

Aymağambet: T.+ Ar.

Aymuğambet: T.+ Ar.

Aymağan: T.+ Ar.

Aymurat: T.+ Ar.

Aytbay: Ar.+ T.

Aytkül: Ar.+ T.

Ayzat: T.+ Ar.

Babağali: T.+ Ar.

Babamurat: T.+ Ar.

Balahmet: T.+ Ar.

Balamurat: T.+ Ar.

Balğazı: T.+ Ar.

Balkuwat: T.+ Ar.

Balmağambet: T.+ Ar.

Balman: T.+ Ar.

Balmuhambet: T.+ Ar.

Balmuğan: T.+ Ar.

Bayahmet: Ar.+ T.

Baydabek: Ar.+ T.

Baydäwlet: T.+ Ar.

Bayğabil: T.+ Ar.

Bayğazı: T.+ Ar.

Bayımbet: Ar.+ T.

Bayızbek: Ar.+ T.

Baykuwat: T.+ Ar.

Baymadi: T.+ Ar.

Baymağambet: T.+ Ar.

Baymahan: T.+ Ar.

Baymağan: T.+ Ar.

Bayman: T.+ Ar.

Baymanbek: T.+ Ar.

Baymolda: T.+ Ar.

Baymuğambet: T.+ Ar.

Baymuğan: T.+ Ar.

Baymurat: T.+ Ar.

Baynazar: T.+ Ar.

Baynur: T.+ Ar.

Bayseyit: T.+ Ar.

Bedelbay: Ar.+ T.

Bedelbek: Ar.+ T.

Begalı: T.+ Ar.

Bekkali: T.+ Ar.

Bekmağambet: T.+ Ar.

Bekman: T.+ Ar.

Bekmuhambet: T.+ Ar.

Bekmurat: T.+ Ar.

Beknazar: T.+ Ar.

Bekseyit: T.+ Ar.

Beksultan: T.+ Ar.

Bi(Y)Ahmet: T.+ Ar.

Bekzat: T.+ Ar.

Belasıl: T.+ Ar.

Berdäli: T.+ Ar.

Bäkiıbay: Ar.+ T.

Bi(Y)Ahmet: T.+ Ar.

Bi(Y)Äli: T.+ Ar.

Biğalım: T.+ Ar.

Bimağambet: T.+ Ar.

Borağazı: T.+ Ar.

Dälbek: Ar.+ T.

Dälelhan: Ar.+ T.

Däwirbek: Ar.+ T.

Däwletbay: Ar.+ T.

Däwletşe: Ar.+ T.

Däwletbek: Ar.+ T.

Däwletğazı: Ar.+ T.

Däwlethan: Ar.+ T.

Däwrenbek: Ar.+ T.

Diyarbak: Ar.+ T.

Dükenbay: Ar.+ T.

Dürbay: Ar.+ T.

Dürbek: Ar.+ T.

Elmuğambek: T.+ Ar.

Elmurat: T.+ Ar.

Elnazar: T.+ Ar.

Elnur: T.+ Ar.

Erasıl: T.+ Ar.

Erdäwlet: T.+ Ar.

Erğali: T.+ Ar.

Erğazı: T.+ Ar.

Erkingali: T.+ Ar.

Erkuwat: T.+ Ar.

Ermağambet: T.+ Ar.

Ermekäli: T.+ Ar.

Ermekqali: T.+ Ar.

Ermuğambet: T.+ Ar.

Ermurat: T.+ Ar.

Ernazar: T.+ Ar.

Ernur: T.+ Ar.

Erseyit: T.+ Ar.

Ersultan: T.+ Ar.

Esdäwir: T.+ Ar.

Esdäwlet: T.+ Ar.

Esenalı: T.+ Ar.

Esenbaşı: T.+ Ar.

Esenäli: T.+ Ar.

Esenğali: T.+ Ar.

Esenmurat: T.+ Ar.

Esenseyit: T.+ Ar.

Esäli: T.+ Ar.

Esimbek: Ar.+ T.

Esimhan: Ar.+ T.

Esqali: T.+ Ar.

Esmağambet: T.+ Ar.

Esmurat: T.+ Ar.

Esnazar: T.+ Ar.

Äbdibay: Ar.+ T.

Äbilbek: Ar.+ T.

Äbilqan: Ar.+ T.

Ädilbek: Ar.+ T.

Ädilhan: Ar.+ T.

Ädiljan: Ar.+ T.

Äjibay: Ar.+ T.

Äjibek: Ar.+ T.

Äkimbay: Ar.+ T.

Äkimbek: Ar.+ T.

Äkimhan: Ar.+ T.

Äliaskar: Ar.+ T.

Äliaydar: Ar.+ T.

Älikan: Ar.+ T.

Älibay: Ar.+ T.

Älibek: Ar.+ T.

Älibi: Ar.+ T.

Älimbay: Ar.+ T.

Älimbek: Ar.+ T.

Älimbet: Ar.+ T.

Älimhan: Ar.+ T.

Älimkul: Ar.+ T.

Ämirbay: Ar.+ T.

Ämirbek: Ar.+ T.

Ämirhan: Ar.+ T.

Ämirlan: Ar.+ T.

Äripbay: Ar.+ T.

Äwelbay: Ar.+ T.

Äwelbek: Ar.+ T.

Äzimbay: Ar.+ T.

Äzimhan: Ar.+ T.

Äzizhan: Ar.+ T.

Ğabithan: Ar.+ T.

Ğalimbay: Ar.+ T.

Ğalimbek: Ar.+ T.

Ğaliaskar: Ar.+ T.

Ğanibek: Ar.+ T.

Ğazizbek: Ar.+ T.

Hakimbek: Ar.+ T.

Halıkbay: Ar.+ T.

Hanğali: T.+ Ar.

İrisaldı: Ar.+ T.

İrisbay: Ar.+ T.

İrisbek: Ar.+ T.

İrisbergen: Ar.+ T.

İriskeldi: Ar.+ T.

İriskul: Ar.+ T.

İrzabay: Ar.+ T.

İrzabek: Ar.+ T.

İsmatbek: Ar.+ T.

İskaçbay: Ar.+ T.

İsmağul: Ar.+ T.

İsmağan: Ar.+ T.

İmanbay: Ar.+ T.

İmanbek: Ar.+ T.

İmankul: Ar.+ T.

İmantay: Ar.+ T.

İslamhan: Ar.+ T.

İsağan: Ar.+ T.

İsağay: Ar.+ T.

İsabay: Ar.+ T.

İsabek: Ar.+ T.

Jaqsımurat: T.+ Ar.

Jalmuğan: T.+ Ar.

Jamalbek: Ar.+ T.

Jaskayrat: T.+ Ar.

Jastalap: T.+ Ar.

Jolmuqamet: T.+ Ar.

Jolmurat: T.+ Ar.

Jolseyit: T.+ Ar.

Jumabay: Ar.+ T.

Jumabek: Ar.+ T.

Jumageldi: Ar.+ T.

Jumağul: Ar.+ T.

Jumahan: Ar.+ T.

Jumanbay: Ar.+ T.

Kemelbay: Ar.+ T.

Kemlbek: Ar.+ T.

Kenjeğali: T.+ Ar.

Kerimbay: Ar.+ T.

Kerimbek: Ar.+ T.

Kadırbay: Ar.+ T.

Kadırbek: Ar.+ T.

Kadırқан: Ar.+ T.

Kadırtay: Ar.+ T.

Kämilbek: Ar.+ T.

Qabilbek: Ar.+ T.

Qadırbay: Ar.+ T.

Qadırbek: Ar.+ T.

Qajıbay: Ar.+ T.

Qajıbek: Ar.+ T.

Qajım: Ar.+ T.

Qasımbay: Ar.+ T.

Qasımbek: Ar.+ T.

Qasımhan: Ar.+ T.

Qawımbay: Ar.+ T.

Qawımbek: Ar.+ T.

Qayıpbek: Ar.+ T.

Qayırbay: Ar.+ T.

Qayırbek: Ar.+ T.

Qayırgeldi: Ar.+ T.

Qulmağambet: T.+ Ar.

Qumarbek: Ar.+ T.

Qurmanäli: T.+ Ar.

Qurmanğali: T.+ Ar.

Qurmanğazı: T.+ Ar.

Qusayınbek: Ar.+ T.

Qawatbek: Ar.+ T.

Maqsutbay: Ar.+ T.

Maqulbek: Ar.+ T.

Marhabay: Ar.+ T.

Medetbay: Ar.+ T.

Medetbek: Ar.+ T.

Medethan: Ar.+ T.

Meñdiğali: T.+ Ar.

Mälikaydar: Ar.+ T.

Moldabay: Ar.+ T.

Moldabek: Ar.+ T.

Moldahan: Ar.+ T.

Muratbay: Ar.+ T.

Muratbek: Ar.+ T.

Murathan: Ar.+ T.

Musabay: Ar.+ T.

Musabek: Ar.+ T.

Musağul: Ar.+ T.

Musağan: Ar.+ T.

Musatay: Ar.+ T.

Muğambek: Ar.+ T.

Muğamethan: Ar.+ T.

Nurağ: Ar.+ T.

Nurağın: Ar.+ T.

Narğuwat: T.+ Ar.

Nasırbay: Ar.+ T.

Nazarbay: Ar.+ T.

Nazarbek: Ar.+ T.

Nesipbay: Ar.+ T.

Nesipbek: Ar.+ T.

Nädirbek: Ar.+ T.

Näzirbek: Ar.+ T.

Nısanbay: Ar.+ T.

Ni(Y)Etbay: Ar.+ T.

Nurabay: Ar.+ T.

Nurbay: Ar.+ T.

Nurbek: Ar.+ T.

Nurbergen: Ar.+ T.

Nurbol: Ar.+ T.

Nurbolsın: Ar.+ T.

Nurbosın: Ar.+ T.

Nurdan: Ar.+ T.

Nurgeldi: Ar.+ T.

Nurhan: Ar.+ T.

Nurjaw: Ar.+ T.

Nurjigıt: Ar.+ T.

Nurlan: Ar.+ T.

Nurlı: Ar.+ T.

Nurlıbay: Ar.+ T.

Nurlıbek: Ar.+ T.

Nurserke: Ar.+ T.

Nurtan: Ar.+ T.

Nurtas: Ar.+ T.

Nurtay: Ar.+ T.

Nurtilew: Ar.+ T.

Omarbay: Ar.+ T.

Omarbek: Ar.+ T.

Omarhan: Ar.+ T.

Opabek: Ar.+ T.

Orıngali: T.+ Ar.

Ospanbay: Ar.+ T.

Ospanbek: Ar.+ T.

Ospanhan: Ar.+ T.

Ospantay: Ar.+ T.

Ömırbay: Ar.+ T.

Ömırbek: Ar.+ T.

Ömırhan: Ar.+ T.

Öteğali: T.+ Ar.

Pazılbek: Ar.+ T.

Rahmanğul: Ar.+ T.

Rakımbay: Ar.+ T.

Rakımbek: Ar.+ T.

Rakımbergen: Ar.+ T.

Raybek: Ar.+ T.

Rayımbek: Ar.+ T.

Rizabek: Ar.+ T.

Sabırbek: Ar.+ T.

Sabırhan: Ar.+ T.

Sadığbay: Ar.+ T.

Sadığbek: Ar.+ T.

Sağatbay: Ar.+ T.

Sağatbek: Ar.+ T.

Sağıngali: T.+ Ar.

Sağırbay: Ar.+ T.

Saparbay: Ar.+ T.

Saparbek: Ar.+ T.

Sayranbay: Ar.+ T.

Serıkbay: Ar.+ T.

Serıkbek: Ar.+ T.

Serıkbol: Ar.+ T.

Seyıtbek: Ar.+ T.

Seyıthan: Ar.+ T.

Säbitbek: Ar.+ T.

Säbıthan: Ar.+ T.

Sädıbek: Ar.+ T.

Sälimbay: Ar.+ T.

Sälimbek: Ar.+ T.

Soltanay: Ar.+ T.

Sultanbay: Ar.+ T.

Sultanbek: Ar.+ T.

Sultangeldi: Ar.+ T.

Şalahmet: T.+ Ar.

Şatkerım: T.+ Ar.

Şäkırbek: Ar.+ T.

Şäripbay: Ar.+ T.

Şäripbek: Ar.+ T.

Şäriphan: Ar.+ T.

Şınalı: T.+ Ar.

Şınasıl: T.+ Ar.

Şındawlet: T.+ Ar.

Şingali: T.+ Ar.

Şorabay: Ar.+ T.

Şorabek: Ar.+ T.

Şükirbay: Ar.+ T.

Şükirbek: Ar.+ T.

Talapbek: Ar.+ T.

Taşkayrat: T.+ Ar.

Tasmağambet: T.+ Ar.

Tasmuğan: T.+ Ar.

Temiräli: T.+ Ar.

Temirğali: T.+ Ar.

Tilewmurat: T.+ Ar.

Toqmağambet: T.+ Ar.

Toqmuğambet: T.+ Ar.

Toқтағali: T.+ Ar.

Turmağambet: T.+ Ar.

Zamanbek: Ar.+ T.

Zayırbek: Ar.+ T.

Zäkirbay: Ar.+ T.

Kadın Adları

Ağayşa: T.+ Ar.

Aķbätima: T.+ Ar.

Aķjamal: T.+ Ar.

Aķmarjan: T.+ Ar.

Aķzeynep: T.+ Ar.

Aķzeynet: T.+ Ar.

Aķziya: T.+ Ar.

Almaziya: T.+ Ar.

Balnur: T.+ Ar.

Balzada: T.+ Ar.

Bekzada: T.+ Ar.

Bekzat: T.+ Ar.

Bekziya: T.+ Ar.

Bäkibala: Ar.+ T.

Bibiğayşa: T.+ Ar.

Bibiğamal: T.+ Ar.

Bibikämila: T.+ Ar.

Bibinur: T.+ Ar.

Bibizada: T.+ Ar.

Dämetay: Ar.+ T.

Erzada: T.+ Ar.

Erziya: T.+ Ar.

İzethan: Ar.+ T.

İlimķan: Ar.+ T.

Jamalhan: Ar.+ T.

Janaziya: Ar.+ T.

Jumabike: Ar.+ T.

Kerimbala: Ar.+ T.

Ķadırhan: Ar.+ T.

Mariyambike: Ar.+ T.

Maynur: T.+ Ar.

Mädibala: Ar.+ T.

Nuray: Ar.+ T.

Nurbibiş: Ar.+ T.

Nurjanat: Ar.+ T.

Nurķan: Ar.+ T.

Nurķiya: Ar.+ T.

Nursuluw: Ar.+ T.

Nurtaylaķ: Ar.+ T.

Örziya: T.+ Ar.

Samalhan: Ar.+ T.

Ziyahan: Ar.+ T.

Ziyalı: Ar.+ T.

1.3. ARAPÇA + FARŞÇA / FARŞÇA + ARAPÇA KAYNAKLI KİŞİ ADLARI

Alıntılanan kelimeler tek başına kullanıldığı gibi Arapça + Farsça / Farsça + Arapça unsurlarla bir araya gelerek de kullanılmıştır. Bu alan içerisinde de alıntılanan kelimelerin çoğunluğu Kazak Türkçenin ses yapısına uygun şekil almıştır. Bunun yanında alıntılanan bazı kelimelerin ses değişikliğine uğramadan aynı şekilde korunduğu durumlarda mevcuttur. Alıntılanan kelimelerin büyük bir çoğunluğu Kazak Türkçenin ses yapısına uygun şekil almış ve iki farklı kültüre ait kelimeler bir araya gelmiştir. Kazak Türkçesindeki Arapça + Farsça / Farsça + Arapça kaynaklı erkek (88) ve kadın (41) kişi adlarının sayısına bakılınca alıntılanan kişi adlarının çoğunluğunun erkek adlarında olduğu görülmektedir.

Kazak Türkçesindeki Arapça + Farsça / Farsça + Arapça kaynaklı erkek ve kadın kişi adlarında yoğun olarak kullanılan Arapça unsurlara şu örnekleri vermek mümkündür: Ali, Muhammet, Gazi, Murat, Nazar, Nur.

Kazak Türkçesindeki Arapça + Farsça / Farsça + Arapça kaynaklı erkek ve kadın kişi adlarında yoğun olarak kullanılan Farsça unsurlara şu örnekleri vermek mümkündür: Can, Yar, Baht, Hoca, Mir, Gül.

Kazak Türkçesindeki Arapça + Farsça / Farsça + Arapça kaynaklı erkek (88) ve kadın (41) kişi adlarının dizini şu şekildedir:

Erkek Adları

Ahmetjan: Ar.+ Far.

Ahmetiyar: Ar.+ Far.

Aldados: Ar.+ Far.

Aldamjar: Ar.+ Far.

Asılgoja: Ar.+ Far.

Asıljan: Ar.+ Far.

Aytjan: Ar.+ Far.

Aytkoja: Ar.+ Far.

Aytkojan: Ar. + Far.

Bakdawlet: Far.+ Ar.

Bakijan: Ar.+ Far.

Bakkuwat: Far.+ Ar.

Baktalap: Far.+ Ar.

Baluwanğali: Far.+ Ar.

Bazaralı: Far.+ Ar.

Bazarğali: Far.+ Ar.

Bedeljan: Ar.+ Far.

Beyisäli: Far.+ Ar.

Dawletbak: Ar.+ Far.

Dawletiyar: Ar.+ Far.

Dosäli: Far.+ Ar.

Dosmuqambet: Far.+ Ar.

Dosmuqan: Far.+ Ar.

Emeljan: Ar.+ Far.

Esimjan: Ar.+ Far.

Äbdilda: Ar.+ Far.

Äbiljan: Ar.+ Far.

Äbuwzar: Ar.+ Far.

Äbjan: Ar.+ Far.

Äkimgoja: Ar.+ Far.

Äkimjan: Ar.+ Far.

Älimgoja: Ar.+ Far.

Älimjan: Ar.+ Far.

Ämirjan: Ar.+ Far.

Äzimjan: Ar.+ Far.

Ğalımjan: Ar.+ Far.

Hakimjan: Ar.+ Far.

Irisjan: Ar.+ Far.

Janahmet: Far.+ Ar.

Janbaqi: Far.+ Ar.

Jandawlet: Far.+ Ar.

Janäbil: Far.+ Ar.

Janğali: Far.+ Ar.

Janğazı: Far.+ Ar.

Janquwat: Far.+ Ar.

Janmurat: Far.+ Ar.

Jannazar: Far.+ Ar.

Jansultan: Far.+ Ar.

Kädirjan: Ar.+ Far.

Kärimjan: Ar.+ Far.

Qasimjan: Ar.+ Far.

Qayıpjan: Ar.+ Far.

Qayırbolat: Ar.+ Far.

Qayırtjan: Ar.+ Far.

Mirzahmet: Far.+ Ar.

Mirzalı: Far.+ Ar.

Mirzamädi: Far.+ Ar.

Mirzarahman: Far.+ Ar.

Mirğali: Far.+ Ar.

Mirhaydar: Far.+ Ar.

Mirkärîm: Far.+ Ar.

Mürsälîm: Far.+ Ar.

Mürsäyît: Far.+ Ar.

Miyatjan: Ar.+ Far.

Musajan: Ar.+ Far.

Musaqoja: Ar.+ Far.

Muqametjan: Ar.+ Far.

Nurbolat: Ar.+ Far.

Nurdilda: Ar.+ Far.

Nawrıızğali: Far.+ Ar.

Nığmetjan: Ar.+ Far.

Nurjan: Ar.+ Far.

Nurtaza: Ar.+ Far.

Orazalı: Far.+ Ar.

Oraziman: Far.+ Ar.

Orazmuqambet: Far.+ Ar.

Paluwanğali: Far.+ Ar.

Raqımjan: Ar.+ Far.

Seräli: Far.+ Ar.

Sergalı: Far.+ Ar.

Kadın Adları

Alqagül: Ar.+ Far.

Älemkül: Ar.+ Far.

Danaziya: Far.+ Ar.

Dämegül: Ar.+ Far.

Dämejan: Ar.+ Far.

Dürdana: Ar.+ Far.

Külayşa: Far.+ Ar.

Külğayşa: Far.+ Ar.

Külzada: Far.+ Ar.

Külzinat: Far.+ Ar.

Gülayşa: Far.+ Ar.

Gülğayşa: Far.+ Ar.

Güljamal: Far.+ Ar.

Güljamila: Far.+ Ar.

Güljawhar: Far.+ Ar.

Gülmarjan: Far.+ Ar.

Gülnäzira: Far.+ Ar.

Sergazı: Far.+ Ar.

Serikjan: Ar.+ Far.

Sermağambet: Far.+ Ar.

Seyitjan: Ar.+ Far.

Sälimjan: Ar.+ Far.

Şahmurat: Far.+ Ar.

Şahnazar: Ar.+ Far.

Ümbetjan: Ar.+ Far.

Gülnisa: Far.+ Ar.

Gülsanat: Far.+ Ar.

Gülsipat: Far.+ Ar.

Gülzat: Far.+ Ar.

Gülzeynep: Far.+ Ar.

İbagül: Ar.+ Far.

İbajan: Ar.+ Far.

Janziya: Far.+ Ar.

Jumadila: Ar.+ Far.

Jumagül: Ar.+ Far.

Qadırşa: Ar.+ Far.

Mawsımjan: Ar.+ Far.

Mariyamkül: Ar.+ Far.

Marjankül: Ar.+ Far.

Märiyamkül: Ar.+ Far.

Nurayna: Ar.+ Far.

Nurbanuw: Ar.+ Far.

Nursara: Ar.+ Far.

Opajan: Ar.+ Far.

Nursaya: Ar.+ Far.

Ömîrgül: Ar.+ Far.

Nurşa: Ar.+ Far.

Ziyagül: Ar.+ Far.

Sabîrkül: Ar.+ Far.

1.4. MOĞOLCA KAYNAKLI KİŞİ ADLARI

Kazak Türkçesindeki Moğolca kaynaklı erkek (4) ve kadın (1) kişi adlarının dizini şu şekildedir:

Erkek Adı: Batır, Bergen, Mergen, Noyan.

Kadın Adı: Maral.

1.5. RUSÇA KAYNAKLI KAZAK KİŞİ ADLARI

Kazak Türkçesindeki Rusça kaynaklı erkek (4) ve kadın (6) kişi adlarının dizini şu şekildedir:

Erkek Adları

Marlen

Sovet¹⁰

Renat

Janar

Kadın Adları

Janar

Janna

Lutsiya

Marlena

Oktyabrına

Renata

¹⁰ Sovet şeklinde yazılan ismin telafuzunda ‘y’ harfi ile birlikte okunması ve Sovyet demek daha uygundur.

1.6. RUSÇA ÜZERİNDEN KAZAK TÜRKÇESİNE GEÇEN BATI KAYNAKLI KİŞİ ADLARI

1.6.1. Fransızca Kaynaklı Kişi Adları

Kazak Türkçesindeki Fransızca kaynaklı erkek (1) ve kadın (2) kişi adlarının dizini şu şekildedir:

Erkek Adı: Marsel.

Kadın Adı: Mimoza, Säten: Satin> Säten.

1.6.2. İngilizce Kaynaklı Kişi Adları

Kazak Türkçesindeki İngilizce kaynaklı erkek (1) ve kadın (0) kişi adlarının dizini şu şekildedir:

Erkek Adı: Eduwart

1.6.3. İtalyanca Kaynaklı Kişi Adları

Kazak Türkçesindeki İtalyanca kaynaklı erkek (0) ve kadın (3) kişi adlarının dizini şu şekildedir:

Kadın Adları

Roza, Rozaliya, Bella.

1.6.4. Latince Kaynaklı Kişi Adları

Kazak Türkçesindeki Latince kaynaklı erkek (3) ve kadın (3) kişi adlarının dizini şu şekildedir:

Erkek Adları

Emil', Emil, Oktyabr': Lat. October > Rus. Oktyabr'.

Kadın Adları

Anjela, Diana, Flora

1.6.5. Moğ.+ T./ Rus.+ T. / Far.+ Rus./ T.+ Moğ./ Ar.+ Rus. /Moğ.+ Far./ Moğ.+ Ar., Kaynaklı Kişi Adları

Kazak Türkçesindeki Moğ.+ T. / T.+ Moğ. erkek (16) ve kadın (1), Rus.+ T. erkek (2) ve kadın (0), Far.+ Rus. erkek (2) ve kadın (1), Ar.+ Rus. erkek (0) ve kadın

(1), Moğ.+ Far. erkek (2) ve kadın (0), Moğ.+ Ar. erkek (1) ve kadın (0), kişi adlarının dizini şu şekildedir:

Erkek Adları

Batırjan: Moğ.+ Far.

Batırşa: Moğ.+ Far.

Batıralı: Moğ.+ Ar.

Batırbay: Moğ.+ T.

Batırbek: Moğ.+ T.

Batırhan: Moğ.+ T.

Batırlan: Moğ.+ T.

Batırulan: Moğ.+ T.

Baybatır: T.+ Moğ.

Bibatır: T.+ Moğ.

Bibatır: T.+ Moğ.

Bekbatır: T.+ Moğ.

Erbatır: T.+ Moğ.

Esbatır: T.+ Moğ.

Mergenbay: Moğ. + T.

Naymanbay: Moğ. + T.

Naymanbek: Moğ. + T.

Noğaybay: Moğ. + T.

Noyanbay: Moğ. + T.

Soldatbek: Rus. + T.

Sovetbek: Rus. + T.

Sovetiyar: Rus.+ Far.

Sovetjan: Rus.+ Far.

Kadın Adları: Akmaral: T.+ Moğ./ Güljanar: Far.+ Rus./ Nursovet: Ar.+ Rus.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

KAZAK TÜRKÇESİNDEKİ KİŞİ ADLARININ YAPI BAKIMINDAN İNCELENMESİ

1. KAZAK TÜRKÇESİNDEKİ KİŞİ ADLARININ YAPI BAKIMINDAN İNCELENMESİ

Aşağıda başlıklar halinde sıralayacağımız basit, türemiş, birleşik yapılı kişi adları; “Kazak Türklerinde Kişi Adları: / (Қазақ есімдері) / T.J. Januzaqov – K. S. Esbayeva; Türkiye Türkçesine aktaran Nurettin Aksu. — Ankara: Türk Dil Kurumu, 2003.” isimli eserinde tespit edilmiştir.

1.1. BASİT (YALIN) YAPILI KİŞİ ADLARI

“Yapım eki almamış sözcüklere basit sözcük denir. Bunlar kök niteliğindeki sözcüklerdir. Bütün Türk lehçelerinde olduğu gibi Kazakçada da kökler, isim ve fiil soylu olmak üzere iki gruba ayrılırlar. bas, ayak, jol, üy gibi sözcükler isim soylu iken; bar-, kel-, otır-, jür- gibi sözcükler ise fiil soyludur” (Koç ve Doğan, 2013: 183).

Kazak Türkçesindeki basit yapılı kişi adlarının sayısı, türemiş yapılı isimlerde fazla olmakla birlikte birleşik yapılı kişi adlarından daha azdır. Türkiye Türkçesinde de kullanıldığı görülen basit, türemiş, birleşik kişi adları mevcuttur.

Basit yapılı kişi adları içerisinde sadece Kazak Türkçesine ait kişi adları bulunmamaktadır. Kazak Türkçesine diğer dillerden geçmiş olan alıntı kişi adları da mevcuttur. Burada listenen alıntı kişi adları kendi dillerinde basit, türemiş veya birleşik olarak kabul edilebilir.

Fakat bu kişi adları, Kazak Türkçesinin yapım eklerini almadıkları sürece ya da Kazak Türkçesinin kurallarıyla birleştirilmedikleri sürece basit yapılı kelime olarak kabul edilmektedir.

Kazak Türkçesindeki basit (yalın) yapılı erkek (564) ve kadın (196) kişi adlarının dizini şu şekildedir:

Erkek Adları

Abakan	Abay	Abız
Abdol	Abbas	Abzal
Abdoll	Abılay	Aday

Ağzam	Asan	Bağı
Ahmet	Asıl	Balapan
Ahmedi	Askar	Balawsa
Ahmetoll	Astam	Balbır
Akın	Atas	Balta
Aktal	Atay	Baluwan
Aktan	Atım	Bapa
Alay	Atşabar	Barmağ
Alban	Ayaz	Basar
Alğa	Ayan	Basım
Alğır	Aybar	Başkan
Almas	Aybas	Batır
Almurt	Aybat	Battal
Alpamıs	Aydan	Bayan
Alpar	Aydar	Bayat
Alpıs	Aydın	Bayır
Altay	Aykın	Bayıs
Aman	Aymak	Baysal
Amanat	Ayt	Baytağ
Ansar	Aytağ	Beden
Aray	Ayşık	Begim
Arık	Azat	Belasar
Arıs	Badam	Berden
Arıstan	Badır	Bereke
Arman	Bağdat	Bereket
Artık	Bakıt	Beren

Berik	Burhan	Dolan
Beril	Buwraş	Dos
Beriş	Bürkit	Dosım
Bergen	Dabıl	Duwdar
Berkın	Dabır	Duwlát
Besbay	Dabıs	Duwman
Beybit	Damay	Düysenbi
Beyil	Damıl	Egey
Beyis	Daniyal	Elen
Beysenbi	Daniyar	Eles
Bäken	Däwıt	Elew
Bäki	Danışpan	Emil'
Bäkır	Darhan	Emil
Bäşir	Darın	Eñser
Biläl	Dastan	Erejep
Bilgır	Dayın	Eren
Bilim	Dayır	Erik
Bitim	Degdar	Erkeş
Bodan	Demesin	Erkin
Bolat	Demew	Ermek
Boran	Derlik	Es
Bozdaқ	Därmen	Esen
Böjey	Däwır	Esey
Bökey	Däwlet	Esil
Böle	Däwren	Esım
Böri	Diyar	Äbdi

Äbibolla	Ğarifolla	Hamza
Äbıl	Ğibatolla	Hasan
Äbuw	Ğubaydolla	Hasen
Ädıl	Ğusman	Haydar
Äji	Ğabit	Hayrolla
Äkım	Ğafar	Hikmet
Äkpar	Ğalım	Husayın
Äli	Ğali	Idırıs
Älim	Ğani	Ikılas
Ämin	Ğappar	Intık
Ämir	Ğaziz	Intımağ
Ärip	Ğaysa	Intızar
Äset	Ğidayat	Irım
Äsker	Ğinayat	Irıs
Äwel	Habib	Ismayıl
Äzim	Habibolla	Ismat
Äziz	Hafiz	Iskağ
Farhat	Hakım	İğisın
Farid	Halabi	İbragim
Fatih	Halel	İnayat
Fatholla	Halık	İsağ
Fayzolla	Halel	İsa
Fayzi	Halık	İliyas
Fazıl	Halid	İsmet
Ğabbas	Halil	Jaban
Ğabdolla	Hamit	Jağan

Jaḳaw	Jetkiz	Ködek
Jaḳın	Jädıǵer	Köjek
Jalbır	Järdem	Körık
Jalel	Järkeş	Köşek
Jälel	Jiger	Ḳabıl
Jalın	Jolay	Ḳadır
Jaltır	Jomart	Ḳaxarman
Jambıl	Jora	Ḳajım
Jamil	Juban	Ḳajır
Jandar	Juma	Ḳalaw
Janar	Jumır	Ḳalka
Janas	Jüsip	Ḳamal
Janat	Kekıl	Ḳamar
Japaḳ	Kelis	Ḳamis
Japan	Kemel	Ḳanaǵa
Japar	Kemeñger	Ḳanat
Jappar	Kenen	Ḳapan
Jarıḳ	Kenje	Ḳaraman
Jarḳın	Keñes	Ḳari
Jawger	Kerım	Ḳasım
Jaynaḳ	Käde	Ḳatay
Jaysañ	Kädır	Ḳayım
Jeken	Kärım	Ḳayıp
Jeñis	Köben	Ḳayır
Jetigen	Köbik	Ḳayrat
Jetistik	Köde	Ḳoñır

Қосын	Maydan	Nardan
Қозы	Medet	Nariman
Қумар	Mergen	Nasır
Қурал	Meyır	Naқıш
Қurban	Meyman	Nawan
Қurman	Meyram	Nawrız
Қurmet	Mädeniyet	Nazar
Қusayın	Mädi	Nesip
Қutan	Mädi	Näbi
Қuwandıқ	Mäjit	Näbi(Y)Olla
Қuwat	Mälik	Nädır
Lutfolla	Mälim	Näzir
Latif	Mäşxu	Nıǵmet
Maǵzum	Mıǵım	Nıǵmetқali
Mahambet	Miyat	Nıǵmetolla
Mahmut	Muhit	Nısan
Mahmet	Muhtar	Ni(Y)Et
Majıra	Muқambet	Ni(Y)Etolla
Maқsat	Muқamediya	Niyaz
Maқsut	Muқat	Nizam
Maşkut	Murat	Noyan
Manat	Murtaza	Nur
Mansur	Musa	Nurdan
Marhabat	Mustafa	Nuri
Marlen	Muzafar	Oktyabr’
Marsel	Mübärah	Omar

Oñtay	Ramazan	Sara
Orak	Ramiz	Sardar
Oral	Raşıit	Sarın
Oraz	Rawan	Sarıq
Orman	Rawşan	Sawıq
Ospan	Ray	Saya
Otan	Rayıs	Sayan
Otar	Renat	Sayım
Oyrat	Riza	Sayın
Öjet	Rüstem	Senim
Ökim	Sabaz	Serik
Ömir	Sabır	Serke
Ören	Sadan	Seyil
Örim	Sadık	Seyit
Öser	Safa	Seyfolla
Ötegen	Safi	Seydolla
Paluwan	Sağat	Säbit
Parasat	Sağım	Sädi
Parık	Sağın	Sälim
Pazıl	Sağır	Sälmen
Rabat	Salamat	Sämet
Rahman	Salawat	Samat
Rahmet	Salık	Säm
Rahmetolla	Sana	Sät
Rakap	Sanat	Säwlet
Rakım	Sapar	Sıdıq

Sıǵay	Şıǵay	Täji
Sımayıl	Şımır	Täwır
Sıbay	Şoǵan	Tınım
Sovet	Şolan	Tınıs
Sultan	Şoñ	Tokpan
Süleymen	Şopan	Toqsan
Sündet	Şora	Torman
Şabaq	Şöje	Torǵay
Şadıman	Şükır	Torpaq
Şafıq	Tabıs	Totay
Şafkat	Talap	Toyǵan
Şaǵır	Talǵat	Turǵın
Şalqar	Tanap	Turıs
Şam	Tańsıq	Tuyaq
Şamşat	Taraş	Tübek
Şapaǵat	Tarǵın	Tülek
Şapaq	Taw	Tümen
Şapşaq	Tawan	Ulan
Şarapat	Tawtan	Ulıq
Şayhı	Taylaq	Uzaq
Şeri	Tegıs	Üstem
Şämıl	Temır	Wahit
Şäkır	Tälım	Zait
Şärıp	Tälıp	Zaǵariya
Şäwken	Täwekel	Zaman
Şıǵanaq	Taxır	Zamir

Zayır	Kadın Adları	Bätes
Zeynel	Ada	Bätima
Zeynet	Ajar	Bibi
Zäbi	Akık	Bike
Zäki	Alapa	Bopa
Zäkır	Alqa	Bota
Zikiri	Alla	Böken
Zulpıkar	Alma	Bulbul
Zeynolla	Alşa	Büldırşın
	Altın	Dana
	Anar	Dara
	Anjela	Dawa
	Arda	Dayra
	Ardağ	Däneker
	Arna	Dıbıs
	Aruw	Diana
	Balgın	Dilda
	Banu	Dılbar
	Barşa	Duwan
	Barşın	Düniya
	Bayan	Dünya
	Bella	Eñlik
	Bereke	Erke
	Bäden	Ädemi
	Bädiya	Äsel
	Bäkız	Äsem

Ätir	Jamal	Laşın
Farida	Jambı	Lawla
Fariza	Jamiğa	Leyla
Fatima	Janar	Läzzat
Fawziy	Janat	Läziza
Fazila	Janna	Lutsiya
Flora	Jawxariya	Manat
Gawhar	Jazira	Mara
Gawhariya	Jämila	Maral
Gülsim	Jibek	Marhaba
Ğayşa	Juldız	Mariyam
Ğaziza	Kenje	Maya
Habiba	Käkima	Marğa
Hadişa	Kämila	Marlena
Hafiza	Kärima	Masatı
Halida	Kübira	Mayda
Halisa	Külgin	Maysa
Hasipa	Küljanat	Mayşa
Hatima	Külsara	Mereke
Hatipa	Külşara	Meyiz
Hayriya	Külzada	Mädina
İba	Külzinat	Mälike
İrada	Kümis	Mäwe
İkrama	Qalampir	Mıskal
İnjuw	Qımbat	Mimoza
İnkär	Qırmızı	Nadira

Nağıla	Sara	Ulpa
Nağıma	Sarķıt	Ulpan
Narşıa	Sayra	Umsın
Nawat	Sän	Ümît
Nawşıa	Säten	Venera
Nazım	Säwle	Wäsila
Nazira	Säwlet	Wäzipa
Näzira	Sımbat	Zağıpa
Oksana	Sırğa	Zawza
Oktyabrına	Suluw	Zerde
Ol'ga	Sümbıl	Ziba
Orınşıa	Şabal	Zinat
Önege	Şamşıa	Ziya
Pana	Şara	Zeynep
Parasat	Şarapat	Zülfiya
Perizat	Şeker	
Rawşan	Şıray	
Renata	Şırın	
Roza	Şolpan	
Rozaliya	Tana	
Sakıp	Tańsık	
Saltanat	Tälim	
Samal	Tärbi(y)e	
Sana	Tolķın	
Saniya	Torğın	
Säniya	Totı	

1.2. TÜREMİŞ YAPILI KİŞİ ADLARI

“Yapım eki almış olan sözcüklerdir. Türemiş sözcükler, isim ve fiil kök veya gövdelerine yapım ekleri getirilmek suretiyle elde edilir. Her türemiş sözcük, birer gövdedir. jılkı+şı “yılıkcı” ; juw-ı-n- “yılan-” ; bas+ta- “başla-” ; bir+i+nşı “birinci” ; oy+şıl “düşünür” ; aq+ta- “akla-” ; is+te- “çalış-” ; kör-set- “göster-”

Kazak Türkçesinde, Türkiye Türkçesinde olduğu gibi 4 çeşit yapım eki bulunmaktadır. Bunlar:

- 1.İsimden isim yapan yapım ekleri,
- 2.Fiilden isim yapan yapım ekleri,
- 3.İsimden fiil yapan yapım ekleri,
- 4.Fiilden fiil yapan yapım ekleridir (Koç ve Doğan, 2013: 184).

Kazak Türkçesinde türemiş yapıli kişİ adlarının sayısı, basit yapıli ve birleşik yapıli kişİ adlarının sayısından daha azdır.

Kazak Türkçesinde kişİ adı türetirken en çok kullanılan ekler sırasıyla; isimden isim yapan ekler (12), fiilden isim yapan eklerdir. (6) Bu eklerin; eşya-nesne adlarına, somut ve soyut adlarına, ağaç ve bitki adlarına, organ ve vücut bölümlerinin adlarına vb. eklenerek kişİ adları türettikleri görülmektedir.

Kazak Türkçesindeki türemiş yapıli erkek (50) ve kadın (13) kişİ adlarının dizini şu şekildedir:

Erkek Adları

Aqay	Babay	Boraşı
Ayman	Bapay	Danalık
Amandık	Baylı	Däwletşe
Amaşı	Bayşı	Erman
Arkalık	Baydaş	Eldes
Atalık	Bayandı	Erikti
Ayandık	Baydalı	Erlik
Ahmetşi	Barlık	Esendik
Babalık	Bastaw	İgilik

İzgilik	Maylı	Kadın Adları
Jaylaw	Oylı	Aktolık
Jaqsılık	Şattık	Dämeli
Janşa	Taşkın	Irıstı
Jarmaq	Tınıstık	İbalı
Jetkinşek	Tilek	Jalınşa
Jılqışı	Tıyanak	Kädeli
Joldas	Tuwraşıl	Mereyli
Joldı	Toysı.	Sırğalı
Jubanış		Tätti
Keñşilik		Tumarşa
Qulınşak		Ulday
Qıwanış		Zarlık
Nurlı		Ziyalı.

1.2.1. Türemiş Yapılı Kişi Adlarını Oluşturan Ekler Ve Bu Eklerle Yapılmış Kişi Adları

1.2.1.1. İsimden İsim Yapan Ekler

1.2.1.1.1. + lık / +lik / +dık / +dik / +tık / +tik

“Kazak Türkçesinde çok işlek bir ek olup, Türkiye Türkçesinde +lık ,+lik , +luk ,+ lük ekinin birer karşılığıdır. Somut isimlere gelerek soyut isimler; bitki, hayvan ve yiyeceklerle ilgili terimler; zaman ve mekân anlamlı isimler; alet, akrabalık, meslek adları ve benzeri isimler türetmeye yarar”(Koç ve Doğan, 2013: 186).

Kazak Türkçesinde kişi adı türetirken en çok kullanılan eklerden biridir. Soyut adlara gelerek kişi adı türettiği görülmektedir.

Bu eklerle türetilen kişi adları şunlardır:

Arkalık “destek, dayanak”; atalık “ ataya ait”; babalık “ babaya ait”; varlık “ zenginlik, para, var olma durumu”; danalık “bilgelik, zeki olma durumu”; esendik “ sağlık, afiyet, sıhhat”; erlik “ erkeklik, yiğitlik”; igilik “ güzelik, hoşluk”; izgilik “ iyilik, ihsan, kerem”; jaksılık “ iyilik, hoşluk”; keñşilik “engin, özgürlük”; tınıştık; “huzur, sessizlik, teskin”; zarlık “ muhtaçlık”; kuwandık “mutluluk”; umsındık “ özlemlik, arzu duygusuna ait olan”; amandık “esenlik”; ayandık “açıklık, belirginlik”; şattık “mutluluk.”

1.2.1.1.2. +lı / +li / +dı / +di / +tı / +ti

“İsimlere eklenerek sıfat türeten bu ek, ilâve edildiği sözcüklerin karşıladığı nesnelerin mevcut olduğunu veya fazlalığını bildirmekte olup, Türkiye Türkçesindeki +lı , +li , + lu , + lü ekinin birebir karşılığıdır”(Koç ve Doğan, 2013: 187).

Kazak Türkçesinde kişi adı türetirken en çok kullanılan eklerden biridir. Eklendiği isimlere sıfat vasıfları kazandırmaktadır.

Bu eklerle türetilen kişi adları şunlardır:

Bayandı “sabit, istikrarlı”; baydalı “faydalı”; erikti “yetkili, iradeli”; joldı “çizgili”; nurlı “aydınlık, ışıklı.”; oyılı “düşünceli, bilinçli”; dämeli “ ümitli, niyetli”; İbalı “ terbiyelilik, edeplilik”; kädeli “ gelenek görenekli”; mereyli “ saygın, onurlu”; sırğalı “küpelili”; tätti “ tatlı, lezzetli”; ziyalı “ aydın.”; ırıstı “ talihli, kismetli”; maylı “ yağlı, semiz, bereketli”; baylı “varlıklı.”

1.2.1.1.3. +şa / +şe

“İsimlere gelerek küçültme ve benzeri anlamlı isimler ve dil adları türetir”(Koç ve Doğan, 2013: 189).

Bu eklerle türetilen kişi adları şunlardır:

Bayşa “ zengin gibi”; orınşa “yer, mevkii gibi”; jalınşa “alev, ateş gibi”; tumarşa “ muskacık, küçük muska”; dāwletşe “ devlet gibi kutlu, talihli anlamında”; janşa “ can gibi, hayat gibi.”

1.2.1.1.4. +şak / +şek

“Çok seyrek kullanılan ve türettiği sözcüklere küçültme ve sevimlilik anlamı katan bir ektir”(Koç ve Doğan, 2013: 191).

Bu eklerle türetilen kişi adları şunlardır: Jetkınşek “ sevimli delikanlı”; kılınşak “sevimli küçük tay.”

1.2.1.1.5. +y

“Akrabalık adlarına getirilerek, sözcüğe saygı, sevgi ve nezaket anlamı katar”(Koç ve Doğan, 2013: 191).

Bu eklerle türetilen kişi adları şunlardır:

Akay “ ağabey, beyefendi”; bapay “kamışın uçundaki kahverengi yumuşak dokucuk”; babay büyüklere saygı ifadesiyle kullanılan seslenme şekli: Dede.”

1.2.1.1.6. +şı / +şi

“Kazak Türkçesinde sık olarak kullanılan bu ek, isim kök ve gövdelerine getirilerek yeni isim yapar. Türkiye Türkçesinde +cı,+ ci,+ ,+cu, +cü, +çı, +çi, +çu, +çü ekinin karşılığı olup ekin Kazak Türkçesinde yuvarlak ünlülü şekilleri bulunmamaktadır. Meslek, alışkanlık, taraftarlık isimleri yapar”(Koç ve Doğan, 2013: 188).

Bu eklerle türetilen kişi adları şunlardır:

Amanşı “emanetçi”; toyşı “ düğüncü, toycu”; jılķış “ yıldı atlarıyla ilgilenen kimse”; boranşı “yağmur, fırtına getiren anlamında”; ahmetşı “ karşısındaki kişiyi öven kimse”; bayşı “ beyin yanında olan kimse.”

1.2.1.1.7. +las /+les /+das / +des /+tas / +tes

“Türkiye Türkçesindeki +daş, +deş, +taş, +teş ekinin karşılığı olan bu ek eklendiği sözcüklere yakınlık, ortalık, eşitlik anlamlarını katar”(Koç ve Doğan, 2013: 187).

Bu eklerle türetilen kişi adları şunlardır: Joldas “ yoldaş”; eldes “yurttaş, soydaş.”

1.2.1.1.8. +day /+dey/ + tay/ + tey

“Bu ek; isim, zamir, sayı adları ve sıfat-fiillere getirilerek onlara benzetme ve kıyaslama anlamaları katar. İsimden sıfat türeten işlek bir ek olup, türetilen sözcüğe “gibi” ve “kadar” edatlarının kattığı anlamları katar”(Koç ve Doğan, 2013: 190).

Bu eklerle türetilen kişi adları şunlardır: Ulday “oğlan gibi.”

1.2.1.1.9. +man / +men

Muharrem Ergin, bu ekin işlek olmayan eklerden biri olduğunu belirtmekte ve umumiyetle mübalağa ve benzerlik ifade ettiğini söylemektedir (Ergin, 2013: 176).

Ayman “ay gibi güzel, parlak, nurlu”; erman “ yiğit, kahraman, yürekli.”

1.2.1.1.10. +sal

Muharrem Ergin, bu ekin işlek olmayan eklerden biri olduğunu belirtmekte ve yer ifade ettiğini söylemektedir (Ergin, 2013: 178).

Jansal “ özünü bırak, terk et.”

1.2.1.1.11. + daş / + taş

“Bu ek Türkçeden eskiden beri kullanılan bir ektir. Başlıca fonksiyonları ise eşitlik, ortalık ve bağlılık ifade eder: yol- daş, soydaş, gönül- daş gibi” (Ergin, 2013: 167).

Baydaş “ hissedar.”

1.2.1.1.12. +şıl / +şil

“İsim, sıfat ve zamirlere gelerek, bunların anlamlarına uygun olarak belli bir işe, harekete elverişli olmayı, düşkünlüğü belirten bu ek, bağlılık anlamı taşıyan yeni isimler yapar. ” (Koç ve Doğan, 2013: 188).

Tuwrşıl “açık sözlü, tok sözlü. ”

1.2.1.2. Fiilden İsim Yapma Eki

1.2.1.3. –ğın / -gin / -kın / -kin

“Bu ek türettiği sözcüklere büyültme ve a ırılık anlamı katar. Te kil ettiği isimler, çok yapan, olan veya yapılan nesneleri yahut yapılan i i karşılar”(Koç ve Doğan, 2013: 196).

Bu eklerle türetilen kişi adları  u şekildedir: Taskın “ su baskını.”

1.2.1.4. –w

“Hareket isimleri için bu ek kullanılır. –w Kazak Türkçesinde master ekidir.

Bu ek aynı zamanda bazı fiillere eklenmek suretiyle bunlardan somut anlamlı isimler türetilir”(Koç ve Doğan, 2013: 196).

Bu eklerle türetilen kişi adları  u şekildedir: Bastaw “kaynak, nehrin ba ladığı yer”; jaylaw “yayla, otlak.”

1.2.1.5. – 

“Fiillerin daha ziyade –n ekiyle yapılmış d n  l  gövdelerine eklenerek, fazlalık, a ırılık, ifade eden veya fiilin sonunda ortaya çıkan h li bildiren isimler yapar” (Korkmaz, 2013: 83).

K wanı  “sevinç, kıvanç”; jubanı  “rahatlık.”

1.2.1.6. -ma  / -mek /-ba  /-bek /-pa  /-pek

“Kazak Türkçesinin  nceki dönemlerinde master eki olarak da kullanılmıştır. Ekin günümüzde Kazak Türkçesinde hareket ve i  adı yapma işlevlerini –w eki   tlenmi tir”(Koç ve Doğan, 2013: 194).

Jarma  “yarmak, ezmek.”

1.2.1.7. –k /  

M. Ergin bu ek hakkında “Yaptığı isimler umumiyetle fiilin gösterdiği hareketle uğra mı  olan, bazen de o hareketten doğmuş bulunan veya o hareketi yapan çeşitli nesneleri karşılar” demektedir (Ergin, 2013: 188).

Tilek “dilek.”

1.2.1.8. -a  /-ek

“Bu eki fiille ilgili nesne adı yapar” (Koç ve Doğan, 2013: 195).

Tiyanak “dayanak.”

1.3. BİRLEŞİK YAPILI KİŞİ ADLARI

“İki veya daha fazla sözcüğün bir araya gelmesiyle oluşan ve yeni anlamda bir kavramı karşılayan sözcüklerdir. Kazak Türkçesinde birleşik sözcükler, iki ismin, iki fiilin, bir isimle bir fiilin birleşmesi gibi çeşitli yollarla oluşturulmaktadırlar. alıp kel- > äkel- “getir-” ; jemiş jiydek “kuruyemiş” ; käsip kıl- “iş yap-” ; temir jol “demiryolu” ; bel+baw > belbew “kemer” ; botagöz “deve gözlü” (Koç ve Doğan, 2013: 184).

Ergin (2013: 521), birleşik ismi şu şekilde açıklar: “Birleşik isim bir nesnenin ismi olmak üzere yan yana gelen birden fazla ismin meydana getirdiği kelime gurubudur.”

Karahan (2010: 69), birleşik ismi şu şekilde açıklar:

“Bir şahşa özel ad olmak üzere bir araya gelen kelimeler topluluğudur.

İsim + isim +...= birleşik isim grubu

- Ziya + Gökalp= Ziya Gökalp
- Yahya + Kemal + Beyatlı = Yahya Kemal Beyatlı

Özellikleri:

- a. İki veya daha fazla kelimeli bütün şahıs adları birleşik isim grubu yapısındadır. Bu grupta isimler eksiz birleşir.
- b. Tamlananı özel isim olan sıfat tamlamaları zamanla bir şahşa ad olmak üzere “birleşik isim grubu”na dönüşebilir.
- c. Unvan grupları da zamanla birleşik isme dönüşebilir.”

Kazak Türkçesindeki birleşik kişi adlarının sayısı, basit kişi adları ve türemiş kişi adlarının sayısından oldukça fazladır. Birleşik kişi adlarını yapı bakımından incelediğimizde, kişi adı sayısının fazlalığına da bağlı olarak alt başlıklar oluşmuştur. Bu da Kazak Türkçesinin birleşik kişi adları yönünden ne kadar zengin olduğunu göstermektedir.

Kazak Türkçesindeki birleşik yapılı erkek (1272) ve kadın (296) kişi adlarının dizini şu şekildedir:

Erkek Adları

Abaydildan	Adırbay	Ahmetäli
Abılğazı	Ağabek	Ahmetiyar
Adambay	Ağädil	Ahmetbay
Adambek	Ağamalı	Ahmetbek
Adayhan	Ağedil	Ahmethan

Ahmetjan	Altınsarı	Akınäli
Ahmetkali	Amanäli	Akınjan
Ahmetsafa	Amanbay	Akjan
Ahmetsapa	Amanbek	Akjarqın
Ahtamberdi	Amanbolat	Akjiğit
Ajarbek	Amandos	Akjol
Alataw	Amangeldi	Akmağambet
Aldabergen	Amañgali	Akmambet
Aldamjar	Amanjan	Akmuğambet
Aldamurat	Amanjol	Akkoja
Alğatay	Amankos	Akkoşkar
Alıbay	Amantay	Akşora
Aljanbay	Amantur	Aktay
Almabay	Anarbay	Aktaylaq
Almabek	Anarbek	Aktilek
Almaniyaz	Appaq	Aralbay
Almasbay	Akabay	Arbek
Almasbek	Akbaw	Arıkbay
Almaşkan	Akbay	Arıktay
Alpısbay	Akberdi	Arıstanbay
Alşınbay	Akbergen	Arıstanbek
Altaybay	Akbolat	Arıstañgali
Altaybek	Akbota	Arqabay
Altıbay	Akdilda	Asabay
Altınbay	Akılbay	Asanalı
Altınbek	Akılbek	Asanäli

Asanbay	Ayädil	Aymırza
Asanbek	Ayazbay	Aymurat
Asanğali	Ayazbek	Aynabek
Asanhan	Aybakan	Aysarı
Asılbay	Aybakan	Aysawıt
Asılbek	Aybek	Aytäli
Asılğoja	Ayberdi	Aytaza
Asılhan	Aybergen	Aytbay
Asıljan	Aybol	Aytilew
Asılmurat	Aybolat	Aytjan
Asıkbay	Aydaralı	Aytmağambet
Aşkarbay	Aydarbek	Aytmuğambet
Aşkarbek	Aydarğali	Aytqali
Atabay	Aydarhan	Aytqoja
Atabek	Aydınbek	Aytqojan
Atambek	Aydos	Aytqul
Atamqul	Aygali	Aytuwar
Atamurat	Ayğabil	Aytuwğan
Atanbay	Ayımbet	Ayuhan
Atanbay	Ayjarık	Ayzat
Ataniyaz	Ayjas	Azamat
Atantay	Ayjigıt	Babağali
Atantay	Aymağambet	Babanar
Ataқан	Aymuğambet	Babahan
Atımtay	Aymağan	Babajan
Awğanbay	Aymawıt	Babamurat

Babaniyaz	Baltabay	Bawırjan
Babatay	Baltabek	Bayahmet
Badambay	Baltaş	Bayanbay
Badambek	Baluwanğali	Bayaristan
Bäkibay	Baқbek	Bayazit
Balabay	Baқbergen	Baybala
Balabek	Baқdäwlet	Baybaқ
Balahmet	Baқıtjan	Baybatır
Balamer	Baқıjan	Baybek
Balamurat	Baққoja	Baybol
Balaқay	Baққuwat	Baybolat
Balaқaz	Baқtalap	Baybosın
Balbek	Baқtıbay	Baybota
Baldos	Baқtıjar	Bayboz
Balğabay	Baқtiyar	Baybuwra
Balğabek	Barısbek	Baydabek
Balğazı	Barlıbay	Baydäwlet
Balğımbay	Batıralı	Baydılda
Balğoja	Batırbay	Baydos
Balmağambet	Batırbek	Baygeldi
Balman	Batırhan	Bayğabıl
Balmuhambet	Batırjan	Bayğazı
Balmuқан	Batırlan	Bayğoja
Balқıbay	Batırşa	Bayğut
Balқıbek	Batırulan	Bayımbet
Balқuwat	Bawbek	Bayırқas

Bayızbek	Baytas	Bekbergen
Bayjan	Baytemir	Bekbol
Bayjigit	Bayterek	Bekbolat
Bayjol	Baytoq	Bekbosın
Bayjomart	Baytursın	Bekjan
Baykeñes	Baytuwğan	Bekjasar
Baymadi	Bazaralı	Bekjigit
Baymağambet	Bayuzaq	Bekkeldi
Baymahan	Bazarbay	Beklan
Bayman	Bazarbek	Bekmağambet
Baymanbek	Bazargeldi	Bekman
Baymaқан	Bazarğali	Bekmuhambet
Baymırza	Bedelbay	Bekmurat
Baymolda	Bedelbek	Beknazar
Baymuқambet	Bedeljan	Bekniyaz
Baymuқан	Bedelқан	Bekқali
Baymurat	Begalı	Bekқoja
Baynazar	Begaydar	Bekseyit
Baynur	Begdilda	Beksultan
Bayқoñır	Begimbay	Bektas
Bayқoşқar	Begimbet	Bektaw
Bayқut	Bekaydar	Bektilew
Bayқuwat	Bekbatır	Bektur
Bayserke	Bekbaw	Bekturğan
Bayseyit	Bekbay	Bektursın
Bayşa	Bekberdi	Bekzat

Belasıl	Bolatjan	Dälbek
Belbay	Bolatkoja	Dälelhan
Belbota	Bolsınbek	Dämbek
Berdäli	Boranbay	Darhanbay
Berikbay	Boranğazı	Dastanbek
Berjan	Botabay	Dawılbay
Berkinbay	Bozay	Däwırbek
Berniyaz	Bozbay	Däwıtäli
Beybitjan	Bozımbay	Däwletäli
Beyhan	Bozjan	Däwletbağ
Beyimbet	Bozjıgıt	Däwletbay
Beyisäli	Boztay	Däwletbek
Bi(Y)Ahmet	Bökenbay	Däwletğali
Bi(Y)Ahmet	Bölebay	Däwletğazı
Bi(Y)Äli	Böltirik	Däwlethan
Bibatr	Börıbay	Däwletiyar
Bibatr	Buğıbay	Däwletqali
Bigeldi	Bulabay	Däwrenbek
Biğalım	Bulanbay	Dayırbek
Bilisbay	Bulaqbay	Dayırjan
Biljan	Buldıbay	Dayrabay
Bimağambet	Buwrabay	Dıldabek
Birjan	Buwrakan	Dınasıl
Bodawbay	Bürkitbay	Dınmuhambet
Bolatbek	Bürlibay	Diyarbek
Bolathan	Dadabay	Dosäli

Dosbay	Elmuğambek	Erkeğali
Dosbergen	Elmurat	Erketay
Dosimbek	Elnaz	Erkinbay
Dosimjan	Elnur	Erkinbek
Didarbek	Eluwbay	Erkinğali
Dostiyar	Eñsebek	Erkintay
Dosjan	Emeljan	Erlan
Doskäldi	Erasıl	Erlen
Dosmuğambet	Erbala	Ermağambet
Dosmuğan	Erbak	Ermekäli
Doskara	Erbatır	Ermekqali
Duwanbay	Erbay	Ermuğambet
Duwlathan	Erbek	Ermurat
Dükenbay	Erbol	Ernar
Düngenbay	Erbolat	Ernazar
Dürbay	Erbolsın	Ernur
Dürbek	Erbosın	Erquwat
Egewbay	Erdana	Ersarı
Egizbay	Erdäwlet	Erseyit
Eduwart	Ergäli	Ersultan
Elbek	Ergazi	Ertay
Eldos	Ergoja	Ertilew
Elewbay	Erjan	Ertuwğan
Eljas	Erkebay	Esäli
Eljasar	Erkebolat	Esbatır
Elmirza	Erkebulan	Esbay

Esberdi	Esmagambet	Äbilbek
Esbergen	Esmurat	Äbilgazi
Esbol	Esnazar	Äbilgaziz
Esbolat	Esqali	Äbilhayır
Esdawır	Esqoja	Äbiljan
Esdawlet	Äbdibay	Äbilkan
Esenalı	Äbdibay	Äbilkasım
Esenäli	Äbdigali	Äbilkay
Esenaman	Äbdigazi	Äbilkayır
Esenay	Äbdihalık	Äbuwbekir
Esenbaşı	Äbdijämil	Äbuwğali
Esenbay	Äbdijappar	Äbuwhamit
Esenberdi	Äbdikärim	Äbuwhan
Esenğali	Äbdilda	Äbuwnasır
Esenjan	Äbdikadır	Äbuwsadık
Esenjol	Äbdirahman	Äbuwseyit
Esenmurat	Äbdiraşıit	Äbuwzar
Esenkan	Äbdirayım	Ädilbek
Esenseyit	Äbdirazaq	Ädilgazi
Esentay	Äbdisattar	Ädilhan
Esentemir	Äbduwäli	Ädiljan
Esilbay	Äbjan	Äjibay
Esimbek	Äbsalam	Äjibek
Esimhan	Äbseyit	Äjiğali
Esimjan	Äbsälim	Äjımurat
Esjan	Äbsämat	Äkimbay

Äkimbek	Ämirali	Hakimjan
Äkimģoja	Ämirbay	Halıkbay
Äkimhan	Ämirbek	Hanbek
Äkimjan	Ämirģali	Hanbolat
Äliakpar	Ämirģazı	Hangeldi
Äliaskar	Ämirhan	Hanģali
Äliaydar	Ämirjan	Hantemir
Älibay	Ämirlan	Haknazar
Älibek	Äripbay	Intıkbay
Älibi	Äwelbay	Ismatbek
Älimbay	Äwelbek	Iskakbay
Älimbek	Äzerbayjan	Ismagul
Älimbet	Äzimbay	Ismakan
Älimģazı	Äzimhan	Irimbay
Älimģoja	Äzimjan	Irimbek
Älimhan	Äzizhan	Irimku
Älimjan	Galiakpar	Irisaldi
Älimkul	Ğabithan	Irisbay
Äliķan	Ğalimbay	Irisbek
Älmaķan	Ğalimbek	Irisbergen
Älmuķambet	Ğalimjan	Irisjan
Älmurat	Ğaliasķar	Iriskeldi
Älnur	Ğanibek	Iriskul
Älķadır	Ğazizbek	Irzabay
Älķuwat	Ğusmanģali	Irzabek
Älseyit	Hakimbek	İgidawlet

İlebay	Janatay	Jansultan
İmanäli	Jañatay	Jantas
İmanbay	Janatbek	Jantay
İmanbek	Janaydar	Janteke
İmanğali	Janbaqi	Jantemir
İmanğazı	Janbay	Jantilew
İmankul	Janbek	Jantur
İmantay	Janbolat	Jantursın
İsaqay	Janbosın	Jantuwğan
İsabay	Janbota	Jandarbek
İsabek	Janbuwra	Jarbosın
İsadir	Jandawlet	Jarbol
İsağali	Jandıbay	Jaqınbek
İsahmet	Jandos	Jaqsıbay
İsamuqambet	Janerkin	Jaqsıǵali
İslamhan	Jangeldi	Jaqsıǵul
Jabatay	Janǵali	Jaqsımurat
Jaǵatay	Janǵazı	Jarimbet
Jalmuqan	Janjigit	Jarıkbay
Jamalbek	Janmurat	Jarqınbek
Jañabay	Jannazar	Jartıbay
Jañabek	Janniyaz	Jasaqbay
Janäbil	Janoraz	Jaskayrat
Janahmet	Janquwat	Jastalap
Janaris	Jansarı	Jasulan
Janaristan	Jansaya	Jaylawbay

Jaylıbay	Jumädil	Keñesbay
Jaysañbay	Jumabek	Kenjalı
Jaysañbek	Jumageldi	Kenjebay
Jemisbek	Jumağali	Kenjebek
Jeñişkan	Jumağazı	Kenjeğali
Jetibay	Jumağul	Kenjeğul
Ji(Y)Enbay	Jumahan	Kenjetay
Ji(Y)Enbek	Jumahmet	Kentbay
Ji(Y)Enğali	Jumamurat	Kerimbay
Jihanşa	Jumanazar	Kerimbek
Jolbay	Jumanbay	Ki(Y)İkbay
Joldasbek	Jumaniyaz	Kışıbek
Joldaşkan	Jurtbay	Köbeyhan
Joldıbay	Jurtıbay	Kökbay
Jolımbet	Kädirbay	Kölbay
Jolmırza	Kädirbek	Kömekbay
Jolmuğamet	Kädirjan	Köpbay
Jolmurat	Kädirқан	Köpjan
Jolseyit	Kädirtay	Körkemjan
Jolşıbek	Kämilbek	Kümisbay
Joltay	Kärimjan	Kümisbek
Jomartbay	Kekilbay	Mälikaydar
Jomartbek	Kemelbay	Maqsutbay
Jorabay	Kemelbek	Maqulbek
Jubaniyaz	Kenbay	Maylıbay
Jumabay	Kenenbay	Maralbay

Marhabay	Mürsälîm	Nädîrbek
Martbek	Mürsäyît	Nasîrbay
Medetbay	Miyatjan	Narbay
Medetbek	Molbay	Narbek
Medethan	Moldabay	Narbol
Meñdîbay	Moldabek	Narbota
Meñdîğali	Moldağali	Narjan
Mergenbay	Moldahan	Narğuwat
Meyîrhan	Moldahmet	Nurağ
Meyîrjan	Muğambek	Nurağın
Mıñbay	Muğametğali	Nawrîzbay
Mıqtıbay	Muğamethan	Nawrîzbek
Mırtay	Muğametjan	Nawrîzğali
Mırzabek	Muratâli	Naymanbay
Mırzağul	Muratbay	Naymanbek
Mırzahmet	Muratbek	Nazarâli
Mırzalı	Murathan	Nazarbay
Mırzamädi	Musabay	Nazarbek
Mırzarahman	Musabek	Näzîrbek
Mırzatay	Musağali	Nesîpbay
Mînaydar	Musağul	Nesîpbek
Mirbolat	Musahmet	Nığmetjan
Mirğali	Musajan	Nığmetğali
Mirhaydar	Musağan	Nısanalı
Mirjan	Musağoja	Nısanbay
Mirkârîm	Musatay	Ni(Y)Etbay

Ni(Y)Etqali	Nurjan	Omarğazı
Niyazbek	Nurjaw	Omarhan
Noğaybay	Nurjigit	Oñalbay
Noyanbay	Nurjuma	Oñalbek
Nurabay	Nurlan	Opabek
Nurädil	Nurlıbay	Oralbay
Nurahmet	Nurlıbek	Oralbek
Nuräli	Nurmağambet	Oralhan
Nurbay	Nurmambet	Oraltay
Nurbek	Nurmağan	Oraqbay
Nurbergen	Nurmuhambet	Orazalı
Nurbibiş	Nurqasım	Orazaq
Nurbol	Nursapa	Orazaqın
Nurbolat	Nurserke	Orazay
Nurbolsın	Nurseyt	Orazbay
Nurbosın	Nursovet	Orazbek
Nurdäwlet	Nursultan	Orazgeldi
Nurdilda	Nurtan	Oraziman
Nurgeldi	Nurtas	Orazmuğambet
Nurğalım	Nurtay	Orazқан
Nurğali	Nurtaza	Orazşa
Nurğazı	Nurtilew	Ordabay
Nurğazı	Nurzat	Orınbek
Nurğisa	Omarbay	Orınğali
Nurhan	Omarbek	Ospanäli
Nurjan	Omarğali	Ospanbay

Ospanbek	Қайыбек	Қайыrbay
Ospanғali	Қайығali	Қайыrbek
Ospanhan	Қайыmuқан	Қайыrbolat
Ospantay	Қайыmurat	Қайыrgeldi
Otarbay	Қалabay	Қайығali
Otarbay	Қалыbay	Қайығazı
Oybek	Қалыbek	Қайыrjan
Ömiräli	Қалығul	Қайнарbay
Ömirbay	Қанатbay	Қоңыrbay
Ömirbek	Қарabala	Қоныsbay
Ömirғali	Қарabala	Қордabay
Ömirhan	Қарabek	Қорғанbek
Ömirtay	Қарabek	Қойлыbay
Öserbay	Қарағul	Қойшыbay
Öserbek	Қарағul	Қозыbay
Öteғali	Қарajan	Қудайbergen
Ötetilew	Қарajan	Құланbay
Paluwanғali	Қасымbay	Құлmaғambet
Pazılbek	Қасымbek	Құmarbek
Қabanbay	Қасымhan	Құralbay
Қабılbek	Қасымjan	Құralbek
Қадırbay	Қawımbay	Құrbanғali
Қадırbek	Қawımbek	Құrışjan
Қадırғali	Қайыpbek	Құrmanäli
Қадırjan	Қайыpғali	Құrmanay
Қайыbay	Қайыpjan	Құrmanbay

Қурманбек	Садıқбай	Сатıбалdı
Қурманғали	Садıқбек	Сатıбек
Қурманғазı	Садıбек	Сатıмжан
Қурмантай	Сағатбай	Саттıбай
Қусайınбек	Сағатбек	Сауıтбай
Қусбек	Сағınay	Сәуıрбай
Қуwanбай	Сағınғали	Сәуıрбек
Қуwanғали	Сағınжан	Сәулебай
Қуwanıшбай	Сағırбай	Сәулебек
Қуwatбек	Салıмбай	Сауранбай
Раһманқұл	Салıқбай	Сауранбек
Рақıмбай	Сәлімбай	Саяжан
Рақıмбек	Сәлімбек	Сайınбек
Рақıмберген	Сәлімжан	Сайlawбай
Рақıмғали	Самарбай	Сайранбай
Рақıмжан	Санabay	Сеңгıрбай
Райбек	Санбай	Серәлі
Райıмбек	Сапарбай	Сербота
Райысқали	Сапарбек	Серғалı
Ризабек	Сапарғали	Серғазı
Рүстембек	Сарbала	Серікәлі
Сабазбек	Сардарбек	Серікбай
Сабıрбек	Сарман	Серікбек
Сабırхан	Сәтбай	Серікbol
Сәбітбек	Сәтбек	Серікжан
Сәбіthan	Сәтbey	Серікқали

Serjan	Sultanğazı	Şintemir
Serkebay	Sultanmurat	Şintilew
Sermağambet	Şahmurat	Şıraқbek
Seydrahman	Şahnazar	Şildebay
Seyilbek	Şajabek	Şolpanbay
Seyiljan	Şalabay	Şolpanbek
Seyitāli	Şalahmet	Şombek
Seyitbattal	Şaldıbay	Şoñbay
Seyitbek	Şalkarbay	Şorabay
Seyithan	Şañğıtbay	Şorabek
Seyitjan	Şaқabay	Şortanbay
Seyitkemel	Şarıbay	Şotbay
Seyitmurat	Şarıқbek	Şoybek
Seyitnazar	Şatkerim	Şükirāli
Seyitқazı	Şawjan	Şükirbay
Sıbanbay	Şawkenbay	Şükirbek
Sıbankul	Şekerbek	Şäkirbek
Soldatbek	Şektıbay	Şäripbay
Soltanay	Şerimbek	Şäripbek
Sovetbek	Şınalı	Şäriphan
Sovetiyar	Şınasıl	Talapbek
Sovetjan	Şınbolat	Talğatbek
Sultanbay	Şındäwlet	Taljan
Sultanbek	Şınğali	Tanabay
Sultangeldi	Şınıbay	Tanapbay
Sultañgali	Şımıbek	Tañbol

Tañjarıq	Temirğali	Toybay
Tañjas	Temirhan	Toybazar
Tasbolat	Temirlan	Toyboldı
Tasjıger	Temirtas	Toyğanbay
Tasmağambet	Temirtülek	Toyğanbek
Tasmuğan	Teñizbay	Tölbay
Tasqayrat	Tınımbay	Töljan
Tastaybek	Tınısbay	Törebay
Tastemir	Tilebaldı	Törebek
Tastülek	Tilewbay	Töregeldi
Tättibala	Tilewhan	Törehan
Tättibay	Tilewjan	Törejan
Tatuwbay	Tilewmurat	Tumarbay
Tawbay	Toğısbay	Tumarbek
Täwırbek	Tolıbay	Tumarjan
Tawjan	Tolıbek	Tuñğışbay
Tawjat	Tolimbek	Turbek
Taybek	Tokay	Turğınbay
Tayjan	Tokbay	Turğınbek
Tazabek	Tokbergen	Turısbek
Telgoja	Tokmağambet	Turmağambet
Teljan	Tokmırza	Tursın
Temiräli	Tokmuğambet	Tursınbek
Temirbay	Toksaba	Tursınjan
Temirbek	Toktağali	Tuwğanbay
Temirbolat	Toktıbay	Tuwrabay

Tuyaqbay

Tümenbay

Ulıqbek

Uzakbay

Ümbetjan

Ümitbay

Zäkırbay

Zamanbek

Zayırbek

Kadın Adları

	Akbihi	Akzeynep
Ağayşa	Akbike	Akzeynet
Ajargül	Akbota	Akziba
Ajarhan	Akböken	Akziya
Almabike	Akerke	Arnagül
Almagül	Akgül	Aruwbike
Almajan	Akjan	Arzada
Almaskül	Akjelek	Arzeynep
Almaziya	Akjemis	Bäkibala
Alkagül	Akjibek	Baljan
Altınay	Akjürek	Balkümis
Altınbike	Akkenje	Balnur
Altıngül	Akkümis	Balkiy
Amanay	Akmaral	Balşeker
Amanbala	Akmarjan	Balzada
Amangül	Akkız	Barşagül
Anargül	Aksana	Barşınay
Anarhan	Aksuluw	Bayansuluw
Anarjan	Akşabaq	Bazargül
Akaltın	Akşıbık	Bekdana
Akayşa	Akşolpan	Beksuluw
Akbala	Aktamaq	Bekzada
Akbätes	Aktolık	Bekzat
Akbätima	Aktolis	Bekziya
Akbayan	Aktolqın	Beybitgöl
Akbet	Aktoqtı	Bibigöl

Bibiğayşa	Erzada	Güljan
Bibižamal	Erziba	Güljanar
Bibižan	Erziya	Güljaw
Bibikämila	Älemkül	Güljawhar
Bibiğan	Äsembike	Güljayna
Bibišara	Äsemgül	Güljazira
Bibižada	Äsemğan	Güljeñis
Bilimğan	Gülajar	Güljihan
Bolsınay	Gülayna	Gülmara
Bopajan	Gülayşa	Gülmarjan
Botagöz	Gülbadan	Gülnaz
Dämegül	Gülbanuw	Gülnäzira
Dämejan	Gülbağşa	Gülnisa
Dämetay	Gülbarşa	Gülnura
Danagül	Gülbarşın	Gülpara
Danaziya	Gülbayan	Gülсанат
Daragül	Gülbolsın	Gülsara
Daruwla	Gülbibi	Gülsınay
Düni(y)ezada	Güldana	Gülsipat
Dürdana	Güldara	Gülstan
Eldana	Güldarhan	Gülşara
Elgül	Güldariya	Gülşaş
Erinkül	Gülğayşa	Gülşat
Erkebala	Gülhanım	Gülşeker
Erkegül	Güljamal	Gülzara
Erkejan	Güljamila	Gülzat

Gülzay	Kenjehan	Marjan
Gülzeynep	Kerimbala	Marjankül
Ğazizjamal	Külayna	Mawsımjan
İrisbala	Külayşa	Maynur
İrishan	Külbala	Maysara
İriskül	Külbanuw	Meyirjan
İbagül	Külbarşın	Meyizgül
İbajan	Küldana	Meymankül
İles	Küldara	Meyramgül
İlimқан	Küldariya	Meyramқан
İzethan	Külğayşa	Nazgül
Jamalay	Külimjan	Niljan
Jamalhan	Külimқан	Nurasıl
Janatkül	Kümısay	Nuray
Janaziya	Kümısay	Nurayna
Janbike	Kümısbike	Nurayşa
Jankümıs	Kümısbike	Nurbanuw
Jansaya	Künay	Nurgülsım
Jansuluw	Künbala	Nurğayşa
Janziya	Künjan	Nurjamal
Juldızay	Künsara	Nurjamila
Jumabike	Künsuluw	Nurjanat
Jumadila	Mädibala	Nurқан
Jumagül	Mariyambike	Nurқиya
Jumaziya	Mariyamkül	Nursara
Keñeshan	Märiyamkül	Nursaya

Nursipat	Sarkıtgül	Turahan
Nursuluw	Saylawgül	Tursınay
Nurşa	Sındıbala	Tursingül
Nurtaylak	Suluwhan	Tursınhan
Nurziya	Sütkenje	Turatay
Opajan	Süyinbala	Ulbala
Orazgül	Şattıgül	Ulbibi
Orazhan	Şıraygül	Ulbike
Ömırgü	Şıringül	Ulhan
Örbike	Şolpanay	Uljan
Örziya	Talışbık	Ulpanay
Panagül	Tanagül	Umsınay
Qadırhan	Tañşolpan	Ümıtay
Qadırşa	Tasbala	Ümıtjan
Qaragöz	Tättıgül	Zergül
Qayırjamal	Taybala	Zibagül
Qızılkül	Tınışgül	Zibajan
Quttıgül	Tolisbala	Ziyagül
Sabırkül	Toqsuluw	Ziyahan
Sağınjan	Toybala	
Samalhan	Toybike	
Sakıpjamal	Tulımhan	

1.3.1. Yapı Bakımından Birleşik Kişi İsimlerin Kuruluşu

1.3.1.1. Eksiz Biçimde Kurulan Birleşik Yapılı Kişi İsimleri

“İki veya daha fazla kelimeli bütün şahıs adları birleşik isim grubu yapısındadır. Bu grupta isimler eksiz birleşir” (Korkmaz,1992: 69).

Kazak Türkçesindeki eksiz biçimde kurulan birleşik yapılı erkek (543) ve kadın (261) kişi isimlerinin dizini şu şekildedir:

Erkek Adları

Ağedil	Akmambet	Arıktay
Ağädil	Akmuğambet	Arıstañgali
Ahmetäli	Akşora	Asanalı
Ahmetjan	Aktay	Asanäli
Ahmetqali	Aktaylaq	Asañgali
Ahmetsafa	Aktilek	Asılğoja
Ahmetsapa	Alataw	Asıljan
Aqbwaw	Aldamurat	Asılmurat
Aqbolat	Alğatay	Atamurat
Aqbota	Almaniyaz	Ataniyaz
Aqdilda	Altınsarı	Aybolat
Akınäli	Amanbolat	Aydaralı
Akınjan	Amandos	Aydarğali
Akjan	Amanäli	Aydos
Akjarqın	Amañgali	Ayädil
Akjigit	Amanjan	Ayğabıl
Akjol	Amanjol	Aygali
Akkoja	Amankos	Ayjigit
Akkoşkar	Amantay	Aymağambet
Akmağambet	Appaq	Aymuğambet

Aymağan	Baqqıwat	Bazaralı
Aymawıt	Baqtalap	Bazarǵalı
Aymırza	Balahmet	Bedeljan
Aymurat	Balaqay	Begimbet
Aysarı	Balaqaz	Bektas
Aysawıt	Balamer	Bektaw
Aytaza	Balamurat	Belasıl
Aytjan	Baldos	Belbota
Ayjarıq	Balǵoja	Berdäli
Aytqali	Balqıwat	Berjan
Aytqoja	Balmaǵambet	Beybitjan
Aytqul	Balman	Beyimbet
Aytmaǵambet	Balmuhambet	Beyisäli
Aytmuqambet	Balmuqan	Bırjan
Ayzat	Baltaş	Bolatjan
Azamat	Baluwanǵalı	Bolatqoja
Babaǵalı	Batıralı	Bozay
Babajan	Batırjan	Bozjan
Babamurat	Batırlan	Bozjigit
Babaniyaz	Batırşa	Boztay
Babanar	Batırulan	Böltirik
Babatay	Bawırjan	Dayırjan
Baqqdawlet	Bayimbet	Dawıtäli
Baqtıjan	Bayırqas	Dawletbaq
Bakıjan	Baytas	Dawletäli
Baqqoja	Bayuzaq	Dawletǵalı

Däwletiyar	Erjan	Esenalı
Däwletqalı	Erkebolat	Esenaman
Dinasıl	Erkebulan	Esenay
Dınmuhambet	Erkeğali	Esenbaşı
Dosäli	Erketay	Esenäli
Dosjan	Erkinğali	Esenğali
Dosqara	Erkintay	Esenjan
Dosmuqambet	Erquwat	Esenjol
Dosmuqan	Erlan	Esenmurat
Eduwart	Ermağambet	Esenseyit
Eldos	Ermekäli	Esentay
Eljas	Ermekqali	Esentemir
Elmirza	Ermuqambet	Esäli
Elmurat	Ermurat	Esınjan
Elnaz	Ernar	Esjan
Elnur	Ernazar	Esqali
Emeljan	Ernur	Esqoja
Erasıl	Ersarı	Esmagambet
Erbak	Erseyit	Esmurat
Erbala	Ersultan	Esnazar
Erbatır	Ertay	Äbdıǵali
Erbolat	Ertuwǵan	Äbjan
Erdana	Esbatır	Äbsalam
Erdäwlet	Esbolat	Äbseyit
Ergali	Esdäwir	Äbsälim
Ergoja	Esdäwlet	Äbsämat

Äbdihalıķ	Äjigali	Galiakpar
Äbdijappar	Äjimurat	Ğaliaskar
Äbdijämil	Äkimgoja	Hakimjan
Äbdikärim	Äkimjan	Haknazar
Äbdikadır	Äliakpar	Ismagul
Äbdilda	Äliaskar	Irimkul
Äbdirahman	Äliaydar	Irisjan
Äbdiraşıt	Älimbet	Iriskul
Äbdirayım	Älimgoja	İgidawlet
Äbdirazak	Älimjan	İmanäli
Äbdısattar	Älimkul	İmanğali
Äbduwäli	Älkadır	İmankul
Äbilğaziz	Älkuwat	İmantay
Äbilhayır	Älmaķan	İsadil
Äbiljan	Älmuķambet	İsağali
Äbilķasım	Älmurat	İsahmet
Äbilķay	Älnur	İsamuķambet
Äbilķayır	Älseyit	Jabatay
Äbuwbekir	Ämirali	Jağatay
Äbuwğali	Ämirğali	Jaķsığali
Äbuwhamit	Ämirjan	Jaķsığul
Äbuwnasır	Ämirlan	Jaķsımurat
Äbuwsadık	Äzerbayjan	Jalmuķan
Äbuwseyit	Äzimjan	Janahmet
Äbuwzar	Ğusmanğali	Janarıs
Ädiljan	Ğalımjan	Janarıstan

Janatay	Jarimbet	Köpjan
Janaydar	Jaskayrat	Körkemjan
Janbaqi	Jastalap	Qadirqali
Janbolat	Jasulan	Qadirjan
Janbota	Ji(Y)Engali	Qajigali
Janbuwra	Jihanşa	Qajımuğan
Jandawlet	Jolmirza	Qajımurat
Jandos	Jolmuqamet	Qalıgöl
Janerkin	Jolmurat	Qarabala
Janäbil	Jolseyit	Qarağöl
Janğali	Joltay	Qarajan
Janjigıt	Jubaniyaz	Qasımjan
Janquwat	Jumädil	Qayıpqali
Janmurat	Jumağali	Qayıpjan
Jannazar	Jumağöl	Qayırbolat
Janniyaz	Jumahmet	Qayırqali
Janoraz	Jumamurat	Qayırjan
Jansarı	Jumanazar	Qulmağambet
Jansaya	Jumaniyaz	Qarabala
Jansultan	Kenjalı	Qarağöl
Jantas	Kenjeğali	Qarajan
Jantay	Kenjeğöl	Qurbangali
Janteke	Kenjetay	Qurışjan
Jantemir	Kadirjan	Qurmanay
Jantuwğan	Karimjan	Qurmanäli
Jañatay	Kadirtay	Qurmanğali

Құрмантай	Musajan	Nurjan
Қуwanғали	Musaқoja	Nurjan
Meyirjan	Musatay	Nurjaw
Mälikaydar	Muқametғali	Nurjigıt
Mırzaғul	Muқametjan	Nurjuma
Mırzahmet	Narbota	Nurқasım
Mırzalı	Narjan	Nurlan
Mırzamädi	Narқuwat	Nurmaғambet
Mırzarahman	Nuraқ	Nurmaқан
Mırzatay	Nuraқın	Nurmambet
Mirbolat	Nawrızғali	Nurmuambet
Mirғali	Nazaräli	Nursapa
Mirhaydar	Nıғmetjan	Nurserke
Mirjan	Nıғmetқali	Nurseyıt
Mirkärîm	Nısanalı	Nursovet
Mürsäyit	Ni(Y)Etқali	Nursultan
Mürsälim	Nurğisa	Nurtan
Mırtay	Nurabay	Nurtas
Miyatjan	Nurahmet	Nurtay
Mînaydar	Nurbolat	Nurtaza
Moldaғali	Nurdäwlet	Nurzat
Moldahmet	Nurdilda	Omarғali
Muratäli	Nurädil	Oraltay
Musaғali	Nuräli	Orazaқ
Musaғul	Nurғalım	Orazaқın
Musahmet	Nurғali	Orazalı

Orazay	Serğalı	Şäripbay
Oraziman	Serjan	Şäripbek
Orazmuğambet	Serikäli	Şäriphan
Orazşa	Serikjan	Şınalı
Orıngalı	Serikqali	Şınasıl
Ospanäli	Sermağambet	Şınbolat
Ospanğalı	Seydrahman	Şındäwlet
Ospantay	Seyiljan	Şıngalı
Ömiräli	Seyitbattal	Şıntemir
Ömirğalı	Seyitäli	Şükiräli
Ömirtay	Seyitjan	Taljan
Öteğalı	Seyitkemel	Tañjarıq
Paluwangalı	Seyitqazı	Tañjas
Rahmanqul	Seyitmurat	Tasbolat
Raqımğalı	Seyitnazar	Tasjiger
Raqımjan	Sälimjan	Tasqayrat
Rayısqalı	Soltanay	Tasmağambet
Sağınay	Sovetiyar	Tasmuğan
Sağınğalı	Sovetjan	Tastemir
Sağınjan	Sultanğalı	Tastülek
Saparğalı	Sultanmurat	Tawjan
Sarbala	Şahmurat	Tawjat
Sarman	Şahnazar	Tayjan
Sayajan	Şatkerim	Telgoja
Serbota	Şawjan	Teljan
Seräli	Şäkirbek	Temirbolat

Temiräli

Temirğali

Temirlan

Temirtas

Temirtülek

Tokay

Tokmırza

Tokmağambet

Tokmuğambet

Toқтаğali

Toybazar

Töljan

Törejan

Tumarjan

Ümbetjan

Kadın Adları

Ağayşa

Ağbike

Ağkenje

Ajargül

Ağbota

Ağkümis

Aqaltın

Ağböken

Ağkız

Aqayşa

Aqerke

Aqmaral

Aqbala

Aqgül

Aqmarjan

Aqbayan

Aqjan

Aqsana

Aqbet

Aqjelek

Aqsuluw

Aqbätes

Aqjemis

Aqşabaq

Aqbätima

Aqjibek

Aqşıbık

Aqbibi

Aqjürek

Aqşolpan

Akıtamak	Baljan	Dämejan
Akıtoqtı	Balkümis	Dämetay
Akıtolık	Balkiy	Düni(y)ezada
Akıtolkın	Balnur	Dürdana
Akızeynep	Balşeker	Eldana
Akızeynet	Balzada	Elgül
Akıziba	Barşagül	Erkebala
Akıziya	Barşınay	Erkegöl
Alkagül	Bayansuluw	Erkejan
Almabike	Bazargül	Erinkül
Almagül	Beksuluw	Erzada
Almajan	Beybitgöl	Erziba
Almaskül	Bäkibala	Erziya
Almaziya	Bibigöl	Älemkül
Altınay	Bibiğayşa	Äsembike
Altınbike	Bibijamal	Äsemgöl
Altıngöl	Bibijan	Gülajar
Amanay	Bibikämila	Gülayna
Amanbala	Bibisara	Gülayşa
Amangöl	Bibizada	Gülbadan
Anargöl	Bopajan	Gülbağşa
Anarjan	Botagöz	Gülbanuw
Arnagöl	Danagöl	Gülbarşa
Aruwbike	Danaziya	Gülbarşın
Arzada	Daragöl	Gülbayan
Arzeynep	Dämegöl	Gülbibi

Güldana	Gülsinay	Jumagül
Güldara	Gülstan	Jumaziya
Güldarhan	Gülşara	Kerimbala
Güldariya	Gülşaş	Külayna
Gülğayşa	Gülşat	Külayşa
Gülhanım	Gülşeker	Külbala
Güljamal	Gülzara	Külbanuw
Güljamila	Gülzat	Külbarşın
Güljan	Gülzay	Küldana
Güljanar	Gülzeynep	Küldara
Güljaw	Ğazizjamal	Küldariya
Güljawhar	İrisbala	Külğayşa
Güljayna	İriskül	Külümjan
Güljazira	İbagül	Kümısay
Güljeñis	İbajan	Kümısbike
Güljihan	Jamalay	Kümısay
Gülmara	Janatkül	Kümısbike
Gülmarjan	Janaziya	Künay
Gülnaz	Janbike	Künbala
Gülnäzira	Jankümıs	Künjan
Gülnisa	Jansaya	Künsara
Gülnura	Jansuluw	Künsuluw
Gülpara	Janziya	Қadırша
Gülсанат	Juldızay	Қарagöz
Gülsara	Jumabike	Қайırjamal
Gülsipat	Jumadila	Қızılkül

Қуттiгiл	Нурқан	Талşıбiк
Mariyambike	Нурқиуа	Tanagül
Mariyamkül	Nursara	Tañşolpan
Marjan	Nursaya	Tasbala
Marjankül	Nursipat	Taybala
Mawsımjan	Nursuluw	Tättigül
Maynur	Nurşa	Tınışgül
Maysara	Nurtaylaқ	Toқsuluw
Meyırjan	Nurziya	Toybala
Meyizgül	Opajan	Toybike
Meymankül	Orazgül	Turatay
Meyramgül	Ömırgü	Ulbala
Mädibala	Örbike	Ulbibi
Märiyamkül	Örziya	Ulbike
Nazgül	Panagül	Uljan
Niljan	Sabırkül	Ulpanay
Nurasıl	Sağınjan	Umsınay
Nuray	Saқıpjamal	Ümıtay
Nurayna	Sarқıtgül	Ümitjan
Nurayşa	Sındıbala	Zergül
Nurbanuw	Sütkenje	Zibagül
Nurgülsım	Süyinbala	Zibajan
Nurğayşa	Şattıgül	Ziyagül.
Nurjamal	Şıraygül	
Nurjamila	Şıringül	
Nurjanat	Şolpanay	

1.3.1.2. Ekli Biçimde Kurulan Birleşik Yapılı Kişi İsimleri

“Tamlananı özel isim olan sıfat tamlamaları zamanla bir şahsa ad olmak üzere ‘birleşik isim grubu’na dönüşebilir”(Karahana, 2010:69).

Bu madde özelinde ekli birleşik isimlere yer verilecektir.

Kazak Türkçesindeki ekli biçimde kurulan birleşik yapıli erkek (49) ve kadın (0) kişi isimlerinin dizini şu şekildedir:

Erkek Adları

Abaydildan	Bürlibay	Meñdiğali
Ahmetiyar	Dosimbek	Mıqtıbay
Ağamalı	Dosımjan	Nurlıbay
Aldamjar	Dostiyar	Nurlıbek
Atambek	Jandıbay	Rayımbek
Atamkül	Joldasbek	Satıbaldı
Atanbay	Joldasқан	Satımjan
Atantay	Joldıbay	Şaldıbay
Atımtay	Jolımbet	Tastaybek
Ayımbet	Jolşıbek	Tättıbay
Aytkojan	Jumanbay	Nurbibiş
Baqtıbay	Jurtıbay	Tättıbala
Baqtıjar	Qalıbay	Tolıbay
Baqtıyar	Qalıbek	Tolıbek
Barlıbay	Qoyşıbay	Tolımbek
Bayşa	Maylıbay	
Bozımbay	Meñdibay	

1.3.2. Ünvan Biçimde Kurulan Birleşik Yapılı Kişi Adları

“Ünvan gurubu bir şahıs ismiyle bir ünvan veya akrabalık isminde meydana gelen kelime gurubudur. Her iki unsorda hiçbir ek almaz” (Ergin, 2013: 526). Bu grubun iki şekilde oluştuğunu ifade eder bunlar:

1. Şahıs ismi önce, ünvan veya akrabalık ismi sonra gelir.
2. Ünvan ve akrabalık isimleri başa, şahıs ismi sona getirilerek oluşturulan birleşik isimler.

Aşağıda konuyla ilgili örneklerle yer verilmiştir. Şahıs ismi önce, ünvan veya akrabalık ismi sona gelenler:

- Ahmet + Bay(Bey)= Ahmet Bay> Ahmetbay
- Ahmet + Bek(Bey)= Ahmet Bek> Ahmetbek
- Ahmet + Han= Ahmet Han> Ahmethan
- Arıstan(Aslan) + Bay= Arıstan Bay> Arıstanbay
- Äziz(Aziz) + Han= Äziz Han> Äzizhan

Ünvan ve akrabalık isimleri başa, şahıs ismi sona getirilerek oluşturulan birleşik isimler:

- Bay + Murat= Bay Murat> Baymurat
- Bay + Nazar= Bay Nazar> Baynazar
- Bay + Mağambet(Muhammet)= Bay Mağambet> Baymağambet
- Bay + Buwra (Buğra)= Bay Buwra> Baybuwra

Kazak Türkçesindeki ünvan biçimde kurulan birleşik yapıları erkek (589) ve kadın (29) kişi isimlerinin dizini şu şekildedir:

Erkek Adları

Abılğazı	Ahmetbek	Alıbay
Adambay	Ahmethan	Aljanbay
Adambeke	Ajarbek	Almabay
Adayhan	Akabay	Almabek
Adırbay	Akbay	Almasbay
Ağabek	Akılbay	Almasbek
Ahmetbay	Akılbek	Almaskan

Atantay	Asılhan	Balğazı
Atanbay	Askarbay	Balğimbay
Alpısbay	Askarbek	Balkıbay
Altaybay	Atabay	Balkıbek
Altaybek	Atabek	Baltabay
Altıbay	Atağan	Baltabek
Altınbay	Awğanbay	Barısbek
Altınbek	Ayazbay	Batırbay
Alşınbay	Ayazbek	Batırbek
Amanbay	Aybek	Batırhan
Amanbek	Aydarbek	Bawbek
Anarbay	Aydarhan	Bayahmet
Anarbek	AydınbeK	Bayanbay
Aralbay	Aynabek	Bayarıstan
Arbek	Aytbay	Bayazit
Arıkbay	Aytäli	BaybaK
Arıstanbay	Ayuhan	Baybala
Arıstanbek	Babahan	Baybatır
Arkabay	Badambay	Baybek
Asabay	Badambek	Baybolat
Asanbay	BaKbek	Bayboz
Asanbek	Balabay	Baybuwra
Asanhan	Balabek	Baydabek
Asıkbay	Balbek	Baydäwlet
Asılbay	Balğabay	Baydılda
Asılbek	Balğabek	Baydos

Baybota	Baynazar	Beklan
Bayğazı	Baynur	Bekmağambet
Bayğoja	Bayserke	Bekman
Bayğabıl	Bayseyit	Bekmurat
Bayğut	Baytemir	Bekmuhambet
Bayızbek	Bayterek	Beknazar
Bayjan	Baytoq	Bekniyaz
Bayjigit	Baytuwğan	Bekseyit
Bayjol	Bazarbay	Beksultan
Bayjomart	Bazarbek	Bi(Y)Ahmet
Baykeñes	Bedelbay	Bibatır
Baykoñır	Bedelbek	Bekzat
Baykoşkar	Bedelqan	Belbay
Baykut	Begalı	Berikbay
Baykuwat	Begaydar	Berkinbay
Baymadi	Begdilda	Beyhan
Baymağambet	Begimbay	Bäkıbay
Baymahan	Bekaydar	Bi(Y)Ahmet
Baymaqan	Bekbatır	Bibatır
Bayman	Bekbaw	Bi(Y)Äli
Baymanbek	Bekbay	Biğalım
Baymırza	Bekbolat	Bimağambet
Baymolda	Bekjan	Bilisbay
Baymuqambet	Bekjigit	Bodawbay
Baymuqan	Bekqali	Bolatbek
Baymurat	Bekqoja	Bolathan

Boranbay	Däwletbek	Erkinbek
Boranğazı	Däwletğazı	Esbay
Botabay	Däwlethan	Esenbay
Bozbay	Däwrenbek	Esenkan
Bökenbay	Diyarbek	Esilbay
Bölebay	Dildabek	Esimbek
Börıbay	Didarbek	Esımhan
Buğıbay	Dosbay	Äbdıbay
Bulabay	Duwanbay	Äbdığazı
Bulağbay	Duwlathan	Äbdıbay
Bulanbay	Dükenbay	Äbilbek
Buldıbay	Düngenbay	Äbilğazı
Buwrabay	Dürbay	Äbilkan
Buwrakan	Dürbek	Äbuwhan
Bürkitbay	Egewbay	Ädilbek
Dadabay	Egızbay	Ädilğazı
Darhanbay	Elbek	Ädilhan
Dastanbek	Elewbay	Äjıbay
Dawılbay	Elmuğambek	Äjıbek
Dayırbek	Eluwbay	Äkimbay
Dayrabay	Eñsebek	Äkimbek
Dälbek	Erbay	Äkimhan
Dälelhan	Erbek	Älıkan
Dämbek	Ergazı	Älibay
Däwırbek	Erkebay	Älibek
Däwletbay	Erkinbay	Älibi

Älimbay	Ismatbek	Jañabek
Älimbek	Iskakbay	Jarıkbay
Älimğazı	Ismakan	Jarqınbek
Älimhan	Irımbay	Jartıbay
Ämirbay	Irımbek	Jasaqbay
Ämirbek	Irısbay	Jaylawbay
Ämirğazı	Irısbek	Jaylıbay
Ämirhan	Irzabay	Jaysañbay
Äripbay	Irzabek	Jaysañbek
Äwelbay	İmanbay	Jemisbek
Äwelbek	İmanbek	Jeñisqan
Äzimbay	İmanğazı	Jetıbay
Äzimhan	İsaqan	Ji(Y)Enbay
Äzizhan	İsabay	Ji(Y)Enbek
Ğabıthan	İsabek	Jolbay
Ğalımbay	İslamhan	Jomartbay
Ğalımbek	İlebay	Jomartbek
Ğanıbek	Jaksıbay	Jorabay
Ğazizbek	Jaqınbek	Jumabay
Hakimbek	Jamalbek	Jumabek
Halıkbay	Janatbek	Jumağazı
Hanbek	Janbay	Jumahan
Hanbolat	Janbek	Jurtbay
Hanğali	Jandarbek	Kekilbay
Hantemir	Janğazı	Kemelbay
Intıkbay	Jañabay	Kemelbek

Kenbay	Қажібек	Қурманбек
Kenenbay	Қалabay	Қурманғазы
Kenjebay	Қанатbay	Қусайыnbek
Kenjebek	Қарabek	Қusbek
Kentbay	Қасымbay	Қуwanышbay
Keñesbay	Қасымbek	Қuwatbek
Kerimbay	Қасымhan	Мақsutbay
Kerimbek	Қawымbay	Мақulbek
Kädırbay	Қawымbek	Maralbay
Kädırbek	Қayıpbek	Marhabay
Kädırқан	Қayırbay	Martbek
Kämılбек	Қayırbek	Medetbay
Ki(Y)İkbay	Қayırғазы	Medetbek
Kışıbek	Қonısbay	Medethan
Köbeyhan	Қoñırbay	Mergenbay
Kökbay	Қordabay	Meyırhan
Kölbay	Қorғанbek	Mıñbay
Kömekbay	Қoylıbay	Mırzabek
Köpbay	Қozıbay	Molbay
Kümisbay	Қulanbay	Moldabay
Kümisbek	Қaynarbay	Moldabek
Қabanbay	Қarabek	Moldahan
Қabilbek	Қumarbek	Muratbay
Қadırbay	Қuralbay	Muratbek
Қadırbek	Қuralbek	Murathan
Қажıbay	Қurmanbay	Musabay

Musabek	Nurhan	Öserbay
Musaķan	Omarbay	Öserbek
Muķambek	Omarbek	Pazılbek
Muķamethan	Omarġazı	Raķımbay
Nasırbay	Omarhan	Raķımbek
Narbay	Oñalbay	Raybek
Narbek	Oñalbek	Rizabek
Nawrızbay	Opabek	Rüstembek
Nawrızbek	Oraķbay	Sabazbek
Naymanbay	Oralbay	Sabırbek
Naymanbek	Oralbek	Sabırhan
Nazarbay	Oralhan	Sadıķbay
Nazarbek	Orazbay	Sadıķbek
Nesıpbay	Orazbek	Saġatbay
Nesıpbek	Orazķan	Saġatbek
Nädirbek	Ordabay	Saġırbay
Näzırbek	Orınbek	Salıķbay
Nısanbay	Ospanbay	Salımbay
Ni(Y)Etbay	Ospanbek	Samarbay
Niyazbek	Ospanhan	Sanabay
Noġaybay	Otarbay	Sanbay
Noyanbay	Otarbay	Saparbay
Nurbay	Oybek	Saparbek
Nurbek	Ömırbay	Sardarbek
Nurġazı	Ömırbek	Satıbek
Nurġazı	Ömırhan	Sawıtbay

Sawranbay	Sultanbay	Şoñbay
Sawranbek	Sultanbek	Şorabay
Sayınbek	Sultanğazı	Şorabek
Señğirbay	Şajabek	Şortanbay
Serğazı	Şaқabay	Şotbay
Serikbay	Şalabay	Şoybek
Serikbek	Şalahmet	Şükirbay
Serkebay	Şalkarbay	Şükirbek
Seyilbek	Şañğıtbay	Talapbek
Seyitbek	Şaribay	Talğatbek
Seyithan	Şarıkbek	Tanabay
Säbitbek	Şekerbek	Tanapbay
Säbithan	Şektibay	Tatuwbay
Sädibek	Şerimbek	Tawbay
Sälimbay	Şäriphan	Taybek
Sälimbek	Şäripbek	Tazabek
Sätbay	Şäripbay	Temirbay
Sätbey	Şäkirbek	Temirbek
Sätbek	Şäwkenbay	Temirhan
Sättibay	Şımbay	Teñizbay
Säwlebay	Şınıbek	Täwirbek
Säwlebek	Şıraқbek	Tınımbay
Säwirbay	Şildebay	Tınısbay
Säwirbek	Şolpanbay	Toğısbay
Soldatbek	Şolpanbek	Toқbay
Sovetbek	Şombek	Toқtıbay

Toybay	Turısbek
Toyğanbay	Tuwğanbay
Toyğanbek	Tuwrabay
Tölbay	Tuyaqbay
Törebay	Tümenbay
Törebek	Ulıkbek
Törehan	Uzakbay
Tumarbay	Ümitbay
Tumarbek	Zamanbek
Tuñğışbay	Zayırbek
Turğınbay	Zäkırbay.
Turğınbek	

Kadın Adları

Ajarhan	Kenjehan
Anarhan	Keñeshan
Bekdana	Külımқан
Bekzada	Қадırhan
Bekzat	Meyramқан
Bekziya	Orazhan
Bibiқан	Samalhan
Bilımқан	Suluwhan
Äsemқан	Tulımhan
Irishan	Turahan
İzethan	Tursınhan
İlimқан	Ulhan
Jamalhan	Ziyahan

1.4. BİRLEŞİK FİİL YAPILI KİŞİ ADLARI

“Birleşik fiiller, iki veya daha fazla fiilin yahut bir isim ve bir yardımcı fiilin birleşmesinden doğan, yeni anlam ifade eden sözcük gruplarıdır.”(Koç ve Doğan, 2013: 232-245).

Bu konuyu iki ana başlık altında incelemişlerdir:

1. İki veya Daha Çok Fiilin Oluşturduğu Birleşik Fiiller (fiil+fiil)
2. Bir İsim ve Bir Yardımcı Fiilin Oluşturduğu Birleşik Fiiller (isim+fiil)

1.4.1. Bir İsim Ve Bir Yardımcı Fiilin Oluşturduğu Birleşik Fiiller (İsim+Fiil)

Bu bölüm birleşik yapılı fiillerin yanında sadece fiil yapısında bulunan kişi adlarına da yer verilmiştir.

Kazak Türkçesindeki fiil yapılı erkek (11) ve kadın (3) kişi isimlerinin dizini şu şekildedir:

Erkek Adlar: Jırğal, Jadıra, Köbey, Kuwan, Oñğar, Samğa, Saylaw, Sayran, Toktağan, Tolıs, Ulğay.

Kadın Adları: İles, Jadıra, Daruwla.

Kazak Türkçesindeki birleşik fiil yapılı erkek (94) ve kadın (7) kişi isimlerinin dizini şu şekildedir:

Erkek Adları

Ahtamberdi	Aybol	Baygeldi
Akberdi	Aybakan	Baytursın
Akbergen	Ayjas	Bazargeldi
Aldabergen	Aytilew	Bekberdi
Amangeldi	Aytuwar	Bekbergen
Amantur	Aytuwğan	Bekbol
Aybakan	Bakbergen	Bekbosın
Ayberdi	Baybol	Bekjasar
Aybergen	Baybosın	Bekkeldi

Bektilew	Jantilew	Tañbol
Bektur	Jantur	Tilebaldı
Bekturğan	Jantursın	Tilewbay
Bektursın	Jarbol	Tilewhan
Berniyaz	Jarbosın	Tilewjan
Bigeldi	Jumageldi	Tilewmurat
Biljan	Qayırgeldi	Toqbergen
Bolsınbek	Qudaybergen	Toqsaba
Dosbergen	Qıwanbay	Toyboldı
Doskaldı	Narbol	Töregeldi
Eljasar	Nurbergen	Turbek
Erbol	Nurbol	Turmağambet
Erbolsın	Nurbolsın	Tursın
Erbosın	Nurbosın	Tursınbek
Erlen	Nurgeldi	Tursınjan
Ertilew	Nurtilew	
Esberdi	Orazgeldi	
Esbergen	Ötetilew	
Esbol	Raqımbergen	
Esenberdi	Saylawbay	
Hangeldi	Sayranbay	
İrisaldı	Serikbol	
İrisbergen	Sıbanbay	
İriskeldi	Sıbankul	
Janbosın	Sultangeldi	
Jangeldi	Şıntilew	

Kadın Adları: Atolıs, Bolsınay, Glbolsın, Tursınay, Tursıngl, Saylawgl, Tolısbala.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

KAZAK KİŞİ ADLARININ ANLAMLARI, MENŞEİ VE LİSTESİ

1. KAZAK KİŞİ ADLARININ ANLAMLARI, MENŞEİ VE LİSTESİ

1.1. MENŞEİ VE ANLAMI BULUNAMAYAN KAZAK KİŞİ ADLARI

Kazak Türkçesindeki menşei ve anlamı bulunamayan erkek (1366) ve kadın (693) kişi adlarının dizini şu şekildedir:

Erkek kişi adları

A

Abdan	Alpan	Asfandiyar
Ablak	Alşağır	Ashat
Ağibay	Alşan	Aşambay
Ağıman	Anas	Aşay
Ağın	Anasbek	Atığay
Ahat	Anay	Awhadi
Ahim	Andamas	Ayap
Aқан	Andas	Ayapbergen
Aқırap	Añsağan	Aybın
Aқış	Arabay	Ayjarқın
Aқselew	Ardan	Aymat
Aқsıyық	Ardat	Aynet
Aқsolas	Arğın	Aypar
Albat	Arğınbay	Ayrat
Aldan	Arқat	Aysa
Aldar	Armat	Aysügir
Aldaş	Arzımbet	Aytas
Alğazı	Asayın	Aytık

Aytım	Barat	Baysan
Aytuw	Bari	Baysar
Ayşınbay	Barjaksı	Bayşağır
Ayşuwaq	Barmankul	Bayşığan
Ayzar	Barsaq	Bayşınar
B	Basan	Baytan
Babak	Basbay	Baytana
Babas	Başan	Bayteli
Babasal	Batay	Baytoğay
Bağaşar	Batıraş	Baytuw
Bağay	Bawken	Baytuwr
Bağdar	Baybağıs	Bayzaq
Bağıbay	Baydar	Bazay
Bağıbek	Baygenje	Bazen
Bağızbay	Bayğanat	Bazıl
Bağlan	Bayğara	Bazım
Bajtay	Bayğatar	Begen
Bakaw	Bayınkol	Begendik
Bakay	Bayjaras	Begeş
Baqtaray	Bayken	Begey
Baqtıgerey	Baykazaq	Begımsal
Baltaban	Baymat	Begiş
Baltan	Baymatay	Bekdayır
Baltazar	Baymen	Bekebay
Baniğat	Baymendi	Bekejan
Bapı	Baysalıq	Bekembay

Beken	Beyküt	Bimet
Bekeş	Beysebay	Bisen
Beket	Beysebek	Bisengali
Beketay	Beysek	Bisäli
Bekey	Beysekey	Bitan
Bekin	Beysen	Bitay
Bekiş	Beysenbay	Biyaş
Bekpar	Beysenäli	Bizak
Bekpembet	Beysengali	Bizat
Bektemis	Beysew	Birimjan
Bekten	Bäbek	Birken
Bektibay	Bädi	Birman
Belekey	Bädiğul	Bodık
Beles	Bädirlen	Bolğan
Belibay	Bäjen	Bolğanbay
Belgemer	Bäkey	Bolken
Berdiyar	Bärimbek	Boraş
Berdı	Bäsen	Borğazı
Berdıbay	Bäsibek	Bortay
Berdiken	Bäydir	Boşan
Berdımurat	Bäyiş	Boşay
Berğali	Bäyten	Boştay
Berısten	Bäytik	Botan
Berkey	Bidaybek	Botanbek
Berqayır	Bimağan	Botaş
Bernar	Biman	Botay

Botbay	Dendar	Donkey
Böbet	Deneş	Dosak
Böbey	Denis	Dosan
Böden	Derbay	Dosay
Bödeş	Derbısäli	Dosaybek
Buhar	Dämek	Doskey
Buharbay	Dänen	Dosmet
Buqas	Dären	Dospan
Bulkış	Därış	Dostak
Burhat	Därkenbay	Dostan
Büke	Därkey	Dotan
D	Däwen	Doyan
Daday	Däwkebay	Doyman
Dalen	Däwlen	Dönentay
Darjan	Däwlenhan	Duwbay
Darjuman	Däwletkerey	Duwtbay
Damir	Däwletkäldi	Düysebay
Danay	Däwtay	Düysek
Danaybek	Dias	Düysekey
Dañday	Dibay	Düysen
Daras	Diqan	Düysenbay
Dayraş	Diqanbay	Düysetay
Demeş	Dolay	E
Demetan	Donay	Edige
Demey	Donbay	Edigen
Demiyat	Donbek	Edil

Edilbay	Eñsegen	Eruwbay
Egementberdi	Eñsep	Esenberli
Egibay	Eralı	Esenğul
Egizek	Erbel	Esirkegen
Elaman	Erdar	Esirkep
Elbar	Erden	Esken
Elbas	Erdenay	Eskendir
Elbastar	Erdenbay	Eşkayır
El'bruws	Erdenbek	Esman
Eldar	Erdeş	Esmuğan
Elebay	Ergeş	Espembet
Elebek	Erğalaw	Estemes
Eleş	Erğara	Esten
Elewis	Erimbek	Estibay
Elewken	Erimbet	Eşaman
Elibay	Erjekey	Eşbay
Elibek	Erjuman	Eşken
Elkam	Erlepes	Eşmuhambet
Elkon	Erles	Eşmurat
Elkondı	Ermat	Eştay
Elman	Ernest	Ä
Elnar	Ersağa	Äbdeş
Elsüyer	Ersayın	Äbdik
Eltan	Ersäli	Äbdiken
Eltok	Erşuw	Äbdimanap
Emenalı	Ertiles	Äbdir

Äbdirak	Älgoja	Äsen
Äbdiräli	Älipbay	Äsi
Äbdiräş	Älipbek	Äsip
Äbdıray	Äliş	Äsken
Äbebay	Älişer	Äspet
Äben	Äljan	Äşedan
Äbet	Äljapar	Äşekey
Äbew	Älken	Äşet
Äbıken	Älkey	Äşım
Äbiķan	Ältay	Äşimbay
Äbiş	Ämbe	Äşımhan
Äbjämi	Ämedi	Äşır
Ädi	Ämen	Äşırbay
Ädibay	Ämıre	Äşırbek
Ädi(Y)Et	Ämıren	Äşıräli
Ädiķan	Ämıreş	Äşırğali
Ädilşi	Ämze	Äşırhan
Ädirbek	Änes	Äşırmurat
Äjkey	Äntay	Äşken
Äkijan	Änuwar	Äşkey
Äkiram	Änuwarbek	Ätek
Äkiş	Änuwarhan	Äten
Älbatır	Äpek	Ätey
Älen	Äpes	Äwbäkir
Äles	Äreken	Äwesbay
Älgazı	Äruwaş	Äweshan

Äwez	Ğumar	İmanas
Äwezhan	H	İmanjüsip
Äwkebay	Habi	İmaş
Äwken	Hammat	İmat
Äyimbet	Hatif	İmer
Äymiş	I	İsan
Äytek	Ibıraş	İsatay
Äyten	Ibıray	İşan
Äzi	Ibırayım	İşanbay
Äzilkan	Iksan	İşar
Äzerbay	Intıbay	İşat
F	İrimet	İ
Fahır	İşkabay	İbijan
Feliks	İspan	İbiken
Fuwrkat	Ispandiyar	İbiş
Ğ	İ	İbitan
Ğabdır	İbat	İñkär
Ğabdıman	İbatay	İñkärbek
Ğabiden	İbatjan	İsembek
Ğabidolla	İbazar	İzbas
Ğabsattar	İdeyat	İzbasar
Ğafuw	İ(Y)Embay	İztay
Ğappas	İgen	J
Ğataw	İgenbay	Jabaq
Ğılman	İkraş	Jabal
Ğizat	İmar	Jabas
Ğulam	İmaq	Jabay

Jabırbay	Jandabol	Jasamıs
Jabi	Janday	Jasbılım
Jadan	Janderke	Jasıbay
Jaday	Janğoylık	Jaskeleñ
Jağıpar	Janğozı	Jasken
Jağa	Jani	Jasuzak
Jağan	Janja	Jatay
Jaqaş	Janke	Jawar
Jaqat	Janqabi	Jaydar
Jaqatay	Janpeyis	Jaydarbek
Jaqay	Jansügir	Jayık
Jaqi	Jansüyer	Jayken
Jaqiya	Janşuwaq	Jaykak
Jaqip	Jantaw	Jaysak
Jaqipbay	Jantaymas	Jaytabar
Jaqipbek	Jantırek	Jazıbay
Jalğas	Jantöre	Jazık
Jalğasbay	Jantuwar	Jazılbek
Jalğasbek	Januzak	Jazken
Jamanğara	Jappas	Jeksen
Jambay	Jappasbay	Jeksenbay
Jamıhan	Jaras	Jetekes
Jamıqay	Jarbas	Jeten
Janak	Jarıketer	Jetes
Janalı	Jarılğap	Jetkergeñ
Janay	Jarılqasın	Jäken

Jäket	Jünis	Käjimbay
Jämen	Jünisbay	Käken
Jämädi	Jüres	Käkımjan
Jämi	Jürgen	Käkımtay
Jämiş	Jürsin	Käkıtay
Jämşit	Jüsibäli	Kärboz
Jänibek	Jüsipbek	Kärmen
Jäñgir	Jüsipqali	Kosmosbek
Jäñke	Jüzay	Köbegen
Jäwtik	Jüzbay	Köbeysin
Jidebay	K	Kökeman
Ji(Y)Inısbay	Kamal	Köşen
Jirenşe	Kamaliden	Küdire
Jiyas	Kamen	Külen
Jordan	Kazbek	Külken
Josanbay	Kelilbay	Kündar
Juman	Keljan	Küntay
Jumaş	Kemen	Küntuw
Jumat	Kenar	Küntuwar
Jumatay	Kendibay	Қ
Juwandıқ	Kenebay	Қabas
Juwanış	Kenşinbay	Қabay
Juwanışbay	Kenjeğara	Қabaz
Juwsanbay	Kerey	Қabden
Jurmäli	Ketey	Қabdol
Jügiräli	Käjdenbek	Қabjan

Қабікен	Қаңыш	Қосыбай
Қабі	Қапар	Қосжан
Қаламбай	Қарас	Қосман
Қалауша	Қараş	Қосназар
Қалдарбек	Қаратay	Қойбағар
Қалдыбай	Қарjas	Қойdos
Қалдығара	Қарjaw	Қойшығара
Қалдораз	Қарmıs	Қубан
Қалымбет	Қарпıқ	Қубay
Қали	Қарsen	Қудas
Қалибек	Қасıman	Қудаş
Қалиhan	Қaskey	Қудıs
Қалиsan	Қaşkabas	Қудıyar
Қалıt	Қataған	Құлşın
Қалкен	Қатıf	Қunar
Қалқaman	Қawmen	Қурmaş
Қалмақан	Қaydar	Қusman
Қалmat	Қayırke	Қusmanғali
Қaltay	Қayırken	Қutel
Қambar	Қayırlı	Қutjan
Қanabek	Қayırtay	Қutқali
Қanafiya	Қaynazar	Қutқoja
Қanay	Қaynur	Қuttıbay
Қanaybek	Қorғasbay	Қuttıbek
Қanaz	Қosay	Қuttıқ
Қanıbay	Қosbasar	Қuttıқadam

Қуттымбек	Малбағар	Манапбай
L	Малбек	Манапбек
Lawla	Малдйбай	Манар
Leker	Малгелди	Манарбек
Lepes	Малғара	Манас
Leşker	Малғозы	Манасбай
Lukpan	Малыбай	Манасбек
M	Малжан	Манаş
Madan	Малкен	Манав
Madäli	Малқар	Мантай
Madäzım	Малмақ	Маңғитай
Madiyar	Малтабар	Марабай
Mağawıya	Мамадияр	Марасул
Mağaz	Мамажан	Марат
Mağıpar	Маман	Маратбек
Mağruwf	Мамасейіт	Мардан
Mahuw	Мамат	Марқас
Maқabay	Мамай	Марқасқа
Maқajan	Мамбет	Марқай
Maқан	Мамыр	Марс
Maқaş	Мамырай	Марсбек
Maқat	Мамырхан	Марşal
Maқatay	Мамит	Масан
Maқay	Мамытбек	Масат
Maқsım	Манабай	Маşabay
Maқtan	Манап	Маşaқ

Maşan	Mäden	Mirat
Mataķay	Mädäli	Moldan
Matay	Mädäzim	Moldasan
Matlan	Mäjen	Moldaş
Mawan	Mämbek	Moldırahman
Mawsunbay	Mämbet	Molıbay
Mayemer	Mämen	Moljan
Mayķan	Mämet	Moltı
Mayķı	Mäneke	Mombek
Mayman	Mänke	Momış
Maytan	Mäse	Montay
Maytjan	Mäsımbay	Moştay
Medel	Mäskey	Mökey
Mederbay	Mäşey	Möltek
Medetnar	Mäşırbay	Möñke
Medew	Mäşkey	Muķa
Medewbek	Mätbi	Muķağali
Medhat	Mäthalıķ	Muķajan
Mekebay	Mätıbay	Muķali
Mekemtas	Mätjan	Muķamadi
Menaş	Mätkerım	Muķamädi
Meñdahmet	Mätķasım	Muķamäli
Meñdeş	Mäwken	Muķaş
Meñlahmet	Mäwlen	Muķatay
Meyırman	Mırķasım	Muķay
Mädahmet	Mınjaydar	Muķtan

Murabay	Narmambet	Nurbapa
Murağan	Narmat	Nurbäken
Muras	Narşat	Nurden
Musayın	Narşın	Nurek
Mustahim	Nartaw	Nurğabıl
Mustan	Nartay	Nurğayın
Mustanay	Nartok	Nurğizar
Mustariz	Nartuw	Nurılđa
Müsen	Nasan	Nurım
Müsälim	Nawdan	Nurımbet
Müsır	Nayzabek	Nurış
Müsirep	Nazırbay	Nuriddin
Mütälip	Naztay	Nurjağan
Mütken	Neğim	Nurjekey
N	Netäli	Nurjet
Nağaşbay	Netqali	Nurke
Nağaşbek	Näbiden	Nurqadıl
Nağasıbay	Nälğara	Nurqaydar
Nağım	Närık	Nurkıyaz
Nağimbek	Närıkbay	Nurlas
Nağmet	Nilibay	Nurlat
Nağan	Nuğıman	Nurlay
Naqısbek	Nuralı	Nurlığayın
Narımbet	Nuran	Nurmaq
Narken	Nuraş	Nurpeyıs
Narkes	Nuraydar	Nurşayık

Nusqabay	Ö	Raşat
Nusşar	Öktem	Raşış
Nutfolla	Ömırzaş	Raman
Nüsıp	Öskenbay	Rasuwl
Nüsıpbek	Östemir	Rasuwlbek
Nüsıpjan	Ötebay	Rauwf
Nüsıpşan	Ötejan	Razaş
O	Ötemaşambet	Razbay
Obay	Ötembay	Räř
Odar	Ötemğali	Ruwslan
Oşan	Ötemis	S
Oşas	P	Sabatay
Oljas	Palım	Sadben
Omaş	Palımbet	Sadır
Onay	Panaş	Sadırbay
Oñğarsın	Parsat	Sadırbek
Oraş	Pärmen	Safwan
Orazımbet	Pırälì	Sağadat
Ordan	Pınazar	Sağadi
Ordälì	Polımbet	Sağatay
Osan	R	Sağay
Oskar	Rabşat	Sağdi
Ostrat	Radik	Sağındış
Oşan	Radj	Sağıntay
Oşar	Rafış	Saği
Oşşar	Rafil	Sağidolla

Sağit	Sattar	Seysenbay
Sahi	Sawğabay	Seysenbek
Saqtan	Sayatқан	Seytek
Saqtar	Saybak	Seyten
Salğara	Sayıp	Seytimbet
Saltay	Sayıpbek	Säbiğat
Samarat	Sayıpnazar	Säden
Samatay	Saylar	Säduw
Samurat	Saymasay	Säken
Sandıbay	Saynazar	Säli
Sangerey	Sayt	Sälken
Sani	Seken	Sämen
Sapa	Sembay	Säntay
Sapabay	Sembek	Säpi
Sapabek	Sembet	Särsek
Sapak	Sembi	Särsekey
Sargask	Sementey	Särsen
Sarğoja	Sertay	Särsenbay
Sari	Seydahmet	Sätibek
Sarjan	Seydaz	Sätim
Sarken	Seydazım	Sätjan
Sarmantay	Seydehan	Sätke
Sarmat	Seydäli	Sättiğul
Sartay	Seydilda	Säykì
Sasan	Seydimbek	Sımahan
Satay	Seydin	Sımat

Sımatay	Ş	Şerhan
Sıpatay	Şabay	Şemiyaz
Sırajı	Şabdan	Şäden
Sırım	Şahaman	Şäydolla
Sırımbet	Şahan	Şädi
Sırlıbay	Şaharbay	Şäken
Sırlıbek	Şamen	Şäkärim
Sızdık	Şamğon	Şäldibek
Sıyık	Şami	Şälgez
Sıyqım	Şamjan	Şämen
Simak	Şamurat	Şämi
Siran	Şapay	Şämken
Siyazbay	Şarabas	Şämşi
Sokrat	Şartay	Şäni
Sokpaqbay	Şaşuwbay	Şäniyat
Soltı	Şatan	Şäpi
Soltıbay	Şayahmet	Şärizat
Sombel	Şaybek	Şäyken
Stambaqı	Şaydar	Şıman
Stambek	Şaydarbek	Şındalı
Sultaniya	Şaydahmet	Şıntas
Surağan	Şayhan	Şıñğıs
Suwhambay	Şayjan	Şırğali
Suwhamberdi	Şaymerden	Şiyab
Süyinbay	Şaynur	Şolman
Süyinşäli	Şerğali	Şona

Şorman	Tasay	Täşen
Şota	Tasemen	Täten
Şotan	Tasıbek	Tättımbet
Şotay	Tasım	Täwke
Şoyman	Tasken	Täwken
T	Tastan	Tınalı
Tabar	Tastanbek	Tınıbay
Tabat	Taten	Tınıbek
Tabıl	Tawfih	Tınıstan
Tabıldı	Tawken	Tınıştıǵul
Taǵay	Tawkeş	Tıyışbek
Taǵaş	Tawman	Ti(y)es
Tahawi	Tawşı	Timuwr
Talǵar	Tayımbet	Tilegen
Talmas	Tayır	Tilektes
Tama	Taylambek	Tilepbay
Tamabay	Tayman	Tilepbergen
Tanaş	Taymas	Tilewke
Tañat	Tayşat	Tilewli
Tañatar	Tel'man	Tılmenbay
Tañkar	Täjibay	Toǵanas
Tansar	Täjımbet	Toǵjıǵıt
Tañsıçbay	Täken	Toǵuzaq
Tapar	Täkıbay	Toқа
Tasan	Täneke	Toқан
Tasanbay	Täñırbergen	Toқas

Tokatay	Turğat	W
Toqtamıs	Turlıbay	Waqap
Toqtar	Türgenbay	Wanbay
Toqtarbay	Türke	Wandık
Toqtarğali	Türkeş	Watay
Toqtarқан	Tüsen	Wayda
Toqtasın	Tüsip	Wayıs
Tolay	Tüsipjan	Wäyқан
Tolmıbet	U	Wäli
Tolman	Ulas	Wäliahmet
Toltan	Ulımbet	Wälit
Torlambay	Ulmaқан	Wfa
Torsan	Ultıbay	Wıqbay
Tortay	Uyıqbay	Wsa
Töbey	Ü	Wsabay
Töken	Ürgenışbay	Wsabek
Tölegen	Ürimbay	Z
Tölek	Ürimjan	Zaқан
Tölekey	Ürimқан	Zaқар’yan
Tölepқali	Ürtay	Zaқaş
Tuñğatar	Üsebay	Zañğar
Turap	Üsen	Zeken
Turapbay	Üsenbay	Zergerbek
Turaş	Üsenbek	Zeynuwr
Turdalı	Üsenğali	Zeytik
Turğanbek	Üsipbek	Zäkümbay
		Zäripқан

Zäwîr

Zäwîrbay

Zıķay

Ziman

Ziyat

Ziyatbek

Zikîbay

Zulķaş

Zulķayır

Kadın kişi adları

A

Abira

Aķnăziya

Amaniya

Adliya

Aķni(y)et

Amanķeř

Aelita

Aķniya

Amanşa

Aķila

Aķsañ

Amreta

Aķipa

Aķsazan

Anasiya

Aķbilek

Aķřa

Anfisa

Aķılima

Aķuřtap

Anisa

Aķjünîs

Aķzer

Anna

Aķķağaz

Aķzila

Anuwza

Aķķal

Al'bina

Aragoniya

Aķķatřa

Alina

Arayşa

Aķķuba

Almaşa

Arıngül

Aķķuw

Altınşaş

Arina

Aķlıma

Altınzer

Arşagül

Aķmarka

Aluwa

Arşat

Aruwşa	Bäliya	Dağiya
B	Bäten	Dalila
Balğınşa	Bätiqa	Damina
Balğız	Bätıla	Damira
Balım	Bätiya	Danara
Balımşa	Bätiza	Danisa
Balişa	Bäzila	Dariko
Balziya	Bäzigül	Dayma
Banana	Bibagül	Dämeş
Banat	Bibayşa	Dämiğa
Batsayı	Bibiş	Dämişa
Bazarayım	Biğanım	Dänegül
Begayım	Biğaripa	Däneş
Bekey	Biğayşa	Däniya
Beknaz	Bijamal	Däriğa
Berta	Bijaniya	Däriya
Beyneş	Bikenay	Därigül
Bäder	Bizäwre	Därijan
Bädeş	Buljan	Didara
Bädiğa	Bübayşa	Dila
Bädinur	Bübihan	Dina
Bädişa	Bübişa	Dinara
Bäkişa	Bübiş	Diyara
Bäkiya	Bübişayım	Dlara
Bäkizat	Bülde	Dildaş
Bäliğa	D	Dollores

Duwmangül

Äliza

Firoza

E

Äluwaza

G

Elena

Ämila

Galina

Elentay

Ämina

Gandira

Erkiş

Änel'

Ganna

Erziyaş

Änipa

Gülara

Ä

Änisa

Gülat

Äbiba

Äniza

Gülbanat

Äbira

Äpiza

Gülbara

Ädeliya

Äripa

Gülbaraş

Ädiba

Äriya

Gülbazira

Ädida

Äsen

Güleykan

Ädina

Äsima

Güläylm

Ädipa

Äsipa

Gülisa

Ädisa

Ätina

Güljiya

Ädiya

Äygerim

Güljiyan

Ädiliya

Äziğa

Güljuw

Äl'fiya

Äzila

Gülmerey

Äl'han

Äzima

Gülmira

Äliğa

Äzina

Gülnaķisa

Älila

Äzipa

Gülnazat

Älima

Äziyaş

Gülpan

Älipa

Äziza

Gülpaş

Älisa

F

Gülrawza

Äliş

Faruwza

Gülsağira

Äliya

Faziya

Gülzad

Gülzağida	İra	Jumaş
Gülzağıla	İrayda	Jüziya
Gülzağira	İrina	K
Gülzariya	İrma	Kabira
Gülzina	İzatima	Kamaliya
Gülzipa	İ	Kamşat
Gülzira	İzbayşa	Karina
Ğ	J	Kelbet
Ğafuwra	Jamali	Kenjekey
Ğalila	Jamaliya	Kerımsal
Ğalima	Janana	Käden
Ğaliya	Janetta	Kädima
Ğarifa	Janifa	Kämeş
Ğayni	Janiğa	Kämiya
Ğaynigül	Janira	Käsira
Ğaynijamal	Janiya	Kätima
Ğayniķamal	Jannat	Kınär
Ğazima	Janzila	Klara
Ğaziya	Jasuwra	Külapan
H	Jayna	Külaparaz
Hayşa	Jaynaķan	Külayma
İ	Jemısay	Külbağıla
İlaş	Jemısgül	Külbağira
İmara	Jeñısgül	Külbağışa
İndira	Jälila	Külbahram
İnessa	Jubayda	Külbara
İnga	Jumağız	

Külän	Külzina	Ƙamarşa
Külända	Külzipa	Ƙamƙa
Küläsiya	Külzira	Ƙamƙay
Küläş	Külziya	Ƙanapiya
Küläy	Künayım	Ƙanipa
Küläyhan	Künipa	Ƙaniza
Külila	Küniya	Ƙanşayım
Küliman	Künıkey	Ƙantgöl
Külipa	Künış	Ƙanziba
Külira	Künzira	Ƙapiza
Küliya	Ƙ	Ƙarlıǵa
Küljawken	Ƙabiba	Ƙarlıǵaş
Küljämi	Ƙadılşa	Ƙarşa
Külmäriya	Ƙadişa	Ƙaşıfa
Külpan	Ƙadiya	Ƙaşıya
Külsaǵıla	Ƙalamƙas	Ƙatipa
Külsın	Ƙalantay	Ƙatira
Külşar	Ƙalbıke	Ƙatşagöl
Külşarhan	Ƙalila	Ƙawa
Külşaruwan	Ƙalima	Ƙaynış
Külşatay	Ƙalimat	Ƙayşa
Külşay	Ƙalipa	Ƙazına
Külşayım	Ƙaliya	Ƙazila
Kültay	Ƙaluwa	Ƙazima
Külzayra	Ƙamariya	Ƙazira
Külzäbira	Ƙamarnisa	Ƙaziza

Қынакүл	Lora	Mansuwra
Қызғалдақ	Lorida	Mareş
Қорлан	Lota	Marfuwğa
Құndız	Loyza	Margarita
Құралay	Ludmila	Margo
Құrbike	Luwiza	Marğayşa
Құrtқа	M	Mariana
L	Mağımuwra	Marina
Lala	Mağila	Mariya
Larida	Mağira	Mariyaş
Larisa	Mağışa	Markiza
Lawra	Mağripa	Maruwa
Legiya	Mağrisa	Maruwaza
Lena	Mağziya	Matluwba
Lera	Mahbala	Matuwza
Läbiba	Mahbübi	Mawқida
Lämziya	Mahfuwra	Mawra
Läsima	Mahfuwza	Mayisa
Lätipa	Mahzada	Mayna
Läyla	Maқfuwza	Maypa
Läylim	Maқpal	Mayra
Liana	Maқsuwma	Maytaş
Lida	Mamıқ	Mayya
Lidiya	Manar	Meñjamal
Liza	Maniğa	Menwert
Lola	Manila	Merziya

Meyraş	Mülipa	Nurğa
Mädiya	Müşteri	Nurlıқан
Mäjila	N	Nurlıqız
Mäken	Nağışa	Nurman
Mäkila	Natal'ya	Nursiya
Mämila	Nazıgöl	Nurşat
Mänduwla	Nazıba	Nurşayım
Mänsiya	Naziya	Nurzila
Mänşuk	Naziza	O
Mänzila	Nelya	Ol'ga
Mänzipa	Näbira	Oksana
Mänuwza	Näbiya	Orşa
Märmara	Nädiya	Orzada
Märzila	Närima	Oyke
Märziya	Näyla	Ö
Mästuwra	Näzipa	Öjken
Mäten	Nina	Ömirşe
Mäwiya	Nurbäti	Özipa
Mira	Nurda	P
Mınawra	Nurğalipa	Parzan
Mınipa	Nurğanım	Peruwziya
Muhtarima	Nurğaysa	R
Muwnira	Nurila	Rabiya
Muwza	Nurima	Rahila
Mübina	Nuripa	Rahima
Mükkarima	Nuriya	Rahiya

Ramziya	Rimmat	Sämiya
Raniya	Rita	Sänida
Rapiya	Romat	Sänimay
Rasima	Ruwfa	Sänipa
Raşida	Ruwhigül	Säruwar
Raşila	Ruwhiya	Sofiya
Rawza	S	Sonya
Raya	Safuwra	Suluwke
Rayhan	Sağaday	Suluwman
Raykül	Sağida	Suluwşaş
Rayma	Sağila	Süyimhan
Raysa	Sağira	Süyrik
Rayşa	Sağiya	Sveta
Razgül	Sahima	Svetlana
Razida	Saida	Ş
Razila	Saқан	Şağila
Razima	Saқıman	Şahida
Razita	Saқış	Şamgül
Raziya	Sanduwğaş	Şarapa
Rena	Sariya	Şarapiya
Räbiğa	Säbiğa	Şarbanuw
Räş	Säbira	Şaybala
Räşina	Säjida	Şaygül
Räziza	Säliha	Şayzada
Rika	Sälima	Şäkira
Rimma	Säliman	Şäkuwra

Şäkiza

Şäkizat

Şälipa

Şämşiya

Şärbat

Şäripa

Şınar

Şınargül

Şuğa

T

Tama

Tamara

Taslima

Täbiba

Täbila

Täbiya

Täjigül

Täjihan

Tälima

Tälina

Tälipa

Tälimgız

Tämila

Tämina

Täniza

Tänzila

Tänziya

Tätipa

Tättigız

Tayken

Toğjan

Tolğanay

Toliş

Torımjan

Torjan

Totiğus

Totiya

Toyaş

Turğan

Turğanay

Turğangül

Turımhan

U

Ulda

Uldan

Uldış

Ulğanay

Ulşım

Urqiya

Urzada

Umsındıq

Urziya

Ü

Übayda

Übiyana

Ümitan

Üripan

Üriya

Ürjäpiya

Ürziya

V

Valentina

Venera

Vera

Vilora

Vlada

Z

Zabila

Zağida

Zağila

Zağira

Zağışa

Zakina

Zakira

Zakoniya

Zamaniya

Zamira

Zara

Zarema

Zariğa	Zılığa
Zarina	Zila
Zaripa	Zina
Zarya	Zinara
Zayda	Zinayda
Zayna	Ziniya
Zayra	Zira
Zaysa	Ziyada
Zaytuwna	Ziyaş
Zemfira	Zliman
Zere	Zore
Zeyne	Zoya
Zeynegül	Zuwbayda
Zeynehan	Zuwhra
Zeyneş	Zuwparzat
Zäbira	Zuwra
Zäkiya	Zuwraş
Zämzä	Zübayra
Zämzägül	Zübäyla
Zämzämiya	Zübäyza
Zämziya	Zülipa
Zärişa	Züliya
Zäwre	Zülkiya.
Zäwreş	
Zäytuna	

1.2. MENŞEİ VE ANLAMI BULUNAN KAZAK KİŞİ ADLARI

Bu bölümü oluştururken kullandığımız sözlükler şunlardır:

1. Almatı’da 2011 yılında hazırlanan 15. Ciltlik Kazakça sözlük: *Қазақ әдеби тілінің сөздігі*. (bk.Kaynakça)
2. TDK– Türk Dil Kurumu Sözlükleri, <https://sozluk.gov.tr>.
3. Çağdaş Türk Lehçeleri ve Edebiyatları; *Kazakça Sözlük*, <https://pauctle.com/kztr>.
4. Vikipedi; Özgür Ansiklopedi, <https://tr.wikipedia.org>.

Kazak Türkçesindeki menşei ve anlamı bulunan erkek (1891) ve kadın (510) kişi adlarının dizini şu şekildedir:

Erkek kişi adları

A

1. Abakan: T. Abakan> Abakan “1. Rusya Federasyonu’na bağlı özerk bir cumhuriyet olan Hakasya’da dağ.”
2. Abay: T. 1. Dikkatli, ihtiyatlı kimse.
3. Abaydildan: Abay ve Dilda isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Abay “1. Dikkatli, ihtiyatlı kimse.” Far. Dilda “1. Altın akçe.”
4. Abbas: Ar. ‘abbās> abbas “1. Aslan. 2. Sert, çatık kaşlı kimse.”
5. Abdol: Ar. Abdullah> Abdulla> Abdolla> Abdol “1. Tanrı’nın kulu.”
6. Abdolla: Ar. Abdullah> Abdulla> Abdolla “1. Tanrı’nın kulu.”
7. Abılay: T. “1. Bir Kazak Hanı.”
8. Abılğazı: 1. Bir Kazak Hanı. İsimde “Gazi” unvan olarak kullanılmıştır. Ar. ġāzī> ġāzī >gazi “1. Savaşta sağ ve zafer kazanmış olarak dönen kimse.”
9. Abız: Ar. ḥāfız > hafız> abız “1. Kur’an’ı bütünüyle ezbere bilen kimse.”
10. Abzal: Ar. 1. Çok erdemli, çok faziletli kimse.
11. Adam: Ar. Âdem> Adam “1. Dinî inançlara göre ilk yaratılan insan ve ilk peygamber. 2. İnsan, insanoğlu.”
12. Adambay: Âdem ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Âdem> Adam “1. Dinî inançlara göre ilk yaratılan insan ve ilk peygamber. 2. İnsan, insanoğlu.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.

13. Adambek: Âdem ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Âdem> Adam “1. Dinî inançlara göre ilk yaratılan insan ve ilk peygamber. 2. İnsan, insanoğlu.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
14. Aday: T. 1. Bir görev, bir iş için kendini ileri süren veya başkaları tarafından ileri sürülen kimse.
15. Adayhan: Aday ve Han isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Aday “1. Bir görev, bir iş için kendini ileri süren veya başkaları tarafından ileri sürülen kimse.” İsimde “T. Kıan> Xan “ Han” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: Eski Türklerde kağana bağlı veya kendi başına buyruk, ikinci derecede bir devlet başkanı.
16. Adırbay: Adır ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Adır “1. Bir şeyin en üst bölümü: Tepe.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
17. Ağabek: Ağa ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ağa “1. Ağabey, büyük kardeş. 2.Yardım eden, cömert kimse.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
18. Ağamalı: Ağa ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ağa “1. Ağabey, abi, kardeş.”Ar. ‘āl> āli, kıali, ğali> ali “ 1. Yüce, yüksek kimse.”
19. Ağedil: Ağa ve Adil isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ağa> Ağe “1. Ağabey, abi, kardeş.”Ar. ‘ādil> ādil> adil “1. Doğruluktan ayrılmayan kimse. 2. Adaletli.”
20. Ağädil: Ağa ve Adil isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ağa “1. Ağabey, abi, kardeş.” Ar. ‘ādil> ādil> adil “1. Doğruluktan ayrılmayan kimse. 2. Adaletli.”
21. Ağzam: Ar. 1. Ulu ve en yüce anlamında kullanılmış bi sıfattır.
22. Ahmet: Ar. 1. Övülmeye layık, övülmüş kimse.
23. Ahmedî: Ar. 1. Övülmeye layık, övülmüş kimse. Sonda yer alan “î” nispet ekidir. Nispet kelimesinin sözlük anlamı “bağlılık, ilgi” dir.

24. Ahmetşi: Ahmet isminin üzerine +şi eki getirilerek oluşturulmuş bir isimdir. Ar. Ahmet “1. Övülmeye layık, övülmüş kimse.” Kazak Türkçesinde +şı, + şî ekinin Türkiye Türkçesindeki karşılığı +cı, +ci, +cu, +cü, +çı, +çi, +çu, +çü ekidir.
25. Ahmetoll: Ahmet ve Allah isimlerinin birleşiminde oluşmuştur Ar. Ahmet + Ar. Allah> Ahmetallah> Ahmetalla> Ahmetolla> Ahmetoll. Ar. “1. Övülmeye layık, övülmüş kimse.” Ar. Allah “ 1. Kâinatta var olan her şeyi yaratan, koruyan, tek ve yüce varlık, Tanrı. ”
26. Ahmetiyar: Ahmet ve Yar isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Ahmet “ 1. Övülmeye layık, övülmüş kimse.” Far. Yâr> Yar “1. Sevilen, sevgili. 2. Dost, arkadaş.” İki ismin ortasında yer alan “i” nispet ekidir. Nispet kelimesinin sözlük anlamı “bağlılık, ilgi” dir.
27. Ahmetbay: Ahmet ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
28. Ahmetbek: Ahmet ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Ahmet “ 1. Övülmeye layık, övülmüş kimse.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
29. Ahmetâli: Ahmet ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Ahmet “ 1. Övülmeye layık, övülmüş kimse.”Ar. ‘ālī> âli, qali, ġali> ali “ 1. Yüce, yüksek kimse.”
30. Ahmethan: Ahmet ve Han isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Ahmet “ 1. Övülmeye layık, övülmüş kimse.” İsimde “T. Qan> Xan “ Han” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: Eski Türklerde kağana bağlı veya kendi başına buyruk, ikinci derecede bir devlet başkanı.
31. Ahmetjan: Ahmet ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Ahmet “ 1. Övülmeye layık, övülmüş kimse.” Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”
32. Ahmetqali: Ahmet ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Ahmet “ 1. Övülmeye layık, övülmüş kimse.”Ar. ‘ālī> âli, qali, ġali> ali

33. Ahmetsafa: Ahmet ve Sefa isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Ahmet “ 1. Övülmeye layık, övülmüş kimse.” Ar. şafā > safa, sefa “1. Gönül rahatlığı, rahatlık, kaygısız ve sakin olma. 2. Eğlence, zevk, neşe.”
34. Ahmetsapa: Ahmet ve Sefa isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Ahmet “ 1. Övülmeye layık, övülmüş kimse.” Ar. şafā' > safa, sefa> sapa “1. Gönül rahatlığı, rahatlık, kaygısız ve sakin olma. 2. Eğlence, zevk, neşe.”
35. Ahtamberdi: “Haktan + berdi > aḳ+tan ber-di > ah+tan berdi> ahtam berdi.” Allah tarafından evlat verildiği için tercih edilen bir isimdir.
36. Ajarbek: Ajar ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ajar “1. Yüz, çehre.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
37. Aḳabay: Aḡa ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Aḡa> Aḳa “1.Aḡabey, büyük kardeş. 2.Yardım eden, cömert kimse.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
38. Aḳay: Aḡa> aḳa+y >aḳay “1.Aḡabey, büyük kardeş. 2.Yardım eden, cömert kimse.”
39. Aḳbaw: Ak ve Bahçe isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ak> Aḳ “ 1. Temiz, dürüst, lekesiz, beyaz renkli olan.” Far. Bāḡḡe>Bahḡe>Baw “ 1. Sebze, meyve, çiçek veya ağaç yetiştirilen yer.”
40. Aḳbay: Ak ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ak> Aḳ “ 1. Temiz, dürüst, lekesiz, beyaz renkli olan.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
41. Aḳberdi: Ak isminin üzerine ber- > ver- fiili gelerek oluşmuş bir isimdir. Ak “ 1. Temiz, dürüst, lekesiz, beyaz renkli olan.”Aḳberdi ise: Temiz, dürüst bir çocuk olsun anlamında kullanılmış bir ad olabilir.
42. Aḳbergen: Ak isminin üzerine ber- > ver- fiili gelerek oluşmuş bir isimdir. T. Ak> Aḳ “ 1. Temiz, dürüst, lekesiz, beyaz renkli olan.” Aḳbergen ise: Temiz, dürüst bir çocuk olsun anlamında kullanılmış bir ad olabilir.

43. Akbolat: Ak ve Polat isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ak> Ak “ 1. Temiz, dürüst, lekesiz, beyaz renkli olan.” Far. Pülād> Bolat> Polat “1. Çelik. 2. Güç, kuvvet.”
44. Akbota: Ak ve Bota isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ak> Ak “ 1. Temiz, dürüst, beyaz renkli olan.” T. Bota “1. Deve yavrusu.”
45. Akdilda: Ak ve Dilda isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ak> Ak “ Temiz, dürüst, lekesiz, beyaz renkli olan.” Far. Dilda “1. Altın akçe.”
46. Akılbay: Akıl ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. ‘aql> akıl> akıl “1. Düşünme, anlama ve kavrama gücü.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
47. Akılbek: Akıl ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. ‘aql> akıl> akıl “1. Düşünme, anlama ve kavrama gücü.” “Düşünme, anlama ve kavrama gücü.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
48. Akın: T. Akın> Akın “1. Saz şairlerine verdiği ad.”
49. Akınalı: Akın ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Akın> Akın “1. Saz şairlerine verdiği ad.” Ar. ‘ālī> āli, qālī, ḡālī> ali “ 1. Yüce, yüksek kimse.”
50. Akınjan: Akın ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Akın> Akın “1. Saz şairlerine verdiği ad.” Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”
51. Akjan: Ak ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ak> Ak “ 1. Temiz, dürüst, lekesiz, beyaz renkli olan.” Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”
52. Akjarkın: Ak ve Jarkın isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ak> Ak “ 1. Temiz, dürüst, lekesiz, beyaz renkli olan.” T. Jarkın “1. Parlak, sevecen, güler yüzlü.”
53. Akjigit: Ak ve Yiğit isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ak> Ak “ 1. Temiz, dürüst, lekesiz, beyaz renkli olan.” T. Yiğit > Jiğit “1. Güçlü, yürekli, kahraman, alp. 2. Delikanlı, genç erkek.”

54. Akjol: Ak ve Yol isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ak> Ak “ 1. Temiz, dürüst, lekesiz, beyaz renkli olan.” T. Yol> Jol “1. Davranış, tutum, gidiş veya davranış biçimi.”
55. Akkoja: Ak ve Hoca isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ak> Ak “ 1. Temiz, dürüst, lekesiz, beyaz renkli olan.” Far. Hâce> T. Hoca> Koja, Goja “1. Akıl öğretici, öğüt veren kimse.”
56. Akkoşkar: Ak ve Koşkar isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ak> Ak “ 1. Temiz, dürüst, lekesiz, beyaz renkli olan.” T. Koşkar> Koşkar mecazi anlamda “1. Sağlıklı, gürbüz genç erkek.”
57. Akmağambet: Ak ve Muhammet isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ak> Ak “ 1. Temiz, dürüst, lekesiz, beyaz renkli olan.” Ar. Muhammet “1. Övülmüş.”
58. Akmambet: Ak ve Muhammet isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ak> Ak “ 1. Temiz, dürüst, lekesiz, beyaz renkli olan.” Ar. Muhammet “1. Övülmüş.”
59. Akmuğambet: Ak ve Muhammet isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ak> Ak “ 1. Temiz, dürüst, lekesiz, beyaz renkli olan.” Ar. Muhammet “1. Övülmüş.”
60. Akşora: Ak ve Şura isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ak> Ak “ 1. Temiz, dürüst, lekesiz, beyaz renkli olan.” Ar. şūrā> şūra > şora “1. Üst sınıf yönetici, bey.”
61. Akta: T. 1. İstek, arzu, dilek.
62. Akta: Hak isminin üzerine çıkma hâli eki +tan ekinin gelmesiyle oluşmuş bir isimdir. Ar. hakk+ tan> hakktan > haktan > akta “1. Tanrı tarafından nasip edilen bir evlat anlamında verilmiş bir addır.”
63. Akta: Ak ve Tay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ak> Ak “ 1. Temiz, dürüst, lekesiz, beyaz renkli olan.” T. Tay “1. Eşit, yaşıt. 2. Eşsiz, çocuk.”
64. Akta: Ak ve Tayla isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ak> Ak “ 1. Temiz, dürüst, lekesiz, beyaz renkli olan.” T. Tayla “1. Devenin bir ila iki yaşına kadarki hali.”
65. Akta: Ak ve Dilek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ak> Ak “ 1. Temiz, dürüst, lekesiz, beyaz renkli olan.” T. Dilek> Tilek “1. İstek, arzu, dilek.”
66. Alataw: Ala ve Dağ isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. 1. Bölgede yer alan bir dağ adı: Aladağ.
67. Alay: T. 1. Koyun yününün bir türüdür.

68. Alban: T. 1. Halktan alınan verginin adı.
69. Aldabergen: Allah isminin üzerine ber- > ver- fiili gelerek oluşmuş bir isimdir. Ar. Allah> Kz. Alla. Alla şeklindeki sözcükte arka arkaya gelen iki l'nin biri d'ye çevrilerek telaffuz edilir. Aldabergen ise: Allah tarafından verilmiş çocuk anlamında olabilir.
70. Aldados: Allah ve Dost isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Allah> Kz. Alla. Alla şeklindeki sözcükte arka arkaya gelen iki l'nin biri d'ye çevrilerek telaffuz edilir. Far. Düst> Dost> Dos “ 1. Sevilen, güvenilen yakın arkadaş.” Aldados ise: Çocuğun dostu, yoldaşı Allah olsun anlamında verilmiş bir ad olabilir.
71. Aldamjar: Allah'ım ve Yar isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Allah> Kz. Alla. Alla şeklindeki sözcükte arka arkaya gelen iki l'nin biri d'ye çevrilerek telaffuz edilir. Aldamjar ise: 1. Allah'ım çocuğuma dost, yoldaş olsun anlamında verilmiş bir ad olabilir.
72. Aldamurat: Allah ve Murat isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Allah “ 1. Kâinata var olan her şeyi yaratan, koruyan, tek ve yüce varlık, Tanrı.” Ar. Murat “ 1. İstek, dilek, arzu. 2. Amaç.”
73. Alğa: T.1. Minnet, teşekkür.
74. Alğatay: Alğa ve Tay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Alğa “1. Minnet, Teşekkür.” T. Tay “1. Eşit, yaşıtlı. 2. Eşsiz, çocuk.” Alğatay ise: Doğan çocuk için Allah'a duyulan minnet ve şükür ifade etmek için verilmiş bir ad olabilir.
75. Alğır: T. 1.Hızlı, atik, çevik.
76. Alıbay: Ali ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. 'ālī> āli, ʔali, ʔali> ali “ 1. Yüce, yüksek kimse.”İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
77. Aljanbay: Ali, Can ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. 'ālī> āli, ʔali, ʔali> ali “ 1. Yüce, yüksek kimse.”Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
78. Almbay: Elma ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Elma> Alma “1. Bir meyve türü.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak

- kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
79. Almabek: Elma ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Elma> Alma “ 1. Bir meyve türü.”İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
80. Almaniyaz: Elma ve Niyaz isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Elma> Alma “1. Bir meyve türü.” Far. Niyāz> Niyaz “1. Yalvarma, yakarma. 2. İstek, arzu. 3. Dua.” Diğer bir yandan ise, al-: Bir şeyi veya kimseyi bulunduğu yerden ayırmak anlamında kullanılmış olabilir. Doğan çocuğun uzun ömürlü olması temenni edilmiş olabilir.
81. Almas: T. 1. Doğadaki en katı mineral, değerli bir taş.
82. Almasbay: Elmas ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Elmas “1. Doğadaki en katı mineral, değerli bir taş.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
83. Almasbek: Elmas ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Elmas “1. Doğadaki en katı mineral, değerli bir taş.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
84. Almasқан: Elmas ve Han isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Elmas “1. Doğadaki en katı mineral, değerli bir taş.” İsimde “T. Han> Қан” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: Eski Türklerde kağana bağlı veya kendi başına buyruk, ikinci derecede bir devlet başkanı.
85. Almurt: T. Armut> Almurt “1. Bir meyve türü.”
86. Alpamis: 1. Türk ve Altay mitolojilerinde söylencesel kahraman.
87. Alpar: T.1. Gök, uzay, feza.
88. Alpıs: T. Altmış> Alpıs “1. Altmış sayısı.”
89. Alpısbay: Altmış ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Altmış> Aplıs “1. Altmış sayısı.”İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.

90. Altay: T. 1. Bölgede yer alan bir dağ adı: Altay.
91. Altaybay: Altay ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Altay “1. Bölgede yer alan bir dağ adı: Altay.”İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
92. Altaybek: Altay ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Altay “1. Bölgede yer alan bir dağ adı: Altay.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
93. Altıbay: Altı ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Altı “1. Altı sayısı.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
94. Altınbay: Altın ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Altın “1. Değerli sarı renkli metal. 2. Güzel, parlak, nurlu.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
95. Altınbek: Altın ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Altın “1. Değerli sarı renkli metal. 2. Güzel, parlak, nurlu.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
96. Altınsarı: Altın ve Sarı isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Altın “1. Değerli sarı renkli metal. 2. Güzel, parlak, nurlu.” T. Sarı “1. Soluk, solgun .”
97. Alşınbay: Alşın ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Alşın “1. Yanan yerde tekrardan çıkan ot.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca. Alşınbay ise, çocuğunu kaybeden bir ailenin tekrardan çocuk sahibi olması üzerine verilmiş bir ad olabilir.
98. Aman: Ar. Esen, sağ (yaşayan), bütün.

99. Amandık: Ar. Esenlik.
100. Amanat: Ar. Emânet> Amanat 1. Korunmak için birine veya bir yere bırakılan şey. 2. Can
101. Amanbay: Aman ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Aman “1. Esen, sağ (yaşayan), bütün.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
102. Amanbek: Aman ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Aman “1. Esen, sağ (yaşayan), bütün.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
103. Amanbolat: Aman ve Polat isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Aman “1. Esen, sağ (yaşayan), bütün.” Far. Pülād> Bolat> Polat “1. Çelik. 2. Güç, kuvvet.”
104. Amandos: Aman ve Dost isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Aman “1. Esen, sağ (yaşayan), bütün.” Far. Düst> Dost> Dos “ 1. Sevilen, güvenilen yakın arkadaş.”
105. Amanâli: Aman ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Aman “1. Esen, sağ (yaşayan), bütün.” Ar. ‘âlî> âli, kıali, ğali> ali “ 1. Yüce, yüksek kimse.”
106. Amangeldi: Aman isminin üzerine gel- fiili gelerek oluşmuş bir isimdir. Ar. Aman “1. Esen, sağ (yaşayan), bütün.” Amangeldi ise: Doğan çocuğun getirdiği esenlik, ferahlık anlamında verilmiş bir ad olabilir.
107. Amanğali: Aman ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Aman “1. Esen, sağ (yaşayan), bütün.” Ar. ‘âlî> âli, kıali, ğali> ali “ 1. Yüce, yüksek kimse.”
108. Amanjan: Aman ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Aman “1. Esen, sağ (yaşayan), bütün.” Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”

109. Amanjol: Aman ve Yol isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Aman “1. Esen, sağ (yaşayan), bütün.” T. Yol> Jol “1. Davranış, tutum, gidiş veya davranış biçimi.”
110. Amankos: Aman ve Kos isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Aman “1. Esen, sağ (yaşayan), bütün.” T. Kos “1. Bir iş için seferber olmak.”
111. Amantay: Aman ve Tay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Aman “1. Esen, sağ (yaşayan), bütün.” T. Tay “1. Eşit, yaşıt. 2. Eşsiz, çocuk.”
112. Amantur: Aman isminin üzerine tur- > dur- fiili gelerek oluşmuş bir isimdir. Ar. Aman “1. Esen, sağ (yaşayan), bütün.” Amantur ise: Doğan çocuğun sağlıklı olması, yaşaması temennisiyle verilmiş bir ad olabilir.
113. Amanş: Ar. Emânet> Amanat> Aman isminin üzerine gelen +şı, +şi ekinin Türkiye Türkçesindeki +cı, +ci, +cu, +cü, +çı, +çi, +çu, +çü ekinin karşılığı olup, ekin Kazak Türkçesinde yuvarlak ünlülü şekilleri bulunmamaktadır. İsim kök ve gövdelerine getirilerek yeni isimler yapar: 1. Emanetçi.
114. Anarbay: Anar ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Anar “1. Çalı benzeri meyve ağacı.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
115. Anarbek: Anar ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Anar “1. Çalı benzeri meyve ağacı.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
116. Ansar: Ar. Enşâr>Ensar> Ansar “1. Hz. Muhammed'e hicret zamanında yardım edenler.”
117. Appak: Ak ve Pak isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ak> Aķ “ 1. Temiz, dürüst, lekesiz, beyaz renkli olan.” Far. Pāk> pak “1. Temiz.” Ak pak “1. Bembeyaz, temiz, parlak anlamlarında kullanılan bir sıfattır.”
118. Aralbay: Aral ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Aral “1. Takımad. 2. Sıradağ.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
119. Aray: T. 1. Gün doğumu.

120. Arbek: Ar ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. 'ār> ār> ar “Namus.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
121. Arık: T. 1. Saf, duru, temiz.
122. Arıkbay: Arık ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Arık> Arık “ 1. Saf, duru, temiz.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
123. Arıktay: Arık ve Tay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Arık> Arık “Saf, duru, temiz.” T. Tay “1. Eşit, yaşıtlı. 2. Eşsiz, çocuk.”
124. Arıs: T. 1. Kahraman kimse.
125. Arıstan: T. 1. Aslan.
126. Arıstanbay: Aslan ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Aslan> Arıstan “ 1. Aslan.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
127. Arıstanbek: Aslan ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Aslan> Arıstan “ 1. Aslan.”İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
128. Arıstaḡali: Aslan ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Aslan> Arıstan “ 1. Aslan.” Ar. 'ālī> āli, ḡali> ali “ 1. Yüce, yüksek kimse.”
129. Arkabay: Arka ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Arka “1. Mecazi anlamda desteleyen, destek olan.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
130. Arkalık: Arka isminin üzerine gelen isimden isim yapan +lık, +lik, +dık, +dik, +tık, +tik ekinin Türkiye Türkçesindeki karşılığı +lık, +lik, +luk, +lük'tür. Destek ve dayanak olsun temennisi ile verilen bir addır.
131. Arman: T. 1. Hayal, arzu, dilek.
132. Artık: T. 1. Bol, yüksek, aşırı.

133. Asabay: Asa ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Asa “1. Uzun değnek, sopa, asa.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
134. Asan: Ar. Hasan > Asan “1. Güzel. 2. İyi ve hayırlı iş.”
135. Asanalı: Hasan ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Hasan > Asan “1. Güzel. 2. İyi ve hayırlı iş.” Ar. ‘ālī> āli, qālī, ḡālī> ali “ 1. Yüce, yüksek kimse.”
136. Asanbay: Hasan ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Hasan> Asan “1. Güzel. 2. İyi ve hayırlı iş.”İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
137. Asanbek: Hasan ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Hasan> Asan “1. Güzel. 2. İyi ve hayırlı iş.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
138. Asanāli: Hasan ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Hasan> Asan “1. Güzel. 2. İyi ve hayırlı iş.” Ar. ‘ālī> āli, qālī, ḡālī> ali “ 1. Yüce, yüksek kimse.”
139. Asanḡālī: Hasan ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Hasan> Asan “1. Güzel. 2. İyi ve hayırlı iş.” Ar. ‘ālī> āli, qālī, ḡālī> ali “ 1. Yüce, yüksek kimse.”
140. Asanhan: Hasan ve Han isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Hasan> Asan”1. Güzel. 2. İyi ve hayırlı iş.” . İsimde “ T. Han/Ḳan” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: Eski Türklerde kaḡana bağlı veya kendi başına buyruk, ikinci derecede bir devlet başkanı.
141. Asıḡbay: Asıḡ ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Asıḡ “1. Diğerlerinden farklı, mükemmel.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
142. Asıl: Ar. 1. Deḡerli, temiz.

143. Asılbay: Asıl ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Aşl> Asıl “1. Değerli, temiz.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
144. Asılбек: Asıl ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Aşl> Asıl “1. Değerli, temiz.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
145. Asılğoja: Asıl ve Hoca isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Aşl> Asıl “1. Değerli, temiz.” Far. Hâce> T. Hoca> Kıoja, Kıoja “1. Akıl öğretene, öğüt veren kimse.”
146. Asılhan: Asıl ve Han isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Asıl “1. Değerli, temiz.” İsimde “T. Han> Kıan” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: Eski Türklerde kağana bağı veya kendi başına buyruk, ikinci derecede bir devlet başkanı.
147. Asıljan: Asıl ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Aşl> Asıl “1. Değerli, temiz.” Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”
148. Asılmurat: Asıl ve Murat isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Aşl> Asıl “1. Değerli, temiz.” Ar. Murād> Murat “1. İstek, dilek, arzu. 2. Amaç.”
149. Aşkar: T. 1. Ulu, büyük, yüksek.
150. Aşkarbay: Aşkar ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Aşkar “ 1. Ulu, büyük, yüksek.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
151. Aşkarбек: Aşkar ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Aşkar “ Ulu, büyük, yüksek.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
152. Astam: T. 1. Üstün, gururlu, hükümrane, egemen.
153. Atabay: Ata ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ata “ 1. Ata, baba.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.

154. Atabek: Ata ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ata “ 1. Ata, baba.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
155. Atağan: Ata ve Han isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ata “ 1. Ata, baba.” İsimde “T. Han> Kan” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: Eski Türklerde kağana bağlı veya kendi başına buyruk, ikinci derecede bir devlet başkanı.
156. Atalık: Ata isminin üzerine gelen isimden isim yapan +lık, +lik, +dık, +dik, +tık, +tik ekinin Türkiye Türkçesindeki karşılığı +lık, +lik, +luk, +lük’tür. T. Atalık: Babalık.
157. Atambek: Ata’m ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ata’m “ 1. Ata’m, baba’m.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
158. Atamkul: Ata’m ve Kul isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ata’m “ 1. Ata’m, baba’m.” T. Kul> Kul, Gül “1. Tanrı’ya göre insan, 2. Köle.” Atamkul ise: Atama, babama kul olsun anlamında verilmiş bir ad olabilir.
159. Atamurat: Ata ve Murat isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ata “ 1. Ata, baba.” Ar. Murād> Murat “1. İstek, dilek, arzu. 2. Amaç.” Atamurat ise: Atasının, babasının dileği olan kimse.
160. Atanbay: Ata’n ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ata’n “ 1. Atan, baban.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca. Atanbay ise: Senin atan saygın, sözü geçen bir bey anlamında verilmiş bir ad olabilir.
161. Ataniyaz: Ata ve Niyaz isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ata “ 1. Ata, baba.” Far. Niyāz> Niyaz “1. Yalvarma, yakarma. 2. İstek, arzu. 3. Dua.” Ataniyaz ise: Atasının, babasının dileği olan kimse anlamında verilmiş bir ad olabilir.
162. Atantay: Ata’n ve Tay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ata’n “ 1. Atan, baban.” T. Tay “1. Eşit, yaşıt. 2. Eşsiz, çocuk.” Atantay ise: Atası, babası gibi bir çocuk olsun temennisi ile verilmiş bir ad olabilir.
163. Atas: T. 1. Adamak, ad koymak.

164. Atay: T. 1. Yaşlıları onurlandırmak için kullanılan bir sözdür.
165. Atım: T. 1. Yol, nizam, düzen.
166. Atımtay: Atım ve Tay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Atım “ 1. Yol, nizam, düzen.” T. Tay “1. Eşit, yaşıt. 2. Eşsiz, çocuk.”Atımtay ise: Atasının nizamını, düzenini koruyup kollayan bir çocuk olsun temennisi ile verilmiş bir ad olabilir.
167. Atşabar: T. 1. Haberci, muhbir.
168. Awğanbay: Afgan ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Afgan “ 1. Afganistan halkından veya bu halkın soyundan olan kimse. İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
169. Ayaz: T. 1. Duru ve sakın havada çıkan kuru soğuk.
170. Ayazbay: Ayaz ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ayaz “1. Duru ve sakın havada çıkan kuru soğuk.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
171. Ayazbek: Ayaz ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ayaz “1. Duru ve sakın havada çıkan kuru soğuk.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
172. Aybakan: Ay isminin üzerine bak- fiili gelerek oluşmuş bir isimdir. T. Ay “1. Güzel, parlak, nurlu.”
173. Aybar: T. 1. Heybet, hiddetli.
174. Aybas: T. 1. Et kıyan makinenin hilal görüntülü metal kırıncısı.
175. Aybat: T. 1. Heybet, hiddetli.
176. Aybek: Ay ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ay “1. Güzel, parlak, nurlu.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.

177. Ayberdi: Ay isminin üzerine ber- > ver- fiili gelerek oluşmuş bir isimdir. T. Ay “1. Güzel, parlak, nurlu.” Ayberdi ise: Doğan çocuğun güzel, nurlu, parlak olması nedeniyle verilmiş bir ad olabilir.
178. Aybergen: Ay isminin üzerine ver - fiili gelerek oluşmuş bir isimdir. T. Ay “1. Güzel, parlak, nurlu.” Aybergen ise: Doğan çocuğun güzel, nurlu, parlak olması nedeniyle verilmiş bir ad olabilir.
179. Aybol: Ay isminin üzerine bol- > ol- fiili gelerek oluşmuş bir isimdir. T. Ay “1. Güzel, parlak, nurlu.” Aybol ise: Doğan çocuğun ay gibi güzel, nurlu, parlak olması nedeniyle verilmiş bir ad olabilir.
180. Aybolat: Ay ve Polat isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ay “1. Güzel, parlak, nurlu.” Far. Pūlād> Bolat> Polat “1. Çelik. 2. Güç, kuvvet.”
181. Aydan: T. 1. Güzelliğini aydan almış, ay gibi parlak ve güzel olan kimse.
182. Ayan: Ar. ‘iyān “1. Belli, açık.”
183. Ayandık: Ar.+ T. “1. Açıklık, belirginlik.
184. Aydar: T. 1. Zirve, doruk.
185. Aydaralı: Aydar ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Aydar “1. Zirve, doruk.” Ar. ‘ālī> āli, qālī, ḡālī> ali “ 1. Yüce, yüksek kimse.”
186. Aydarbek: Aydar ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Aydar “1. Zirve, doruk.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
187. Aydarḡālī: Aydar ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Aydar “1. Zirve, doruk.” Ar. ‘ālī> āli, qālī, ḡālī> ali “ 1. Yüce, yüksek kimse.”
188. Aydarhan: Aydar ve Han isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Aydar “1. Zirve, doruk.” İsimde “T. Qan> Xan “ Han” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: Eski Türklerde kağana bağlı veya kendi başına buyruk, ikinci derecede bir devlet başkanı.
189. Aydın: T. 1. Heybet, cesaret.
190. Aydınbek: Aydın ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Aydın “Heybet, cesaret.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.

191. Aydos: Ay ve Dost isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ay “1. Güzel, parlak, nurlu.” Far. Düst> Dost> Dos “1. Sevilen, güvenilen yakın arkadaş.”
192. Ayâdil: Ay ve Adil isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ay “1. Güzel, parlak, nurlu.” Ar. ‘âdil> âdil> adil “1. Doğruluktan ayrılmayan kimse. 2. Adaletli.”
193. Ayğabil: Ay ve Kabul isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ay “1. Güzel, parlak, nurlu.” Ar. kabûl> kabul>ğabil “1. Bir şeye isteyerek veya istemeyerek razı olma.”
194. Aygali: Ay ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ay “1. Güzel, parlak, nurlu.” Ar. ‘âlî> âli, qali, ğali> ali “1. Yüce, yüksek kimse.”
195. Ayımbet: Ay ve Bet isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ay “1. Güzel, parlak, nurlu.” T. Bet “1. Eş, yâr.”
196. Ayjarık: Ay ve Jarık isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ay “1. Güzel, parlak, nurlu.” T. Jarık “1. Işık, aydınlık.”
197. Ayjas: Ay ve Jas isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ay “1. Güzel, parlak, nurlu.” Jas “1. Genç.”
198. Ayjigit: Ay ve Yiğit isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ay “1. Güzel, parlak, nurlu.” T. Yiğit > Jiğit “1. Güçlü, yürekli, kahraman, alp. 2. Delikanlı, genç erkek.”
199. Aykın: T. 1. Açık, belli, net.
200. Aymağambet: Ay ve Muhammet isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ay “1. Güzel, parlak, nurlu.” Ar. Muhammet “1. Övülmüş.”
201. Aymuğambet: Ay ve Muhammet isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ay “1. Güzel, parlak, nurlu.” Ar. Muhammet “1. Övülmüş.” Muğambet, Muhammet isminin birçok varyantından biridir.
202. Aymağan: Ay ve Muhammet isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ay “1. Güzel, parlak, nurlu.” Ar. Muhammet> Muhanbet> Mahanbet> Mahanat> Mahan, Mağan> Man “1. Övülmüş.”
203. Aymak: T. 1. İdari, bölgesel, bölge.
204. Ayman: Ay isminin üzerine mübalağa ve benzerlik anlamı katan +man / +men ekinin eklenmesi ile oluşmuştur. T. Ayman “1. Ay gibi güzel, parlak, nurlu.”
205. Aymawıt: Ay ve Mawıt isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ay “1. Güzel, parlak, nurlu.” T. Mawıt “Kumaş.”

206. Aymırza: Ay ve Mırza isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ay “1. Güzel, parlak, nurlu.” Far. Mīrā> Mirza> Mırza “1. Bey.”
207. Aymurat: Ay ve Murat isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ay “1. Güzel, parlak, nurlu.” Ar. Murād> Murat “1. İstek, dilek, arzu. 2. Amaç.”
208. Aynabek: Ayna ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Āyīne> Ayna “1. Ayna, görünüş.” İsimde Beğ/Beg> Bek “Bey, Bay” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
209. Aysarı: Ay ve sarı isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ay “1. Güzel, parlak, nurlu.” T. Sarı “1. Soluk, solgun.”
210. Aysawıt: Ay ve Sawıt isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ay “1. Güzel, parlak, nurlu.” T. Sawıt “1. Küçük halkalardan yapılan kılıç, ok darbelerinden koruyan alp giysisi.”
211. Ayt: Ar. 1. Oruçtan sonraki Müslümanların ulu bayramı.
212. Aytak: T. 1. Köpeğin çıkardığı ses. 2. Birini kışkırtan hareket.
213. Aytaza: Ay ve Taze isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ay “1. Güzel, parlak, nurlu.” Far. Taza> Taze “1. Yeni, körbe, genç.”
214. Aytbay: Ayt ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Ayt “1. Oruçtan sonraki Müslümanların ulu bayramı.” İsimde Beğ/Beg> Bek “Bey, Bay” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
215. Aytāli: Ayt ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ayt “1. Oruçtan sonraki Müslümanların ulu bayramı.” Ar. ‘ālī> āli, qali, ġali> ali “1. Yüce, yüksek kimse.”
216. Aytilew: Ay isminin üzerine tile- > dile- fiili gelerek oluşmuş bir isimdir. T. Ay “1. Güzel, parlak, nurlu.” Dile-” Dilemek, istemek.” Aytilew ise: Ay gibi güzel, nurlu bir çocuk dilemek, istemek anlamında verilmiş bir ad olabilir.
217. Aytjan: Ayt ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Ayt “1. Oruçtan sonraki Müslümanların ulu bayramı.” Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”
218. Aytqali: Ayt ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Ayt “1. Oruçtan sonraki Müslümanların ulu bayramı.” Ar. ‘ālī> āli, qali, ġali> ali “1. Yüce, yüksek kimse.”

219. Aytkoja: Ayt ve Hoca isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Ayt “1. Oruçtan sonraki Müslümanların ulu bayramı.” Far. Hâce> T. Hoca> Koja, Ğoja “1. Akıl öğretene, öğüt veren kimse.”
220. Aytkojan: Ayt ve Hoca isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Ayt “1. Oruçtan sonraki Müslümanların ulu bayramı.” Far. Hâce> T. Hoca> Koja, Ğoja “1. Akıl öğretene, öğüt veren kimse.”
221. Aytkul: Ayt ve Kul isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Ayt “1. Oruçtan sonraki Müslümanların ulu bayramı.” T. Kul> Kul> Ğul “1. Tanrı’ya göre insan, 2. Köle.”
222. Aytmağambet: Ayt ve Muhammet isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Ayt “1. Oruçtan sonraki Müslümanların ulu bayramı.” Ar. Muhammet “1. Övülmüş.”
223. Aytmuğambet: Ayt ve Muhammet isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Ayt “1. Oruçtan sonraki Müslümanların ulu bayramı.” Ar. Muhammet “1. Övülmüş.”
224. Aytuwar: Ay isminin üzerine tuw- > doğ- fiili gelerek oluşmuş bir isimdir. T. Ay “1. Güzel, parlak, nurlu.” Tuw- “ Doğmak” Aytuw ise: Doğan çocuğun aileye bir ışık bir nur olması temennisiyle verilmiş bir ad olabilir.
225. Aytuwğan: Ay ve Tuwğan isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ay “1. Güzel, parlak, nurlu.” T. Tuwğan “ 1. Akraba, hısım, kardeş.”
226. Ayşık: T. 1. Yarım ay.
227. Ayuhan: Ayı ve Han isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Büyük bir olasılıkla burada kastedilen anlam “Memeli bir hayvan türü olan Ayı değil, mecazi anlamda büyüklük ve güçlülük ifadesidir. İsimde “Han” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: Eski Türklerde kağana bağlı veya kendi başına buyruk, ikinci derecede bir devlet başkanı
228. Ayzat: Ay ve Zat isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ay “1. Güzel, parlak, nurlu.” Ar. Zat “1. Kişi. “
229. Azamat: T. 1. Vatandaş, tebaa.”
230. Azat: Far. Āzād> Azat 1. Özgür, hür.

B

231. Babağali: Baba ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Baba “1. Çocuğu olan erkek, peder.” Ar. ‘ālī> āli, qali, ğali> ali “ 1. Yüce, yüksek kimse.”
232. Babahan: Baba ve Han isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Baba “1. Çocuğu olan erkek, peder.”İsimde “T. Qan> Xan “ Han” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: Eski Türklerde kağana bağlı veya kendi başına buyruk, ikinci derecede bir devlet başkanı.
233. Babajan: Baba ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Baba “1. Çocuğu olan erkek, peder.”Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”
234. Babalık: Baba isminin üzerine gelen isimden isim yapan +lık, +lik, +dık, +dik, +tık, +tik ekinin Türkiye Türkçesindeki karşılığı +lık, +lik, +luk, +lük’tür. Babalık ise: Üvey babası tarafından verilmiş bir ad olabilir.
235. Babamurat: Baba ve Murat isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Baba “1. Çocuğu olan erkek, peder.” Ar. Murād> Murat “1. İstek, dilek, arzu. 2. Amaç.”
236. Babaniyaz: Baba ve Niyaz isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Baba “1. Çocuğu olan erkek, peder.” Far. Niyāz> Niyaz “1. Yalvarma, yakarma. 2. İstek, arzu. 3. Dua.”
237. Babanar: Baba ve Nar isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Baba “1. Çocuğu olan erkek, peder.” T. Nar “1. Büyük, güçlü, en iyi, eşsiz kişilik.”
238. Babatay: Baba ve Tay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Baba “1. Çocuğu olan erkek, peder.” T. Tay “1. Eşit, yaşıt. 2. Eşsiz, çocuk.”
239. Babay: Baba+y> babay. Büyüklere saygı ifadesiyle kullanılan seslenme şekli: Dede.
240. Badam: Far. Bādām> Badem “1. Badem ağacının yaş veya kuru yenilen yemişi.”
241. Badambay: Badem ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Bādām> Badem “1. Badem ağacının yaş veya kuru yenilen yemişi.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
242. Badambek: Badem ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Bādām> Badem “1. Badem ağacının yaş veya kuru yenilen yemişi.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise

- şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
243. Badır: T. 1. Büyük, iri.
244. Bağdat: Ar. 1. Orta Doguda bir şehir.
245. Bakbek: Baht ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Baht> baht> Bağ “1. Baht, şans, talih.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
246. Bakbergen: Baht isminin üzerine ber-> ver- fiili gelerek oluşmuş bir isimdir. Far. Baht> baht> Bağ “1. Baht, şans, talih.” Bergen 1. Vermiş.” Bakbergen ise: Tanrı şans, talih vermiş anlamında kullanılmış bir ad olabilir.
247. Bakdāwlet: Baht ve Devlet isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Baht> baht> Bağ “1. Baht, şans, talih.” Ar. Devlet “1. Büyük mutluluk. 2. Kut, talih. 3. Büyük aşama, orun, mevki.”
248. Bakıt: Far. Baht> baht> “1. Baht, şans, talih.”
249. Bakıtjan: Baht ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Baht> baht> Bağ “1. Baht, şans, talih.” Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”
250. Bakı: Ar. Bākī> Baki> Bakı “1. Sürekli. 2. Bir şeyden artan miktar. 3. Öteki.”
251. Bakıjan: Baki ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Bākī> Baki> Bakı “ 1. Sürekli. 2. Bir şeyden artan miktar. 3. Öteki.”Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”
252. Bakkoja: Baht ve Hoca isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Baht> baht> Bağ “1.Baht, şans, talih.” Far. Hâce> T. Hoca> Kōja, Gōja “1. Akıl öğretken, öğüt veren kimse.”
253. Bakkuwat: Baht ve Kuvvet isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Baht> baht> Bağ “1.Baht, şans, talih.” Ar. kuvvet> kuvvet>kuvvet>kuwat “1. Güç, kuvvet.”
254. Baktalap: Baht ve Talep isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Baht> baht> Bağ “1.Baht, şans, talih.” Ar. taleb > talab > talap “1. Bir kimseden bir şeyi yapmasını veya yapmamasını isteme, dileme, istem.”

255. Bahtıbay: Baht ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Kazak Türkçesindeki +lı, +li, +dı, +di, +tı, +ti ekleri isimlere eklenerek sıfat türeten eklerdir. Türkiye Türkçesindeki +lı, +li,+lu, +lü ekini karşılar. Far. Bahtı “1. Şanslı, talihli.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
256. Bahtıjar: Baht ve Yar isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Kazak Türkçesindeki +lı, +li, +dı, +di, +tı, +ti ekleri isimlere eklenerek sıfat türeten eklerdir. Türkiye Türkçesindeki +lı, +li,+lu, +lü ekini karşılar. Far. Bahtı “1. Şanslı, talihli.” Far. Yâr> Yar “1. Sevilen, sevgili. 2. Dost, arkadaş.”
257. Bahtıyar: Far. 1. Mutlu.
258. Balabay: Bala ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Bala “1. Yavru, çocuk.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
259. Balabek: Bala ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Bala “1. Yavru, çocuk.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
260. Balahmet: Bala ve Ahmet isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Bala “1. Yavru, çocuk.” Ar. Ahmet “1. Övülmeye layık, övülmüş.”
261. Balakay: T. 1. Yetişkinlerin dikkat çekmek için kullandıkları bir söz.
262. Balakaz: Bala ve Kaz isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Bala “1. Yavru, çocuk.” T. Kaz “1. Perde ayaklılardan, uzun, beyaz veya gri boyunlu, suda ve karada yaşayan, uçan, yabani veya evcil kuş.”
263. Balamer: T. 1. Eski Türk Kağanı.
264. Balamurat: Bala ve Murat isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Bala “1. Yavru, çocuk.” Ar. Murād> Murat “1. İstek, dilek, arzu. 2. Amaç.”
265. Balapan: T. 1. Kuş yavrusu.
266. Balawsa: T. 1. Körpe, genç.
267. Balbek: Bal ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Bal “1. Tatlı.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.

268. Balbır: T. 1. Yumuşak, ezilmiş.
269. Baldos: Bal ve Dost isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Bal “1. Tatlı.” Far. Düst> Dost> Dos “ 1. Sevilen, güvenilen yakın arkadaş.”
270. Balğabay: Balğa ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Balğa “1. Dökme demir, döküm.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
271. Balğabek: Balğa ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Balğa “1. Dökme demir, döküm.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
272. Balğazı: Bal ve Gazi isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Bal “1. Tatlı.” İsimde “Gazi” unvan olarak kullanılmıştır. Ar. ġāzī> ġazı >gazi “1. Savaşta sağ ve zafer kazanmış olarak dönen kimse.”
273. Balğımbay: Balğım ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Balğım> Balğım “1. Taze.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
274. Balğoja: Bal ve Hoca isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Bal “1. Tatlı.” Far. Hâce> T. Hoca> Kojā, Ğoja “1. Akıl öğretene, öğüt veren kimse.”
275. Balkıbay: Balkı ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Balkı “1.Katı halden yumuşak hale dönüşme, erime.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
276. Balkıbek: Balkı ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Balkı “1.Katı halden yumuşak hale dönüşme, erime.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
277. Balkıwat: Bal ve Kuvvet isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Bal “1. Tatlı.” Ar. kuvvet> kuvvet>kuvvet>kıwat “1. Güç, kuvvet.”
278. Balmağambet: Bal ve Muhammet isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Bal “1. Tatlı.” Ar. Muhammet “1. Övülmüş.”

279. Balman: Bal ve Muhammet isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Bal “1. Tatlı.” Ar. Muhammet> Muhanbet> Mahanbet> Mahanat> Mahan, Mağan> Man “Övülmüş.”
280. Balmuhambet: Bal ve Muhammet isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Bal “1. Tatlı.” Ar. Muhammet “1. Övülmüş.”
281. Balmuğan: Bal ve Muhammet isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Bal “1. Tatlı.” Ar. Muhammet “1. Övülmüş.”
282. Balta: T. 1. Ağacı kesme, yarma, yontma vb. işlerde kullanılan ağaç saplı, demir araç.
283. Baltabay: Balta ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Balta “1. Ağacı kesme, yarma, yontma vb. işlerde kullanılan ağaç saplı, demir araç. İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
284. Baltabek: Balta ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Balta “1. Ağacı kesme, yarma, yontma vb. işlerde kullanılan ağaç saplı, demir araç. İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
285. Baltaş: Bal ve Taş isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Bal “1. Tatlı.” T. Taş “1. Taş, kaya”
286. Baluwan: Far. Pehlevān> Pehlivan> Paluwan> Baluwan “1. Boylu boslu ve güçlü kimse.”
287. Baluwağali: Pehlivan ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Pehlevān> Pehlivan> Paluwan> Baluwan “1. Güreşçi.” Ar. ‘ālī> āli, ali, ali> ali “ 1. Yüce, yüksek kimse.”
288. Bapa: T. 1. Kamışın uçundaki kahverengi yumuşak doku.
289. Bapay: T. 1. Kamışın uçundaki kahverengi yumuşak dokucuk.
290. Barısbek: Pars ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Pārs >Barıs “1. Pars.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
291. Barlıbay: Varlık ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Barlık> Barlı “1. Zengin, varlıklı.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak

- kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
292. Barlık: T. “1. Zenginlik.”
293. Barmak: T. Parmak> Barmak “1. Parmak.”
294. Basar: T. 1. Güçlü rüzgârlara karşı korumak için yurtların üzerinde asılı duran iki uzun halat.
295. Basım: T. 1. Hâkim, üstün, güçlü, sağlam yapılı.
296. Başkan: T. Başkan> Başkan “1. Bir topluluğun ya da toplantının başı.”
297. Bastaw: T. 1. Kaynak, nehrin başladığı yer.
298. Batır: Moğ. Bağator > Bahadır > Bahadır > Bâdur > Batur > Batır “1. Kahraman, güçlü, bahadır.”
299. Batıralı: Bahadır ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Bağa + Moğ. Tor.> Bağator> Far. Bahadır> Bahadır> T. Bâdur> Batur > Batır “1. Kahraman, güçlü, bahadır.” Ar. ‘âlî> âli, qali, ğali> ali “ 1. Yüce, yüksek kimse.”
300. Batırbay: Bahadır ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Moğ. Bağator > Bahadır > Bahadır > Bâdur > Batur > Batır “1. Kahraman, güçlü, bahadır.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
301. Batırbek: Bahadır ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Moğ. Bağator > Bahadır > Bahadır > Bâdur > Batur > Batır “1. Kahraman, güçlü, bahadır.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
302. Batırhan: Bahadır ve Han isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Moğ. Bağator > Bahadır > Bahadır > Bâdur > Batur > Batır “1. Kahraman, güçlü, bahadır.” İsimde “T. Qan> Xan “ Han” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: Eski Türklerde kağana bağlı veya kendi başına buyruk, ikinci derecede bir devlet başkanı.
303. Batırjan: Bahadır ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Moğ. Bağator > Bahadır > Bahadır > Bâdur > Batur > Batır “1. Kahraman, güçlü, bahadır.”Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”

304. Batırlan: Bahadır ve Oğlan isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Moğ. Bağator > Bahadur > Bahadır > Bādūr > Batur > Batır “1. Kahraman, güçlü, bahadır.” T. Oğlan> ulan> lan “1. Oğlan, delikanlı.”
305. Batırşa: Bahadır ve Şah isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Moğ. Bağator > Bahadur > Bahadır > Bādūr > Batur > Batır “1. Kahraman, güçlü, bahadır.” Far. Şāh> Şa “1. Hükümdar.”
306. Batırulan: Bahadır ve Oğlan isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Moğ. Bağator > Bahadur > Bahadır > Bādūr > Batur > Batır “1. Kahraman, güçlü, bahadır.” T. Oğlan> ulan> lan “1. Oğlan, delikanlı.”
307. Battal: Ar. 1. Güçlü, kahraman.
308. Bawbek: Baw ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Bāğçe>Bahçe>Baw “ 1. Sebze, meyve, çiçek veya ağaç yetiştirilen yer.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
309. Bawırjan: Bawır ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Bawır “1. Kardeş, kandaş.”Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”
310. Bayahmet: Ahmet ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Ahmet “1. Övülmeye layık, övülmüş.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
311. Baylı: 1. Zengin, varlıklı kimse.
312. Bayan: T. 1. Durağan, sabit.
313. Bayanbay: Bayan ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Bayan “1. Durağan, sabit.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
314. Bayandı: T. 1. Sabit, istikrarlı.
315. Bayarıstan: Aslan ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Aslan> Arıstan “ 1. Aslan.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
316. Bayat: T. 1. Oğuzların 24 boyundan biridir.

317. Bayazit: Ar. 1. Yezitin babası.
318. Baybak: Baht ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Baht> baht> Bağ “1. Baht, şans, talih.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
319. Baybala: Bala ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Bala “1. Yavru, çocuk.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
320. Baybatır: Batır ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Moğ. Bağator > Bahadır > Bahadır > Bâdur > Batur > Batır “1. Kahraman, güçlü, bahadır.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
321. Baybek: T. 1. Zengin, varlıklı bir bey.
322. Baybol: T. 1. Zengin, varlıklı bir bey olsun anlamında kullanılmış bir addır.
323. Baybolat: Polat ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Pülâd> Bolat> Polat “1. Çelik. 2. Güç, kuvvet.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
324. Baybosın: T. 1. Zengin, varlıklı bir bey olsun anlamında kullanılmış bir addır.
325. Baybota: Bota ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Bota “1. Deve yavrusu.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
326. Bayboz: Boz ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Boz “1. Toprak rengi. 2. Yiğit. 3. Kin, düşmanlık.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.

327. Baybuwra: Buğra ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Boğra> Buwra> Buğra “1. Erkek deve.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
328. Baydabek: Fayda ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Fā’ide> Faide>Payda> Bayda “1. Yarar.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
329. Baydalı: T. 1. Yararlı, faydalı bir bey olsun anlamında kullanılmış bir addır.
330. Baydaş: Pay isminin üzerine +daş eki getirilerek oluşturulmuş bir isimdir. T. Paydaş > Baydaş “ 1. Hissedar. ” Ekin fonksiyonları eşitlik, ortalık ve bağlılık ifade eden isimler yapar.
331. Baydāwlet: Devlet ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Devlet “1. Büyük mutluluk. 2. Kut, talih. 3. Büyük aşama, orun, mevki.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
332. Baydilda: Dilda ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Dilda “1. Altın, gümüş akçe.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
333. Baydos: Dost ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Dūst> Dost> Dos “ 1. Sevilen, güvenilen yakın arkadaş.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
334. Baygeldi: Bay isminin üzerine gel- fiili gelerek oluşmuş bir isimdir. 1. Bir Bey doğdu anlamında kullanılmış bir ad olabilir.
335. Bayğabıl: Kabul ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. qabūl> kabul>ğabıl “1. Bir şeye isteyerek veya istemeyerek razı olma.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise

- şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
336. Bayğazi: Gazi ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. ġāzī> ġazī >gazi “1. Savaşta sağ ve zafer kazanmış olarak dönen kimse.” İsimde Beğ/Beg> Bek “Bey, Bay” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
337. Bayğoja: Hoca ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Hâce> T. Hoca> Koca/Ğoja “1. Akıl öğretene, öğüt veren kimse.” İsimde Beğ/Beg> Bek “Bey, Bay” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
338. Bayğut: Kut ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Kut> Ğut/Gut “1. Servet, bereket, uğur.” İsimde Beğ/Beg> Bek “Bey, Bay” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
339. Bayımbet: Bayım ve Bet isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Bayım “1. Hayat tecrübesi.” T. Bet “1. Eş, yâr.”
340. Bayır: T. 1. Zengin, varlıklı.
341. Bayırkas: Bayır ve Kaş isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Bayır “1. Zengin, varlıklı.” T. Kaş “1. Kaş.”
342. Bayıs: Ar. Feyz> Bayız> Bayıs “1. Bolluk, bereket.”
343. Bayızbek: Bayız ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Feyz> Bayız> Bayıs “1. Bolluk, bereket.” İsimde Beğ/Beg> Bek “Bey, Bay” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
344. Bayjan: Can ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.” İsimde Beğ/Beg> Bek “Bey, Bay” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.

345. Bayjigit: Yiğit ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Yiğit>Jiğit “1. Güçlü, yürekli, kahraman, alp. 2. Delikanlı, genç erkek.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
346. Bayjol: Yol ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Yol> Jol “1. Davranış, tutum, gidiş veya davranış biçimi.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
347. Bayjomart: Cömert ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Cevān + merd> Cevānmerd> Cömert> Jomart “1. Eli açık. 2. Verimli.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
348. Baykeñes: Keñes ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Keñes “1.Hikāye, şöyleşi, akıl, fikir.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
349. Baykoñır: Koñır ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Koñır “1. Kahverengi.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
350. Baykoşkar: Koşkar ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Koşkar “1. Damızlık erkek koyun. 2. Sağlıklı, gürbüz genç erkek. 3. Kahraman.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
351. Baykut: Kut ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Kut> Ğut, Gut “1. Servet, bereket, uğur.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.

352. Baykuwat: Kuvvet ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. kuvvet> kuvvet>kuvvet>kuwat “1. Güç, kuvvet.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
353. Baymadi: Mehdi ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Mehdi> Mâdi “1. Doğru yolu bulan, hidayete eren.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
354. Baymağambet: Muhammet ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Muhammet> Muhanbet> Mahanbet> Mahanat> Mahan, Mağan> Man “Övülmüş.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
355. Baymahan: Muhammet ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Muhammet> Muhanbet> Mahanbet> Mahanat> Mahan, Mağan> Man “Övülmüş.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
356. Baymağan: Muhammet ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Muhammet> Muhanbet> Mahanbet> Mahanat> Mahan, Mağan, Mağan> Man “Övülmüş.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
357. Bayman: Muhammet ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Muhammet> Muhanbet> Mahanbet> Mahanat> Mahan, Mağan> Man “Övülmüş.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
358. Baymanbek: Bay Muhammet ve Bey isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Muhammet> Muhanbet> Mahanbet> Mahanat> Mahan, Mağan> Man “Övülmüş.” Bay ve bek “1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin.”

359. Baymırza: Mırza ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Mīrzā> Mırza> Mırza “1. Bey.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
360. Baymolda: Molla ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Mevlā> Molla> Molda “1. Dini yönü ağır basan kimse.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
361. Baymuğambet: Muhammet ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Muhammet “1. Övülmüş.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
362. Baymuğan: Muhammet ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Muhammet “1. Övülmüş.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
363. Baymurat: Murat ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Murād> Murat “1. İstek, dilek, arzu. 2. Amaç.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
364. Baynazar: Nazar ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Nazar> Nazar “1. Bakma, göz atma. 2. Düşünme. 3. Göz değme. 4. İtibar, saygı.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
365. Baynur: Nur ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Nūr> Nur “ 1. Aydınlık, ışık, parıltı. 2. Tanrısal bir güç tarafından gönderildiğine inanılan parlaklık. 3. Kur’an-ı Kerim.”
366. Baysal: T. 1. Rahat ve dingin. 2. Gürültüsüz, huzurlu.
367. Bayserke: Serke ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Serke “1. 5-6 yaşlarındaki erkek keçi.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak

- kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
368. Bayseyit: Seyit ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Seyyid> Seyit “1. Bir topluluğun ileri gelen kişisi. 2. Hz. Muhammed’in soyundan olan kimse.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
369. Bayşa: T. “1. Zengin gibi.”
370. Bayşı: Bay isminin üzerine +şı eki getirilerek oluşturulmuş bir isimdir. T. Bay “1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca. ” Kazak Türkçesinde +şı, + şî ekinin Türkiye Türkçesindeki karşılığı +cı, +ci, +cu, +cü, +çı, +çi, +çu, +çü ekidir.
371. Baytaş: Kelime Farsça kökenlidir. Astana ve başkent’in Kazak dilindeki diğer kullanımıdır. Memleket, yurt anlamları da bulunmaktadır.
372. Baytas: Tas ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Tas “1. Taş, kaya.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
373. Baytemir: Temir ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Demir> Temir “1. Koyu renkli, kolay işlenen, dayanıklı, kullanış yerleri çok maden. 2. Güçlü, kuvvetli, sert kimse.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
374. Bayterek: Terek ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Terek “1. Kavak ağacı. “ İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
375. Baytok: Tok ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Tok> Tok “1. Sağlıklı, zengin.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.

376. Baytursın: Bay isminin üzerine tur- > dur- fiili gelerek oluşmuş bir isimdir. Tur- “ Durmak, yaşamak, var olmak.” Baytursın ise: Yaşasın, ölmesin anlamında verilmiş bir ad olabilir.
377. Baytuwğan: Tuwğan ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Tuwğan “ 1. Akraba, hısım, kardeş.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
378. Bayuzak: Bay ve Uzak isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca. T. Uzak> Uzak “1. Uzak, ırak.”
379. Bazaralı: Pazar ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Bāzār> Far. Bāzār> Pazar “1. Belli bir şeyin satıldığı yer. 4. Şans, kısmet dolu yer.” Ar. ‘ālī> āli, qālī, ḡālī> ali “ 1. Yüce, yüksek kimse.”
380. Bazarbay: Pazar ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Bāzār> Pazar “1. Belli bir şeyin satıldığı yer. 4. Şans, kısmet dolu yer.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
381. Bazarbek: Pazar ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Bāzār> Pazar “1. Belli bir şeyin satıldığı yer. 4. Şans, kısmet dolu yer.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
382. Bazargeldi: Pazar isminin üzerine gel- fiili gelerek oluşmuş bir isimdir. Far. Bāzār> Pazar “1. Belli bir şeyin satıldığı yer. 4. Şans, kısmet dolu yer.” Bazargeldi ise: Şans, kısmet geldi anlamında verilmiş bir ad olabilir.
383. Bazarḡālī: Pazar ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Bāzār> Pazar “1. Belli bir şeyin satıldığı yer. 4. Şans, kısmet dolu yer.” Ar. ‘ālī> āli, qālī, ḡālī> ali “ 1. Yüce, yüksek kimse.”
384. Bedelbay: Bedel ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Bedel “1. Değer, fiyat, kıymet.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak

- kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
385. Bedelbek: Bedel ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Bedel “1. Değer, fiyat, kıymet.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
386. Bedeljan: Bedel ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Bedel “1. Değer, fiyat, kıymet.” Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”
387. Bedelkan: Bedel ve Han isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Bedel “1. Değer, fiyat, kıymet.” İsimde “T. Kān> Xan “ Han” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: Eski Türklerde kağana bağlı veya kendi başına buyruk, ikinci derecede bir devlet başkanı.
388. Beden: T. 1. Güzellik, görünüş, sima.
389. Begalı: Bey ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca. Ar. ‘ālī> āli, kālī, ġālī> ali “ 1. Yüce, yüksek kimse.”
390. Begaydar: Bey ve Aydar isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca. T. Aydar “1. Zirve, doruk.”
391. Begdilda: Bey ve Dilda isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca. Far. Dilda “1. Altın, gümüş akçe.”
392. Begim: T. Begüm> Begim “1. Hanım, hanımefendi. 2. Hint prenseslerine verilen unvan.”
393. Begimbay: Begüm ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Begüm> Begim “1. Hanım, hanımefendi. 2. Hint prenseslerine verilen unvan.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.

394. Begimbet: Begüm ve Bet isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Begüm> Begim “1. Hanım, hanımefendi. 2. Hint prenseslerine verilen unvan.” T. Bet “1. Eş, yâr.”
395. Bekaydar: Bey ve Aydar isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. İsimde Beğ/Beg> Bek “Bey, Bay” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca. T. Aydar “1. Zirve, doruk.”
396. Bekbatır: Bahadır ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. İsimde Beğ/Beg> Bek “Bey, Bay” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca. Moğ. Bağator > Bahadur > Bahadır > Bādūr > Batur > Batır “1. Kahraman, güçlü, bahadır.”
397. Bekbaw: Bey ve Baw isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. İsimde Beğ/Beg> Bek “Bey, Bay” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca. Far. Bāğçe> Bahçe> Baw “1. Sebze, meyve, çiçek veya ağaç yetiştirilen yer.”
398. Bekbay: Bey ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Bey “1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi.”
399. Bekberdi: Bey isminin üzerine ver- fiili gelerek oluşmuş bir isimdir. Bekverdi ise: Sözü geçen, saygın bir evlat verdi anlamında kullanılmış bir ad olabilir.
400. Bekbergen: Bey isminin üzerine ber-> ver- fiili gelerek oluşmuş bir isimdir. Bekbergen ise: Sözü geçen, saygın bir evlat vermiş anlamında kullanılmış bir ad olabilir.
401. Bekbol: Bey isminin üzerine bol- > ol- fiili gelerek oluşmuş bir isimdir. Bekbol ise: İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin bir bey olsun anlamında verilmiş bir ad olabilir.
402. Bekbolat: Polat ve Bey isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Pūlād> Bolat> Polat “1. Çelik. 2. Güç, kuvvet.” İsimde Beğ/Beg> Bek “Bey, Bay” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.

403. Bekbosın: Bey isminin üzerine bol- > ol- fiili gelerek oluşmuş bir isimdir. Bekbolsın ise: İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin bir bey olsun anlamında verilmiş bir ad olabilir.
404. Bekjan: Can ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
405. Bekjasar: Bey isminin üzerine jasa- > yaşa- fiili gelerek oluşmuş bir isimdir. Bekjasar ise: İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin bir bey olarak yaşasın anlamında verilmiş bir ad olabilir.
406. Bekjigit: Yiğit ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Yiğit >Jiğit” 1. Güçlü, yürekli, kahraman, alp. 2. Delikanlı, genç erkek.”İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
407. Bekkeldi: Bey isminin üzerine kel- > gel- fiili gelerek oluşmuş bir isimdir. Bekkeldi ise: Bir bey doğdu anlamında kullanılmış bir ad olabilir.
408. Bekkali: Ali ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. ‘ālī> āli, kālī, ġālī> alī “ 1. Yüce, yüksek kimse.” İsimde “Bey” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi.
409. Bekkoja: Hoca ve Bey isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Hâce> T. Hoca> Koja, Ğoja “1. Akıl öğretene, öğüt veren kimse.” İsimde “Bey” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi.
410. Beklan: Oğlan ve Bey isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Oğlan> ulan> lan “1. Oğlan, delikanlı.” İsimde “Bey” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi.
411. Bekmağambet: Muhammet ve Bey isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Muhammet “1. Övülmüş.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.

412. Bekman: Muhammet ve Bey isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Muhammet> Muhanbet> Mahanbet> Mahanat> Mahan, Mağan, Mağan> Man “Övülmüş.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
413. Bekmuhambet: Muhammet ve Bey isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Muhammet “1. Övülmüş.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
414. Bekmurat: Murat ve Bey isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Murād> Murat “1. İstek, dilek, arzu. 2. Amaç.” İsimde ‘İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
415. Beknazar: Nazar ve Bey isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Nazar> Nazar “1. Bakma, göz atma. 2. Düşünme. 3. Göz değme. 4. İtibar, saygı.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
416. Bekniyaz: Niyaz ve Bey isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Niyāz> Niyaz “1. Yalvarma, yakarma. 2. İstek, arzu. 3. Dua.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
417. Bekseyit: Seyit ve Bey isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Seyyid> Seyit “1. Bir topluluğun ileri gelen kişisi. 2. Hz. Muhammed’in soyundan olan kimse.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
418. Beksultan: Sultan ve Bey isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Sultān> Sultan “1. Padişah, hükümdar. 2. Hükümdar ailesinden olan kadınlara verilen ad. 3. Sevilen, beğenilen, baş tacı edilen.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri

- gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
419. Bektas: T. 1. Akran, eş, yaşıtlı. 2. Eşit, denk.
420. Bektaw: Dağ ve Bey isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Dağ> Taw “1. Çevresindeki araziye göre çok yüksek olan toprak, kaya.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
421. Bi(Y)Ahmet: Ahmet ve Bey isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Bay> Bey> Biy> Bi “1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi: Bey. Ar. Ahmet “1. Övülmeye layık, övülmüş.”
422. Bibatır: Bahadır ve Bey isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Bay> Bey> Biy> Bi “1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi: Bey.” Moğ. Bağator > Bahadır > Bahadır > Bâdur > Batur > Batır “1. Kahraman, güçlü, bahadır.”
423. Bektilew: Bey isminin üzerine tile- > dile- fiili gelerek oluşmuş bir isimdir. İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca. Dile-” Dilemek, istemek.” Bektilew ise: Erkek bir çocuk istendiği için verilmiş bir ad olabilir.
424. Bektur: Bey isminin üzerine tur- > dur- fiili gelerek oluşmuş bir isimdir. İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca. Tur- “ Durmak, yaşamak, var olmak.” Baytursın ise: Yaşasın, ölmesin anlamında verilmiş bir ad olabilir.
425. Bekturğan: Bey isminin üzerine tur- > dur- fiili gelerek oluşmuş bir isimdir. İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca. Tur- “ Durmak, yaşamak, var olmak.”
426. Bektursın: Bey isminin üzerine tur- > dur- fiili gelerek oluşmuş bir isimdir. İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca. Tur- “ Durmak,

- yaşamak, var olmak.” Beytursın ise: Yaşasın, ölmesin anlamında verilmiş bir ad olabilir.
427. Bekzat: Zat ve Bey isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. zāt> zat “1. Kişi.” İsimde Beğ/Beg> Bek “Bey, Bay” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
428. Belasar: T. 1. Vadinin, tepenin geniş geçiti.
429. Belasıl: Bel ve Asıl isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Bel “1. Sırt, arka ya da destek, dayanak.” Ar. Asıl “1. Değerli, pahalı.”
430. Belbay: Bel ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Bel “1. Sırt, arka ya da destek, dayanak.” T. Bay “1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi.”
431. Belbota: Bel ve Bota isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Bel “1. Sırt, arka ya da destek, dayanak.” T. Bota “1. Deve yavrusu.”
432. Berden: T. 1. XIX. yüzyılın tek namlulu av tüfeği.
433. Berdâli: Berden ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Berden+gali> Berdengali> Berdenali> Berdenâli. Berden “1. XIX. yüzyılın tek namlulu av tüfeği. Ar. ‘âlî> âli, ali, gali> ali “1. Yüce, yüksek kimse.”
434. Bereke: Ar. Bereket> Bereket “1. Bolluk, bereket.”
435. Bereket: Ar. 1. Refâh, bolluk, bereket.
436. Beren: Far. 1. Kıymetli, değerli kumaş.
437. Bergen: Moğ. Mergen> Bergen 1. Nişancı, atıcı olan kimse.
438. Berik: T. 1. Güçlü, sağlam, gürbüz.
439. Berikbay: Berik ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Berik “1. Güçlü, sağlam, gürbüz. “ T. Bay “1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi.”
440. Beril: T. 1. Teslim etmek.
441. Beriş: T. 1. Unutulmaz kaygı, endişe.
442. Berjan: Can isminin üzerine ber-> ver- fiili gelerek oluşmuş bir isimdir. Ber- “1. Vermek.” Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.” Berjan ise: Tanrı’dan istenen bir evlat bir can temenisiyle verilmiş bir addır.
443. Berkın: T. 1. Emin, kararlı olmak.

444. Berkınbay: Berkin ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Berkin “1. Emin, kararlı olmak.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
445. Berniyaz: Niyaz isminin üzerine ber-> ver- fiili gelerek oluşmuş bir isimdir. Far. Niyāz> Niyaz “1. Yalvarma, yakarma. 2. İstek, arzu. 3. Dua.” Berniyaz ise: Çok istenen çocuğun doğumu sonrası verilen bir addır.
446. Besbay: Beş ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Beş “ 1. Beş sayısı.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
447. Beybit: Far. 1. Sulh, barış.
448. Beybitjan: Beybit ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Beybit “1. Sulh, barış.”Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”
449. Beyhan: T. 1. Zengin ve varlıklı hükümdar.
450. Beyil: Ar. Peyil > Beyil “1. Niyet, huy, eğilim.”
451. Beyimbet: Beyim ve Bet isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Beyim “1. Yetenek, meyil, beceri.” T. Bet “1. Eş, yâr.”
452. Beyis: Far. Peyiş >Beyis “1. Cennet.”
453. Beyisâli: Cennet ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur Far. Peyiş> Beyis “1. Cennet.”Ar. ‘ālī> âli, ħali, ġali> ali “ 1. Yüce, yüksek kimse.”
454. Beysenbi: Far. Pencşenbe> Perşembe> Beysenbi “1. Haftanın günlerindedir: Perşembe.”
455. Bâken: T. 1. Balık avlanılan yere koyulan işaret.
456. Bâki: Ar. Bākī> Bâki> Baki “1. Sürekli. 2. Bir şeyden artan miktar. 3. Öteki.”
457. Bâkıbay: Bâki ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Bākī> Bâki> Baki “1. Sürekli. 2. Bir şeyden artan miktar. 3. Öteki.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
458. Bâkir: Ar. Bākīr> Bākīr> Bakir “ 1. El değmemiş, bakir.
459. Bâşir: Ar. Beşir “ 1. Müjde getiren, müjdecî.”

460. Bi(Y)Ahmet: Ahmet ve Bey isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Bay> Bey> Biy> Bi “1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi: Bey. Ar. Ahmet “1. Övülmeye layık, övülmüş.”
461. Bibatır: Bahadır ve Bey isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Bay> Bey> Biy> Bi “1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi: Bey.” Moğ. Bağator > Bahadır > Bahadır > Bâdur > Batur > Batır “1. Kahraman, güçlü, bahadır.”
462. Bi(Y)Âli: Ali ve Bey isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Bay> Bey> Biy> Bi “1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi: Bey. Ar. ‘âlî> âli, kıali, ğali> ali “ 1. Yüce, yüksek kimse.”
463. Bigeldi: Bey isminin üzerine gel- fiili gelerek oluşmuş bir isimdir. Bay> Bey> Biy> Bi “1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi: Bey. Geldi “1. Doğdu.” Bigeldi ise: Bir bey doğdu anlamında verilmiş bir addır.
464. Biğalım: Âlim ve Bey isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. ‘alîm > ğalım “1. Bilgin.” Bay> Bey> Biy> Bi “1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi: Bey.
465. Bimağambet: Muhammet ve Bey isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Muhammet “1. Övülmüş.”
466. Bilâl: Ar. Bilâl> Bilâl “ 1. Su gibi ıslatan.”
467. Bilgir: T. 1. Çok bilgili.
468. Bilim: T. 1. Eğitim, bilim.
469. Bilisbay: Bay isminin üzerine bilis- fiili gelerek oluşmuş bir isimdir. Bilis- “1. Tanışmak, görüşmek.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
470. Biljan: Can isminin üzerine bil- fiili gelerek oluşmuş bir isimdir. Bil- “1. Bilmek, tanımak.”Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”
471. Birjan: Bir ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Bir “1. Bir sayısı.” Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”
472. Bitim: T. 1. İki tarafı uzlaştıracak kesin bir anlaşma.
473. Bodan: T. 1. Bağımlı, özgürlükten yoksun.
474. Bodawbay: Bodaw ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Bodaw “1.Maliyet, fiyat, değer, kıymet.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ”

- unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
475. Bolat: Far. Pülād> Bolat> Polat “1. Çelik. 2. Güç, kuvvet.”
476. Bolatbek: Polat ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Pülād> Bolat> Polat “1. Çelik. 2. Güç, kuvvet.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
477. Bolathan: Polat ve Han isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Pülād> Bolat> Polat “1. Çelik. 2. Güç, kuvvet.” İsimde “T. Kan> Xan “ Han” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: Eski Türklerde kağana bağlı veya kendi başına buyruk, ikinci derecede bir devlet başkanı.
478. Bolatjan: Polat ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Pülād> Bolat> Polat “1. Çelik. 2. Güç, kuvvet.”Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”
479. Bolatkoja: Polat ve Hoca isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Pülād> Bolat> Polat “1. Çelik. 2. Güç, kuvvet.” Far. Hāce> T. Hoca> Koja, Ğoja “1. Akıl öğretene, öğüt veren kimse.”
480. Bolsınbek: Bey isminin üzerine bol- > ol- fiili gelerek oluşmuş bir isimdir. Bolsınbek ise: Bey olsun anlamında verilmiş bir addır.
481. Boran: T. 1. Güçlü rüzgâr.
482. Boranbay: Boran ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Boran “1. Güçlü rüzgâr.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
483. Boranğazi: Boran ve Gazi isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Boran “1. Güçlü rüzgâr.” İsimde “Gazi” unvan olarak kullanılmıştır. Ar. ġāzī> ġazī >gazi “1. Savaşta sağ ve zafer kazanmış olarak dönen kimse.”
484. Boranşı: Boran isminin üzerine +şı,+şi isimden isim yapım eki getirilerek oluşmuştur. Boran, genellikle arkasından yağmur getiren sert ve şiddetli fırtınadır. Boranşı ise: Doğum esnasındaki hava olayı yağmur, fırtına getiren anlamında çocuğa isim olarak verilmiş olabilir.

485. Botabay: Bota ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Bota “1. Deve yavrusu.” İsimde “Bay” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi.
486. Bozay: Boz ve Ay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Boz “1. Toprak rengi. 2. Yiğit. 3. Kin, düşmanlık.”T. Ay “1. Güzel, parlak, nurlu.”
487. Bozbay: Boz ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Boz “1. Toprak rengi. 2. Yiğit. 3. Kin, düşmanlık.”İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
488. Bozdağ: T. 1. Delikanlı.
489. Bozımbay: Boz’ım ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Boz “1. Toprak rengi. 2. Yiğit. 3. Kin, düşmanlık.”İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
490. Bozımbek: Boz’ım ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Boz “1. Toprak rengi. 2. Yiğit. 3. Kin, düşmanlık.”İsimde “Bey” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: İleri gelen, saygın, zengin kişi.
491. Bozjan: Boz ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Boz “1. Toprak rengi. 2. Yiğit. 3. Kin, düşmanlık.”Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”
492. Bozjigit: Boz ve Yiğit isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Boz “1. Toprak rengi. 2. Yiğit. 3. Kin, düşmanlık.” T. Yiğit >Jigit “1. Güçlü, yürekli, kahraman, alp. 2. Delikanlı, genç erkek.”
493. Boztay: Boz ve Tay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Boz “1. Toprak rengi. 2. Yiğit. 3. Kin, düşmanlık.” T. Tay “1. Eşit, yaşıtlı. 2. Eşsiz, çocuk.”
494. Böjey: T. 1. Bilge, dâhi, âlim.
495. Bökey: T. 1.Kahraman, cesur.
496. Bökenbay: Böken ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Böken “1. Ceylan, antilop.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.

497. Böle: T. 1. İki kız kardeşin oğlu veya kızı.
498. Bölebay: Böle ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Böle “1. İki kız kardeşin oğlu veya kızı.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
499. Bölürük: T. 1. Kurt tarafından büyütülen yavru.
500. Börü: T. 1. Kurt.
501. Börübay: Börü ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Börü “1. Kurt.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
502. Buğıbay: Buğı ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Buğı “ 1. Geyik, maral.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
503. Bulabay: Bula ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Bula “ 1. Haşarı, zorluk görmeyen, serbest büyüyen.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
504. Bulakbay: Bulak ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Bulak “1. Pınarın başında başlayıp, dere ve vadilere akan küçük su, dere.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
505. Bulanbay: Bulan ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Bulan “1. Geyik, maral.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
506. Buldıbay: Buldı ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Buldı “1. Değerli, kıymetli.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.

507. Burhan: Ar. Burhān> Burhan 1. Kanıt, delil, ispat.
508. Buwrabay: Buğra ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Boğra> buwra> buğra “1. Erkek deve.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
509. Buwrağan: Buğra ve Han isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Boğra> buwra> buğra “1. Erkek deve.” İsimde “T. Han> Ķan” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: Eski Türklerde kağana bağlı veya kendi başına buyruk, ikinci derecede bir devlet başkanı.
510. Buwraş: T. Küçük deve yavrusu.
511. Bürkit: T. 1. Kartal.
512. Bürkitbay: Bürkit ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Bürkit “1. Kartal.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
513. Bürlibay: Bürli ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Bürli “1. Yüzü pürüzlü olan.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.

D

514. Dabil: T. 1. Bir nesnenin ya da hareketin sesi. 2. Duyuru, hitabet, nutuk.
515. Dabır: T. 1. Gürültü, patırtı.
516. Dabıs: T. 1. Şan, şöhret.
517. Dadabay: Dada ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Dada “1. Baba, dede, soy, nesil.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
518. Damay: T. 1. Gürültü, şamata.
519. Damıl: T. 1. Rahat, huzur, sakinlik.
520. Danalık: Far. Dâna> Dana “1. Bilen, bilgili, zeki kimse.”
521. Danışpan: Far. 1. Bilgin, düşünür.

522. Daniyal: Ar. Daniyel> Daniyal Yahudilik, Hristiyanlık, İslam ve Bahâîlik tarafından peygamber olarak kabul edilmektedir. Kuran’da ismi geçmeyen ancak İslami eserlerde bahsedilen peygamberlerden biridir.
523. Daniyar: Yahudilik, Hristiyanlık, İslam ve Bahâîlik tarafından paygaber olarak kabul edilmektedir. Kur’an’da ismi geçmeyen ancak İslami eserlerde bahsedilen peygamberlerden biridir. Ar. Daniyel> Daniyal> Daniyar. Tonlu ve genişön damak ünsüzlerinden r’nin l ünsüzüne dönüşmesi olayıdır: r > l.
524. Darhan: T. 1. Mertebe, unvan.
525. Darhanbay: Darhan ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Darhan “1. Mertebe, unvan.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
526. Darın: T. 1. Yetenek, kabiliyet.
527. Dastan: Far. Destān> Destan> Dastan “1. Bir kahramanlık hikâyesini veya bir olayı anlatan, koşma biçiminde, ölçüsü on bir hece olan halk şiiri.”
528. Dastanbek: Destan ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Destān> Destan> Dastan “1.Bir kahramanlık hikâyesini veya bir olayı anlatan, koşma biçiminde, ölçüsü on bir hece olan halk şiiri.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
529. Dawılbay: Dawıl ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Dawıl “1. Kuvvetli esen rüzgâr, fırtına.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
530. Dayın: T. 1. Hazır.
531. Dayır: T. 1. Şanlı, şöhretli.
532. Dayırbek: Dayır ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Dayır “1. Şanlı, şöhretli.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.

533. Dayırjan: Dayır ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Dayır “1. Şanlı, şöhretli.” Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”
534. Dayrabay: Dayra ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Deryā> Derya> Dayra “1. Derya, nehir, bilgili kimse.” İsimde Beğ/Beg> Bek “Bey, Bay” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
535. Degdar: T. 1. Asil, soylu kimse.
536. Demesın: T. 1. Destekçi, yarıdakçı.
537. Demew: T. 1. Destekçi, dayanak, koruyucu.
538. Derlik: T. 1. Etkili, etkin.
539. Dälbek: Dal ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Dāl> Dal “1. Esas, gerçek, usturuplu.” İsimde Beğ/Beg> Bek “Bey, Bay” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
540. Dälelhan: Dälel ve Han isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Delīl> Delil> Dälel “1. Kanıt, delil, şahit.” İsimde “T. Xan> Xan “Han” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: Eski Türklerde kağana bağlı veya kendi başına buyruk, ikinci derecede bir devlet başkanı.
541. Dämbek: Däm ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Däm “1. Çeşitli gıdaların ağızda ortaya çıkardığı his, tat.” İsimde Beğ/Beg> Bek “Bey, Bay” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
542. Därmen: Far. Dermān> Derman> Därmen “1. Güç, kuvvet.”
543. Däwir: Ar. Devr > Devir> Däwir “1. Dönme, dönüş, zaman.”
544. Däwırbek: Däwir ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Devr > Devir> Däwir “1. Dönme, dönüş, zaman.” İsimde Beğ/Beg> Bek “Bey, Bay” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
545. Däwıt: Ar. Dāwīd > Däwıt > Davut. 1. Sevgili, aziz. 2. İsraililerin, sesinin güzelliği ve şairliği ile tanınan hükümdar ve peygamberi.

546. Dāwītālī: Davut ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Dāwīd > Dāwīt > Davut” 1. Sevgili, aziz. 2. İsrailîlerin, sesinin güzelliği ve şairliği ile tanınan hükümdar ve peygamberi. Ar. ‘ālī> āli, ḳālī, ḡālī> ali “ 1. Yüce, yüksek kimse.”
547. Dāwlet: Ar. Dāwlet> Dewlet> Devlet “1. Büyük mutluluk. 2. Kut, talih. 3. Büyük aşama, orun, mevki.”
548. Dāwletşe: Ar. Devlet isminin üzerine isimden isim yapan +şa, +şe, eki getirilerek oluşturulmuştur. Bu ekin benzerlik ve eşitlik fonksiyonları vardır. Dāwletşe ise: Devlet gibi kutlu, talihli anlamında verilmiş bir ad olabilir.
549. Dāwletbaḳ: Devlet ve Baht isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Devlet “1. Büyük mutluluk. 2. Kut, talih. 3. Büyük aşama, orun, mevki.” Far. Baht> baḳīt> Baḳ “1. Baht, şans, talih.”
550. Dāwletbay: Devlet ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Devlet “1. Büyük mutluluk. 2. Kut, talih. 3. Büyük aşama, orun, mevki.” İsimde Beḡ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
551. Dāwletbek: Devlet ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Devlet “1. Büyük mutluluk. 2. Kut, talih. 3. Büyük aşama, orun, mevki.” İsimde Beḡ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
552. Dāwletālī: Devlet ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Devlet “1. Büyük mutluluk. 2. Kut, talih. 3. Büyük aşama, orun, mevki.” Ar. ‘ālī> āli, ḳālī, ḡālī> ali “ 1. Yüce, yüksek kimse.”
553. Dāwletḡālī: Devlet ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Devlet “1. Büyük mutluluk. 2. Kut, talih. 3. Büyük aşama, orun, mevki.” Ar. ‘ālī> āli, ḳālī, ḡālī> ali “ 1. Yüce, yüksek kimse.”
554. Dāwletḡazī: Devlet ve Gazi isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Devlet “1. Büyük mutluluk. 2. Kut, talih. 3. Büyük aşama, orun, mevki.” İsimde “Gazi” unvan olarak kullanılmıştır. Ar. ḡāzī> ḡazī >gazi “1. Savaşta sağ ve zafer kazanmış olarak dönen kimse.”
555. Dāwlethan: Devlet ve Han isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Devlet “1. Büyük mutluluk. 2. Kut, talih. 3. Büyük aşama, orun, mevki.” İsimde

- “T. an> Xan “ Han” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: Eski Türklerde kağana bağlı veya kendi başına buyruk, ikinci derecede bir devlet başkanı.
556. D wletiyar: Devlet ve Yar isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Devlet “1. Büyük mutluluk. 2. Kut, talih. 3. Büyük aşama, orun, mevki.” Far. Y r> Yar “1. Sevilen, sevgili. 2. Dost, arkadaş.”
557. D wletali: Devlet ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Devlet “1. Büyük mutluluk. 2. Kut, talih. 3. Büyük aşama, orun, mevki.” Ar. ‘ li>  li, ali, ęali> ali “ 1. Yüce, yüksek kimse.”
558. D wren: Ar. Devr n> Devran> D wren “ 1. Dünya, felek. 2. Zaman. 3. Talih, yazgı.”
559. D wrenbek: Devran ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Devr n> Devran> D wren “1. Dünya, felek. 2. Zaman. 3. Talih, yazgı.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
560. Diyar: Ar. 1.  lke, dünya.
561. Diyarbek: Diyar ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Diyar “1.  lke, dünya.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
562. Dildabek: Dilda ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Dilda “1. Altın, gümüş akçe.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
563. Didarbek: Didar ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. D d r > Didar “1. Yüz, ehre.”
564. Dinasil: Din ve Asıl isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Din “1. Din, inanç, mezhep.” Ar. Aşl> Asıl “1. Değerli, temiz.”
565. Dinmuhambet: Din ve Muhammet isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Din “1. Din, inanç, mezhep.” Ar. Muhammet “1. Övülmüş.”
566. Dolan: T. 1. Bir bitki türü: Akdiken.
567. Dos: Far. Dost> Dos “1. Sevilen, güvenilen yakın arkadaş.”

568. Dosbay: Dost ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Dūst> Dost> Dos “ 1. Sevilen, güvenilen yakın arkadaş.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
569. Dosbergen: Dost isminin üzerine ber-> ver- fiili gelerek oluşmuş bir isimdir. Far. Dūst> Dost> Dos “1. Sevilen, güvenilen yakın arkadaş.” Dosbergen ise: Sevilen, güvenilen bir dost olsun anlamında verilmiş bir ad olabilir.
570. Dosali: Dost ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Dūst> Dost> Dos “ 1. Sevilen, güvenilen yakın arkadaş.” Ar. ‘ālī> āli, kālī, ḡālī> alī “ 1. Yüce, yüksek kimse.”
571. Dosım: T. 1. Dostum, arkadaşım.
572. Dosimbek: Dost ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Dūst> Dost> Dos “ 1. Sevilen, güvenilen yakın arkadaş.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca. Dosimbek ise: Dostun, yoldaşın beylik olsun anlamında verilmiş bir ad olabilir.
573. Dosımjan: Dost ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Dūst> Dost> Dos “ 1. Sevilen, güvenilen yakın arkadaş.”Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.” Dosımjan ise: Canımın yoldaşı olsun anlamında verilmiş bir ad olabilir.
574. Dostiyyar: Dost ve Yar isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Dūst> Dost> Dos “ 1. Sevilen, güvenilen yakın arkadaş.” Far. Yār> Yar “1. Sevilen, sevgili. 2. Dost, arkadaş.” İki ismin ortasında yer alan “i” nispet ekidir. Nispet kelimesinin sözlük anlamı “bağlılık, ilgi” dir.
575. Dosjan: Dost ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Dūst> Dost> Dos “ 1. Sevilen, güvenilen yakın arkadaş.”Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”
576. Doskaldı: Dost isminin üzerine kel- > kāl > gel- fiili gelerek oluşmuş bir isimdir. Doskaldı ise: Bir kardeş doğdu anlamında verilmiş bir ad olabilir.

577. Doskara: Dost ve Kara isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Düst> Dost> Dos “ 1. Sevilen, güvenilen yakın arkadaş.” T. Kara “ 1.En koyu renk, siyah. 2. Mec. 1. Kötü, uğursuz, sıkıntılı.”
578. Dosmuğambet: Dost ve Muhammet isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Düst> Dost> Dos “ 1. Sevilen, güvenilen yakın arkadaş.”Ar. Muhammet “1. Övülmüş.”
579. Dosmuğan: Dost ve Muhammet isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Düst> Dost> Dos “ 1. Sevilen, güvenilen yakın arkadaş.”Ar. Muhammet “1. Övülmüş.”
580. Duwanbay: Duwan ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Duwan “1. Şehir, kent.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
581. Duwdar: T. 1. Kıvılcık, gür.
582. Duwlat: T. 1. Alevlenme, gürlemek.
583. Duwlathan: Duwlat ve Han isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Duwlat “1. Alevlenme, gürlemek.” İsimde “T. Kan> Xan “ Han” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: Eski Türklerde kağana bağlı veya kendi başına buyruk, ikinci derecede bir devlet başkanı.
584. Duwman: T. 1. Eğlence, çümbüş, eğlence için toplanılan akşam.
585. Dükenbay: Dükkân ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Dükkân> Dükkân> Düken “ 1. Çeşitli ürünler satıldığı mağaza.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
586. Düngenbay: Düngen ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Düngen “1. Dili Çin-Tibet grubuna ait Müslüman ülke, millet.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
587. Dürbay: Dür ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Dür “1. Şanlı, güçlü, eğitilmiş.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.

588. Dürbek: Dür ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Dür “1. Şanlı, güçlü, eğitilmiş.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
589. Düysenbi: Far. Düşenbe> Düysenbi “1. Haftanın ilk günü: Pazartesi.”

E

590. Egewbay: Egew ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Egew “1. Metali kesmek, taşlamak, keskinleştirmek için kullanılan alet, törpü.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
591. Egey: T. 1. Seçkin, en iyi olan kimse.
592. Eduwart: İng. Éadweard formundan türemiştir, ead “zenginlik”, “müreffeh” ya da “servet” ve weard “Muhafız ya da “koruyucu” isimlerinin bir araya gelmesi ile oluşmuştur.
593. Egizbay: İkiz ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. İkiz> Egiz “1. İkiz.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
594. Elbek: El ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. El “1. Memleket, halk, diyar, ülke.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
595. Eldes: T. 1. Yurttaş, soydaş.
596. Eldos: El ve Dost isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. El “1. Memleket, halk, diyar, ülke.” Far. Düst> Dost> Dos “ 1. Sevilen, güvenilen yakın arkadaş.”
597. Elen: T. 1. Değerlendirip anlam vermek.
598. Eles: T. 1. İmge, hayalde canlandırma.
599. Elew: T. 1. Önem vermek, saygı göstermek.
600. Elewbay: Elew ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Elew “1. Önem vermek, saygı göstermek.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan

- olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
601. Eljas: El ve Jas isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. El “1. Memleket, halk, diyar, ülke.” T. Jas “ Genç.”
602. Eljasar: El isminin üzerine jasa- > yaşa- fiili gelerek oluşmuş bir isimdir. T. El “1. Memleket, halk, diyar, ülke.” Eljasar ise: Memleketi için yaşasın anlamında verilmiş bir isim olabilir.
603. Elmırza: El ve Mırza isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. El “1. Memleket, halk, diyar, ülke” Far. Mīrzā> Mırza> Mırza “1. Bey.”
604. Elmuğambek: El ve Muhammet isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. El “1. Memleket, halk, diyar, ülke.” Ar. Muhammet “1. Övülmüş.”
605. Elmurat: El ve Murat isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. El “1. Memleket, halk, diyar, ülke” Ar. Murād> Murat “1. İstek, dilek, arzu. 2. Amaç.”
606. Elnaz: El ve Naz isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. El “1. Memleket, halk, diyar, ülke.” Far. Nāz> Naz “1. Kendini beğendirmek için yapılan davranış, cilve.”
607. Elnazar: El ve Nazar isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. El “1. Memleket, halk, diyar, ülke.”Ar. Naẓar> Nazar “1. Bakma, göz atma. 2. Düşünme. 3. Göz değme. 4. İtibar, saygı.”
608. Elnur: El ve Nur isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. El “1. Memleket, halk, diyar, ülke.” Ar. Nūr> Nur “ 1. Aydınlık, ışık, parlaklık. 2. Tanrısal bir güç tarafından gönderildiğine inanılan parlaklık. 3. Kur’an-ı Kerim.”
609. Eluwbay: Elli ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Elli> Eluw “1. Elli sayısı.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca. Eluwbay ise: Doğan çocuğa babasının yaşı verilmiştir.”
610. Emeljan: Emel ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Emel “1. Gerçekleştirilmesi zamana bağlı istek.” Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”
611. Eñsebek: Eñse ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Eñse “1. Cüsse, endam, kişilik, şahsiyet.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü

- geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
612. Emil':Lat. Hevesli, şevkli, gayret eden, zahmet eden, rekabet edendir."
613. Emil: Lat. Hevesli, şevkli, gayret eden, zahmet eden, rekabet edendir."
614. Eñser: T. 1. Zafer kazanmak, galip gelmek.
615. Erasıl: Er ve Asıl isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Er " 1. Erkek, kahraman cesur." Ar. Aşl> Asıl "1. Değerli, temiz."
616. Erbağ: Er ve Baht isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Er " 1. Erkek, kahraman cesur." Far. Baht> bağıt> Bağ "1. Baht, şans, talih."
617. Erbala: Er ve Bala isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Er " 1. Erkek, kahraman cesur." T. Bala "1. Yavru, çocuk."
618. Erbatır: Er ve Batur isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Er " 1. Erkek, kahraman cesur." Moğ. Bağator > Bahadur > Bahadır > Bādur > Batur > Batır "1. Kahraman, güçlü, bahadır."
619. Erbay: Er ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Er " 1. Erkek, kahraman cesur." İsimde Beğ/Beg> Bek " Bey, Bay " unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
620. Erbek: Er ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Er " 1. Erkek, kahraman cesur." İsimde Beğ/Beg> Bek " Bey, Bay " unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
621. Erbol: Er isminin üzerine bol- > ol- fiili gelerek oluşmuş bir isimdir. T. Er " 1. Erkek, kahraman cesur." Bol-"1. Olmak." Erbol ise: Cesur bir erkek olsun anlamında verilmiş bir addır.
622. Erbolat: Er ve Polat isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Er " 1. Erkek, kahraman cesur." Far. Pūlād> Bolat> Polat "1. Çelik. 2. Güç, kuvvet."
623. Erbolsın: Er isminin üzerine bol- > ol- fiili gelerek oluşmuş bir isimdir. T. Er " 1. Erkek, kahraman cesur." Bol-"1. Olmak." Erbolsın ise: Cesur bir erkek olsun anlamında verilmiş bir addır.
624. Erbosın: Er isminin üzerine bol- > bo- > ol- fiili gelerek oluşmuş bir isimdir. T. Er " 1. Erkek, kahraman cesur." Bol-"1. Olmak." Erbosın ise: Cesur bir erkek olsun anlamında verilmiş bir addır.

625. Erdana: Er ve Dana isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Er “ 1. Erkek, kahraman cesur.” Far. Dâna>Dana “ Bilen, bilgili, zeki kimse.”
626. Erdâwlet: Er ve Devlet isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Er “ 1. Erkek, kahraman cesur.” Ar. Devlet “1. Büyük mutluluk. 2. Kut, talih. 3. Büyük aşama, orun, mevki.” Far. Yâr> Yar “1. Sevilen, sevgili. 2. Dost, arkadaş.”
627. Erejep: Ar. Receb> Erejep “1. Gösterişli, heybetli.”
628. Eren: T. 1. Deneyimli, akıllı kimseler.
629. Erman: Er isminin üzerine mübalağa ve benzerlik anlamı katan +man / +men ekinin eklenmesi ile oluşmuştur. Erman ise: Yiğit, kahraman, yürekli kimse’dir.
630. Erğali: Er ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Er “ 1. Erkek, kahraman cesur.”Ar. ‘ālī> āli/ḳali/ḡali> ali “ 1. Yüce, yüksek kimse.”
631. Erğazı: Er ve Gazi isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Er “ 1. Erkek, kahraman cesur.” İsimde “Gazi” unvan olarak kullanılmıştır. Ar. ḡāzī> ḡazı >gazi “1. Savaştan sağ ve zafer kazanmış olarak dönen kimse.”
632. Erğoja:Er ve Hoca isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Er “ 1. Erkek, kahraman cesur.” Far. Far. Hâce> T. Hoca> Ƣoja, Ğoja “1. Akıl öğretene, öğüt veren kimse.”
633. ErİK: T. 1.Yetki, irade, iktidar.
634. Erİktİ: T. 1. Yetkili, iradeli, iktidarlı.
635. Erjan: Er ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Er “ 1. Erkek, kahraman cesur.” Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”
636. Erkebay: Erke ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Erke “1. Zorluk görmeden büyüyen nazlı, şımarık.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
637. Erkebolat: Erke ve Polat isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Erke “1. Zorluk görmeden büyüyen nazlı, şımarık.” Far. Pūlād> Bolat> Polat “1. Çelik. 2. Güç, kuvvet.”
638. Erkebulan: T. 1. Üzerine Titrenen kimse.
639. Erkeḡali: Erke ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Erke “1. Zorluk görmeden büyüyen nazlı, şımarık.” Ar. ‘ālī> āli, ḳali, ḡali> ali “ 1. Yüce, yüksek kimse.”

640. Erkeş: T. 1. Serke kelimesin eski hali: Erkek keçi.
641. Erketay: Erke ve Tay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Erke “1. Zorluk görmeden büyüyen nazlı, şımarık.” T. Tay “1. Eşit, yaşıtlı. 2. Eşsiz, çocuk.”
642. Erkin: T. 1. Dizginleri kendinde olan, sınır bilmeyen, özgür.
643. Erkinbay: Erkin ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Erkin “1. Dizginleri kendinde olan, sınır bilmeyen, özgür.” İsimde Beğ/Beg> Bek “Bey, Bay” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
644. Erkinbek: Erkin ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Erkin “1. Dizginleri kendinde olan, sınır bilmeyen, özgür.” İsimde Beğ/Beg> Bek “Bey, Bay” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
645. Erkinğali: Erkin ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Erkin “1. Dizginleri kendinde olan, sınır bilmeyen, özgür.” Ar. ‘ālī> āli, qālī, ḡālī> ali “1. Yüce, yüksek kimse.”
646. Erkin tay: Erkin ve Tay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Erkin “1. Dizginleri kendinde olan, sınır bilmeyen, özgür.” T. Tay “1. Eşit, yaşıtlı. 2. Eşsiz, çocuk.”
647. Erkuwat: Er ve Kuvvet isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Er “1. Erkek, kahraman cesur.” Ar. kuvvet> kuvvet>kuvvet>kuwat “1. Güç, kuvvet.”
648. Erlan: Er ve Oğlan isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Er “1. Erkek, kahraman cesur.” T. Oğlan> ulan> lan “1. Oğlan, delikanlı.”
649. Erlen: T. 1. Şahlanmak, cesaretlenmek.
650. Erlik: T. 1. Yiğitlik, kahramanlık, cesurluk.
651. Ermağambet: Er ve Muhammet isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Er “1. Erkek, kahraman cesur.” Ar. Muhammet “1. Övülmüş.”
652. Ermek: T. 1. Teselli, avunma.
653. Ermekāli: Ermek ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ermek “1. Teselli, avunma.” Ar. ‘ālī> āli, qālī, ḡālī> ali “1. Yüce, yüksek kimse.”
654. Ermekqālī: Ermek ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ermek “1. Teselli, avunma.” Ar. ‘ālī> āli, qālī, ḡālī> ali “1. Yüce, yüksek kimse.”

655. Ermuğambet: Er ve Muhammet isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Er “ 1. Erkek, kahraman cesur.” Ar. Muhammet “1. Övülmüş.”
656. Ermurat: Er ve Murat isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Er “ 1. Erkek, kahraman cesur.” Ar. Murād> Murat “1. İstek, dilek, arzu. 2. Amaç.”
657. Ernar: Er ve Nar isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Er “ 1. Erkek, kahraman cesur.” T. Nar “1. Büyük, güçlü, en iyi, eşsiz kişilik.”
658. Ernazar: Er ve Nazar isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Er “ 1. Erkek, kahraman cesur.” Ar. Naẓar> Nazar “1. Bakma, göz atma. 2. Düşünme. 3. Göz değme. 4. İtibar, saygı.”
659. Ernur: Er ve Nur isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Er “ 1. Erkek, kahraman cesur.” Ar. Nūr> Nur “ 1. Aydınlık, ışıık, parıltı. 2. Tanrısal bir güç tarafından gönderildiğine inanılan parlaklık. 3. Kur’an-ı Kerim.”
660. Ersarı: Er ve Sarı isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Er “ 1. Erkek, kahraman cesur.” T. Sarı “1. Soluk, solgun .”
661. Erseyit: Er ve Seyit isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Er “ 1. Erkek, kahraman cesur.” Ar. Seyyid> Seyit “1. Bir topluluğun ileri gelen kişisi. 2. Hz. Muhammed’in soyundan olan kimse.”
662. Ersultan: Er ve Sultan isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Er “ 1. Erkek, kahraman cesur.” Ar. Sultān> Sultan “1. Padişah, hükümdar. 2. Hükümdar ailesinden olan kadınlara verilen ad. 3. Sevilen, beğenilen, baş tacı edilen.”
663. Ertay: Er ve Tay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Er “ 1. Erkek, kahraman cesur.” T. Tay “1. Eşit, yaşıit. 2. Eşsiz, çocuk.”
664. Ertilew: Er isminin üzerine tile- > dile- fiili gelerek oluşmuş bir isimdir. T. Er “ 1. Erkek, kahraman cesur.” Dile- “ Dilemek, istemek.” Ertilew ise: Erkek bir çocuk istendiği için verilmiş bir ad olabilir.
665. Ertuwğan: Tuwğan ve Er isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Tuwğan “ 1. Akraba, hısım, kardeş.” T. Er “ 1. Erkek, kahraman cesur.”
666. Es: T. 1. Akıl, hafıza, us.
667. Esbatır: Es ve Bahadır isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Es “1. Akıl, hafıza, us.” T. Bağa + Moğ. Tor.> Bağator> Far. Bahadır> Bahadır> T. Bādur> Batur > Batır “1. Kahraman, güçlü, bahadır.”
668. Esbay: Es ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Es “1. Akıl, hafıza, us.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır.

- Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
669. Esberdi: Es isminin üzerine ber- > ver- fiili gelerek oluşmuş bir isimdir. Esberdi ise: Akıllı bir evlat olsun anlamında verilmiş bir ad olabilir.
670. Esbergen: Es isminin üzerine ber- > ver- fiili gelerek oluşmuş bir isimdir. Esbergen ise: Akıllı bir evlat olsun anlamında verilmiş bir ad olabilir.
671. Esbol: Esberdi: Es isminin üzerine bol- > ol- fiili gelerek oluşmuş bir isimdir. Esbol ise: Akıllı bir evlat olsun anlamında verilmiş bir ad olabilir.
672. Esbolat: Es ve Polat isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Es “1. Akıl, hafıza, us.” Far. Pülād> Bolat> Polat “1. Çelik. 2. Güç, kuvvet.”
673. Esdāwir: Es ve Devir isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Es “1. Akıl, hafıza, us.” Ar. Devr > Dāwir “1. Dönme, dönüş, zaman.”
674. Esdāwlet: Es ve Devlet isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Es “1. Akıl, hafıza, us.” Ar. Devlet “1. Büyük mutluluk. 2. Kut, talih. 3. Büyük aşama, orun, mevki.” İsimde “Gazi” unvan olarak kullanılmıştır.
675. Esen: T. 1. Sağlıklı, salim, rahat.
676. Esenalı: Esen ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Esen “1. Sağlıklı, salim, rahat.” Ar. ‘ālī> āli, qālī, ḡālī> ali “1. Yüce, yüksek kimse.”
677. Esenaman: T. 1. Sağ salim.
678. Esenay: Esen ve Ay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Esen “1. Sağlıklı, salim, rahat.” T. Ay “1. Güzel, parlak, nurlu.”
679. Esenbaki: Esen ve Baki isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Esen “1. Sağlıklı, salim, rahat.” Ar. Bākī> Bākī> Baki> baki “1. Sürekli. 2. Bir şeyden artan miktar. 3. Öteki.”
680. Esenbay: Esen ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Esen “1. Sağlıklı, salim, rahat.” İsimde Beḡ/Beg> Bek “Bey, Bay” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
681. Esenberdi: Esen isminin üzerine ber- > ver- fiili gelerek oluşmuş bir isimdir. Esenberdi ise: Sağlıklı, huzurlu bir hayatı olsun anlamında verilmiş bir ad olabilir.
682. Esendik: T. 1. Sağlık, afiyet, esenlik.
683. Esenāli: Esen ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Esen “1. Sağlıklı, salim, rahat.” Ar. ‘ālī> āli, qālī, ḡālī> ali “1. Yüce, yüksek kimse.”

684. Esenğali: Esen ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Esen “1. Sağlıklı, salim, rahat.” Ar. ‘ālī> āli, qali, ġali> ali “ 1. Yüce, yüksek kimse.”
685. Esenjan: Esen ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Esen “1. Sağlıklı, salim, rahat.”Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”
686. Esenjöl: Esen ve Yol isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Esen “1. Sağlıklı, salim, rahat.” T. Yol> Jöl “1. Davranış, tutum, gidiş veya davranış biçimi.”
687. Esenkan: Esen ve Han isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Esen “1. Sağlıklı, salim, rahat.” İsimde “T. Han> Kan” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: Eski Türklerde kağana bağlı veya kendi başına buyruk, ikinci derecede bir devlet başkanı.
688. Esenmurat: Esen ve Murat isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Esen “1. Sağlıklı, salim, rahat.” Ar. Murād> Murat “1. İstek, dilek, arzu. 2. Amaç.”
689. Esenseyit: Esen ve Seyit isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Esen “1. Sağlıklı, salim, rahat.” Ar. Seyyid> Seyit “1. Bir topluluğun ileri gelen kişisi. 2. Hz. Muhammed’in soyundan olan kimse.”
690. Esentay: Esen ve Tay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Esen “1. Sağlıklı, salim, rahat.” T. Tay “1. Eşit, yaşıtlı. 2. Eşsiz, çocuk.”
691. Esentemir: Esen ve Temir isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Esen “1. Sağlıklı, salim, rahat.” T. Demir> Temir “1. Koyu renkli, kolay işlenen, dayanıklı, kullanış yerleri çok maden. 2. Güçlü, kuvvetli, sert kimse.”
692. Eset: Ar. Esat “1. Çok mesut, çok mutlu.”
693. Esey: T. 1. Ağır, güç, acı, dayanılması zor.
694. Esāli: Es ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Es “1. Akıl, hafıza, us.” Ar. ‘ālī> āli, qali, ġali> ali “ 1. Yüce, yüksek kimse.”
695. Esil: T. 1. Övünmek, övüç, iftihar.
696. Esilbay: Esil ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Esil “1. Övünmek, övüç, iftihar.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
697. Esim: Ar. İsm> Esim “ 1. İnsana doğduğunda verilen ad.”
698. Esimbek: Esim ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. İsm> Esim “ 1. İnsana doğduğunda verilen ad.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen,

sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.

699. Esimhan: Esim ve Han isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. İsm> Esim “ 1. İnsana doğduğunda verilen ad.” İsimde “T. Kan> Xan “ Han” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: Eski Türklerde kağana bağlı veya kendi başına buyruk, ikinci derecede bir devlet başkanı.
700. Esimjan: Esim ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. İsm> Esim “ 1. İnsana doğduğunda verilen ad.”Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”
701. Esjan: Es ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Es “1. Akıl, hafıza, us.”Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”
702. Eskali: Es ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Es “1. Akıl, hafıza, us.” Ar. ‘ālī> āli, qali, ğali> ali “ 1. Yüce, yüksek kimse.”
703. Eskoja: Es ve Hoca isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Es “1. Akıl, hafıza, us.” Far. Hâce> T. Hoca> Koja, Ğoja “1. Akıl öğretene, öğüt veren kimse.”
704. Esmagambet: Es ve Muhammet isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Es “1. Akıl, hafıza, us.” Ar. Muhammet “1. Övülmüş.”
705. Esmurat: Es ve Murat isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Es “1. Akıl, hafıza, us.” Ar. Murād> Murat “1. İstek, dilek, arzu. 2. Amaç.”
706. Esnazar: Es ve Nazar isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Es “1. Akıl, hafıza, us.”Ar. Naẓar> Nazar “1. Bakma, göz atma. 2. Düşünme. 3. Göz değme. 4. İtibar, saygı.”

Ä

707. Äbdi: Ar. 1. Kullukla, kölelikle ilgili. “Abd ve ibâd, Kur’an’da ve hadiste bütün insanlar, hatta bazan diğer varlıklar (bk. el-A‘râf 7/194) için kullanılıyorsa da daha çok “mümin” mânasına gelmektedir.¹¹
708. Äbdibay: Abdi ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Äbdi “1. Kullukla, kölelikle ilgili.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak

¹¹ Türkiye Diyanet Vakfı; *İslam Ansiklopedisi*, İstanbul, 1988, s.57.

- kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
709. Abdiğali: Abdi ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Âbdî “1. Kullukla, kölelikle ilgili.” Ar. ‘ālî> âli, qālî, ġālî> ali “ 1. Yüce, yüksek kimse.”
710. Abdiğazi: Abdi ve Gazi isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Âbdî “1. Kullukla, kölelikle ilgili.” İsimde “Gazi” unvan olarak kullanılmıştır. Ar. ġāzî> ġazî >gazi “1. Savaşta sağ ve zafer kazanmış olarak dönen kimse.”
711. Abdihalık: Abdi ve Halk isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Âbdî “1. Kullukla, kölelikle ilgili.” Ar. Halk “1. Aynı ülkede yaşayan, aynı kültür özelliklerine sahip olan, aynı uyruktaki insan topluluğu, folk: Türk halkı.”
712. Abdijappar: Abdi ve Cabbar isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Âbdî “1. Kullukla, kölelikle ilgili.” Ar. Cabbar> Jappar “1. Zorlayan, cebreden. 2. Kuvvet ve kudret sahibi (Allah.)”
713. Abdijamil: Abdi ve Cemil isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Âbdî “1. Kullukla, kölelikle ilgili.” Ar. Cemil> Jamil “1. Güzel. 2. Allah’ın sıfatlarından biri.”
714. Abdikârim: Abdi ve Kerim isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Âbdî “1. Kullukla, kölelikle ilgili.” Ar. Kerîm> Kerim> Kârim “1. Cömert, eli açık. 2. Ulu, büyük.”
715. Abdikadır: Abdi ve Kadir isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Âbdî “1. Kullukla, kölelikle ilgili. Ar. qâdir> kadir > qadır “1. Kuvvetli, güçlü, kudret sahibi. 2. Değer, onur, kıymet, şeref. 3. Allah’ın adlarından.”
716. Abdilda: Abdi ve Dilda isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Âbdî “1. Kullukla, kölelikle ilgili.” Far. Dilda “1. Altın, gümüş akçe.”
717. Abdirahman: Ar. Abdurrahman> Abdirahman “1. Rahmet sahibi olan Tanrı’nın kulu.”
718. Abdiraşıit: Abdi ve Raşıit isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Âbdî “1. Kullukla, kölelikle ilgili.” Ar. Raşıit “1. Akıllı, doğru yola giden.”
719. Abdirayım: Ar. Abdurrahman> Abdirahman > Abdirahim> Abdirayım “1. Merhametli, esirgeyen, koruyan Tanrı’nın kulu.”
720. Abdirazak: Ar. Abdürrezzak> Abdirazak “1. Tüm yaratıklara rızkını veren Tanrı’nın kulu.”

721. Äbdisattar: Abdi ve Settar isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Äbdi “1. Kullukla, kölelikle ilgili.” Ar. Settar “1. Örtten. 2. Ayıplan örtten, bağışlayan anlamında Tanrı adı.”
722. Äbduwäli: Abdi ve Veli isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Äbdi “1. Kullukla, kölelikle ilgili.” Ar. Veli> Veli “1. Sahip. 2. Ermiş, eren.”
723. Äbibolla: Habip ve Allah isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Habip “1. Sevgili.” Äbibolla ise: Allahın sevgili kulu anlamında verilmiş bir adtır.
724. Äbjan: Ebul ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Arap kültüründe Eb (erkekler için) ve Ümm (kadınlar için) takılarıyla başlayan isimlere künye denir. Künye kalıbında isim vermek Arap kabilelerinde insanı bir çeşit yüceltmek sayılmaktadır: Ebu’l-Hasan, Ümmü Seleme gibi. Far. Cän> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”
725. Äbsalam: Ebul ve Selam isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Arap kültüründe Eb (erkekler için) ve Ümm (kadınlar için) takılarıyla başlayan isimlere künye denir. Künye kalıbında isim vermek Arap kabilelerinde insanı bir çeşit yüceltmek sayılmaktadır. Ar. Selâm “1. Barış, rahatlık.”
726. Äbseyit: Ebul ve Seyit isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Arap kültüründe Eb (erkekler için) ve Ümm (kadınlar için) takılarıyla başlayan isimlere künye denir. Künye kalıbında isim vermek Arap kabilelerinde insanı bir çeşit yüceltmek sayılmaktadır. Ar. Seyyid> Seyit “1. Bir topluluğun ileri gelen kişisi. 2. Hz. Muhammed’in soyundan olan kimse.”
727. Äbsälim: Ebul ve Selim isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Arap kültüründe Eb (erkekler için) ve Ümm (kadınlar için) takılarıyla başlayan isimlere künye denir. Künye kalıbında isim vermek Arap kabilelerinde insanı bir çeşit yüceltmek sayılmaktadır. Ar. Selim> Sälim “1. Sağlam, kusursuz, doğru.”
728. Äbsämat: Ebul ve Samet isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Arap kültüründe Eb (erkekler için) ve Ümm (kadınlar için) takılarıyla başlayan isimlere künye denir. Künye kalıbında isim vermek Arap kabilelerinde insanı bir çeşit yüceltmek sayılmaktadır. Ar. Samet> Sämet “1. Çok yüksek, ulu.”
729. Äbil: Arap kültüründe Eb (erkekler için) ve Ümm (kadınlar için) takılarıyla başlayan isimlere künye denir. Künye kalıbında isim vermek Arap kabilelerinde insanı bir çeşit yüceltmek sayılmaktadır: Ebu’l-Hasan, Ümmü Seleme gibi.

730. Äbilbek: Ebul ve Bey isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. İsimde Beğ/Beg> Bek “Bey, Bay” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
731. Äbilğazi: Ebul ve Gazi isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. ġāzī> ġazi > gazi “1. Savaşta sağ ve zafer kazanmış olarak dönen kimse.”
732. Äbilğaziz: Ebul ve Aziz isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. ‘azīz> aziz “1. Ermiş, eren. 2. Sevgide üstün tutulan.”
733. Äbilhayır: Ebul ve Hayır isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. ħayr> hayır “1. İyilik, karşılık beklemeden yapılan yardım.”
734. Äbiljan: Ebul ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”
735. Äbilkan: Ebul ve Han isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. İsimde “T. Kan> Xan “Han” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: Eski Türklerde kağana bağlı veya kendi başına buyruk, ikinci derecede bir devlet başkanı.
736. Äbilkasım: Ebul ve Kasım isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. kāsīm> kasım “1. Ayıran, bölen, taksim eden. 2. Kırıcı, ezici, ufaltıcı.”
737. Äbilkay: Ebul ve Hayır isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. ħayr> hayır> kayır> kay “1. İyilik, karşılık beklemeden yapılan yardım.”
738. Äbilkayır: Ebul ve Hayır isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. ħayr> hayır> kayır> kay “1. İyilik, karşılık beklemeden yapılan yardım.”
739. Äbuw: Ar. Ebu> Äbuw “1. Ata, baba.”
740. Äbuwbekir: Ebu ve Bekir isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Ebu> Äbuw “1. Ata, baba.” Ar. Bekir “1. Sabahları erken kalkmayı alışkanlık edinen kimse.” Ar. Ebubekir> Äbuwbekir “1. Bekir’in babası.
741. Äbuwğali: Ebu ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Ebu> Äbuw “1. Ata, baba.” Ar. ‘ālī> āli, ħali, ġali> ali “1. Yüce, yüksek kimse.” Ebu Ali>Äbuwğali “1. Ali’nin Babası.”
742. Äbuwhamit: Ebu ve Hamit isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Ebu> Äbuw “1. Ata, baba.” Ar. Hamit “1. Övülmeye değer. 2. Allah’ın adlarındandır. 3. Hamdeden, şükreden.” Äbuwhamit ise: Hamit’in babası.
743. Äbuwhan: Ebu ve Han isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Ebu> Äbuw “1. Ata, baba.” İsimde “T. Kan> Xan “Han” unvan olarak kullanılmıştır.

Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: Eski Türklerde kağana bağlı veya kendi başına buyruk, ikinci derecede bir devlet başkanı.

744. Äbuwnasır: Ebu ve Nasır isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Ebu> Äbuw “1. Ata, baba.” Ar. Nasır “1. Yardımcı, yardım eden.” Äbuwnasır ise: Nasır’ın babası.
745. Äbuwsadık: Ebu ve Sadık isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Ebu> Äbuw “1. Ata, baba.” Ar. Sadık “1. İçten bağlı, doğru, gerçek dost.” Äbuwsadık ise: Sadık’ın babası.
746. Äbuwseyit: Ebu ve Seyit isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Ebu> Äbuw “1. Ata, baba.” Ar. Seyyid> Seyit “1. Bir topluluğun ileri gelen kişisi. 2. Hz. Muhammed’in soyundan olan kimse.” Äbuwseyit ise: Seyit’in babası.
747. Äbuwzar: Ar.+ Far. Abu+zer> Abuzer> Äbuwzar “1. Altın suyu.”
748. Ädil: Ar. ‘ädil> ädil> adil “1. Doğruluktan ayrılmayan kimse. 2. Adaletli.”
749. Ädilbek: Adil ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. ‘ädil> ädil> adil “1. Doğruluktan ayrılmayan kimse. 2. Adaletli.” İsimde Beğ/Beg> Bek “Bey, Bay” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
750. Ädilğazi: Adil ve Gazi isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. ‘ädil> ädil> adil “1. Doğruluktan ayrılmayan kimse. 2. Adaletli.” İsimde “Gazi” unvan olarak kullanılmıştır. Ar. ġāzī> ġazı >gazi “1. Savaşta sağ ve zafer kazanmış olarak dönen kimse.”
751. Ädilhan: Adil ve Han isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. ‘ädil> ädil> adil “1. Doğruluktan ayrılmayan kimse. 2. Adaletli.” İsimde “T. Kan> Xan “Han” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: Eski Türklerde kağana bağlı veya kendi başına buyruk, ikinci derecede bir devlet başkanı.
752. Ädiljan: Adil ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. ‘ädil> ädil> adil “1. Doğruluktan ayrılmayan kimse. 2. Adaletli.” Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”
753. Äji: Ar. Hacı> Äji “1. Din buyruklarını yerine getirmek için hacca gitmiş Müslüman.”

754. Äjibay: Hacı ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Hacı> Äji “ 1. Din buyruklarını yerine getirmek için hacca gitmiş Müslüman.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
755. Äjibek: Hacı ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Hacı> Äji “ 1. Din buyruklarını yerine getirmek için hacca gitmiş Müslüman.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
756. Äjiğali: Hacı ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Hacı> Äji “1. Din buyruklarını yerine getirmek için hacca gitmiş Müslüman.” Ar. ‘ālī> āli, ğali, ğali> ali “ 1. Yüce, yüksek kimse.”
757. Äjîmurat: Hacı ve Murat isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Hacı> Äji “ 1. Din buyruklarını yerine getirmek için hacca gitmiş Müslüman.” Ar. Murād> Murat “1. İstek, dilek, arzu. 2. Amaç.”
758. Äkim: Ar. ḥakīm> äkim “1. Bilge, vali, yönetici.”
759. Äkimbay: Hâkim ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. ḥakīm> äkim “1. Bilge, vali, yönetici.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
760. Äkimbek: Hâkim ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. ḥakīm> äkim “1. Bilge, vali, yönetici.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
761. Äkimğoja: Hâkim ve Hoca isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. ḥakīm> äkim “1. Bilge, vali, yönetici.” Far. Hâce> T. Hoca> Qoja, Gjoja “1. Akıl öğretene, öğüt veren kimse.”
762. Äkimhan: Hâkim ve Han isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. ḥakīm> äkim “1. Bilge, vali, yönetici.” İsimde “T. Qan> Xan “ Han” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: Eski Türklerde kağana bağlı veya kendi başına buyruk, ikinci derecede bir devlet başkanı.

763. Ākimjan: Hâkim ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. ḥakīm> ākim “1. Bilge, vali, yönetici.” Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”
764. Ākpar: Ar. Ekber> Ākpar “1. En büyük, çok büyük.”
765. Āli: Ar. ‘ālī> āli, ḳali, ḡali> ali “1. Yüce, yüksek kimse.”
766. Āliakpar: Ali ve Ekber isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. ‘ālī> āli, ḳali, ḡali> ali “1. Yüce, yüksek kimse.” Ar. Ekber “1. En büyük, çok büyük.”
767. Āliaskar: Ali ve Askar isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. ‘ālī> āli, ḳali, ḡali> ali “1. Yüce, yüksek kimse.” T. Askar “1. Ulu, büyük, yüksek.”
768. Āliaydar: Ali ve Aydar isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. ‘ālī> āli, ḳali, ḡali> ali “1. Yüce, yüksek kimse.” T. Aydar “1. Zirve, doruk.”
769. Āliḳan: Ali ve Han isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. ‘ālī> āli, ḳali, ḡali> ali “1. Yüce, yüksek kimse.” İsimde “T. Han> Ḳan” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: Eski Türklerde kağana bağlı veya kendi başına buyruk, ikinci derecede bir devlet başkanı.
770. Ālibay: Ali ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. ‘ālī> āli, ḳali, ḡali> ali “1. Yüce, yüksek kimse.” İsimde Beḡ/Beg> Bek “Bey, Bay” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
771. Ālibek: Ali ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. ‘ālī> āli, ḳali, ḡali> ali “1. Yüce, yüksek kimse.” İsimde Beḡ/Beg> Bek “Bey, Bay” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
772. Ālibi: Ali ve Bey isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. ‘ālī> āli, ḳali, ḡali> ali “1. Yüce, yüksek kimse.” Bay> Bey> Biy> Bi “1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi: Bey.
773. Ālim: Ar. ‘ālim > ālim “1. Bilgin.”
774. Ālimbay: Ālim ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. ‘ālim > ālim “1. Bilgin.” İsimde Beḡ/Beg> Bek “Bey, Bay” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.

775. Âlimbek: Âlim ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. 'âlim > âlim "1. Bilgin." İsimde Beğ/Beg> Bek " Bey, Bay " unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
776. Âlimbet: Âlim ve Bet isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. 'âlim > âlim "1. Bilgin." T. Bet "1. Eş, yâr."
777. Âlimğazi: Âlim ve Gazi isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. 'âlim > âlim "1. Bilgin." İsimde "Gazi" unvan olarak kullanılmıştır. Ar. ġāzī> ġazī >gazi "1. Savaşta sağ ve zafer kazanmış olarak dönen kimse."
778. Âlimgoja: Âlim ve Hoca isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. 'âlim > âlim "1. Bilgin." Far. Hâce> T. Hoca> Koca, Ğoja "1. Akıl öğretene, öğüt veren kimse."
779. Âlimhan: Âlim ve Han isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. 'âlim > âlim "1. Bilgin." İsimde "T. Kān> Xan " Han" unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: Eski Türklerde kağana bağlı veya kendi başına buyruk, ikinci derecede bir devlet başkanı.
780. Âlimjan: Âlim ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. 'âlim > âlim "1. Bilgin."Far. Cān> Can> Jan "1. Çok içten, sevimli, şirin kimse."
781. Âlimkul: Âlim ve Kul isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. 'âlim > âlim "1. Bilgin." T. Kul> Kul, Ğul "1. Tanrı'ya göre insan, 2. Köle."
782. Âlkadır: Arapça da kelimelerin başına gelen "El" belirtme edatı ile Kadir isminin birleşiminde oluşmuştur. Ar. kādīr> kadir > kadir "1. Kuvvetli, güçlü, kudret sahibi. 2. Değer, onur, kıymet, şeref. 3. Allah'ın adlarındandır."
783. Âlkıwat: Arapça da kelimelerin başına gelen "El" belirtme edatı ile Kuvvet isminin birleşiminde oluşmuştur. Ar. kuvvet> kuvvet>kuvvet>kıwat "1. Güç, kuvvet."
784. Âlmağan: Arapça da kelimelerin başına gelen "El" belirtme edatı ile Muhammet isminin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Muhammet "1. Övülmüş."
785. Âlmuğambet: Arapça da kelimelerin başına gelen "El" belirtme edatı ile Muhammet isminin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Muhammet "1. Övülmüş."
786. Âlmurat: Arapça da kelimelerin başına gelen "El" belirtme edatı ile Murat isminin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Murād> Murat "1. İstek, dilek, arzu. 2. Amaç."

787. Älnur: Arapça da kelimelerin başına gelen “El” belirtme edatı ile Nur isminin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Nūr> Nur “ 1. Aydınlık, ışıık, parlaltı. 2. Tanrısal bir güç tarafından gönderildiğine inanılan parlaklık. 3. Kur’an-ı Kerim.”
788. Älseyit: Arapça da kelimelerin başına gelen “El” belirtme edatı ile Seyit isminin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Seyyid> Seyit “1. Bir topluluğun ileri gelen kişisi. 2. Hz. Muhammed’in soyundan olan kimse.”
789. Ämin: Ar. Emīn> Emin “1. İnanılır, güvenilir. 2. Sakıncasız, tehlikesiz. 3. Kuşkusu olmayan.”
790. Ämir: Ar. āmir> āmir> amir “1. Bir işte emir verme yetkisi bulunan kimse.”
791. Ämīrali: Ämīr ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. āmir> āmir> amir “1. Bir işte emir verme yetkisi bulunan kimse.” Ar. ‘ālī> āli, qali, ğali> ali “ 1. Yüce, yüksek kimse.”
792. Ämīrbay: Ämīr ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. āmir> āmir> amir “1. Bir işte emir verme yetkisi bulunan kimse.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
793. Ämirbek: Ämīr ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. āmir> āmir> amir “1. Bir işte emir verme yetkisi bulunan kimse.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
794. Ämīrğali: Ämīr ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. āmir> āmir> amir “1. Bir işte emir verme yetkisi bulunan kimse.” Ar. ‘ālī> āli, qali, ğali> ali “ 1. Yüce, yüksek kimse.”
795. Ämīrğazi: Ämīr ve Gazi isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. āmir> āmir> amir “1. Bir işte emir verme yetkisi bulunan kimse.” İsimde “Gazi” unvan olarak kullanılmıştır. Ar. ġāzī> ġazī >gazi “1. Savaştan sağ ve zafer kazanmış olarak dönen kimse.”
796. Ämīrhan: Ämīr ve Han isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. āmir> āmir> amir “1. Bir işte emir verme yetkisi bulunan kimse.”İsimde “T. Qan> Xan “ Han” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: Eski

Türklerde kağana bağlı veya kendi başına buyruk, ikinci derecede bir devlet başkanı.

797. Ämirjan: Ämir ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. āmir> ämir> amir “1. Bir işte emir verme yetkisi bulunan kimse.” Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”
798. Ämirlan: Ämir ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. āmir> ämir> amir “1. Bir işte emir verme yetkisi bulunan kimse.” T. Oğlan> ulan> lan “1. Oğlan, delikanlı.”
799. Ärip: Ar. ħarf > harf> ärip “1. Dildeki bir sesi gösteren ve alfabeyi oluşturan işaretlerden her biri.”
800. Äripbay: Harf ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. ħarf > harf> ärip “1. Dildeki bir sesi gösteren ve alfabeyi oluşturan işaretlerden her biri.” İsimde Beğ/Beg> Bek “Bey, Bay” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
801. Äset: Ar. 1. Temmuz ayının Arapça karşılığı.
802. Äsker: Ar. ‘asker > asker > äsker “1. Orduda görev yapan erden generale kadar herkes.”
803. Äwel: Ar. Evvel > Äwel “1. İlk, önceki, geçmiş.”
804. Äwelbay: Evvel ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Evvel > Äwel “1. İlk, önceki, geçmiş.” İsimde Beğ/Beg> Bek “Bey, Bay” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
805. Äwelbek: Evvel ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur Ar. Evvel > Äwel “1. İlk, önceki, geçmiş.” İsimde Beğ/Beg> Bek “Bey, Bay” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
806. Äzerbayjan: Far.
807. Äzim: Ar. ‘azm> azim> äzim “1. Büyük, ulu.”
808. Äzimbay: Azim ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. ‘azm> azim> äzim “1. Büyük, ulu.” İsimde Beğ/Beg> Bek “Bey, Bay” unvan olarak

kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.

809. Äzimhan: Azim ve Han isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. ‘azm> azim> äzim “1. Büyük, ulu.” İsimde “T. Țan> Xan “ Han” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: Eski Türklerde kağana bağlı veya kendi başına buyruk, ikinci derecede bir devlet başkanı.

810. Äzimjan: Azim ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. ‘azm> azim> äzim “1. Büyük, ulu.”Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”

811. Äziz: Ar. ‘azīz> aziz> äziz “1. Ermiş, eren. 2. Sevgide üstün tutulan.”

812. Äzizhan: Aziz ve Han isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. ‘azīz> aziz> äziz “1. Ermiş, eren. 2. Sevgide üstün tutulan.” İsimde “T. Țan> Xan “ Han” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: Eski Türklerde kağana bağlı veya kendi başına buyruk, ikinci derecede bir devlet başkanı.

F

813. Farhat: Ar. Ferhat> Farhat “ 1. Güçlüğü yenip bir yeri ele geçiren. 2. Sevinç, neşe. 3. Ferhat ile Şirin efsanesindeki erkek kahramanın adı.”

814. Farid: Ar. Ferit> Farid “ 1. Eşi benzeri olmayan, tek, eşsiz, üstün.”

815. Fatholla: Fatih ve Allah isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Fatih “ 1. Fetheden, zafer kazanan. 2. Açan, kapılar açan.” Ar. Allah “ 1. Kâinatta var olan her şeyi yaratan, koruyan, tek ve yüce varlık, Tanrı.”

816. Fatih: Ar. Fāṭih> Fatih “ 1. Fetheden, zafer kazanan. 2. Açan, kapılar açan.”

817. Fayzi: Ar. Fayzi> Fayzi “ 1. Bollukla, bereketle ilgili. 2. Bilimle, bilgiyle ilgili.”

818. Fayzolla: Ar. Feyzullah> Fayzolla “ 1. Allah’ın bereketi.”

819. Fazıl: Ar. 1. Faziletli, erdemli (kimse).

Ğ

820. Ğabbas: Ar. ‘abbās> ğabbas> abbas “1. Aslan. 2. Sert, çatık kaşlı kimse.”

821. Ğabdolla: Ar. Abdullah “1. Tanrı’nın kulu.”
822. Ğabit: Ar. Abit “1. İbadet eden, tapan kul.”
823. Ğabithan: Abit ve Han isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Abit “1. İbadet eden, tapan kul.” İsimde “T. Ğan> Xan “ Han” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: Eski Türklerde kağana bağlı veya kendi başına buyruk, ikinci derecede bir devlet başkanı.
824. Ğafar: Ar. ğaffār> ğafar “1. Kullarının günahlarını affeden, bağışlayan (Tanrı).”
825. Ğalım: Ar. ‘alim> ğalım> alim “1. Bilgin.”
826. Ğalımbay: Âlim ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. ‘âlim > âlim “1. Bilgin.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
827. Ğalımbek: Âlim ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. ‘âlim > âlim “1. Bilgin.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
828. Ğalımjan: Âlim ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. ‘âlim > âlim “1. Bilgin.”Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”
829. Ğali: Ar. ‘ālī> ğali> Ali “1. Yüce, yüksek kimse.”
830. Galiakpar: Ali ve Haber isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ahbar>*akbar> akpar “1. Haber kelimesinin çoğuludur. “ Ali “1. Yüce, yüksek kimse.”
831. Ğaliaskar: Ali ve Askar isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Askar “ Ulu, büyük, yüksek” Ali “1. Yüce, yüksek kimse.”
832. Ğani: Ar. ğanī>ğani> gani “1. Zengin, varlıklı. 2. Bol. 3. Allah adlarındandır.”
833. Ğanibek: Gani ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Gani “1. Zengin, varlıklı. 2. Bol. 3. Allah adlarındandır.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
834. Ğappar: Ar. ğaffār>ğappar > gaffar “1. Kullarının günahlarını affeden, bağışlayan (Tanrı).”

835. Ğarifolla: Arif ve Allah isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. ‘ārif> ğarif> Arif “1. Çok anlayışlı ve sevgili (kimse).” Ar. Allah “ 1. Kâinatta var olan her şeyi yaratan, koruyan, tek ve yüce varlık, Tanrı.”
836. Ğaysa: Ar. İsa > Ğisa > Ğaysa “1. Allah’ın yarlıgaması, mağfireti. 2. Dört büyük Peygamberden Hristiyanlığın kurucusu, doğumu Türkiye’de ve Batı’da takvim başlangıcı sayılan peygamber.”
837. Ğaziz: Ar. ‘azīz> aziz “1. Ermiş, eren. 2. Sevgide üstün tutulan.”
838. Ğazizbek: Aziz ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Aziz “1. Ermiş, eren. 2. Sevgide üstün tutulan.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
839. Ğibatolla: Ar. ‘ibādullah> ğibatolla “1. Allah’ın kulları, insanlar.”
840. Ğidayat: Ar. Hidāyet> Ğidayat “1. Doğru yol, hak olan Müslümanlık yolu.”
841. Ğinayat: Ar. ‘ināyet> ğinayat “1. Yardım, ihsan, iyilik, lütuf. 2. Gözetme, kayırma.”
842. Ğubaydolla: Ar. ‘ibādullah> ğibatolla> ğubaydolla “1. Allah’ın kulları, insanlar.”
843. Ğusman: Ar. ‘Osman> > Ğusman “1. Bir tür kuş veya ejderha.” (ع) >ğ. (Aydın sesinin bir arka damak ünsüzü olan ğ ünsüzüne dönüşmesi olayıdır.)
844. Ğusmağali: Osman ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. ‘Osman> > Ğusman “1. Bir tür kuş veya ejderha.” (ع) >ğ. (Aydın sesinin bir arka damak ünsüzü olan ğ ünsüzüne dönüşmesi olayıdır. Ar. ‘ālī> āli, qālī, ğālī> ali “ 1. Yüce, yüksek kimse.”

H

845. Habib: Ar. ḥabīb> habib “ 1. Sevgili.”
846. Habibolla: Habib ve Allah isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. ḥabīb “ Sevgili.” Ar. Allah “ 1. Kâinatta var olan her şeyi yaratan, koruyan, tek ve yüce varlık, Tanrı.”
847. Hafiz: Ar. ḥāfız> hafız “1. Kur'an’ı bütünüyle ezbere bilen kimse.”
848. Hakim: Ar. ḥakīm> hakim> hâkim “ 1. Bilge. 2. Yargıç.”

849. Hakimbek: Hâkim ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Hâkim “ 1. Bilge. 2. Yargıç.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
850. Hakimjan: Hâkim ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Hâkim “ 1. Bilge. 2. Yargıç.”Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”
851. Haknazar: Hâk ve Nazar isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. hâk> >hakk > hak “1. Adalet.” Ar. Nazar “1. Bakma, göz atma. 2. Düşünme. 3. Göz değme. 4. İtibar, saygı.”
852. Halabi: Ar. halebī> halabi “1. Genellikle kumaş ölçmekte kullanılan, uzunluğu 50-70 santimetre arasında olan bir ölçü birimi.”
853. Halel: Ar. ḥalāl> halel> helal “1. Dinin kurallarına aykırı olmayan, dinî bakımdan yasaklanmamış olan, haram karşıtı.”
854. Halık: Ar. ḥalīk> halık> halk “1. Aynı ülkede yaşayan, aynı kültür özelliklerine sahip olan, aynı uyruktaki insan topluluğu, folk: Türk halkı.”
855. Halıkbay: Halk ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. ḥalīk> halık> halk “1. Aynı ülkede yaşayan, aynı kültür özelliklerine sahip olan, aynı uyruktaki insan topluluğu, folk: Türk halkı.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
856. Halid: Ar. Halit> Halid “ 1. Sürekli, sonsuz, ebedî.”
857. Halil: Ar. 1. Sadık, samimi, dost.
858. Hamit: Ar. 1. Övülmeye değer. 2. Allah'ın adlarındandır. 3. Hamdeden, şükreden.
859. Hamza: Ar. 1. Aslan, güçlü adam. 2. İslam tarihinde Hz. Muhammed'in amcası.
860. Hanbek: Han ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. İsimde “T. Kān> Xan “ Han” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: Eski Türklerde kağana bağlı veya kendi başına buyruk, ikinci derecede bir devlet başkanı. İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.

861. Hanbolat: Polat ve Han isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Pülād> Bolat> Polat “1. Çelik. 2. Güç, kuvvet.” İsimde “T. Țan> Xan “ Han” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: Eski Türklerde kağana bağlı veya kendi başına buyruk, ikinci derecede bir devlet başkanı.
862. Hangeldi: Han isminin üzerine gel- fiili gelerek oluşmuş bir isimdir. Han “1. Eski Türklerde kağana bağlı veya kendi başına buyruk, ikinci derecede bir devlet başkanı.” Hangeldi ise: Bir bey doğdu anlamında verilmiş bir addır.
863. Hanğali: Ali ve Han isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. ‘ālī> āli, ȓali, ğali> ali “ 1. Yüce, yüksek kimse.” İsimde “T. Țan> Xan “ Han” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: Eski Türklerde kağana bağlı veya kendi başına buyruk, ikinci derecede bir devlet başkanı.
864. Hantemir: Demir ve Han isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Demir> Temir “1. Koyu renkli, kolay işlenen, dayanıklı, kullanış yerleri çok maden. 2. Güçlü, kuvvetli, sert kimse.” İsimde “T. Țan> Xan “ Han” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: Eski Türklerde kağana bağlı veya kendi başına buyruk, ikinci derecede bir devlet başkanı.
865. Hasan: Ar. 1. Güzel. 2. İyi ve hayırlı iş.
866. Hasen: Ar. Hasan> Hasen “1. Güzel. 2. İyi ve hayırlı iş.”
867. Haydar: Ar. 1. Aslan. 2. Cesur, yiğit kimse. 3. Hz.Ali’nin lakabı.
868. Hayrolla: Ar. Hayrullah> Hayrolla “ 1. Allah’ın hayırlı kıldığı.”
869. Hikmet: Ar. hikmet> hikmet “1. Bilgelik. 2. Neden, gizli neden. 3. Allah’ın insanlarca anlaşılamayan amacı. 4. Özlü söz, vecize.”
870. Husayın: Ar. Hüseyin> Husayın “1. Küçük sevgili.”

I

871. İdris: Ar. İdris “ 1. Meyvesi hoş kokulu, kerestesi güzel bir kiraz türü. 2. Kur’an-ı Kerim’de adı geçen, ilk kez giysi dikip giydiği için terzilerin, ilk kez kalem kullandığı için yazarların piri sayılan İdris Peygamberin adı.”
872. İķilas: Ar. İķlas> İķlas> İķilas “1. İyi niyet, samimiyet.”
873. Intıķ: T. 1. Heves, düşkün, müptela.
874. Intıķbay: Intıķ ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Intıķ “1. Heves, düşkün, müptela.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak

- kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
875. İntımağ: T. 1. Birlik, beraberlik.
876. İntizar: Ar. İntizâr> İntizar> İntizar “1. Birinin gelmesini, bir şeyin olmasını beklemek.”
877. İrim: T. 1. İyi niyetlerle dilenen her türlü dilek, eski örf.
878. İrimbay: İrim ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. İrim “1. İyi niyetlerle dilenen her türlü dilek, eski örf.” İsimde Beğ/Beg> Bek “Bey, Bay” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
879. İrimbek: İrim ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. İrim “1. İyi niyetlerle dilenen her türlü dilek, eski örf.” İsimde Beğ/Beg> Bek “Bey, Bay” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
880. İrimkul: İrim ve Kul isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. İrim “1. İyi niyetlerle dilenen her türlü dilek, eski örf.” T. Kul> Kul, Gül “1. Tanrı’ya göre insan, 2. Köle.”
881. İris: Ar. Rızık > ırıs “1. Rızık, bereket, kismet.”
882. İrisaldı: Rızık isminin üzerine al- fiili gelerek oluşmuş bir isimdir. Ar. Rızık > Rızık> İris “1. Rızık, bereket, kismet.” İrisaldı ise: Doğan çocuğun aileye kismet, bereket getirmesi temennisiyle verilmiş bir ad olabilir.
883. İrisbay: Rızık ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Rızık > Rızık> İris “1. Rızık, bereket, kismet.” İsimde Beğ/Beg> Bek “Bey, Bay” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
884. İrisbek: Rızık ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Rızık > Rızık> İris “1. Rızık, bereket, kismet.” İsimde Beğ/Beg> Bek “Bey, Bay” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.

885. İrisbergen: Rızk isminin üzerine ber- > ver- fiili gelerek oluşmuş bir isimdir. Ar. Rızk > ırıs “ 1. Rızık, bereket, kismet.” İrisbergen ise: Doğan çocuğun aileye kismet, bereket getirmesi temennisiyle verilmiş bir ad olabilir.
886. İrisjan: Rızk ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Rızk > Rızk> İris “ 1. Rızık, bereket, kismet.”Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”
887. İriskeldi: Rızk isminin üzerine kel- > gel- fiili gelerek oluşmuş bir isimdir. Ar. Rızk > ırıs “ 1. Rızık, bereket, kismet.” İriskeldi ise: Doğan çocuğun aileye kismet, bereket getirmesi temennisiyle verilmiş bir ad olabilir.
888. İriskül: Rızk ve Kul isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Rızk > Rızk> İris “ 1. Rızık, bereket, kismet.” T. Kul> Kūl, Ğul “1. Tanrı’ya göre insan, 2. Köle.”
889. İrzabay: Rıza ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Rıza> Irza “ 1. Hoşnut, memnun.”İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
890. İrzabek: Rıza ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Rıza “ 1. Hoşnut, memnun.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
891. İsmayıl: Ar. 'İsmā'īl > T. İsmail> Kz. Sımayıl, Sımayıl, Isma. 1. Tanrı'yı işiten. 2. Kutsal kitaplarda adı geçen, İbrahim Peygamberin oğlu olan İbrani peygamberi.
892. İsmat: Ar. 'işmet > ısmat “1. Masumluk, günahsızlık, temizlik. 2. Haramdan çekinme, namus.”
893. İsmatbek: İsmet ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. 'işmet > ısmat “1. Masumluk, günahsızlık, temizlik. 2. Haramdan çekinme, namus.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
894. İsmāğul: İsmail ve Kul isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. 'İsmā'īl > T. İsmail> Kz. Sımayıl, Sımayıl, Isma. 1. Tanrı'yı işiten. 2. Kutsal kitaplarda

adı geçen, İbrahim Peygamberin oğlu olan İbrani peygamberi. T. Kul> K ul,   ul
“1. Tanrı’ya göre insan, 2. Köle.”

895. İsm kan: İsm il ve Han isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. 'İsm ' l
> T. İsm il> Kz. Sımay l, Sımay l, İsm . 1. Tanrı'y  işiten. 2. Kutsal kitaplarda
adı geçen, İbrahim Peygamberin oğlu olan İbrani peygamberi. T.  an> Xan “
Han” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: Eski
Türklerde kağana bağlı veya kendi başına buyruk, ikinci derecede bir devlet
başkanı.

896. İş   : Ar. İşhak> İş    “İşhak”. 1. Gülen. 2. Kutsal kitaplarda adı geçen
İbrani peygamberi.

897. İş   bay: İşhak ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. İşhak
“1. Gülen. 2. Kutsal kitaplarda adı geçen İbrani peygamberi. İsimde Beğ/Beg>
Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu
şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz,
dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.

 

898. İbragim: Ar. İbrahim> İbragim “1. İnananların, halkların babası.”

899. İğ   wlet: İğ  ve Devlet isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. İğ  “ 1.
Güzel, hoş, iyi, samimi.” Devlet “1. Büyük mutluluk. 2. Kut, talih. 3. Büyük
aşama, orun, mevki.”

900. İğ    : T. 1. Güzellik, hoşluk, iyilik, samimilik.”

901. İğ    n: T. 1. Güzelsin, hoşsun, iyisin, samimisin.”

902. İmanbay: İman ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar.  m n >
iman “1. İnanma, inanç. 2. İsl m dinini kabul etme.” İsimde Beğ/Beg> Bek “
Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1.
İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3.
Komutan. 4. Eş koca.

903. İmanbek: İman ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar.  m n >
iman “1. İnanma, inanç. 2. İsl m dinini kabul etme.” İsimde Beğ/Beg> Bek “
Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1.

- İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
904. İmanâli: İman ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. ĩmān > iman “1. İnanma, inanç. 2. İslam dinini kabul etme.” Ar. ‘ālī> āli, ħali, ğali> ali “1. Yüce, yüksek kimse.”
905. İmanğali: İman ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. ĩmān > iman “1. İnanma, inanç. 2. İslam dinini kabul etme.” Ar. ‘ālī> āli, ħali, ğali> ali “1. Yüce, yüksek kimse.”
906. İmanğazi: İman ve Gazi isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. ĩmān > iman “1. İnanma, inanç. 2. İslam dinini kabul etme.” İsimde “Gazi” unvan olarak kullanılmıştır. Ar. ğāzī> ğazı >gazi “1. Savaşta sağ ve zafer kazanmış olarak dönen kimse.”
907. İmanķul: İman ve Kul isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. ĩmān > iman “1. İnanma, inanç. 2. İslam dinini kabul etme.” T. Kul> Ķul, Ğul “1. Tanrı’ya göre insan, 2. Köle.”
908. İmantay: İman ve Tay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. ĩmān > iman “1. İnanma, inanç. 2. İslam dinini kabul etme.” T. Tay “1. Eşit, yaşıtlı. 2. Eşsiz, çocuk.”
909. İnayat: Ar. ‘ināyet> inayat “1. İyilik, ihsan, lütuf.”
910. İsaķ: Ar. Ishak> Isķaķ > İsaķ “İshak”. 1. Gülen. 2. Kutsal kitaplarda adı geçen İbrani peygamberi.
911. İsaķan: İshak ve Han isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Ishak> Isķaķ > İsaķ “İshak”. 1. Gülen. 2. Kutsal kitaplarda adı geçen İbrani peygamberi. İsimde “T. Ķan> Xan “ Han” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: Eski Türklerde kağana baēlı veya kendi başına buyruk, ikinci derecede bir devlet başkanı.
912. İsaķay: İshak ve Ay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Ishak> Isķaķ > İsaķ “İshak”. 1. Gülen. 2. Kutsal kitaplarda adı geçen İbrani peygamberi. T. Ay “1. Güzel, parlak, nurlu.”
913. İsa: Ar. 1. Allah’ın yarlıgaması, mağfireti. 2. Dört büyük Peygamberden Hristiyanlığın kurucusu, doğumu Türkiye’de ve Batı’da takvim başlangıcı sayılan peygamber.
914. İsabay: İsa ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. İsa “1. Allah’ın yarlıgaması, mağfireti. 2. Dört büyük Peygamberden Hristiyanlığın

- kurucusu, doğumu Türkiye’de ve Batı’da takvim başlangıcı sayılan peygamber.”
- İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
915. İsabek: İsa ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. İsa “1. Allah’ın yarlıgaması, mağfireti. 2. Dört büyük Peygamberden Hristiyanlığın kurucusu, doğumu Türkiye’de ve Batı’da takvim başlangıcı sayılan peygamber.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
916. İsadil: İsa ve Adil isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. İsa “1. Allah’ın yarlıgaması, mağfireti. 2. Dört büyük Peygamberden Hristiyanlığın kurucusu, doğumu Türkiye’de ve Batı’da takvim başlangıcı sayılan peygamber.” Ar. Adil “1. Doğruluktan ayrılmayan kimse. 2. Adaletli.”
917. İsağali: İsa ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. İsa “1. Allah’ın yarlıgaması, mağfireti. 2. Dört büyük Peygamberden Hristiyanlığın kurucusu, doğumu Türkiye’de ve Batı’da takvim başlangıcı sayılan peygamber.” Ar. ‘ālī> āli, qālī, ḡālī> alī “ 1. Yüce, yüksek kimse.”
918. İsaahmet: İsa ve Ahmet isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. İsa “1. Allah’ın yarlıgaması, mağfireti. 2. Dört büyük Peygamberden Hristiyanlığın kurucusu, doğumu Türkiye’de ve Batı’da takvim başlangıcı sayılan peygamber.” Ar. Ahmet “1. Övülmeye layık, övülmüş.”
919. İsamukambet: İsa ve Muhammet isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. İsa “1. Allah’ın yarlıgaması, mağfireti. 2. Dört büyük Peygamberden Hristiyanlığın kurucusu, doğumu Türkiye’de ve Batı’da takvim başlangıcı sayılan peygamber.” Ar. Muhammet “1. Övülmüş.”
920. İslamhan: İslam ve Han isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. İslām> İslam “1. Hz. Muhammed’in yaydığı din, Müslümanlık. 2. Müslüman dininden olan kimse, Müslüman.” İsimde “T. Qan> Xan “ Han” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: Eski Türklerde kağana bağlı veya kendi başına buyruk, ikinci derecede bir devlet başkanı.

İ

921. İliyas: Ar. İlyas > İliyas “1. Kutsal kitaplarda adı geçen, yağmurlara hükmeden İsrail Peygamberi. 2. Mersin ağacı.”
922. İlebay: İle ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. İle “1. Tez, seri.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
923. İsmet: Ar. ‘işmet> ismet “1. Masumluk, günahsızlık, temizlik. 2. Haramdan çekinme, namus.”
924. İzgilik: T. 1. İyilik, doğruluk, ihsan, kerem.

J

925. Jaban: T. 1. Otlak, mera.
926. Jabatay: Jaba ve Tay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Jaba “1. Küçük at.” T. Tay “1. Eşit, yaşıtlı. 2. Eşsiz, çocuk.”
927. Jadıra: T. Jadır- fiilidir. Jadıraw “1. Şenlenmek, keyiflenmek, neşelenmek.”
928. Jağan: T. 1. Çinde yaşayan Kazaklar verilen bir addır.
929. Jağatay: Jağa ve Tay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Jağa “ 1. Kıyı, kenar, sahil.” T. Tay “1. Eşit, yaşıtlı. 2. Eşsiz, çocuk.”
930. Jağaw: T. 1. Gönülsüz, isteksiz, ağır, yavaş.
931. Jaqsıbay: Jaqsı ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Jaqsı “1. Güzel, hoş.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
932. Jaqsığali: Jaqsı ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Jaqsı “1. Güzel, hoş.” Ar. ‘ālī> āli, qālī, ḡālī> ali “ 1. Yüce, yüksek kimse.”
933. Jaqsıgül: Jaqsı ve Kul isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Jaqsı “1. Güzel, hoş.” T. Kul> Kūl, Ġul “1. Tanrı’ya göre insan, 2. Köle.”
934. Jaqsılık: 1. Güzellik, hoşluk.

935. Jaqsımurat: Jaqsı ve Murat isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Jaqsı “1. Güzel, hoş.” Ar. Murād> Murat “1. İstek, dilek, arzu. 2. Amaç.”
936. Jaqın: T. 1. Hısım, akraba.
937. Jaqınbek: Yakın ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Yakın> Jaqın “1. Hısım, akraba.” İsimde Beğ/Beg> Bek “Bey, Bay” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
938. Jalbır: T. 1. Dağınık, yırtık pırtık, eski püskü.
939. Jalel: Ar. celāl> Jalel “1. Yücelik, ululuk, değer.”
940. Jalın: T. 1. Alev, ateş, güç, kuvvet.
941. Jalmuğan: Jalın ve Muhammet isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Jalın “1. Alev, ateş, güç, kuvvet.” Ar. Muhammet “1. Övülmüş.”
942. Jaltır: T. 1. Parlaklık, ışıltı.
943. Jamalbek: Cemal ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Cemāl> Cemal> Jamal “1.Yüz güzelliği, güzellik. 2. Güzel yüz.”
944. Jambıl: T. 1. Kale, sur.
945. Jamil: Ar. cemīl > jamil “1. Güzel(erkek). 2. Allah’ın sıfatlarından biri. “
946. Jansal: Far.+ T. Can isminin üzerine +sal, +sel isimden isim yapım eki getirilerek oluşturulmuştur. "Özünü bırak, terket" anlamında kullanılan bir ad.
947. Janahmet: Can ve Ahmet isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.” Ar. Ahmet “1. Övülmeye layık, övülmüş.”
948. Janar: Rus. Janna (Jan Dark veya Jeanne D’arc) isminin kısaltmış halidir. Farklı bir varyantı ise, Janar’dır. Ekim devrimi ile ilgili terimlerden biridir.
949. Janarıs: Can ve Aslan isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.” Arıstan “1. Aslan.”
950. Janarıstan: Can ve Aslan isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.” Arıstan “1. Aslan.”
951. Janas: T. 1. Yaklaşmak, bitişmek, temas.
952. Janat: T. 1. Değerli, kıymetli.
953. Janatay: Janat ve Tay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Janat “1. Değerli, kıymetli.” T. Tay “1. Eşit, yaşıtlı. 2. Eşsiz, çocuk.”

954. Janatbek: Janat ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Janat “ 1. Değerli, kıymetli.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
955. Janaydar: Can ve Aydar isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.” T. Aydar “1. Zirve, doruk.”
956. Janbaği: Can ve Baki isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.” Ar. Bākī> Bākī> Baki> bağı “1. Sürekli.2. Bir şeyden artan miktar. 3. Öteki.”
957. Janbay: Can ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
958. Janbek: Can ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
959. Janbolat: Can ve Polat isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.” Far. Pūlād> Bolat> Polat “1. Çelik. 2. Güç, kuvvet.”
960. Janbosın: Can isminin üzerine bol- > bo- > ol- fiili gelerek oluşmuş bir isimdir. Janbosın ise: Yaşı, ömrü uzun olsun anlamında verilmiş bir addır.
961. Jandar: Far. Candar> Jandar “1. Canlı, diri. 2. Koruyucu, muhafız.”
962. Jandarbek: Candar ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Candar> Jandar “1. Canlı, diri. 2. Koruyucu, muhafız.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
963. Janbota: Can ve Bota isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.” T. Bota “1. Deve yavrusu.”

964. Janbuwra: Can ve Buğra isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.” T. Boğra> buwra> buğra “1. Erkek deve.”
965. Jandāwlet: Can ve Devlet isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.” Ar. Devlet “1. Büyük mutluluk. 2. Kut, talih. 3. Büyük aşama, orun, mevki.”
966. Jandıbay: Canlı ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Canlı “1. Canlı, diri, güçlü.” İsimde Beğ/Beg> Bek “Bey, Bay” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
967. Jandos: Can ve Dost isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.” Far. Dūst> Dost> Dos “1. Sevilen, güvenilen yakın arkadaş.”
968. Janerkin: Can ve Erkin isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.” T. Erkin “1. Hiçbir koşula bağlı olmayan, istediği gibi davranabilen, özgür.”
969. Janābil: Can ve İblis isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. ābilet> ābil “1. Şeytan. 2. Kötü, düzensiz kimse.” Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”
970. Jangeldi: Can isminin üzerine gel- fiili gelerek oluşmuş bir isimdir. Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.” Jangeldi ise: Sevimli, şirin bir çocuk doğduğu için verilmiş bir addır.
971. Janğali: Can ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.” Ar. ‘ālī> āli, qālī, ḡālī> ali “1. Yüce, yüksek kimse.”
972. Janğazı: Can ve Gazi isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.” İsimde “Gazi” unvan olarak kullanılmıştır. Ar. ḡāzī> ḡazı >gazi “1. Savaşta sağ ve zafer kazanmış olarak dönen kimse.”
973. Janjigit: Can ve Yiğit isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.” T. Yiğit >Jiğit “1. Güçlü, yürekli, kahraman, alp. 2. Delikanlı, genç erkek.”

974. Janķuwat: Can ve Kuvvet isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.” Ar. ķuvvet> kuvvet>ķuvvet>ķuwat “1. Güç, kuvvet.”
975. Janmurat: Can ve Murat isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.” Ar. Murād> Murat “1. İstek, dilek, arzu. 2. Amaç.”
976. Jannazar: Can ve Nazar isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Nazār> Nazar “1. Bakma, göz atma. 2. Düşünme. 3. Göz değme. 4. İtibar, saygı.”
977. Janniyaz: Can ve Niyaz isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.” Far. Niyāz> Niyaz “1. Yalvarma, yakarma. 2. İstek, arzu. 3. Dua.”
978. Janoraz: Can ve Oruç isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.” Far. Ruze, ruza > Oraz > Oraz “1. Tanrı'ya ibadet amacıyla yeme, içme vb. şeylerden belli bir süre veya biçimlerde kendini alıkoyma: Oruç. 2. Çok sevilen veya istenen şeylerden uzak durma.”
979. Jansarı: Can ve Sarı isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.” T. Sarı “1. Soluk, solgun .”
980. Jansaya: Can ve Saya isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.” Far. Saya “ 1. Gölgeyi yer, sığınak, barınak.”
981. Jansultan: Can ve Sultan isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.” Ar. Sulṭān> Sultan “1. Padişah, hükümdar. 2. Hükümdar ailesinden olan kadınlara verilen ad. 3. Sevilen, beğenilen, baş tacı edilen.”
982. Jantas: Can ve Taş isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.” T. Taş> Taş “1. Taş, kaya.” Jantas ise: Uzun ömürlü olması temmensiyle verilmiş bir addır.
983. Janşa: Far. Can isminin üzerine isimden isim yapan +şa, +şe, eki getirilerek oluşturulmuştur. Bu ekin benzerlik ve eşitlik fonksiyonları vardır. Janşa ise: Doğan çocuğun aileye güç ve dirilik, yeni bir hayat olması temennisi ile verilmiş bir ad olabilir.
984. Jantay: Can ve Tay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.” T. Tay “1. Eşit, yaşıt. 2. Eşsiz, çocuk.”

985. Janteke: Can ve Teke isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.” T. Teke “1. Mert, sözünün eri kimse.”
986. Jantemir: Can ve Demir isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.” T. Demir> Temir “1. Koyu renkli, kolay işlenen, dayanıklı, kullanış yerleri çok maden. 2. Güçlü, kuvvetli, sert kimse.” Jantemir ise: Uzun ömürlü olması temmensiyle verilmiş bir addır.
987. Jantilew: Can isminin üzerine tile- > dile- fiili gelerek oluşmuş bir isimdir. Dile-” Dilemek, istemek.” Jantilew ise: Tanrıdan bir çocuk, bir evlad istendiği için verilmiş bir ad olabilir.
988. Jantur: Can isminin üzerine tur- > dur- fiili gelerek oluşmuş bir isimdir. Jantur ise: Uzun ömürlü olması temmensiyle verilmiş bir addır.
989. Jantursın: Can isminin üzerine tur- > dur- fiili gelerek oluşmuş bir isimdir. Jantur ise: Uzun ömürlü olması temmensiyle verilmiş bir addır.
990. Jantuwğan: Can ve Tuwğan isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.” T. Tuwğan “ 1. Akraba, hısım, kardeş.”
991. Jañabay: Jaña ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Jaña “1. Yeni, taze, çağdaş.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
992. Jañabek: Jaña ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Jaña “1. Yeni, taze, çağdaş.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
993. Jañatay: Jaña ve Tay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Jaña “1. Yeni, taze, çağdaş.” T. Tay “1. Eşit, yaşıt. 2. Eşsiz, çocuk.”
994. Japaç: T. 1. Çalının bir türü.
995. Japan: T. 1. Düz ova, ıssız yer.
996. Japar: Ar. Cebbār> Cabbar> Jappar> Japar “1. Kuvvet ve kudret sahibi Tanrı.”
997. Jappar: Ar. Cebbār> Cabbar> Jappar> Japar “1. Kuvvet ve kudret sahibi Tanrı.”
998. Jarık: T. 1. Aydınlık, ışıık.”

999. Jarıkbay: Jarık ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Jarık “1. Aydınlık, ışıık.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1000. Jarbol: Yar isminin üzerine bol- > ol- fiili gelerek oluşmuş bir isimdir. Jarbol ise: Doğan çocuğun aileye bir yoldaş, bir destekçi olması temennisi verilmiş bir ad olabilir.
1001. Jarbosın: Yar isminin üzerine bol- > bo- > ol- fiili gelerek oluşmuş bir isimdir. Jarbosın ise: Doğan çocuğun aileye bir yoldaş, bir destekçi olması temennisi verilmiş bir ad olabilir.
1002. Jarımbet: Jarım ve Bet isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Yarım> Jarım”1. Yarım, tam olmayan.” T. Bet “1. Eş, yâr.”
1003. Jarkın: T. 1. Sevecen, güler yüzlü.”
1004. Jarkınbek: Jarkın ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Jarkın “1. Sevecen, güler yüzlü.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1005. Jarmağ: T. Yarmak> Jarmağ 1. Yarma, ezme.
1006. Jartıbay: Jartı ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Jartı “1. Yarı, yarım, buçuk.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1007. Jasağbay: Jasağ ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Jasağ “1. Ordu, asker, ordu mensubu.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1008. Jaskayrat: Jas ve Gayret isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Jas “ 1. Genç.” Ar. gayret> gayret> gayrat “ 1. Çalışma, çabalama. 2. Koruma, esirgeme, kayırma duygusu.”
1009. Jastalap: Jas ve Talep isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Jas “ Genç.” Ar. taleb > talab > talap “1. Bir kimseden bir şeyi yapmasını veya yapmamasını isteme, dileme, istem.”
1010. Jasulan: Jas ve Oğlan isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Jas “ Genç.” T. Oğlan> ulan> lan “1. Oğlan, delikanlı.”

1011. Jawger: T. 1. Cesur, cengâver.
1012. Jaylaw: T. 1. Yayla, otlak.
1013. Jaylawbay: Yayla ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Yayla>Jaylaw “1. Yayla, otlak.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1014. Jaylıbay: Jaylı ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Jaylı “1. Rahat.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1015. Jaynaç: T. 1. Çeşitli renklere sahip olan.
1016. Jaysaň: T. 1. Güler yüzlü.
1017. Jaysaňbay: Jaysaň ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Jaysaň “1. Güler yüzlü.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1018. Jaysaňbek: Jaysaň ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Jaysaň “1. Güler yüzlü.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1019. Jeken: T. 1. Saslık ve bataklık yerde büyüyen bitki.
1020. Jemisbek: Jemis ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Yemiş> Jemis “1. Yemiş, meyve, mahsul.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1021. Jeňis: T. 1. Zafer, başarı.
1022. Jeňisқан: Jeňis ve Han isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Jeňis “1. Zafer, başarı.” İsimde “T. Han> Қан” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: Eski Türklerde kağana bağlı veya kendi başına buyruk, ikinci derecede bir devlet başkanı.
1023. Jetibay: Jeti ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Yedi> Jeti” 1. Yedi sayısı.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır.

- Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1024. Jetigen: T. 1. Yedigen.
1025. Jetistik: T. 1. Başarı.
1026. Jetkinşek: T. 1. Delikanlı, genç.
1027. Jetkiz: T. 1. Ulaştırmak, ilemek.
1028. Jädiger: Far. Yadiğâr> Yadiğar> Jädiger “1. Yadiğâr.”
1029. Jälel: Ar. Celāl> Jälel “1. Yücelik, ululuk, değer.”
1030. Jüsip: Ar. Yūsuf> Jüsip “1. İnleyen, ah eden.2. İnilti.”
1031. Järdem: T. 1. Yardım.
1032. Järkeş: T. 1. Yankı, Akis.
1033. Jılkışı: T. 1. Yılkı işiyle uğraşan kimse.
1034. Jırğal: T. 1. Gerilip uzanmak.
1035. Ji(Y)Enbay: Yiğen ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Yiğen> Ji(Y)En “1. Yeğen.” İsimde Beğ/Beg> Bek “Bey, Bay” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1036. Ji(Y)Enbek: Yiğen ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Yiğen> Ji(Y)En “1. Yeğen.” İsimde Beğ/Beg> Bek “Bey, Bay” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1037. Ji(Y)Enğali: Yiğen ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Yiğen> Ji(Y)En “1. Yeğen.”Ar. ‘ālī> āli, qali, ğali> ali “1. Yüce, yüksek kimse.”
1038. Jihanşa: Cihan ve Şah isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. “Far. Cihān> Cihan> Jihan “1. Âlem, dünya.” Far. Şāh> Şa “1. Hükümdar.”
1039. Jiger: Far. Ciğēr> Jiger “1. Azim, güç, gayret.”
1040. Jolay: T. 1. Yol üstü.
1041. Jolbay: Yol ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Yol> Jol “1. Davranış, tutum, gidiş veya davranış biçimi.” İsimde Beğ/Beg> Bek “Bey, Bay” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1042. Joldas: T. 1. Arkadaş, dost, yol arkadaşı. 2. Ortak bir görüşü benimseyenlerden her biri.

1043. Joldasbek: Yoldaş ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Yoldaş > Joldas “1. Arkadaş, dost, yol arkadaşı. 2. Ortak bir görüşü benimseyenlerden her biri.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1044. Joldasқан: Yoldaş ve Han isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Yoldaş > Joldas “1. Arkadaş, dost, yol arkadaşı. 2. Ortak bir görüşü benimseyenlerden her biri.” İsimde “T. Қан> Xan “ Han” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: Eski Türklerde kağana bağlı veya kendi başına buyruk, ikinci derecede bir devlet başkanı.
1045. Joldı: T. 1. Çizgisi bir niteliği olan kimse.
1046. Joldıbay: Yollu ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Yollu> Joldı “1. Çizgisi bir niteliği olan kimse.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1047. Jolımbet: Yol’um ve Bet isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Yol> Jol “1. Davranış, tutum, gidiş veya davranış biçimi.” T. Bet “1. Eş, yâr.”
1048. Jolmırza: Yol ve Mırza isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Yol> Jol “1. Davranış, tutum, gidiş veya davranış biçimi.” Far. Mīrā> Mirza> Mirza “1. Bey.”
1049. Jolmuқamet: Yol ve Muhammet isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Yol> Jol “1. Davranış, tutum, gidiş veya davranış biçimi.” Ar. Muhammet “1. Övülmüş.”
1050. Jolmurat: Yol ve Murat isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Yol> Jol “1. Davranış, tutum, gidiş veya davranış biçimi.” Ar. Murād> Murat “1. İstek, dilek, arzu. 2. Amaç.”
1051. Jolseyit: Yol ve Seyit isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Yol> Jol “1. Davranış, tutum, gidiş veya davranış biçimi.” Ar. Seyyid> Seyit “1. Bir topluluğun ileri gelen kişisi. 2. Hz. Muhammed’in soyundan olan kimse.”
1052. Jolşıbek: Yolcu ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Yolcu> Jolşı “1. Mec. Doğması beklenen çocuktur.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen,

- sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1053. Joltay: Yol ve Tay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Yol> Jol “1. Davranış, tutum, gidiş veya davranış biçimi.” T. Tay “1. Eşit, yaşıtlı. 2. Eşsiz, çocuk.”
1054. Jomart: Far. Cömert> Jomart “1. Eli açık, cömert kimse.”
1055. Jomartbay: Cömert ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Cömert> Jomart “1. Eli açık, cömert kimse.” İsimde Beğ/Beg> Bek “Bey, Bay” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1056. Jomartbek: Cömert ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Cömert> Jomart “1. Eli açık, cömert kimse.” İsimde Beğ/Beg> Bek “Bey, Bay” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1057. Jora: Far. 1. Töre, âdet, gelenek.
1058. Jorabay: Jora ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Jora “1. Töre, âdet, gelenek.” İsimde Beğ/Beg> Bek “Bey, Bay” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1059. Jorabek: Jora ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Jora “1. Töre, âdet, gelenek.” İsimde Beğ/Beg> Bek “Bey, Bay” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1060. Jotabay: Jota ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Jota “1. Yamaç, tepe, sırt.” İsimde Beğ/Beg> Bek “Bey, Bay” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1061. Juban: T. 1. Orta yaşı geçen kadın.
1062. Jubanış: T. 1. Teselli, rahatlık, huzur.
1063. Jubaniyaz: Jubanış ve Niyaz isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Jubanış “1. Teselli, rahatlık, huzur.” Far. Niyāz> Niyaz “1. Yalvarma, yakarma. 2. İstek, arzu. 3. Dua.”

1064. Juma: Ar. Cum‘a> Cuma> Juma “1. Toplanma. 2. Perşembeden sonra gelen gün.”
1065. Jumabay: Cuma ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Cum‘a> Cuma> Juma “1. Toplanma. 2. Perşembeden sonra gelen gün.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1066. Jumabek: Cuma ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Cum‘a> Cuma> Juma “1. Toplanma. 2. Perşembeden sonra gelen gün.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1067. Jumageldi: Cuma isminin üzerine gel- fiili gelerek oluşmuş bir isimdir. Jumageldi ise: Çocuğun doğduğu gün, çocuğa isim olarak verilmiş olabilir.
1068. Jumağali: Cuma ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Cum‘a> Cuma> Juma “1. Toplanma. 2. Perşembeden sonra gelen gün.” Ar. ‘ālī> āli, qālī, ğālī> ali “ 1. Yüce, yüksek kimse.”
1069. Jumağazi: Cuma ve Gazi isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Cum‘a> Cuma> Juma “1. Toplanma. 2. Perşembeden sonra gelen gün.” İsimde “Gazi” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: Savaşta sağ ve zafer kazanmış olarak dönen kimse
1070. Jumağul: Cuma ve Kul isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Cum‘a> Cuma> Juma “1. Toplanma. 2. Perşembeden sonra gelen gün.” T. Kul> Kūl, Ğul “1. Tanrı’ya göre insan, 2. Köle.”
1071. Jumahan: Cuma ve Han isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Cum‘a> Cuma> Juma “1. Toplanma. 2. Perşembeden sonra gelen gün.” İsimde “T. Kān> Xan “ Han” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: Eski Türklerde kağana bağlı veya kendi başına buyruk, ikinci derecede bir devlet başkanı.
1072. Jumahmet: Cuma ve Ahmet isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Cum‘a> Cuma> Juma “1. Toplanma. 2. Perşembeden sonra gelen gün.” Ar. Ahmet “1. Övülmeye layık, övülmüş.”

1073. Jumamurat: Cuma ve Murat isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Cum‘a> Cuma> Juma “1. Toplanma. 2. Perşembeden sonra gelen gün.” Ar. Murād> Murat “1. İstek, dilek, arzu. 2. Amaç.”
1074. Jumanazar: Cuma ve Nazar isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Cum‘a> Cuma> Juma “1. Toplanma. 2. Perşembeden sonra gelen gün.” Ar. Naẓar> Nazar “1. Bakma, göz atma. 2. Düşünme. 3. Göz değme. 4. İtibar, saygı.”
1075. Jumanbay: Cuma’n ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Cum‘a> Cuma> Juma “1. Toplanma. 2. Perşembeden sonra gelen gün.” İsimde Beğ/Beg> Bek “Bey, Bay” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1076. Jumaniyaz: Cuma ve Niyaz isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Cum‘a> Cuma> Juma “1. Toplanma. 2. Perşembeden sonra gelen gün.” Far. Niyāz> Niyaz “1. Yalvarma, yakarma. 2. İstek, arzu. 3. Dua.”
1077. Jumādil: Cuma ve Adil isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Cum‘a> Cuma> Juma “1. Toplanma. 2. Perşembeden sonra gelen gün.” Ar. ‘ādil> ādil> adil “1. Doğruluktan ayrılmayan kimse. 2. Adaletli.”
1078. Jumır: T. 1. Yumru, yuvarlak.
1079. Jurtbay: Yurt ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Jurt> Yurt “1. Yurt, vatan.” İsimde Beğ/Beg> Bek “Bey, Bay” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1080. Jurtıbay: Yurt ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Jurt> Yurt “1. Yurt, vatan.” İsimde Beğ/Beg> Bek “Bey, Bay” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca. Jurtıbay ise: Yurtlu, devletli bir bey olsun anlamında verilmiş bir addır.

K

1081. Kekil: T. 1. Bir tutam saç, perçem.

1082. Kekilbay: Kekil ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Kekil “1. Bir tutam saç, perçem.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1083. Kelis: T. 1. Antlaşma, uzlaşma, akit.
1084. Kemel: Ar. Kemāl> Kemal> Kemel “1. Bilgi ve erdem bakımından olgunluk, yetkinlik, erginlik, eksiksizlik. 2. En yüksek değer.”
1085. Kemelbay: Kemel ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Kemāl> Kemal> Kemel “1. Bilgi ve erdem bakımından olgunluk, yetkinlik, erginlik, eksiksizlik. 2. En yüksek değer.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1086. Kemelbek: Kemel ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Kemāl> Kemal> Kemel “1. Bilgi ve erdem bakımından olgunluk, yetkinlik, erginlik, eksiksizlik. 2. En yüksek değer.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1087. Kemeñger: T. 1. Akıllı, bilgin.
1088. Kenbay: Ken ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ken “1. Maden.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1089. Kenen: T. 1. Geniş, ferah, cömert.
1090. Kenenbay: Kenen ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Kenen “1. Geniş, ferah, cömert.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1091. Kenjalı: Kenje ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Kenje “1. Evin en küçük çocuğu.” Ar. ‘ālī> āli, ħali, ġali> ali “ 1. Yüce, yüksek kimse.”
1092. Kenje: T. 1. Evin en küçük çocuğu.
1093. Kenjebay: Kenje ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Kenje “1. Evin en küçük çocuğu.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak

- kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1094. Kenjebek: Kenje ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Kenje “1. Evin en küçük çocuğu.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1095. Kenjeğali: Kenje ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Kenje “1. Evin en küçük çocuğu.” Ar. ‘ālī> āli, qālī, ġālī> ali “ 1. Yüce, yüksek kimse.”
1096. Kenjeğul: Kenje ve Kul isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Kenje “1. Evin en küçük çocuğu.” T. Kul> Kūl, Ġul “1. Tanrı’ya göre insan, 2. Köle.”
1097. Kenjetay: Kenje ve Tay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Kenje “1. Evin en küçük çocuğu.” T. Tay “1. Eşit, yaşıt. 2. Eşsiz, çocuk.”
1098. Kentbay: Kent ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Kent “1. Kent, kale, şehir.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1099. Keñes: T. 1. Hikâye, şöyleşi, akıl, fikir.
1100. Keñesbay: Keñes ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Keñes “ 1.Hikâye, şöyleşi, akıl, fikir.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1101. Keñşilik: T. 1. Uçsuz bucaksız, engin, özgürlük, bağımsızlık.
1102. Kerim: Ar. Kerīm> Kerim “1. Soylu. 2. Eli açık, cömert.”
1103. Kerimbay: Kerim ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Kerīm> Kerim “1. Soylu. 2. Eli açık, cömert.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1104. Kerimbek: Kerim ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Kerīm> Kerim “1. Soylu. 2. Eli açık, cömert.”İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1105. Kâde: T. 1.Gelenek görenek.

1106. Kâdir: Ar. qadr > kadir > kâdir “1. Kıymet, hürmet.”
1107. Kâdirbay: Kadir ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. qâdir > kadir > qadır “1. Kuvvetli, güçlü, kudret sahibi. 2. Değer, onur, kıymet, şeref. 3. Allah’ın adlarındandır.” İsimde Beğ/Beg > Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1108. Kâdirbek: Kadir ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. qâdir > kadir > qadır “1. Kuvvetli, güçlü, kudret sahibi. 2. Değer, onur, kıymet, şeref. 3. Allah’ın adlarındandır.” İsimde Beğ/Beg > Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1109. Kâdirjan: Kadir ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. qâdir > kadir > qadır “1. Kuvvetli, güçlü, kudret sahibi. 2. Değer, onur, kıymet, şeref. 3. Allah’ın adlarındandır.” Far. Cân > Can > Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”
1110. Kâdirqan: Kadir ve Han isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. qâdir > kadir > qadır “1. Kuvvetli, güçlü, kudret sahibi. 2. Değer, onur, kıymet, şeref. 3. Allah’ın adlarındandır.” İsimde “T. Qan > Xan “ Han” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: Eski Türklerde kağana bağlı veya kendi başına buyruk, ikinci derecede bir devlet başkanı.
1111. Kâdirtay: Kadir ve Tay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. qâdir > kadir > qadır “1. Kuvvetli, güçlü, kudret sahibi. 2. Değer, onur, kıymet, şeref. 3. Allah’ın adlarındandır.” T. Tay “1. Eşit, yaşıt. 2. Eşsiz, çocuk.”
1112. Kâmilbek: Ar. Kâmil > Kâmil > Kamil “1. Olgun, yetkin kimse. 2. Kültürlü, bilgili, bilgin. 3. Bütün, tam, eksiksiz.”
1113. Kârim: Ar. Kerîm > Kârim > Kerim “1. Soylu. 2. Eli açık, cömert.”
1114. Kârimjan: Kerim ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Kerim “1. Soylu. 2. Eli açık, cömert.” Far. Cân > Can > Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”
1115. Ki(Y)İkbay: Geyik ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Geyik > Kiyik “1. Ceylan, geyik.” İsimde Beğ/Beg > Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.

1116. Kişibek: Kişi ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Kişi “1. Küçük.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1117. Köben: T. 1. Biraz, azıcık şişmanlamış kimse.
1118. Köbey: T. 1. Çoğaltmak, artırmak, üremek.”
1119. Köbeyhan: Köbey ve Han isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Köbey “1. Çoğaltmak, artırmak, üremek.” İsimde “T. Kan> Xan “ Han” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: Eski Türklerde kağana bağlı veya kendi başına buyruk, ikinci derecede bir devlet başkanı.
1120. Köbik: T. 1. Köpük.
1121. Köde: T. 1. Gelenek ve göreneklerle bağlantılı hediye şeklindeki batıl inançlar.
1122. Ködek: Far. 1. Sabi, çocuk.
1123. Köjek: T. 1. Tavşan yavrusu.
1124. Kökbay: Kök ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Kök “1. Gökyüzü, mavi renk.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1125. Kölbay: Göl ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Göl> Köl “1. Göl, nehir.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1126. Kömekbay: Kömek ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Kömek “1. Yardım, destek.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1127. Köpby: Çok ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Çok> Köp “1. Çok, yığınla.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1128. Köpjan: Çok ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Çok> Köp “1. Çok, yığınla.”Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”
1129. Körik: T. 1. Körük. 2. Güzel.

1130. Körkemjan: Görkem ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Görkem> K rkem “1. Güzel, yakışıklı, hoş.”Far. C n> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”
1131. Köşek: T. 1. Deve yavrusu.
1132. K m sbay: Gümüş ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Gümüş> K mis “1. Parlak, beyaz renkli kolay işlenir, değerli bir maden.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1133. K m sbek: Gümüş ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Gümüş> K mis “1. Parlak, beyaz renkli kolay işlenir, değerli bir maden.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.

K

1134. K banbay: Kaban ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Kaban> K ban “1. Savaşçı, d v şken.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1135. K b l: Ar. kab l > kab l> kabul “1. Bir şeye isteyerek veya istemeyerek razı olmak.”
1136. K b lbek: Kabul ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Kabul “1. Bir şeye isteyerek veya istemeyerek razı olmak.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1137. K dır: Ar. k dir> kadir > k dır “1. Kuvvetli, güçlü, kudret sahibi. 2. Değer, onur, kıymet, şeref. 3. Allah’ın adlarındandır.”
1138. K dırbay: Kadir ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. k dir> kadir > k dır “1. Kuvvetli, güçlü, kudret sahibi. 2. Değer, onur, kıymet, şeref. 3. Allah’ın adlarındandır.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak

- kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1139. **Ğadırbek:** Kadir ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. ħādir> kadir > ħadır “1. Kuvvetli, güçlü, kudret sahibi. 2. Değer, onur, kıymet, şeref. 3. Allah’ın adlarındandır.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1140. **Ğadırğali:** Kadir ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. ħādir> kadir > ħadır “1. Kuvvetli, güçlü, kudret sahibi. 2. Değer, onur, kıymet, şeref. 3. Allah’ın adlarındandır.” Ar. ‘ālī> āli, ħālī, ħālī> ali “ 1. Yüce, yüksek kimse.”
1141. **Ğadırjan:** Kadir ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. ħādir> kadir > ħadır “1. Kuvvetli, güçlü, kudret sahibi. 2. Değer, onur, kıymet, şeref. 3. Allah’ın adlarındandır.” Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”
1142. **Ğaxarman:** Far. ħahramān> kahraman > ħaxarman “1. Yiğit, cesur. 2. Bir olayın, serüvenin başlıca kişisi. 3. Sessiz, yumuşak kimse.”
1143. **Ğajıbay:** Hacı ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. ħācc > xajı, ħajı> hacı “1. Din buyuklarını yerine getirmek için hacca gitmiş Müslüman.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1144. **Ğajıbek:** Hacı ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. ħācc > xajı, ħajı> hacı “1. Din buyuklarını yerine getirmek için hacca gitmiş Müslüman.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1145. **Ğajığali:** Hacı ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. ħācc > xajı, ħajı> hacı “1. Din buyuklarını yerine getirmek için hacca gitmiş Müslüman.” Ar. ‘ālī> āli, ħālī, ħālī> ali “ 1. Yüce, yüksek kimse.”
1146. **Ğajım:** Ar. ħācc > xajı, ħajı> hacı “1. Din buyuklarını yerine getirmek için hacca gitmiş Müslüman.”
1147. **Ğajımuğan:** Hacı ve Muhammet isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. ħācc > xajı, ħajı> hacı “1. Din buyuklarını yerine getirmek için hacca gitmiş Müslüman.” Ar. Muhammet “1. Övülmüş.”

1148. **ᲕaᲕıᲙıᲙᲘᲚᲗ:** Hacı ve Murat isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. ᲕᲗᲗᲗᲗᲗ > xajı, ᲕaᲕı > hacı “1. Din buyruklarını yerine getirmek için hacca gitmiş Müslüman.”
1149. **ᲕaᲕıᲙ:** T. 1. Güç, kuvvet, irade.
1150. **ᲕaᲕaᲕaᲕ:** Kala ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Kala > ᲕaᲕa “1. Kasaba, kent, şehir.” İsimde BeᲕ/Beg > Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1151. **ᲕaᲕaᲕ:** T. 1. Arzu, istek.
1152. **ᲕaᲕıᲕaᲕ:** Kalı ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. ᲕaᲕı “1.Kıymetli, değerli.” İsimde BeᲕ/Beg > Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1153. **ᲕaᲕıᲕeᲕ:** Kalı ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. ᲕaᲕı “1.Kıymetli, değerli.” İsimde BeᲕ/Beg > Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1154. **ᲕaᲕıᲕuᲕ:** Kalı ve Kul isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. ᲕaᲕı “1.Kıymetli, değerli.” T. Kul > ᲕuᲕ, ᲕuᲕ “1. Tanrı’ya göre insan, 2. Köle.”
1155. **ᲕaᲕᲕa:** T. 1.Barınak. 2. Güzel kız, dilber.
1156. **ᲕaᲕıᲙᲘᲚᲗ:** Kal ve Mırza isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. ᲕaᲕ “ Çoğu doğuştan, tende bulunan ufak, koyu renkli leke veya kabartı: Ben.” Far. MıᲚᲗ > MıᲚᲗ > MıᲚᲗ “1. Bey.”
1157. **ᲕaᲕaᲕ:** Ar. 1.Nevruz ayı 2. Sağlam kale.
1158. **ᲕaᲕaᲕ:** T. 1. Kaliteli karakul derisi.
1159. **ᲕaᲕıᲙ:** T. Kamış > ᲕaᲕıᲙ “1. Kamış, saz.”
1160. **ᲕaᲕaᲕat:** Ar. ᲕaᲕā‘at > kanaat > kanaᲕat “1. Kanış, kanı, inanç, düşünce.”
1161. **ᲕaᲕat:** T. Kanat “ 1. Kuşlarda ve böceklerde uçmayı sağlayan organ. 2. Yan, taraf.”
1162. **ᲕaᲕatᲕaᲕ:** Kanat ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Kanat “ 1. Kuşlarda ve böceklerde uçmayı sağlayan organ. 2. Yan, taraf.” İsimde BeᲕ/Beg > Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.

1163. Kapan: T. 1. Araba ya da traktöre takılan büyük terazi.
1164. Karabala: Kara ve Bala isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Kara> Kara “1. En koyu renk, siyah. 2. Zenci, esmer.” T. Bala “1. Yavru, çocuk.”
1165. Karabek: Kara ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Kara> Kara “1. En koyu renk, siyah. 2. Zenci, esmer.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1166. Karağul: Kara ve Kul isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Kara> Kara “1. En koyu renk, siyah. 2. Zenci, esmer.” T. Kul> Kûl, Ğul “1. Tanrı’ya göre insan, 2. Köle.”
1167. Karajan: Kara ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Kara> Kara “1. En koyu renk, siyah. 2. Zenci, esmer.”Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”
1168. Karaman: T. Karaman> Karaman “1. Esmer, kara yağız insan. 2. Güneybatıdan esen yel.”
1169. Kari: Ar. 1. Hafız. 2. T. Kör, âmâ.
1170. Kasım: Ar. kâsim> kasım> kâsım “1. Ayıran, bölen, taksim eden. 2. Kırıcı, ezici, ufaltıcı.”
1171. Kasımbay: Kasım ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. kâsim> kasım> kâsım “1. Ayıran, bölen, taksim eden. 2. Kırıcı, ezici, ufaltıcı.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1172. Kasimbek: Kasım ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. kâsim> kasım> kâsım “1. Ayıran, bölen, taksim eden. 2. Kırıcı, ezici, ufaltıcı.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1173. Kasımhan: Kasım ve Han isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. kâsim> kasım> kâsım “1. Ayıran, bölen, taksim eden. 2. Kırıcı, ezici, ufaltıcı.” İsimde “T. Kân> Xan “ Han” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: Eski Türklerde kağana bağlı veya kendi başına buyruk, ikinci derecede bir devlet başkanı.

1174. **asımjan:** asım ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. asım> kasım> asım “1. Ayıran, bölen, taksim eden. 2. Kırıcı, ezici, ufaltıcı.”Far. Cān> Can> Jan “1. ok iten, sevimli, şirin kimse.”
1175. **atay:** T. 1. Sertleşmek, güçlenmek.
1176. **awımbay:** Kavim ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. avm > kavim> awım “1. Kavim, topluluk.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1177. **awımbek:** Kavim ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. avm > kavim> awım “1. Kavim, topluluk.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1178. **ayım:** T. 1. Doğaçlama. 2. Dilim, külçe, lokma 3. Uygun, elverişli.
1179. **ayıp:** Ar. ęayb> ęayıb> gayıb> ayıp> kayıp “1. Kaybolma, yitme, yitim.”
1180. **ayıpbek:** Kayıp ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Kayıp “1. Kaybolma, yitme, yitim.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1181. **ayıpęali:** Kayıp ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Kayıp “1. Kaybolma, yitme, yitim.” Ar. ālī> āli, ali, ęali> ali “ 1. Yüce, yüksek kimse.”
1182. **ayıpjan:** Kayıp ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Kayıp “1. Kaybolma, yitme, yitim.”Far. Cān> Can> Jan “1. ok iten, sevimli, şirin kimse.”
1183. **ayır:** Ar. ayr> ayır> hayır “1. İyilik, karşılık beklemeden yapılan yardım.”
1184. **ayırbay:** Hayır ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Hayır, “1. İyilik, karşılık beklemeden yapılan yardım.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.

1185. **ayırbek:** Hayır ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Hayır, “1. İyilik, karşılık beklemeden yapılan yardım.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1186. **ayırbolat:** Hayır ve Polat isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Hayır, “1. İyilik, karşılık beklemeden yapılan yardım.” Far. Pūlād> Bolat> Polat “1. Çelik. 2. Güç, kuvvet.”
1187. **ayırgeldi:** Hayır isminin üzerine gel- fiili gelerek oluşmuş bir isimdir. ayırgeldi ise: Çocuğun doğumu hayır’a yorumlanmıştır.
1188. **ayırgali:** Hayır ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Hayır, “1. İyilik, karşılık beklemeden yapılan yardım.” Ar. ‘ālī> āli, ali, ğali> ali “ 1. Yüce, yüksek kimse.”
1189. **ayırgazi:** Hayır ve Gazi isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Hayır, “1. İyilik, karşılık beklemeden yapılan yardım.” İsimde “Gazi” unvan olarak kullanılmıştır. Ar. ğāzī> ğazı >gazi “1. Savaşta sağ ve zafer kazanmış olarak dönen kimse.”
1190. **ayırgan:** Hayır ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Hayır, “1. İyilik, karşılık beklemeden yapılan yardım.”Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”
1191. **aynarbay:** Kaynar ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Kaynar> aynar “1. Kaynak, pınar.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1192. **ayrat:** Ar. ğayret> ğayret> ayrat > gayret “1. Güç, kuvvet, cesaret.”
1193. **onısbay:** Konı ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Konı “1. Mekân, konut, ikamet.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1194. **oñır:** T. 1. Kahverengi.
1195. **oñırbay:** oñır ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. oñır “1. Kahverengi.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak

- kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1196. Kordabay: Korda ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Korda> Korda “ 1.Gübre. 2. Mineral kaynağı.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1197. Korğanbek: Korğan ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Korğan> Korğan “ 1. Hisar, kale, sur, güç, kuvvet.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1198. Kosın: T. 1. Asker, ordu.
1199. Koylıbay: Koylı ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Koylı> Koylı “1. Koyunu çok olan kimse.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1200. Koyşibay: Koyşı ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Koyşı> Koyşı “1. Koyun ve keçi sürülerini otlatan kimse: Çoban.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1201. Kozı: T. 1. Koyun yavrusu.
1202. Kozıbay: Kuzu ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Kuzu> Kozı “1. Koyun yavrusu.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1203. Kudaybergen: Hüdâ isminin üzerine ber- > ver- fiili gelerek oluşmuş bir isimdir. Far. ħudâ> hudâ> hüdâ> kuday “1. Allah, Tanrı.” Kudaybergen ise: Tanrı’nın bahsettiği çocuk anlamında verilmiş bir isimdir.
1204. Kulanbay: Kulan ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Kulan> Kulan “1.Yabani at.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak

- kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1205. Kulınşak: T. 1. Sevimli küçük tay.
1206. Kulmağambet: Kul ve Muhammet isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Kul> Kul, Ğul “1. Tanrı’ya göre insan, 2. Köle.” Ar. Muhammet “1. Övülmüş.”
1207. Kumar: Ar. kimār> kumar> kumar “1. İhtiras, merak, arzu.”
1208. Kumarbek: Kumar ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. kimār> kumar> kumar “1. İhtiras, merak, arzu.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1209. Kural: T. 1. Alet, araç, malzeme.
1210. Kuralbay: Kural ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Kural> Kural “1. Alet, araç, malzeme.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1211. Kuralbek: Kural ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Kural> Kural “1. Alet, araç, malzeme.” İsimde “Bek” unvan olarak kullanılmıştır. İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1212. Kurban: Ar. kurbān> kurban> kurban “1. Dinin buyruğunu veya bir adağı yerine getirmek için kesilen hayvan.”
1213. Kurbanğali: Kurban ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. kurbān> kurban> kurban “1. Dinin buyruğunu veya bir adağı yerine getirmek için kesilen hayvan.” Ar. ‘ālī> āli, qali, ğali> ali “ 1. Yüce, yüksek kimse.”
1214. Kurişjan: Kuriş ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Kuriş> Kuriş “1. Çelik.”Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”
1215. Kurman: T. Kurman> Kurman “1. Yayların koyulduğu kılıf.”
1216. Kurmanay: Kurman ve Ay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Kurman> Kurman “1. Yayların koyulduğu kılıf.” Ay “1. Güzel, parlak, nurlu.”

1217. Kurmanbay: Kurman ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Kurman> Kurman “1. Yayların koyulduğu kılıf.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1218. Kurmanbek: Kurman ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Kurman> Kurman “1. Yayların koyulduğu kılıf.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1219. Kurmanâli: Kurman ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Kurman> Kurman “1. Yayların koyulduğu kılıf.” Ar. ‘âlî> âli, kıali, ğali> ali “ 1. Yüce, yüksek kimse.”
1220. Kurmanğali: Kurman ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Kurman> Kurman “1. Yayların koyulduğu kılıf.” Ar. ‘âlî> âli, kıali, ğali> ali “ 1. Yüce, yüksek kimse.”
1221. Kurmanğazi: Kurman ve Gazi isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Kurman> Kurman “1. Yayların koyulduğu kılıf.” İsimde “Gazi” unvan olarak kullanılmıştır. Ar. ğāzî> ğazî >gazi “1. Savaşta sağ ve zafer kazanmış olarak dönen kimse.”
1222. Kurmantay: Kurman ve Tay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Kurman> Kurman “1. Yayların koyulduğu kılıf.” T. Tay “1. Eşit, yaşıtlı. 2. Eşsiz, çocuk.”
1223. Kurmet: Ar. ĥurmet>kurmet> hürmet “1. Saygı.”
1224. Kusayın: Ar. Hüseyin> Kusayın “1. Küçük Sevgili.”
1225. Kusayınbek: Hüseyin ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Hüseyin “1. Küçük Sevgili.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1226. Kusbek: Kuş ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Kuş> Kus “1. Kuş.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1227. Kutan: T. 1. leylek.

1228. Kuwan: T. 1. Bir şeyin tadını çıkarmak, mutlu olmak.
1229. Kuwanbay: Kuwan ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Kuvan> Kuwan “1. Bir şeyin tadını çıkarmak, mutlu olmak.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1230. Kuwandık: T. 1. Mutluluk.
1231. Kuwaḡali: Kuvan ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Kuvan> Kuwan “1. Bir şeyin tadını çıkarmak, mutlu olmak.” Ar. ‘ālī> āli, ḡali, ḡali> ali “ 1. Yüce, yüksek kimse.”
1232. Kuwanış: T. 1. Sevinç, kıvanç.
1233. Kuwanışbay: Kuwanış ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Kuwanış> Kuwanış “1. Sevinç, kıvanç.”
1234. Kuwat: Ar. kuvvet> kuvvet> kuvvet> kuwat “1. Güç, kuvvet.”
1235. Kuwatbek: Kuvvet ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. kuvvet> kuvvet> kuvvet> kuwat “1. Güç, kuvvet.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.

L

1236. Latif: Ar. Laṭīf> Latif “ 1. Hoş, narin, şirin. 2. Yumuşak, nazik. 3. Tanrı adlarından.”
1237. Lutfolla: Lütuf ve Allah isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Luṭf> Lütuf “1. İyilik, güzellik, hoşluk.” Ar. Allah “ 1. Kâinatta var olan her şeyi yaratan, koruyan, tek ve yüce varlık, Tanrı.” Lütuf+ Allah >Lütufallah>Lütfullah> Lutfolla. Lütuf “ 1. İyilik, güzellik, hoşluk.”

M

1238. Mağzum: Ar. Mahsun > Mağzum “1. Güçlendirilmiş, güçlü.”
1239. Mahambet: Ar. Muhammet “1. Övülmüş.”

1240. Mahmut: Ar. 1. Övülmüş, övülmeye değer.
1241. Mahmet: Ar. Mehmet> Mahmet “ 1. Övülmüş.”
1242. Majıra: Ar. Mācerā> Macera> Majıra “ 1. Baştan geçen ilginç olay veya olaylar zinciri, serüven, sergüzeşt, avantür.”
1243. Maḫsat: Ar. Maḫsad> Maksat> Maḫsat “1. İstenilen şey, amaç, gaye, erek.”
1244. Maḫsut: Ar. Maḫsūd> Maksut> Maḫsut “1. İstenen, niyet edilen.”
1245. Maḫṣut: Ar. Maḫsūd> Maksut> Maḫṣut> Maḫṣut “1. İstenen, niyet edilen.”
1246. Maḫsutbay: Maksut ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Maḫsūd> Maksut> Maḫsut “1. İstenen, niyet edilen.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1247. Maḫulbek: Ar. Maḫūl> Makul> Maḫul “1. Akla uygun iş gören, anlayışlı, mantıklı.”
1248. Manat: T. 1. Kalın dokuma ipekten yapılan değerli pelerin.
1249. Mansur: Ar. 1. Tanrı’nın yardımıyla galip, üstün gelmiş.
1250. Maralbay: Maral ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Moğ. Maral “1. Dişi geyik.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1251. Marhabat: Ar. Merḫamet> Merhamet> Marhabat “ 1. Bir kimsenin veya bir başka canlının karşılaştığı kötü durumdan dolayı duyulan üzüntü, acıma.”
1252. Marhabay: Merhamet ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Merḫamet> Merhamet> Marhabat “ 1. Bir kimsenin veya bir başka canlının karşılaştığı kötü durumdan dolayı duyulan üzüntü, acıma. İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1253. Marlen: Rus. Marlen “Marksis Lenin” isminin kısaltılmış halidir. Ekim devrimi ile ilgili terimlerden biridir.
1254. Marsel: Fr. Fransada bir şehir.

1255. Martbek: Mart ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Mart “1.Yılın üçüncü ayı.”
1256. Maydan: Ar. Meydan > Kz. Maydan. Sovyet devrindeki belirli simgelerinden olan meydan, eylemlerin yapıldığı yer manasında kişi adı olarak kullanılmıştır. Ekim devrimi ile ilgili terimlerden biridir.
1257. Maylı: T. Yağlı, semiz, bereketli.
1258. Maylıbay: Maylı ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Maylı “1. Yağlı, semiz, bereketli.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1259. Medet: Ar. Meded> Medet “ 1. Yardım, imdat.”
1260. Medetbay: Medet ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur Ar. Meded> Medet “ 1. Yardım, imdat.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1261. Medetbek: Medet ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Meded> Medet “ 1. Yardım, imdat.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1262. Medethan: Medet ve Han isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Meded> Medet “ 1. Yardım, imdat.” İsimde “T. Kān> Xan “ Han” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: Eski Türklerde kağana bağlı veya kendi başına buyruk, ikinci derecede bir devlet başkanı.
1263. Meñdibay: Benli ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Benli> Meñdi “1. Benli, beni olan kimse.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1264. Meñdiğali: Meñdi ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Benli> Meñdi “1. Benli, beni olan kimse.” Ar. ‘ālī> āli, qālī, ḡālī> ali “ 1. Yüce, yüksek kimse.”
1265. Mergen: Moğ. 1. Nişancı, atıcı olan kimse.

1266. Mergenbay: Mergen ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Moğ. Mergen “1. Nişancı, atıcı olan kimse.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1267. Meyir: Far. 1. İyi niyetli, merhametli olan kimse.
1268. Meyirhan: Meyir ve Han isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Meyir “1. İyi niyetli, merhametli olan kimse.” İsimde “T. Ұан> Xan “ Han” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: Eski Türklerde kağana bağlı veya kendi başına buyruk, ikinci derecede bir devlet başkanı.
1269. Meyirjan: Meyir ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Meyir “1. İyi niyetli, merhametli olan kimse.” Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”
1270. Meyman: Far. Mihmān> Meyman “ 1. Konuk, misafir.”
1271. Meyram: T. Bayram> Meyram “1. Ulusal veya dinsel bakımdan önemi olan, kutlanan gün. 2. Sevinç, neşe.”
1272. Mādeniyet: Ar. Medeniyyet> Medeniyet> Mādeniyet “1. Uygarlık.”
1273. Mādi: Ar. Mehdī> Mādi “1. Doğru yolda olan, hidayete ermiş olan.”
1274. Mādi: Ar. Mehdī> Mādi “1. Doğru yolda olan, hidayete ermiş olan.”
1275. Mājī: Ar. Macit> Mājī “1. Şan ve şeref sahibi kimse.”
1276. Mālik: Ar. Mālik> Mālik> Malik “1. Sahip, iye.”
1277. Mālikaydar: Malik ve Aydar isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Mālik> Mālik> Malik “1. Sahip, iye.” T. Aydar “1. Zirve, doruk.”
1278. Mālim: Ar. Ma‘lūm> Malum> Mālim “ 1. Bilinen, belli.”
1279. Māşxur: Ar. Meşhūr> Meşhur> Māşxur “1. Ünlü, şöhretli, tanınmış.”
1280. Mıǵım: T. 1. Güçlü, yapılı.
1281. Mıqtıbay: Mıqtı ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Mıqtı> Mıqtı “1. Sağlam, kuvvetli.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1282. Mıñbay: Bin ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Bin> Mıñ “1. Bin sayısı.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.

1283. Mırzabek: Mırza ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Mırzā> Mırza> Mırza “1. Bey.” Bek “1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi.”
1284. Mırzağul: Mırza ve Kul isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Mırzā> Mırza> Mırza “1. Bey.” T. Kul> Kūl, Ğul “1. Tanrı’ya göre insan, 2. Köle.”
1285. Mırzahmet: Mırza ve Ahmet isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Mırzā> Mırza> Mırza “1. Bey.” Ar. Ahmet “1. Övülmeye layık, övülmüş.”
1286. Mırzalı: Mırza ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Mırzā> Mırza> Mırza “1. Bey.” Ar. ‘ālī> āli, qālī, ğālī> ali “1. Yüce, yüksek kimse.”
1287. Mırzamādi: Mırza ve Mehdi isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Mırzā> Mırza> Mırza “1. Bey.” Ar. Mehdī> Mādi “1. Doğru yolda olan, hidayete ermiş olan.”
1288. Mırzarahman: Mırza ve Rahman isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Mırzā> Mırza> Mırza “1. Bey.” Ar. Raḥmān> Rahman “1. Ayrım gözetmeksizin tüm canlılara merhamet eden, koruyan. 2. Tanrı’nın adlarından.”
1289. Mırzatay: Mırza ve Tay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Mırzā> Mırza> Mırza “1. Bey.” T. Tay “1. Eşit, yaşıt. 2. Eşsiz, çocuk.”
1290. Mirbolat: Mir ve Polat isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Mīr> Mir “1. Baş, amir, bey.” Far. Pūlād> Bolat “Çelik”
1291. Mirğali: Mir ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Mīr> Mir “1. Baş, amir, bey.” Ar. ‘ālī> āli, qālī, ğālī> ali “1. Yüce, yüksek kimse.”
1292. Mirhaydar: Mir ve Haydar isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Mīr> Mir “1. Baş, amir, bey.” Ar. Haydar “1. Aslan. 2. Cesur, yiğit kimse. 3. Hz.Ali’nin lakabı.”
1293. Mirjan: Mir ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Mīr> Mir “1. Baş, amir, bey.”Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”
1294. Mirkārīm: Mir ve Kerim isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Mīr> Mir “1. Baş, amir, bey.” Ar. Kerīm> Kārīm> Kerim “1. Soylu. 2. Eli açık, cömert.”
1295. Mırtay: Mir ve Tay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Mīr> Mir “1. Baş, amir, bey.” T. Tay “1. Eşit, yaşıt. 2. Eşsiz, çocuk.”
1296. Mürsālim: Mir ve Selim isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Mīr> Mir> Mūr “1. Baş, amir, bey.” Ar. Selim> Sālim “1. Sağlam, kusursuz, doğru.”

1297. Mürsäyit: Mir ve Seyit isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Mîr> Mir> Mür “1. Baş, amir, bey.” Ar. Seyyid> Seyit “1. Bir topluluğun ileri gelen kişisi. 2. Hz. Muhammed’in soyundan olan kimse.”
1298. Miyat: Ar. Mî’ād> Miad> Miyat “1. Bir şeyin yapılması için tanınan süre.”
1299. Miyatjan: Miyat ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Mî’ād> Miad> Miyat “1. Bir şeyin yapılması için tanınan süre.”Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”
1300. Mînaydar: Bin ve Aydar isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Bin> Mîñ “1. Bin sayısı.” T. Aydar “1. Zirve, doruk.”
1301. Molbay: Mol ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Bol> Mol “1. Gür, bol.” İsimde Beğ/Beg> Bek “Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1302. Moldabay: Molla ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Mevlā> Molla> Molda “1. Dini yönü ağır basan kimse.” İsimde Beğ/Beg> Bek “Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1303. Moldabek: Molla ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Mevlā> Molla> Molda “1. Dini yönü ağır basan kimse.” İsimde Beğ/Beg> Bek “Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1304. Moldağali: Molla ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Mevlā> Molla> Molda “1. Dini yönü ağır basan kimse.” Ar. ‘ālī> āli, qali, ğali> ali “1. Yüce, yüksek kimse.”
1305. Moldahan: Molla ve Han isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Mevlā> Molla> Molda “1. Dini yönü ağır basan kimse.” İsimde “T. Qan> Xan “Han” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: Eski Türklerde kağana bağlı veya kendi başına buyruk, ikinci derecede bir devlet başkanı.

1306. Moldahmet: Molla ve Ahmet isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Mevlā> Molla> Molda “1. Dini yönü ağır basan kimse.” Ar. Ahmet “1. Övülmeye layık, övülmüş.”
1307. Muhit: Ar. Muḥīt> Muhit “1. Çevre, yöre, etraf.”
1308. Muhtar: Ar. Muḥtār> Muhtar “1. öy ve mahallenin yasalarla belirtilmiş işlerini yürütmek için o köy veya mahallede oturanların seçtikleri kimse.”
1309. Muḫat: T. 1. Birinin kimseye kötü söz söylemesi, küçümsemek.
1310. Muḫambek: Muhammet ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Muhammet “1. Övülmüş.” İsimde Beğ/Beg> Bek “Bey, Bay” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1311. Muḫambet: Ar. Muhammet “1. Övülmüş.”
1312. Muḫamediya: Ar. Muhammet “1. Övülmüş.” Sonda yer alan “a” eki Rusçanın bir etkisidir. İsmi sonuna müenneslik takısı getirilerek isimler kız adı haline getirilmiştir.
1313. Muḫametḡali: Muhammet ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Muhammet “1. Övülmüş.” Ar. ‘ālī> āli, ḡali, ḡali> ali “1. Yüce, yüksek kimse.”
1314. Muḫamethan: Muhammet ve Han isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Muhammet “1. Övülmüş.” T. Ḳan> Xan “Han” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: Eski Türklerde kağana bağlı veya kendi başına buyruk, ikinci derecede bir devlet başkanı.
1315. Muḫametjan: Muhammet ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Muhammet “1. Övülmüş.” Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”
1316. Murat: Ar. Murād> Murat “1. İstek, dilek, arzu. 2. Amaç.”
1317. Muratbay: Murat ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Murād> Murat “1. İstek, dilek, arzu. 2. Amaç.” İsimde Beğ/Beg> Bek “Bey, Bay” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1318. Muratbek: Murat ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Murād> Murat “1. İstek, dilek, arzu. 2. Amaç.” İsimde “Bek” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi.

1319. Muratāli: Murat ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Murād> Murat “1. İstek, dilek, arzu. 2. Amaç.” Ar. ‘ālī> āli, qali, ğali> ali “ 1. Yüce, yüksek kimse.”
1320. Murathan: Murat ve Han isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Murād> Murat “1. İstek, dilek, arzu. 2. Amaç.” İsimde “T. Qan> Xan “ Han” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: Eski Türklerde kağana bağlı veya kendi başına buyruk, ikinci derecede bir devlet başkanı.
1321. Murtaza: Ar. 1. Kendisinden razı olunmuş. 2. Hz. Ali’nin lakabı.
1322. Musa: Ar. 1. Musevi dininin kurucusu, İsrail peygamberi ve kanun koyucusu. 2. Bir vasiyeti yerine getirmekle görevli kimse.
1323. Musabay: Musa ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Musa “ 1. Musevi dininin kurucusu, İsrail peygamberi ve kanun koyucusu. 2. Bir vasiyeti yerine getirmekle görevli kimse.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1324. Musabek: Musa ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Musa “ 1. Musevi dininin kurucusu, İsrail peygamberi ve kanun koyucusu. 2. Bir vasiyeti yerine getirmekle görevli kimse.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.”
1325. Musağali: Musa ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Musa “ 1. Musevi dininin kurucusu, İsrail peygamberi ve kanun koyucusu. 2. Bir vasiyeti yerine getirmekle görevli kimse.” Ar. ‘ālī> āli, qali, ğali> ali “ 1. Yüce, yüksek kimse.”
1326. Musağul: Musa ve Kul isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Musa “ 1. Musevi dininin kurucusu, İsrail peygamberi ve kanun koyucusu. 2. Bir vasiyeti yerine getirmekle görevli kimse.” T. Kul> Qul, Ğul “1. Tanrı’ya göre insan, 2. Köle.” Ar. Muhammet “1. Övülmüş.”
1327. Musahmet: Musa ve Ahmet isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Musa “ 1. Musevi dininin kurucusu, İsrail peygamberi ve kanun koyucusu. 2. Bir vasiyeti yerine getirmekle görevli kimse.” Ar. Ahmet “1. Övülmeye layık, övülmüş.”

1328. Musajan: Musa ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Musa “
1. Musevi dininin kurucusu, İsrail peygamberi ve kanun koyucusu. 2. Bir vasiyeti yerine getirmekle görevli kimse.” Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”
1329. Musakan: Musa ve Han isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Musa “
1. Musevi dininin kurucusu, İsrail peygamberi ve kanun koyucusu. 2. Bir vasiyeti yerine getirmekle görevli kimse.” İsimde “T. Han> Kān” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: Eski Türklerde kağana bağlı veya kendi başına buyruk, ikinci derecede bir devlet başkanı.
1330. Musakoja: Musa ve Hoca isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Musa “
1. Musevi dininin kurucusu, İsrail peygamberi ve kanun koyucusu. 2. Bir vasiyeti yerine getirmekle görevli kimse.” Far. Hāce> T. Hoca> Kōja, Gōja “1. Akıl öğretene, öğüt veren kimse.”
1331. Musatay: Musa ve Tay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Musa “
1. Musevi dininin kurucusu, İsrail peygamberi ve kanun koyucusu. 2. Bir vasiyeti yerine getirmekle görevli kimse.” T. Tay “1. Eşit, yaşıt. 2. Eşsiz, çocuk.”
1332. Mustafa: Ar. 1. Seçilmiş, seçkin. 2. Hz. Muhammed'in adlarından.
1333. Muzafar: Ar. Muzaffer> Muzafar “1. Zafer kazanmış, üstün.”
1334. Mübârak: Ar. Mubârek> Mübârak “1. Kutlu, kutsal, uğurlu.”

N

1335. Nakış: Ar. nakş> nakış > nakış “1. Genellikle kumaş üzerine renkli iplikler veya sırma ve sim kullanarak elle, makineyle yapılan işleme, el işi, ince iş.
1336. Narbay: Nar ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Nar “1. Büyük, güçlü, en iyi, eşsiz kişilik.” İsimde Beğ/Beg> Bek “Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1337. Narbek: Nar ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Nar “1. Büyük, güçlü, en iyi, eşsiz kişilik.” İsimde Beğ/Beg> Bek “Bey, Bay ” unvan

- olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1338. Narbol: Nar isminin üzerine bol- > bo- > ol- fiili gelerek oluşmuş bir isimdir. T. Nar “1. Büyük, güçlü, en iyi, eşsiz kişilik.” Narbol ise: Doğan çocuğun güçlü, kuvvetli olması temennisi verilmiş bir ad olabilir.
1339. Narbota: Nar ve Bota isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Nar “1. Büyük, güçlü, en iyi, eşsiz kişilik.” T. Bota “1. Deve yavrusu.”
1340. Nardan: Far. “1. Nar taneleri. 2. Gözyaşı damlası.”
1341. Nariman: Far. Neriman> Nariman “1. Pehlivan, yiğit, cesur.”
1342. Narķuwat: Nar ve Kuvvet isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Nar “1. Büyük, güçlü, en iyi, eşsiz kişilik.” Ar. ķuvvet> kuvvet>ķuvvet>ķuwat “1. Güç, kuvvet.”
1343. Narjan: Nar ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Nar “1. Büyük, güçlü, en iyi, eşsiz kişilik.” Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”
1344. Nasır: Ar. 1. Yardımcı, yardım eden.
1345. Nasırbay: Nasır ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Nasır “1. Yardımcı, yardım eden.” İsimde Beğ/Beg> Bek “Bey, Bay” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1346. Nawan: Far. 1. Büyük, koca, yüce olan kimse.
1347. Nawrız: Far. Nevrūz> Nevruz> Nawrız “1. Yeni gün. 2. Eski İran takvimine göre yeni yılın ve baharın başlangıç günü. 3. Güneşin Koç burcuna girdiği gün.”
1348. Nawrızbay: Nevruz ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Nevrūz> Nevruz> Nawrız “1. Yeni gün. 2. Eski İran takvimine göre yeni yılın ve baharın başlangıç günü. 3. Güneşin Koç burcuna girdiği gün.” İsimde Beğ/Beg> Bek “Bey, Bay” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1349. Nawrızbek: Nevruz ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Nevrūz> Nevruz> Nawrız “1. Yeni gün. 2. Eski İran takvimine göre yeni yılın

- ve baharın başlangıç günü. 3. Güneşin Koç burcuna girdiği gün.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.”
1350. Nawrızğali: Nevruz ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Nevruz> Nevruz> Nawrız “1. Yeni gün. 2. Eski İran takvimine göre yeni yılın ve baharın başlangıç günü. 3. Güneşin Koç burcuna girdiği gün.” Ar. ‘ālī> āli, ali, gali> ali “ 1. Yüce, yüksek kimse.”
1351. Naymanbay: Nayman ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Moğ. Nayman “1. Sekiz. 2. Batı Moğolistan'da yaşayan sekiz kabileden oluşan topluluk.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1352. Naymanbek: Nayman ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Moğ. Nayman “1. Sekiz. 2. Batı Moğolistan'da yaşayan sekiz kabileden oluşan topluluk.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1353. Nazar: Ar. Nazar> Nazar “1. Bakma, göz atma. 2. Düşünme. 3. Göz değme. 4. İtibar, saygı.”
1354. Nazarbay: Nazar ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Nazar> Nazar “1. Bakma, göz atma. 2. Düşünme. 3. Göz değme. 4. İtibar, saygı.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1355. Nazarbek: Nazar ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Nazar> Nazar “1. Bakma, göz atma. 2. Düşünme. 3. Göz değme. 4. İtibar, saygı.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1356. Nazarāli: Nazar ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Nazar> Nazar “1. Bakma, göz atma. 2. Düşünme. 3. Göz değme. 4. İtibar, saygı.” Ar. ‘ālī> āli, ali, gali> ali “ 1. Yüce, yüksek kimse.”
1357. Nesip: Ar. 1. Soylu, soyu temiz olan kimse.

1358. Nesipbay: Nesip ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Nesip “1. Soylu, soyu temiz olan kimse.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1359. Nesipbek: Nesip ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Nesip “1. Soylu, soyu temiz olan kimse.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1360. Nâbi: Ar. Nebī> Nâbi “1. Haberci. 2. Peygamber.”
1361. Nâbi(Y)Olla: Nebi ve Allah isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Nebi “1. Haberci. 2. Peygamber.” Ar. Allah “ 1. Kâinatta var olan her şeyi yaratan, koruyan, tek ve yüce varlık, Tanrı.”
1362. Nâdir: Ar. Nâdir> Nadir> Nâdir “ 1. Seyrek, az bulunan.”
1363. Nâdirbek: Nadir ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Nâdir> Nadir> Nâdir “ 1. Seyrek, az bulunan.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1364. Nâzir: Ar. Nâzir> Nâzir> Nazır “1. Bakan, gören. 2. Bakan, vekil.”
1365. Nâzîrbek: Nazır ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Nâzir> Nâzir> Nazır “1. Bakan, gören. 2. Bakan, vekil.”
1366. Nıĝmet: Ar. Ni‘met> Nıĝmet> Nimet “1. İyilik, bağış, lütuf. 2. Mutluluk, saadet.”
1367. Nıĝmetjan: Nimet ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Ni‘met> Nıĝmet> Nimet “1. İyilik, bağış, lütuf. 2. Mutluluk, saadet.”Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”
1368. Nıĝmetqali: Nimet ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Ni‘met> Nıĝmet> Nimet “1. İyilik, bağış, lütuf. 2. Mutluluk, saadet.” Ar. ‘ālī> âli, qali, ğali> ali “ 1. Yüce, yüksek kimse.”
1369. Nıĝmetolla: Nimet ve Allah isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Ni‘met> Nıĝmet> Nimet “1. İyilik, bağış, lütuf. 2. Mutluluk, saadet.” Ar. Allah “ 1. Kâinatta var olan her şeyi yaratan, koruyan, tek ve yüce varlık, Tanrı.”

1370. Nısan: Ar. Nişân> Nişan> Nısan “1. İşaret, iz, belirti, alamet.”
1371. Nısanalı: Nişan ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Nişân> Nişan> Nısan “1. İşaret, iz, belirti, alamet.” Ar. ‘ālī> āli, qālī, ġālī> ali “ 1. Yüce, yüksek kimse.”
1372. Nısanbay: Nişan ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Nişân> Nişan> Nısan “1. İşaret, iz, belirti, alamet.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1373. Ni(Y)Et: Ar. Niyyet> Niyet “ 1. Bir şeyi yapmayı önceden isteyip düşünme, maksat.”
1374. Ni(Y)Etbay: Niyet ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Niyyet> Niyet “ 1. Bir şeyi yapmayı önceden isteyip düşünme, maksat.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1375. Ni(Y)Etqālī: Niyet ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Niyyet> Niyet “ 1. Bir şeyi yapmayı önceden isteyip düşünme, maksat.” Ar. ‘ālī> āli, qālī, ġālī> ali “ 1. Yüce, yüksek kimse.”
1376. Ni(Y)Etolla: Niyet ve Allah isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Niyyet> Niyet “ 1. Bir şeyi yapmayı önceden isteyip düşünme, maksat.” Ar. Allah “ 1. Kâinatta var olan her şeyi yaratan, koruyan, tek ve yüce varlık, Tanrı.”
1377. Niyaz: Far. Far. Niyāz> Niyaz “1. Yalvarma, yakarma. 2. İstek, arzu. 3. Dua.”
1378. Niyazbek: Niyaz ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Niyāz> Niyaz “1. Yalvarma, yakarma. 2. İstek, arzu. 3. Dua.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1379. Nizam: Ar. Nizām> Nizam “ 1. Kural.2. Düzen, tertip, sıra. 3. Kanun.”
1380. Noğaybay: Moğ. “1. Köpek. 2. Kafkasya'da yaşayan bir Türk kavmi.”
1381. Noyan: Moğ “1. Başkomutan. 2. Bey.”
1382. Noyanbay: Noyan ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Moğ. Noyan “1. Başkomutan. 2. Bey.”

1383. Nur: Ar. Nūr> Nur “ 1. Aydınlık, ışıık, parıltı.”
1384. Nurabay: Nur ve Abay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Nūr> Nur “ 1. Aydınlık, ışıık, parıltı.” T. Abay “ 1. Dikkatli, ihtiyatlı kimse.”
1385. Nurahmet: Nur ve Abay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Nūr> Nur “ 1. Aydınlık, ışıık, parıltı.” Ar. Ahmet “1. Övölmeye layık, övölmüş.”
1386. Nurağ: Nar ve Ak isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Nūr> Nur “ 1. Aydınlık, ışıık, parıltı.” T. Ak> Ağ “ 1. Temiz, dürüst, lekesiz, beyaz renkli olan.”
1387. Nurağın: Nar ve Akın isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Nūr> Nur “ 1. Aydınlık, ışıık, parıltı.” T. Akın> Ağın “1. Saz şairlerine verdiği ad.”
1388. Nurbay: Nur ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Nūr> Nur “ 1. Aydınlık, ışıık, parıltı.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1389. Nurbek: Nur ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Nūr> Nur “ 1. Aydınlık, ışıık, parıltı.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1390. Nurbergen: Nur isminin üzerine ber- > ver- fiili gelerek oluşmuş bir isimdir. Nurbergen ise: Doğan çocuk ışığa benzetildiği için verilmiş bir ad olabilir addır.
1391. Nurbol: Nur isminin üzerine bol- > ol- fiili gelerek oluşmuş bir isimdir. Nurbol ise: Aile hayatına ışıık, aydınlık olsun anlamında verilmiş bir ad olabilir.
1392. Nurbolat: Nur ve Polat isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Nūr> Nur “ 1. Aydınlık, ışıık, parıltı.” Far. Pölād> Bolat> Polat “1. Çelik. 2. Güç, kuvvet.”
1393. Nurbolsın: Nur isminin üzerine bol- > ol- fiili gelerek oluşmuş bir isimdir. Nurbolsın ise: Aile hayatına ışıık, aydınlık olsun anlamında verilmiş bir ad olabilir.
1394. Nurbosın: Nur isminin üzerine bol- > bo- > ol- fiili gelerek oluşmuş bir isimdir. Nurbosın ise: Aile hayatına ışıık, aydınlık olsun anlamında verilmiş bir ad olabilir.
1395. Nurdan: T. 1. Işıktan oluşmuş, nurlu, ışııklı, parlak kimse.

1396. Nurdāwlet: Nur ve Devlet isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Nūr> Nur “ 1. Aydınlık, ışık, parıltı.” Ar. Devlet “1. Büyük mutluluk. 2. Kut, talih. 3. Büyük aşama, orun, mevki.”
1397. Nurdilda: Nur ve Dilda isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Nūr> Nur “ 1. Aydınlık, ışık, parıltı.” Far. Dilda “1. Altın, gümüş akçe.”
1398. Nurādil: Nur ve Adil isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Nūr> Nur “ 1. Aydınlık, ışık, parıltı.” Ar. ‘ādil> ādil> adil “1. Doğruluktan ayrılmayan kimse. 2. Adaletli.”
1399. Nurālī: Nur ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Nūr> Nur “ 1. Aydınlık, ışık, parıltı.” Ar. ‘ālī> āli, qali, ḡali> ali “ 1. Yüce, yüksek kimse.”
1400. Nurgeldi: Nur isminin üzerine gel- fiili gelerek oluşmuş bir isimdir. Nurgeldi ise: Doğan çocuğun bir ışık, aydınlık olduğu ifade edilmiştir.
1401. Nurḡalim: Nur ve Âlim isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Nūr> Nur “ 1. Aydınlık, ışık, parıltı.” Ar. ‘alim> ḡalim> alim “1. Bilgin.”
1402. Nurḡali: Nur ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Nūr> Nur “ 1. Aydınlık, ışık, parıltı.” Ar. ‘ālī> āli, qali, ḡali> ali “ 1. Yüce, yüksek kimse.”
1403. Nurḡazı: Nur ve Gazi isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Nūr> Nur “ 1. Aydınlık, ışık, parıltı.” İsimde “Gazi” unvan olarak kullanılmıştır. Ar. ḡāzī> ḡazı >gazi “1. Savaşta sağ ve zafer kazanmış olarak dönen kimse.”
1404. Nurḡisa: Nur ve İsa isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. İsa > Ğisa, gisa > Ğaysa” “1. Allah’ın yarlıgaması, mağfireti. 2. Dört büyük Peygamberden Hristiyanlığın kurucusu, doğumu Türkiye’de ve Batı’da takvim başlangıcı sayılan peygamber.” Ar. Nūr> Nur “ 1. Aydınlık, ışık, parıltı. 2. Tanrısal bir güç tarafından gönderildiğine inanılan parlaklık. 3. Kur’an-ı Kerim.”
1405. Nurhan: T. 1. Işık saçan hükümdar.
1406. Nuri: Ar. 1. Işık, aydınlık.
1407. Nurjan: Nur ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Nūr> Nur “ 1. Aydınlık, ışık, parıltı.” Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”
1408. Nurjaw: Nur ve Jaw isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Nūr> Nur “ 1. Aydınlık, ışık, parıltı.” T. Jav> Jaw “1. Düşman. 2. Yağmak.”
1409. Nurjigit: Nur ve Yiğit isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Nūr> Nur “ 1. Aydınlık, ışık, parıltı.” T. Yiğit > Jiğit” 1. Güçlü, yürekli, kahraman, alp. 2. Delikanlı, genç erkek.”

1410. Nurjuma: Nur ve Cuma isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Nūr> Nur “ 1. Aydınlık, ışıık, parıltı.” Ar. Cum ‘a> Cuma> Juma “1. Toplanma. 2. Perşembeden sonra gelen gün.”
1411. Nurkasım: Nur ve Kasım isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Nūr> Nur “ 1. Aydınlık, ışıık, parıltı.” Ar. kāsım> Kasım “1. Ayıran, bölen, taksim eden. 2. Kırıcı, ezici, ufaltıcı.”
1412. Nurlan: Nur ve Oğlan isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Nūr> Nur “ 1. Aydınlık, ışıık, parıltı.” T. Oğlan> ulan> lan “1. Oğlan, delikanlı.”
1413. Nurlı: T. 1. Işıklı, aydınlık, parlak. 2. Saygı uyandıran, temiz.
1414. Nurlıbay: Nurlu ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Nurlu> Nurlı “1. Işıklı, aydınlık, parlak. 2. Saygı uyandıran, temiz.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1415. Nurlıbek: Nurlu ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Nurlu> Nurlı “ 1. Aydınlık, ışıık, parıltı.” Nurlu “1. Işıklı, aydınlık, parlak. 2. Saygı uyandıran, temiz.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1416. Nurmağambet: Nur ve Muhammet isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Nūr> Nur “ 1. Aydınlık, ışıık, parıltı.” Ar. Muhammet “1. Övülmüş.”
1417. Nurmağan: Nur ve Muhammet isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Nūr> Nur “ 1. Aydınlık, ışıık, parıltı.” Ar. Muhammet “1. Övülmüş.”
1418. Nurmambet: Nur ve Muhammet isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Nūr> Nur “ 1. Aydınlık, ışıık, parıltı.” Ar. Muhammet “1. Övülmüş.”
1419. Nurmuhambet: Nur ve Muhammet isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Nūr> Nur “ 1. Aydınlık, ışıık, parıltı.” Ar. Muhammet “1. Övülmüş.”
1420. Nursapa: Nur ve Sefa isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Nūr> Nur “ 1. Aydınlık, ışıık, parıltı.” Ar. şafā’>safa, sefa> sapa “1. Gönül rahatlığı, rahatlık, kaygısız ve sakin olma. 2. Eğlence, zevk, neşe.”
1421. Nurserke: Nur ve Serke isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Nūr> Nur “ 1. Aydınlık, ışıık, parıltı.” T. Serke “1. 5-6 yaşlarındaki erkek keçi.”

1422. Nurseyit: Nur ve Seyit isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Nūr> Nur “ 1. Aydınlık, ışıık, parıltı.” Ar. Seyyid> Seyit “1. Bir topluluğun ileri gelen kişisi. 2. Hz. Muhammed’in soyundan olan kimse.”
1423. Nursovet: Nur ve Sovet isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Nūr> Nur “ 1. Aydınlık, ışıık, parıltı.” Rus. Sovyet> Sovet “1. Sovyet devrinin terimleri arasında yer alır. Kişi adı olarak da kullanılmıştır.”
1424. Nursultan: Nur ve Sultan isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Nūr> Nur “ 1. Aydınlık, ışıık, parıltı.” Ar. Sultān> Sultan “1. Padişah, hükümdar. 2. Hükümdar ailesinden olan kadınlara verilen ad. 3. Sevilen, beğenilen, baş tacı edilen.”
1425. Nurtan: T. 1. Işıklı, aydınlık tan.
1426. Nurtas: Nur ve Taş isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Nūr> Nur “ 1. Aydınlık, ışıık, parıltı.” T. Tas “1. Taş, kaya. “
1427. Nurtay: Nur ve Tay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Nūr> Nur “ 1. Aydınlık, ışıık, parıltı.” T. Tay “1. Eşit, yaşıt. 2. Eşsiz, çocuk.”
1428. Nurtaza: Nur ve Taze isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Nūr> Nur “ 1. Aydınlık, ışıık, parıltı.” Far. Tāze> Taza “ 1. Yeni, körbe, genç.”
1429. Nurtilew: Nur isminin üzerine tile- > dile- fiili gelerek oluşmuş bir isimdir. Dile-” Dilemek, istemek.” Nurtilew ise: Doğan çocuğun bir ışıık, aydınlık olması temenni edilerek verilmiş bir addır.
1430. Nurzat: Nur ve Zat isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Nūr> Nur “ 1. Aydınlık, ışıık, parıltı.” Ar. zāt> zat “1. Kişi”

O

1431. Oktyabr’: Lat. October > Rus. Oktyabr’. Sovyet devrindeki belirli simgelerinden olan bu ay, eylemlerin yapıldığı ay manasında kişi adı olarak kullanılmıştır.
1432. Omar: Ar. Ömer> Omar “1. Yaşama, yaşayış, hayat, canlılık. 2. İkinci halife.”
1433. Omarbay: Ömer ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Ömer> Omar “1. Yaşama, yaşayış, hayat, canlılık. 2. İkinci halife.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu

- şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1434. Omarbek: Ömer ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Ömer> Omar “1. Yaşama, yaşayış, hayat, canlılık. 2. İkinci halife.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1435. Omarğali: Ömer ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Ömer> Omar “1. Yaşama, yaşayış, hayat, canlılık. 2. İkinci halife.” Ar. ‘ālī> āli, ali, gali> ali “ 1. Yüce, yüksek kimse.”
1436. Omarğazi: Ömer ve Gazi isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Ömer> Omar “1. Yaşama, yaşayış, hayat, canlılık. 2. İkinci halife.” İsimde “Gazi” unvan olarak kullanılmıştır. Ar. āzī> azı >gazi “1. Savaşta sağ ve zafer kazanmış olarak dönen kimse.”
1437. Omarhan: Ömer ve Han isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Ömer> Omar “1. Yaşama, yaşayış, hayat, canlılık. 2. İkinci halife.” İsimde “T. an> Xan “ Han” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: Eski Türklerde kağana bağlı veya kendi başına buyruk, ikinci derecede bir devlet başkanı.
1438. Oñalbay: Oñal ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Oñal “1. Onarmak, beslemek, iyileştirmek.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1439. Oñalbek: Oñal ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Oñal “1. Onarmak, beslemek, iyileştirmek.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1440. Oñğar: T. 1.Düzeltilmek, onarmak, iyileştirmek.
1441. Oñtay: T. 1. Doğru Çocuk.
1442. Opabek: Vefa ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. vefā’> vāfā’> Opa “1. Sözünde durma, dostluğu sürdürme. 2. Sevgi bağlılığı.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise

- şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1443. Orak: T. Orak> Orak 1. Ekin biçme zamanı, hasat. 2. Ekin biçme aracı.
1444. Orakbay: Orak ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Orak> Orak “1. Ekin biçme zamanı, hasat. 2. Ekin biçme aracı.” İsimde Beğ/Beg> Bek “Bey, Bay” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1445. Oral: T. 1. Kaley, şehri ele geçir, zaptet.
1446. Oralbay: Oral ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Oral “1. Kaley, şehri ele geçir, zaptet.” İsimde Beğ/Beg> Bek “Bey, Bay” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1447. Oralbek: Oral ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Oral “1. Kaley, şehri ele geçir, zaptet.” İsimde Beğ/Beg> Bek “Bey, Bay” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1448. Oralhan: Oral ve Han isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Oral “1. Kaley, şehri ele geçir, zaptet.” İsimde “T. Kıan> Xan “Han” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: Eski Türklerde kağana bağlı veya kendi başına buyruk, ikinci derecede bir devlet başkanı.
1449. Oraltay: Oral ve Tay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Oral “1. Kaley, şehri ele geçir, zaptet.” T. Tay “1. Eşit, yaşıt. 2. Eşsiz, çocuk.”
1450. Oraz: Far. Ruze, ruza > Oraz > Oaza 1. Tanrı'ya ibadet amacıyla yeme, içme vb. şeylerden belli bir süre veya biçimlerde kendini alıkoyma: Oruç. 2. Çok sevilen veya istenen şeylerden uzak durma.
1451. Orazak: Oruç ve Ak isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Ruze, ruza > Oraz > Oaza “1. Tanrı'ya ibadet amacıyla yeme, içme vb. şeylerden belli bir süre veya biçimlerde kendini alıkoyma: Oruç. 2. Çok sevilen veya istenen şeylerden uzak durma.” T. Ak> Ak “1. Temiz, dürüst, lekesiz, beyaz renkli olan.”
1452. Orazakın: Oruç ve Akın isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Ruze, ruza > Oraz > Oaza “1. Tanrı'ya ibadet amacıyla yeme, içme vb. şeylerden

- belli bir süre veya biçimlerde kendini alıkoyma: Oruç. 2. Çok sevilen veya istenen şeylerden uzak durma.” T. Akın> Akın “1. Saz şairlerine verdiği ad.”
1453. Orazalı: Oruç ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Ruze, ruza > Oraz > Oraz “ 1. Tanrı'ya ibadet amacıyla yeme, içme vb. şeylerden belli bir süre veya biçimlerde kendini alıkoyma: Oruç. 2. Çok sevilen veya istenen şeylerden uzak durma.” Ar. ‘ālī> āli, qālī, ġālī> ali “ 1. Yüce, yüksek kimse.”
1454. Orazay: Oruç ve Ay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Ruze, ruza > Oraz > Oraz “ 1. Tanrı'ya ibadet amacıyla yeme, içme vb. şeylerden belli bir süre veya biçimlerde kendini alıkoyma: Oruç. 2. Çok sevilen veya istenen şeylerden uzak durma.” T. Ay “1. Güzel, parlak, nurlu.”
1455. Orazbay: Oruç ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Ruze, ruza > Oraz > Oraz “ 1. Tanrı'ya ibadet amacıyla yeme, içme vb. şeylerden belli bir süre veya biçimlerde kendini alıkoyma: Oruç. 2. Çok sevilen veya istenen şeylerden uzak durma.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1456. Orazbek: Oruç ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Ruze, ruza > Oraz > Oraz “ 1. Tanrı'ya ibadet amacıyla yeme, içme vb. şeylerden belli bir süre veya biçimlerde kendini alıkoyma: Oruç. 2. Çok sevilen veya istenen şeylerden uzak durma.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1457. Orazgeldi: Oruç isminin üzerine gel- fiili gelerek oluşmuş bir isimdir. Orazgeldi ise: Çocuk Oruç zamanında doğduğu için verilmiş ad olabilir.
1458. Oraziman: Oruç ve İman isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Ruze, ruza > Oraz > Oraz “ 1. Tanrı'ya ibadet amacıyla yeme, içme vb. şeylerden belli bir süre veya biçimlerde kendini alıkoyma: Oruç. 2. Çok sevilen veya istenen şeylerden uzak durma.” Ar. īmān > iman “1. İnanma, inanç. 2. İslam dinini kabul etme.”
1459. Orazkan: Oruç ve Han isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Ruze, ruza > Oraz > Oraz “ 1. Tanrı'ya ibadet amacıyla yeme, içme vb. şeylerden

- belli bir süre veya biçimlerde kendini alıkoyma: Oruç. 2. Çok sevilen veya istenen şeylerden uzak durma.” İsimde “T. Ȭan> Xan “ Han” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: Eski Türklerde kağana bağlı veya kendi başına buyruk, ikinci derecede bir devlet başkanı.
1460. Orazmuğambet: Oruç ve Muhammet isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Ruze, ruza > Oraz > Oraza “ 1. Tanrı'ya ibadet amacıyla yeme, içme vb. şeylerden belli bir süre veya biçimlerde kendini alıkoyma: Oruç. 2. Çok sevilen veya istenen şeylerden uzak durma.” Ar. Muhammet “1. Övülmüş.”
1461. Orazşa: Oraz ve Şah isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Ruze, ruza > Oraz > Oraza “ 1. Tanrı'ya ibadet amacıyla yeme, içme vb. şeylerden belli bir süre veya biçimlerde kendini alıkoyma: Oruç. Far. Şāh> Şa “1. Hükümdar.”
1462. Ordabay: Orda ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Orda “1. Saray. 3. Hüner, marifet, kültür.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1463. Orınbek: Orın ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Orın “1. Yer, mevkii.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1464. Orıngali: Orın ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Orın “1. Yer, mevkii.” Ar. ‘ālī> āli, Ȭali, ğali> ali “ 1. Yüce, yüksek kimse.”
1465. Orman: T. 1. Ağaçlarla örtülü geniş alan.
1466. Ospan: Ar. Osman> Usman, Ospan “1. Bir tür kuş veya ejderha.”
1467. Ospanbay: Osman ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Osman> Usman, Ospan “1. Bir tür kuş veya ejderha.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1468. Ospanbek: Osman ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Osman> Usman, Ospan “1. Bir tür kuş veya ejderha.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.

1469. Ospanāli: Osman ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Osman> Usman, Ospan “1. Bir tür kuş veya ejderha.” Ar. ‘ālī> āli, ḳali, ḡali> ali “ 1. Yüce, yüksek kimse.”
1470. Ospanḡali: Osman ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Osman> Usman, Ospan “1. Bir tür kuş veya ejderha.” Ar. ‘ālī> āli, ḳali, ḡali> ali “ 1. Yüce, yüksek kimse.”
1471. Ospanhan: Osman ve Han isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Osman> Usman, Ospan “1. Bir tür kuş veya ejderha.” İsimde “T. Ḳan> Xan “ Han” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: Eski Türklerde kağana bağlı veya kendi başına buyruk, ikinci derecede bir devlet başkanı.
1472. Ospantay: Osman ve Tay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Osman> Usman, Ospan “1. Bir tür kuş veya ejderha.” T. Tay “1. Eşit, yaşıtlı. 2. Eşsiz, çocuk.”
1473. Otan: T. 1. Yurt, vatan.
1474. Otar: T. 1. Koyun sürüsü. 2. Sömürge.
1475. Otarbay: Otar ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Otar “1. Koyun sürüsü. 2. Sömürge.” İsimde Beḡ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1476. Oybek: Oy ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Oy “ 1. Düşünce, fikir.” İsimde Beḡ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1477. Oylı: T. 1. Düşünceli, bilinçli.
1478. Oyrat: T. 1. Orta Çağ'da Batı Moğolistan'da yaşayan kabilelerin ortak adı.

Ö

1479. Öjet: T. 1. Atak, cesur.
1480. Ökim: Ar. ḥukm> hüküm> ökim “ 1. Karar.”
1481. Ömür: Ar. ‘umr> ömir> ömür “1. Yaşama, yaşayış, hayat.”

1482. Ömürbay: Ömür ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. ‘umr> ömir> ömür “1. Yaşama, yaşayış, hayat.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1483. Ömürbek: Ömür ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. ‘umr> ömir> ömür “1. Yaşama, yaşayış, hayat.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1484. Ömürâli: Ömür ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. ‘umr> ömir> ömür “1. Yaşama, yaşayış, hayat.” Ar. ‘ālī> âli, kıali, ğali> ali “ 1. Yüce, yüksek kimse.”
1485. Ömürğali: Ömür ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. ‘umr> ömir> ömür “1. Yaşama, yaşayış, hayat.” Ar. ‘ālī> âli, kıali, ğali> ali “ 1. Yüce, yüksek kimse.”
1486. Ömürhan: Ömür ve Han isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. ‘umr> ömir> ömür “1. Yaşama, yaşayış, hayat.” İsimde “T. Kıan> Xan “ Han” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: Eski Türklerde kağıana bağılı veya kendi başına buyruk, ikinci derecede bir devlet başkanı.
1487. Ömürtay: Ömür ve Tay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. ‘umr> ömir> ömür “1. Yaşama, yaşayış, hayat.” T. Tay “1. Eşit, yaşıtlı. 2. Eşsiz, çocuk.”
1488. Ören: T. 1. Genç, ergen. 2. Başarılı.
1489. Örim: T. 1. Genç, ergen.
1490. Öser: T. 1. Minnettarlık, minnet, bildiren söz.
1491. Öserbay: Öser ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Öser “1. Minnettarlık, minnet, bildiren söz.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1492. Öserbek: Öser ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Öser “1. Minnettarlık, minnet, bildiren söz.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü

geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.

1493. Ötegen: T.1. Keskin, sivri. 2. Çalışkan, becerikli.

1494. Öteğali: Ötegen ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ötegen “1. Keskin, sivri. 2. Çalışkan, becerikli.” Ar. ‘ālī> āli, ḳali, ḡali> ali “ 1. Yüce, yüksek kimse.”

1495. Ötetilew: Öte isminin üzerine tile- > dile- fiili gelerek oluşmuş bir isimdir. Öte “1. Pek çok, aşırı.” T. Tilew “1. Dilemek, istemek.”

P

1496. Paluwan: Far. Pehlevān> Pehlivan> Paluwan “1. Boylu boslu ve güçlü kimse.”

1497. Paluwanğali: Pehlivan ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Pehlevān> Pehlivan> Paluwan “1. Boylu boslu ve güçlü kimse.” Ar. ‘ālī> āli, ḳali, ḡali> ali “ 1. Yüce, yüksek kimse.”

1498. Parasat: Ar. Ferāset> Feraset> Parasat “1. Ahlak, irfan.”

1499. Parık: Ar. Farḳ> Fark> Parık 1. Özellik, fark.

1500. Pazıl: Ar. Fāzil> Fazıl> Pazıl “ 1. Erdem sahibi kimse.”

1501. Pazılbek: Fazıl ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Fāzil> Fazıl> Pazıl “ 1. Erdem sahibi kimse.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.

R

1502. Rabat: T. 1. Banliyö.

1503. Rahman: Ar. Raḥmān> Rahman “1. Ayrım gözetmeksizin tüm canlılara merhamet eden, koruyan. 2. Tanrı’nın adlarından.”

1504. Rahmanḳul: Rahman ve Kul isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Raḥmān> Rahman “1. Ayrım gözetmeksizin tüm canlılara merhamet eden, koruyan. 2. Tanrı’nın adlarından.” T. Kul> Ḳul, Ğul “1. Tanrı’ya göre insan, 2. Köle.”

1505. Rahmet: Ar. Raḥmet> Rahmet “1. Acıma, esirgeme, koruma.”
1506. Rahmetolla: Rahmet ve Allah isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Raḥmet> Rahmet “1. Acıma, esirgeme, koruma.” Ar. Allah “ 1. Kâinatta var olan her şeyi yaratan, koruyan, tek ve yüce varlık, Tanrı.”
1507. Raḳap: Ar. Raḡıp> Raḳap “1. İstekli, isteyen, rağbet eden.”
1508. Raḳım: Ar. Rakım> Raḳım “1. Yazan, çizen kimse.”
1509. Raḳımbay: Raḳım ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Rakım> Raḳım “1. Yazan, çizen kimse.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1510. Raḳımbek: Raḳım ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Rakım> Raḳım “1. Yazan, çizen kimse.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1511. Raḳımbergen: Raḳım isminin üzerine ber- > ver- fiili gelerek oluşmuş bir isimdir. Raḳımbergen ise: Şefkatli, merhametli bir evlat olsun anlamında verilmiş bir ad olabilir.
1512. Raḳımḡali: Raḳım ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Rakım> Raḳım “1. Yazan, çizen kimse.”Ar. ‘ālī> āli, ḳali, ḡali> ali “ 1. Yüce, yüksek kimse.”
1513. Raḳımjan: Raḳım ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Rakım> Raḳım “1. Yazan, çizen kimse.” Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”
1514. Ramazan: Ar. Ramaḡān> Ramazan “ 1. Arabî ayların dokuzuncusu, oruç tutulan ay. 2. Bu ayda doğanlara verilen ad.
1515. Ramiz: Ar. 1. Akıllı, zeki.
1516. Raḡit: Ar. 1. Akıllı, doğru yola giden.
1517. Rawan: Far. 1. Şafak, seher.
1518. Rawḡan: Far.1. Çiçek, gül.
1519. Ray: Ar. 1. Tavır, davranış, keyif.
1520. Raybek: Ray ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Ray “ 1. Tavır, davranış, keyif.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak

- kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1521. Rayimbek: Ray'ım ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Ray “ 1. Tavır, davranış, keyif.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1522. Rayıs: Ar. 1. Müdür, yönetici.
1523. Rayışkali: Rayıs ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Rayıs “1. Müdür, yönetici.” Ar. ‘ālī> āli, qālī, ḡālī> ali “ 1. Yüce, yüksek kimse.”
1524. Renat: Rus. “Revolutsiya Navka i Trud-İlim ve Hizmet İhtilâli” isminin kısaltılmış halidir. Ekim devrimi ile ilgili terimlerden biridir.
1525. Rıza: Ar. Rıza>Rıza “1. Hoşnutluk, memnuniyet.”
1526. Rizabek: Rıza ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Rıza>Rıza “1. Hoşnutluk, memnuniyet.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1527. Rüstem: Far. 1. Yiğit, kahraman.
1528. Rüstembek: Rüstem ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Rüstem “1. Yiğit, kahraman.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.

S

1529. Sabaz: Far. 1. Halkın birinden memnun olduğunda söylediği söz.
1530. Sabazbek: Sabaz ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Sabaz “1. Halkın birinden memnun olduğunda söylediği söz.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1531. Sabır: Ar. şabr> sabır 1. Katlanma, dayanma, ses çıkarmadan bekleme, tahammül etme.
1532. Sabırbek: Sabır ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. şabr> sabır “1. Katlanma, dayanma, ses çıkarmadan bekleme, tahammül etme.” İsimde

- Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1533. Sabırhan: Sabır ve Han isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. şabr> sabır “1. Katlanma, dayanma, ses çıkarmadan bekleme, tahammül etme.” İsimde “T. Kıan> Xan “ Han” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: Eski Türklerde kağana bağlı veya kendi başına buyruk, ikinci derecede bir devlet başkanı.
1534. Sadan: T. 1. Yüz, Görünüş.
1535. Sadık: Ar. şādīk> sadık> sadık “ 1. İçten bağlı, doğru, gerçek dost.”
1536. Sadıkbay: Sadık ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. şādīk> sadık> sadık “ 1. İçten bağlı, doğru, gerçek dost.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1537. Sadıkbek: Sadık ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. şādīk> sadık> sadık “ 1. İçten bağlı, doğru, gerçek dost.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1538. Safa: Ar. şafā’>safa, sefa> sapa “1. Gönül rahatlığı, rahatlık, kaygısız ve sakin olma. 2. Eğlence, zevk, neşe.”
1539. Safi: Ar. şāfi > safi “1. Katıksız, saf, arı.”
1540. Sağat: Ar. Sā’at > Saat> Sağat “1. Belli bir zaman, an.”
1541. Sağatbay: Sağat ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Sā’at> Saat> Sağat “1. Belli bir zaman, an.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1542. Sağatbek: Sağat ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Sā’at> Saat> Sağat “1. Belli bir zaman, an.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.

1543. Sağım: T. 1. Serap, hayal.
1544. Sağın: T. 1. Sürekli özleme, düşünme.
1545. Sağınay: Sağın ve Ay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Sağın “1. Sürekli özleme, düşünme.” T. Ay “1. Güzel, parlak, nurlu.”
1546. Sağınğali: Sağın ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Sağın “1. Sürekli özleme, düşünme.” Ar. ‘ālī> āli, qali, ğali> ali “ 1. Yüce, yüksek kimse.”
1547. Sağınjan: Sağın ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Sağın “1. Sürekli özleme, düşünme.”Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”
1548. Sağır: Ar.1. Gariban, çaresiz.
1549. Sağırbay: Sağır ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Sağır “1. Gariban, çaresiz.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1550. Samat: Ar. Samet > Samat 1. Çok yüksek, ulu. 2. Kimseye ve hiçbir şeye muhtaç olmayan anlamında Tanrı adı.
1551. Salamat: Ar. Selāmet> Selamet> Salamat “1. Esenlik. 2. Her türlü korku, tasa ve tehlikeden uzak, güvenlik içinde olma. 3. Kurtulma, kurtuluş.”
1552. Salawat: Ar. şalavāt > salāvat> salawat “1. Hz. Muhammed'e saygı bildirmek için okunan dua.”
1553. Salık: T.Salık> Salık 1. Haber, bilgi.
1554. Salıkbay: Salık ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Salık> Salık “1. Haber, bilgi.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1555. Salımbay: Salım ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Salım “1. Nasip, kısmet.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1556. Samarbay: Samar ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Salım “ 1. Hatip.” İsimde “Bay” unvan olarak kullanılmıştır. İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.

1557. Samğa: T. 1. Göğe yükselmek, uçmak.
1558. Sana: T. 1. Akıl, Şuur, bilinç.
1559. Sanabay: Sana ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Sana “1. Akıl, Şuur, bilinç.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1560. Sanat: T. 1. Sıra, kategori.
1561. Sanbay: San ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. San “1. Miktar, nicelik.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1562. Sapar: Ar. Sefer> Sapar “1. Sefer, yolculuk.”
1563. Saparbay: Sefer ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Sefer> Sapar “1. Sefer, yolculuk.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1564. Saparbek: Sefer ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Sefer> Sapar “1. Sefer, yolculuk.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1565. Sapağali: Sefer ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Sefer> Sapar “1. Sefer, yolculuk.” Ar. ‘ālī> āli, qali, gālī> ali “ 1. Yüce, yüksek kimse.”
1566. Sara: Far. 1. Temiz, katışıksız.
1567. Sarbala: Sara ve Bala isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Sara+bala> Sarabala> Sarbala. Sara “1. Temiz, katışıksız.” T. Bala “1. Yavru, çocuk.”
1568. Sardar: Far. Serdār> Serdar “1. Komutan.”
1569. Sardarbek: Serdar ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Serdār> Serdar “1. Komutan.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1570. Sarık: T. 1. İnce, uzun kuyruklu koyun.
1571. Sarın: T. 1. Sabit bir ses ve ritim ile söylenen eski bir şarkı türü. 2. Müzik aletinin sesi.

1572. Sarman: T. 1. İblisin adı.
1573. Satıbalı: Satı ve Ballı isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Satı “ 1. Uzun ömürlü olması için doğumundan önce ermişlere adanan çocuk.” T. Ballı> Baldı “1. Şanslı.”
1574. Satıbek: Satı ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Satı “ 1. Uzun ömürlü olması için doğumundan önce ermişlere adanan çocuk.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1575. Satıman: Satı’m ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Satı “ 1. Uzun ömürlü olması için doğumundan önce ermişlere adanan çocuk.”Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”
1576. Sawık: T. 1.Eğlence, şenlik.
1577. Sawıtbay: Savıt ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Savıt> Sawıt “1. Zırh.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1578. Sawranbay: Savran ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Savran> Sawran 1. Deveci, devecibaşı. 2. Altın benzeri. 3. Merdiven. İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1579. Sawranbek: Savran ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Savran> Sawran 1. Deveci, devecibaşı. 2. Altın benzeri. 3. Merdiven. İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1580. Saya: Far. 1. Ağaç gölgesi, sığınak barınak.
1581. Sayajan: Saya ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Saya “1. Ağaç gölgesi, sığınak barınak.”Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”
1582. Sayan: T. 1. Akrep
1583. Sayım: T. 1. Saygı gösteren, değer veren.
1584. Sayın: T. 1. Kendisine saygı gösterilen, seçkin, değerli.

1585. Sayınbek: Sayın ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Sayın “1. Kendisine saygı gösterilen, seçkin, değerli.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1586. Saylaw: Sovyet devrinin belirli terimleri arasındadır. Kazak Türklerince kişi adı olarak kullanıldığı görülmektedir. T. 1. Seçim, seçmek, saylamak.
1587. Saylawbay: Saylav ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Saylav> Saylaw “1. Seçim, seçmek, saylamak.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1588. Sayran: Ar. Seyrān> Seyran> Sayran “ 1. Gezme, bakıp seyretme.”
1589. Sayranbay: Seyran ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Seyrān> Seyran> Sayran “1. Gezme, bakıp seyretme.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1590. Senim: T. 1. Güven, inanç, itikat.
1591. Señgırbay: Señgır ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Señgır “1. Çok yüksek, büyük, ulu.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1592. Serbota: Ser ve Bota isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Ser “1. Baş, kafa. 2. Başkan, reis.” T. Bota “1. Deve yavrusu.”
1593. Serāli: Ser ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Ser “1. Baş, kafa. 2. Başkan, reis.” Ar. ‘ālī> āli, qālī, ḡālī> ali “ 1. Yüce, yüksek kimse.”
1594. Serḡalı: Ser ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Ser “1. Baş, kafa. 2. Başkan, reis.” Ar. ‘ālī> āli, qālī, ḡālī> ali “ 1. Yüce, yüksek kimse.”
1595. Serḡazı: Ser ve Gazi isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Ser “1. Baş, kafa. 2. Başkan, reis.” İsimde “Gazi” unvan olarak kullanılmıştır. Ar. ḡāzī> ḡazı >gazi “1. Savaştan sağ ve zafer kazanmış olarak dönen kimse.”
1596. Serjan: Ser ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Serjan> Sercan “1. Sevgili, sevilen.”

1597. Serik: Ar. Şerîk> Serik “1. Yolda seyahat eden veya birlikte çalışanlar vb. ortak bir kaderi olan insanlar.”
1598. Serikbay: Serik ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Şerîk> Serik “1. Yolda seyahat eden veya birlikte çalışanlar vb. ortak bir kaderi olan insanlar.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1599. Serikbek: Serik ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Şerîk> Serik “1. Yolda seyahat eden veya birlikte çalışanlar vb. ortak bir kaderi olan insanlar.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1600. Serikbol: Serik isminin üzerine bol- > ol- fiili gelerek oluşmuş bir isimdir. Ar. Şerîk> Serik “1. Yolda seyahat eden veya birlikte çalışanlar vb. ortak bir kaderi olan insanlar.” Serikbol ise: Doğan çocuğun kaderinin ailesiyle aynı olması istendiği için verilmiş bir ad olabilir.
1601. Serikâli: Serik ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Şerîk> Serik “1. Yolda seyahat eden veya birlikte çalışanlar vb. ortak bir kaderi olan insanlar.” Ar. ‘ālî> âli, kıali, ğali> ali “ 1. Yüce, yüksek kimse.”
1602. Serikjan: Serik ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Şerîk> Serik “1. Yolda seyahat eden veya birlikte çalışanlar vb. ortak bir kaderi olan insanlar.”Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”
1603. Serikkali: Serik ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Şerîk> Serik “1. Yolda seyahat eden veya birlikte çalışanlar vb. ortak bir kaderi olan insanlar.” Ar. ‘ālî> âli, kıali, ğali> ali “ 1. Yüce, yüksek kimse.”
1604. Serke: T. 1. Erkeç. 2. Yetkili kişi.
1605. Serkebay: Serke ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Serke “ 1. Erkeç. 2. Yetkili kişi.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1606. Sermağambet: Ser ve Muhammet isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Ser “1. Baş, kafa. 2. Başkan, reis.” Ar. Muhammet “1. Övülmüş.”
1607. Seydolla: Seyit ve Allah isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Seyyid> Seyit “1. Bir topluluğun ileri gelen kişisi. 2. Hz. Muhammed’in

- soyundan olan kimse.” Ar. Allah “ 1. Kâinatta var olan her şeyi yaratan, koruyan, tek ve yüce varlık, Tanrı.”
1608. Seydrahman: Seyit ve Rahman isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Seyyid> Seyit “1. Bir topluluğun ileri gelen kişisi. 2. Hz. Muhammed’in soyundan olan kimse.” Ar. Raḥmān> Rahman “1. Ayrım gözetmeksizin tüm canlılara merhamet eden, koruyan. 2. Tanrı’nın adlarından.”
1609. Seyfolla: Seyfi ve Allah isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Seyfi “ 1.Kılıçla ilgili, askerliğe ait. 2. Kılıç biçiminde. 3. Asker zümresi.” Ar. Allah “ 1. Kâinatta var olan her şeyi yaratan, koruyan, tek ve yüce varlık, Tanrı.”
1610. Seyil: T. 1. Rahatlamak ve gevşemek için yapılan yürüyüş.
1611. Seyilbek: Seyil ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Seyil “1. Rahatlamak ve gevşemek için yapılan yürüyüş.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1612. Seyiljan: Seyil ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Seyil “1. Rahatlamak ve gevşemek için yapılan yürüyüş.”Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”
1613. Seyit: Ar. Seyyid> Seyit 1. Bir topluluğun ileri gelen kişisi. 2. Hz. Muhammed’in soyundan olan kimse.”
1614. Seyitbattal: Seyit ve Battal isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Seyyid> Seyit “1. Bir topluluğun ileri gelen kişisi. 2. Hz. Muhammed’in soyundan olan kimse.” Ar. Baṭṭāl> Battal “1. Cesur, kahraman. 2. Pek büyük, iri.”
1615. Seyitbek: Seyit ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Seyyid> Seyit “1. Bir topluluğun ileri gelen kişisi. 2. Hz. Muhammed’in soyundan olan kimse.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1616. Seyitâli: Seyit ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Seyyid> Seyit “1. Bir topluluğun ileri gelen kişisi. 2. Hz. Muhammed’in soyundan olan kimse.” Ar. ‘ālī> âli, ḡali> ali “ 1. Yüce, yüksek kimse.”
1617. Seyithan: Seyit ve Han isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Seyyid> Seyit “1. Bir topluluğun ileri gelen kişisi. 2. Hz. Muhammed’in soyundan olan

- kimse.” İsimde “T. an> Xan “ Han” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: Eski Türklerde kağana bağlı veya kendi başına buyruk, ikinci derecede bir devlet başkanı.
1618. Seyitjan: Seyit ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Seyyid> Seyit “1. Bir topluluğun ileri gelen kişisi. 2. Hz. Muhammed’in soyundan olan kimse.”Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”
1619. Seyitkemel: Seyit ve Kemal isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Seyyid> Seyit “1. Bir topluluğun ileri gelen kişisi. 2. Hz. Muhammed’in soyundan olan kimse.” Ar. Kemāl> Kemel “1. Bilgi ve erdem bakımından olgunluk, yetkinlik, erginlik, eksiksizlik. 2. En yüksek değer.”
1620. Seyitazı: Seyit ve Gazi isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Seyyid> Seyit “1. Bir topluluğun ileri gelen kişisi. 2. Hz. Muhammed’in soyundan olan kimse.” İsimde “Gazi” unvan olarak kullanılmıştır. Ar. āzī> azı >gazi “1. Savaştan sağ ve zafer kazanmış olarak dönen kimse.”
1621. Seyitmurat: Seyit ve Murat isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Seyyid> Seyit “1. Bir topluluğun ileri gelen kişisi. 2. Hz. Muhammed’in soyundan olan kimse.” Ar. Murād> Murat “1. İstek, dilek, arzu. 2. Amaç.”
1622. Seyitnazar: Seyit ve Nazar isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Seyyid> Seyit “1. Bir topluluğun ileri gelen kişisi. 2. Hz. Muhammed’in soyundan olan kimse.”Ar. Naẓar> Nazar “1. Bakma, göz atma. 2. Düşünme. 3. Göz değme. 4. İtibar, saygı.”
1623. Sābit: Ar. řābit> sābit > sabit “1. Değişmeyen, kımıldamayan. 2. Kanıtlanmış, anlaşılmış.”
1624. Sābitbek: Sabit ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. řābit> sābit > sabit “1. Değişmeyen, kımıldamayan. 2. Kanıtlanmış, anlaşılmış.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1625. Sābithan: Sabit ve Han isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. řābit> sābit > sabit “1. Değişmeyen, kımıldamayan. 2. Kanıtlanmış, anlaşılmış.” İsimde “T. an> Xan “ Han” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: Eski Türklerde kağana bağlı veya kendi başına buyruk, ikinci derecede bir devlet başkanı.
1626. Sādi: Ar. Sadi > Sādi “1. Mutlu, uğurlu.”

1627. Sāḍibek: Sadi ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. ṣābit> sābit > sabit “1. Değişmeyen, kımıldamayan. 2. Kanıtlanmış, anlaşılmış.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1628. Sālīm: Ar. Sālīm> Sālīm> Salim “1. Sağ, salim, sağlıklı. 2. Eksiksiz, kusursuz. 3. Korkusuz, emin. “
1629. Sālīmbay: Salim ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Sālīm> Sālīm> Salim “1. Sağ, salim, sağlıklı. 2. Eksiksiz, kusursuz. 3. Korkusuz, emin.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1630. Sālīmbek: Salim ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Sālīm> Sālīm> Salim “1. Sağ, salim, sağlıklı. 2. Eksiksiz, kusursuz. 3. Korkusuz, emin. “ İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1631. Sālīmjan: Salim ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Sālīm> Sālīm> Salim “1. Sağ, salim, sağlıklı. 2. Eksiksiz, kusursuz. 3. Korkusuz, emin.” Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”
1632. Sālmen: Ar. Selman> Sālmen “ 1. Barış içinde bulunma, huzur, erinç.”
1633. Sāmet: Ar. Samet> Sāmet “1. Çok yüksek, ulu.”
1634. Sāmi: Ar. Sāmī> Sāmi> Sami “1. Yüksek, yüce.”
1635. Sāt: T. 1. An, uygun zaman, hayırlı.
1636. Sātbay: Sāt ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Sāt “1. An, uygun zaman, hayırlı.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1637. Sātbey: Sāt ve Bey isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Sāt “1. An, uygun zaman, hayırlı.” İsimde “Bey” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi.
1638. Sātbek: Sāt ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Sāt “1. An, uygun zaman, hayırlı.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak

- kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1639. Sättibay: Sätti ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Sätti “ 1. Makul, düşünüldüğü gibi, kullanışlı.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1640. Săwlebay: Săwle ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Săwle “1. Işık.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1641. Săwlebek: Săwle ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Săwle “1. Işık.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1642. Săwlet: T. 1. Güç, kuvvet, iktidar.
1643. Săwırbay: Săwır ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Săwır “ 1. Nisan ayı.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1644. Săwırbek: Săwır ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Săwır “ 1. Nisan ayı.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1645. Sıbanbay: Sıban ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Sıban “1. Kolları sıvamak. 2. Bir şeyi yapmaya gayret etmek, çabalamak.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1646. Sıbankul: Sıban ve Kul isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Sıban “1. Kolları sıvamak. 2. Bir şeyi yapmaya gayret etmek, çabalamak.” T. Kul> Kul, Gul “1. Tanrı’ya göre insan, 2. Köle.”
1647. Sıdık: Ar. Sıddık > Sıdık > Sıdık “1. Hiç yalan söylemeyen, doğru konuşan, sözünün eri.”

1648. Sığay: T. 1. Asil, soylu.
1649. Sımayıl: Ar. 'İsmā'ıl > T. İsmail> Kz. Sımayıl, Sımayıl, İsmā. 1. Tanrı'yı işiten. 2. Kutsal kitaplarda adı geçen, İbrahim Peygamberin oğlu olan İbrani peygamberi.
1650. Sıbay: T. 1. Hısım, akraba.
1651. Soldatbek: Soldat ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Rus. Soldat “1. Asker, ordu.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1652. Soltanay: Sultan ve Ay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Sultān> Sultan “1. Padişah, hükümdar. 2. Hükümdar ailesinden olan kadınlara verilen ad. 3. Sevilen, beğenilen, baş tacı edilen.” T. Ay “1. Güzel, parlak, nurlu.”
1653. Sovet: Rus. Sovyet> Sovet “1. Sovyet devrinin terimleri arasında yer alır. Kişi adı olarak da kullanılmıştır.”
1654. Sovetbek: Sovyet ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. İsimde “Bek” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. Rus. Sovyet> Sovet “1. Sovyet devrinin terimleri arasında yer alır. Kişi adı olarak da kullanılmıştır.”
1655. Sovetiyar: Sovyet ve Yar isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Yâr> Yar “1. Sevilen, sevgili. 2. Dost, arkadaş.” Rus. Sovyet> Sovet “1. Sovyet devrinin terimleri arasında yer alır. Kişi adı olarak da kullanılmıştır.” İki ismin arasında yer alan “i” nispet ekidir. Nispet kelimesinin sözlük anlamı “bağlılık, ilgi” dir.
1656. Sovetjan: Sovyet ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.” Rus. Sovyet> Sovet “1. Sovyet devrinin terimleri arasında yer alır. Kişi adı olarak da kullanılmıştır.”
1657. Sultan: Ar. Sultān> Sultan “1. Padişah, hükümdar. 2. Hükümdar ailesinden olan kadınlara verilen ad. 3. Sevilen, beğenilen, baş tacı edilen.”
1658. Sultanbay: Sultan ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Sultān> Sultan “1. Padişah, hükümdar. 2. Hükümdar ailesinden olan kadınlara verilen ad. 3. Sevilen, beğenilen, baş tacı edilen.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri

- gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1659. Sultanbek: Sultan ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Sultān> Sultan “1. Padişah, hükümdar. 2. Hükümdar ailesinden olan kadınlara verilen ad. 3. Sevilen, beğenilen, baş tacı edilen.” İsimde Beğ/Beg> Bek “Bey, Bay” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1660. Sultangeldi: Sultan isminin üzerine gel- fiili gelerek oluşmuş bir isimdir. Sultangeldi ise: Soyun devamlılığını ifade etmek için verilmiş bir addır.
1661. Sultanğali: Sultan ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Sultān> Sultan “1. Padişah, hükümdar. 2. Hükümdar ailesinden olan kadınlara verilen ad. 3. Sevilen, beğenilen, baş tacı edilen.” Ar. ‘ālī> āli, qali, ğali> ali “1. Yüce, yüksek kimse.”
1662. Sultanğazi: Sultan ve Gazi isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Sultān> Sultan “1. Padişah, hükümdar. 2. Hükümdar ailesinden olan kadınlara verilen ad. 3. Sevilen, beğenilen, baş tacı edilen.” İsimde “Gazi” unvan olarak kullanılmıştır. Ar. ġāzī> ġazı >gazi “1. Savaşta sağ ve zafer kazanmış olarak dönen kimse.”
1663. Sultanmurat: Sultan ve Murat isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Sultān> Sultan “1. Padişah, hükümdar. 2. Hükümdar ailesinden olan kadınlara verilen ad. 3. Sevilen, beğenilen, baş tacı edilen.” Ar. Murād> Murat “1. İstek, dilek, arzu. 2. Amaç.”
1664. Süleymen: Ar. Süleyman> Süleyman “1. Huzur, sükûn.”
1665. Sündet: Ar. Sunnet> Sündet “1. Hz. Muhammed’in Müslümanlarca uyulması gerekli sayılan davranışları ve herhangi bir konuda söylemiş olduğu söz.”

Ş

1666. Şabağ: T. 1. “Küçük bir balık türü.”
1667. Şadıman: Far. Şadıman “1. Sevinçli, neşeli.”
1668. Şafık: Ar. Şefīk> Şefik > Şafık “1. Şefkatli, acıması olan, esirgeyen.”

1669. Şafkat: Ar. Şefkat> Şefkat> Şafkat “1. Sevecenlik, acıma ve sevgi duygusu.”
1670. Şağır: T. 1. Mavimsi, mavi benekli, gri göz rengi.
1671. Şahmurat: Şah ve Murat isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Murād> Murat “1. İstek, dilek, arzu. 2. Amaç.” Far. Şāh> Şah “1. Hükümdar.”
1672. Şahnazar: Şah ve Nazar isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Nazar> Nazar “1. Bakma, göz atma. 2. Düşünme. 3. Göz değme. 4. İtibar, saygı.” Far. Şāh> Şah “1. Hükümdar.”
1673. Şajabek: Şaja ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Şaja “1. İnatçı, huysuz, aksi.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1674. Şakabay: Şaka ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Şaka “1. Yeni doğan, küçük bebek.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1675. Şalabay: Şala ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Şala “1. Tam, büsbütün olmayan.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1676. Şalahmet: Şala ve Ahmet isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Şala “1. Tam, büsbütün olmayan.” Ar. Ahmet “1. Övülmeye layık, övülmüş.”
1677. Şaldıbay: T. 1. Yaşlı, ihtiyar.
1678. Şalkar: T. 1. Geniş, sınırsız.
1679. Şalkarbay: Şalkar ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Şalkar “1. Geniş, sınırsız.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1680. Şam: Ar. 1. Kandil, gaz lambası.
1681. Şamşat: T. 1. Kayın ağacı.
1682. Şaňğıtбай: Şaňğıt ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Şaňğıt “1. Güneş doğduğunda ortaya çıkan toz.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen,

- sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1683. Şapağat: Ar. Şefkat> Şefkat> Şapağat “1. Merhamet, Acıma.”
1684. Şapak: Ar. Şefak> Şafak> Şapak “1. Güneş doğmadan az önce beliren aydınlık.”
1685. Şapşak: T. 1.Tam, öçülmüş gibi, istenilen biçimde.
1686. Şarapat: Ar. Şerafet> Şarafet> Şarapat “1. Şerefli olma. 2. Soydanlık, asalet. 3. Hz. Muhammed’in soyundan gelme.”
1687. Şarıbay: Şarı ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Şarı “ 1. Bir şeyi iyice sarmak.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1688. Şarıkbek: Şarık ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Şarık> Şarık “1. Kesici aletleri bilemek için kullanılan taş.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1689. Şatkerim: Şat ve Kerim isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Şat “1. Neşeli.” Ar. Kerīm> Kārīm> Kerim “1. Soylu. 2. Eli açık, cömert.”
1690. Şattık: T. 1. Neşe, sevinç, huzur.
1691. Şawjan: Şav ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Şav> Şaw “ 1. İhtiyarlık.”Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”
1692. Şayhı: Ar. Şeyh> Şayhı “1. Tarikat kurucusu.”
1693. Şekerbek: Şeker ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Şeker “1. Çoğu tatlı olan maddelerin genel adı.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1694. Şektibay: Şekti ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Şekti “1. Sınırları belli olan.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1695. Şeri: T. 1.Kaplan.

1696. Şerimbek: Şerim ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Şerim “1. El yapımı deri.” İsimde “Bek” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi.
1697. Şāmil: Ar. Şāmil> Şāmīl “İçine alan, kaplayan, kapsayan.”
1698. Şākīr: Ar. Şakir> Şākīr “1. Şükreden, durumundan memnun olan kimse.”
1699. Şākīrbek: Şakir ve Bey isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Şakir> Şākīr “1. Şükreden, durumundan memnun olan kimse.” İsimde Beğ/Beg> Bek “Bey, Bay” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1700. Şārīp: Ar. Şerīf > Şārīp “1. Şerefli, kutsal. 2. Soylu, temiz.”
1701. Şārīpbay: Şerif ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Şārīp: Ar. Şerīf > Şārīp “1. Şerefli, kutsal. 2. Soylu, temiz.” İsimde Beğ/Beg> Bek “Bey, Bay” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1702. Şārīpbek Şerif ve Bey isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Şārīp: Ar. Şerīf > Şārīp “1. Şerefli, kutsal. 2. Soylu, temiz.” İsimde Beğ/Beg> Bek “Bey, Bay” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1703. Şārīphan: Şerif ve Han isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Şārīp: Ar. Şerīf > Şārīp “1. Şerefli, kutsal. 2. Soylu, temiz.” İsimde “T. Han/Қan” unvan olarak kullanılmıştır.
1704. Şāwken: T. 1. Doğu Türkistanda gelen misafire eşlik eden kızlar.
1705. Şāwkenbay: Şāwken ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Şāwken “1. Doğu Türkistanda gelen misafire eşlik eden kızlar.” İsimde Beğ/Beg> Bek “Bey, Bay” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1706. Şıǵanaq: T. 1. Okyanus, deniz ve gölün karaya nüfuz eden kısmı.
1707. Şıǵay: T. 1. Fakir, yoksul
1708. Şımır: T. 1. Sağlam yapılı, güçlü.

1709. Şınalı: Şın ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Şın “ 1. Doğru, dürüst.” Ar. ‘ālī> āli, alı, alı> ali “ 1. Yüce, yüksek kimse.”
1710. Şınasıl: Şın ve Asıl isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Şın “ 1. Doğru, dürüst.” Ar. Aşl> Asıl “1. Değerli, temiz.”
1711. Şınbolat: Şın ve Polat isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Şın “ 1. Doğru, Dürüst.”, Far. Pūlād> Bolat> Polat “1. Çelik. 2. Güç, kuvvet.”
1712. Şındāwlet: Şın ve Devlet isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Şın “ 1. Doğru, Dürüst.” Devlet “1. Büyük mutluluk. 2. Kut, talih. 3. Büyük aşama, orun, mevki.”
1713. Şınalı: Şın ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Şın “ 1. Doğru, Dürüst.” Ar. ‘ālī> āli, alı, alı> ali “ 1. Yüce, yüksek kimse.”
1714. Şınıbay: Şını ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Şını “ 1. Doğru, Dürüst.” İsimde Be/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1715. Şınıbek: Şını ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Şını “ 1. Doğru, Dürüst.” İsimde Be/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1716. Şıntemir: Şın ve Demir isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Şın “ 1. Doğru, Dürüst.” . T. Demir> Temir “1. Koyu renkli, kolay işlenen, dayanıklı, kullanış yerleri çok maden. 2. Güçlü, kuvvetli, sert kimse.”
1717. Şıntilew: Şın isminin üzerine tile- > dile- fiili gelerek oluşmuş bir isimdir. T. Şın “ 1. Doğru, Dürüst.” Tilew “1. Dilemek, istemek.” Şıntilew ise: Dürüst bir evlat olması temmenisiyle verilmiş bir addır.
1718. Şırabek: Şıra ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Şıra “1. Odayı aydınlatan mum.” İsimde Be/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1719. Şildebay: Şilde ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Şilde “1. Kazak halkının geleneksel takviminde 31 günlük iç savaşın beşinci ayı, yazın ikinci ayı.” İsimde Be/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.

1720. Şoğan: T. 1. Aniden tökezleyen, düşen kimse.
1721. Şolan: T. 1. Avluda yiyeceklerin saklandığı oda, depo.
1722. Şolpanbay: Şolpan ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Şolpan “1. Çoban Yıldızı.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1723. Şolpanbek: Şolpan ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Şolpan “1. Çoban Yıldızı.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1724. Şombek: Şom ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Şom “1. Devenin sırtını korumak için kullanılan malzeme. 2. Yığın, küme.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1725. Şoñ: T. 1. Büyük, dev.
1726. Şoñbay: Şon ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Şoñ “1. Büyük, dev.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1727. Şopan: Far. Çübān> Çoban> Şopan “1. Koyun bakan kişi, çoban.”
1728. Şora: Ar. şūrā> şūra > şora “1. Üst sınıf yönetici, bey.”
1729. Şorabay: Şora ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. şūrā> şūra > şora “ 1. Üst sınıf yönetici, bey.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1730. Şorabek: Şora ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. şūrā> şūra > şora “ 1. Üst sınıf yönetici, bey.”İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1731. Şortanbay: Şortan ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Şortan “1. Yırtıcı bir balık türü.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak

- kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1732. Şotbay: Şot ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Şot “1. Çapa.” İsimde Beğ/Beg> Bek “Bey, Bay” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1733. Şoybek: Şoy ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Şoy “1. Çok büyük, büyük.” İsimde Beğ/Beg> Bek “Bey, Bay” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1734. Şöje: T. 1. Tavuk ve kuşun yavrusu.
1735. Şükir: Ar. şukr> şükür> şükir “1. Tanrı'ya duyulan minneti dile getirme.”
1736. Şükirbay: Şükür ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. şukr> şükür> şükir “1. Tanrı'ya duyulan minneti dile getirme.” İsimde Beğ/Beg> Bek “Bey, Bay” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1737. Şükirbek: Şükür ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. şukr> şükür> şükir “1. Tanrı'ya duyulan minneti dile getirme.” İsimde Beğ/Beg> Bek “Bey, Bay” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1738. Şükirâli: Şükür ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. şukr> şükür> şükir “1. Tanrı'ya duyulan minneti dile getirme.” Ar. ‘ālī> âli, kıali, ğali> ali “1. Yüce, yüksek kimse.”

T

1739. Tabıs: T. 1. Fayda, başarı.
1740. Taxir: Ar. Tahir> Taxir “1. Temiz, pak.”
1741. Tâjî: Ar. Taci > Taji “1. Taç takınmış kimse.”

1742. Talap: Ar. taleb> talep> talap “1. Bir kimseden bir şeyi yapmasını veya yapmamasını isteme, dileme, istem.”
1743. Talapbek: Talep ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. taleb> talep> talap “1. Bir kimseden bir şeyi yapmasını veya yapmamasını isteme, dileme, istem.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1744. Talğat: T. 1. Seçilmiş olan kimse.
1745. Talğatbek: Talğat ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Talğat “1. Seçilmiş olan kimse.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1746. Taljan: Tal ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Tal “1. Benzer bir şeyin kopyası.”Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”
1747. Tanabay: Tana ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Tana “1. Giysilere dikilen akikten yapılmış parlak düğme.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1748. Tanap: T. 1. Hacim, boyut.
1749. Tanapbay: Tanap ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Tanap “1. Hacim, boyut.”
1750. Tañbol: Tan isminin üzerine bol- > ol- fiili gelerek oluşmuş bir isimdir. Tañ “1. Güneş doğmadan önceki alaca karanlık, şafak vakti.” Tañbol ise: Çocuk şafak vaktinde doğduğu için verilmiş addır.
1751. Tañjarık: Tan ve Jarık isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Tañ “1. Güneş doğmadan önceki alaca karanlık, şafak vakti.” T. Jarık “ 1. Işık, nur.”
1752. Tañjas: Tan ve Jas isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Tañ “1. Güneş doğmadan önceki alaca karanlık, şafak vakti.” T. Jas “1. Genç.”
1753. Tañsık: T. 1. Heves, istek, arzu.
1754. Taraş: T. 1. Dere kenarındaki pürüzlü, engebeli zemin.
1755. Tarğın: T. 1. Dağ otu.
1756. Tasbolat: Taş ve Polat isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Taş> Tas “ 1. Taş, kaya.” Far. Pūlād> Bolat> Polat “1. Çelik. 2. Güç, kuvvet.”

1757. Tasjiger: Taş ve Jiger isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Taş> Tas “ 1. Taş, kaya.” Far. Jiger “ 1. Gayret, güç.”
1758. Taskayrat: Taş ve Gayret isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Taş> Tas “ 1. Taş, kaya.” Ar. gayret> gayret> kayrat “1. Çalışma, çabalama. 2. Koruma, esirgeme, kayırma duygusu.
1759. Taskın: T. Taşkın> Taskın 1. Taşkın, tufan. 2. Çoşkun, çoşkulu.
1760. Tasmağambet: Taş ve Muhammet isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Taş> Tas “ 1. Taş, kaya.” Ar. Muhammet “1. Övülmüş.”
1761. Tasmuğan: Taş ve Muhammet isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Taş> Tas “ 1. Taş, kaya.” Ar. Muhammet “1. Övülmüş.”
1762. Tastaybek: Tastay ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Tastay “1. Taş gibi.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1763. Tastemir: Taş ve Demir isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Taş> Tas “ 1. Taş, kaya.” T. Demir> Temir “1. Koyu renkli, kolay işlenen, dayanıklı, kullanış yerleri çok maden. 2. Güçlü, kuvvetli, sert kimse.”
1764. Tastülek: Taş ve Tülek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Taş> Tas “ 1. Taş, kaya.” T. Tülek “1. Genç, nesil.”
1765. Tatuwbay: Tatuw ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Tatuw “1. Dost geçinen, iyi geçinen kimse.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1766. Taw: T. 1. Dağ.
1767. Tawan: T. 1. Güç, kuvvet.
1768. Tawbay: Dağ ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Taw “1. Dağ.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1769. Tawjan: Dağ ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Taw “1. Dağ.” Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”
1770. Tawjat: Dağ ve Jat isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Taw “1. Dağ.” T. Jat “1. Yabancı.”

1771. Tawtan: T. 1. Dişi leopar.
1772. Taybek: Tay ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Tay “1. Atın yavrusu.” İsimde “Bek” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi
1773. Tayjan: Tay ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Tay “1. Atın yavrusu.” Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.” Taycan ise: Genç ve güçlü kimse.
1774. Taylak: T. 1. Devenin bir ila iki yaşına kadarki hali.
1775. Tazabek: Taze ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Taza> Taze “1. Yeni, körbe, genç.” İsimde Beğ/Beg> Bek “Bey, Bay” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1776. Tegis: T. 1. Eğri büğrü olmayan, düz.
1777. Telgoja: Tel ve Hoca isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Tel “1. Yaşıt. 2. Örnek.” Far. Hâce> T. Hoca> Kōja, Ğoja “1. Akıl öğretten, öğüt veren kimse.”
1778. Teljan: Tel ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Tel “1. Yaşıt. 2. Örnek.” Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”
1779. Temir: T. Demir> Temir “1. Koyu renkli, kolay işlenen, dayanıklı, kullanılış yerleri çok maden. 2. Güçlü, kuvvetli, sert kimse.”
1780. Temirbay: Demir ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Demir> Temir “1. Koyu renkli, kolay işlenen, dayanıklı, kullanılış yerleri çok maden. 2. Güçlü, kuvvetli, sert kimse.” İsimde Beğ/Beg> Bek “Bey, Bay” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1781. Temirbek: Demir ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Demir> Temir “1. Koyu renkli, kolay işlenen, dayanıklı, kullanılış yerleri çok maden. 2. Güçlü, kuvvetli, sert kimse.” İsimde Beğ/Beg> Bek “Bey, Bay” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1782. Temirbolat: Demir ve Polat isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Demir> Temir “1. Koyu renkli, kolay işlenen, dayanıklı, kullanılış yerleri çok maden. 2. Güçlü, kuvvetli, sert kimse.” Far. Pūlād> Bolat> Polat “1. Çelik. 2. Güç, kuvvet.”

1783. Temirāli: Demir ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Demir> Temir “1. Koyu renkli, kolay işlenen, dayanıklı, kullanılış yerleri çok maden. 2. Güçlü, kuvvetli, sert kimse.” Ar. ‘ālī> āli, qali, ğali> ali “ 1. Yüce, yüksek kimse.”
1784. Temirğali: Demir ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Demir> Temir “1. Koyu renkli, kolay işlenen, dayanıklı, kullanılış yerleri çok maden. 2. Güçlü, kuvvetli, sert kimse.” Ar. ‘ālī> āli, qali, ğali> ali “ 1. Yüce, yüksek kimse.”
1785. Temirhan: Demir ve Han isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Demir> Temir “1. Koyu renkli, kolay işlenen, dayanıklı, kullanılış yerleri çok maden. 2. Güçlü, kuvvetli, sert kimse.” İsimde “T. Xan> Xan “ Han” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: Eski Türklerde kağana bağlı veya kendi başına buyruk, ikinci derecede bir devlet başkanı.
1786. Temirlan: Demir ve Oğlan isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Demir> Temir “1. Koyu renkli, kolay işlenen, dayanıklı, kullanılış yerleri çok maden. 2. Güçlü, kuvvetli, sert kimse.” T. Oğlan> ulan> lan “1. Oğlan, delikanlı.”
1787. Temirtas: Demir ve Tas isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Demir> Temir “1. Koyu renkli, kolay işlenen, dayanıklı, kullanılış yerleri çok maden. 2. Güçlü, kuvvetli, sert kimse.” Tas “ 1. Taş, kaya.”
1788. Temirtülek: Demir ve Tülek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Demir> Temir “1. Koyu renkli, kolay işlenen, dayanıklı, kullanılış yerleri çok maden. 2. Güçlü, kuvvetli, sert kimse.” T. Tülek “1. Genç, nesil.”
1789. Teñizbay: Deniz ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Deniz> Teñiz “1. Deniz. 2. Çok bol.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1790. Tälim: Ar. Ta‘līm> Tälīm> Talim “1. Öğretim.”
1791. Tälip: Ar. tälīb> tälip> talip “1. İsteyen, istekli.”
1792. Tättibay: Tatlı ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Tatlı> Tätti “1. Tatlı, leziz, hoş giden, şirin.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.

1793. Tāwekel: Ar. Tevekkul> Tāwekel “1. Herhangi bir işte elinden geleni yapıp daha sonrasını Allah'a bırakma.
1794. Tāwır: T. 1. Doğru, dürüst.
1795. Tāwırbek: Tāwır ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Tāwır “1. Doğru, dürüst.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1796. Tınım: T. 1. Huzur, sakinlik.
1797. Tınımbay: Tınım ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Tınım “1. Huzur, sakinlik.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1798. Tınıs: T. 1. Dinlemek. 2. Ömür, hayat.
1799. Tınısbay: Tınıs ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Tınıs “1. Dinlemek. 2. Ömür, hayat.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1800. Tınıştık: T. 1. Sessizlik, sakinlik.
1801. Tiyanak: T. 1. Dayanak, destek.
1802. Tilebaldı: Ballı isminin üzerine tile- > dile- fiili gelerek oluşmuş bir isimdir. T. Tilew “1. Dilemek, istemek.” T. Ballı> Baldı “1. Şanslı.” Tilebaldı ise: Şanslı bir evlat olması temenisiyle verilmiş bir addır.
1803. Tilek: T. Dilek> Tilek “1. Dilenen, istenen şey.”
1804. Tilewbay: Bay isminin üzerine tile- > dile- fiili gelerek oluşmuş bir isimdir. T. Tilew “1. Dilemek, istemek.” Bay “1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi.” Tilewbay ise: Saygın bir bey olması temennisi ile verilmiş bir addır.
1805. Tilewhan: Han isminin üzerine tile- > dile- fiili gelerek oluşmuş bir isimdir. T. Tilew “1. Dilemek, istemek.” Han “1. Eski Türklerde kağana bağlı veya kendi başına buyruk, ikinci derecede bir devlet başkanı.” Tilewhan ise: Bir han, bey olması temennisi ile verilmiş bir addır.
1806. Tilewjan: Can isminin üzerine tile- > dile- fiili gelerek oluşmuş bir isimdir. T. Tilew “1. Dilemek, istemek.”Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten,

- sevimli, şirin kimse.” Tilewjan ise: Tanrı’dan bir evlat, bir can istediklerini belirten bir addır.
1807. Tilewmurat: Murat isminin üzerine tile- > dile- fiili gelerek oluşmuş bir isimdir. T. Tilew “1. Dilemek, istemek.” Ar. Murād> Murat “1. İstek, dilek, arzu. 2. Amaç.” Tilew murat ise: Tanrı’dan bir arzuları bir dilekleri olduğunu belirten bir addır.
1808. Toğısbay: Toğıs ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Toğıs “1. Ay tabanındaki takımyıldızı, burç.” İsimde Beğ/Beg> Bek “Bey, Bay” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1809. Tokay: Tok ve Ay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Tok> Tok “1. Sağlıklı, zengin.” T. Ay “1. Güzel, parlak, nurlu.”
1810. Tokbay: Tok ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Tok> Tok “1. Sağlıklı, zengin.” İsimde Beğ/Beg> Bek “Bey, Bay” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1811. Tokbergen: Tok isminin üzerine ber- > ver- fiili gelerek oluşmuş bir isimdir. T. Tok> Tok “1. Sağlıklı, zengin.” Tokbergen ise: Sağlıklı bir evlat olması temennisi ile verilmiş bir addır.
1812. Tokmırza: Tok ve Mırza isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Tok> Tok “1. Sağlıklı, zengin.” Far. Mīrā> Mīrza> Mīrza “1. Bey.”
1813. Tokmağambet: Tok ve Muhammet isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Tok> Tok “1. Sağlıklı, zengin.” Ar. Muhammet “1. Övülmüş.”
1814. Tokmuğambet: Tok ve Muhammet isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Tok> Tok “1. Sağlıklı, zengin.” Ar. Muhammet “1. Övülmüş.”
1815. Tokpan: T. 1. Kalça ile âşık kemiği arasındaki bir kemik türü.
1816. Toksaba: Tok ve Saba isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Tok> Tok “1. Sağlıklı, zengin.” T. Saba “1. Abartma, övünmek.”
1817. Toksan: T. Doksan> Toksan 1. Doksan sayısı.
1818. Toktağali: Tokta ve Ali isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Tokta “1. Durmak, beklemek.” Ar. ‘ālī> āli, qālī, ḡālī> ali “1. Yüce, yüksek kimse.” Toktağali ise: Uzun ömürlü olması temennisi ile verilmiş bir addır.
1819. Toktağan: T. 1. Durmuş, beklemiş.

1820. Toktıbay: Toktı ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Toktı” 1. Kuzey Yarımküre'deki zodyak takımyıldızı.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1821. Tolıbay: Dolu ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Dolu> Tolı “1. Dolu, dolmuş.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1822. Tolıbek: Dolu ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Dolu> Tolı “1. Dolu, dolmuş.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1823. Tolımbek: Dolu'm ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Dolu> Tolı “1. Dolu, dolmuş.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1824. Tolıs: T. 1. Gelişmek, yetiştirmek, olgunlaşmak.
1825. Torman: T. 1. Sazan balığının en küçüğü.
1826. Torğay: T. 1. Bir kuş türü: Şerçe.
1827. Torpaq: T. 1. Sığırın altı ayla bir yaşları arasındaki yavrusu.
1828. Totay: T. 1. Nazlı, şımarık.
1829. Toybay: Toy ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Toy “1. Cömert, geniş gönüllü.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1830. Toybazar: Toy ve Bazar isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Toy “1. Cömert, geniş gönüllü.” Far. Bāzār> Bazar> Pazar “ 1. Şans, kısmet dolu yer.”
1831. Toyboldı: Toy isminin üzerine bol- > ol- fiili gelerek oluşmuş bir isimdir. Toyboldı ise: Çocuğun doğumu Toy'a benzetilerek verilmiş bir addır.
1832. Toyğan: T. 1. Tam, dolu.
1833. Toyğanbay: Toyğan ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Toyğan “1. Tam, dolu.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak

- kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1834. Toyğanbek: Toyğan ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Toyğan “1. Tam, dolu.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1835. Toyş: T. 1. Düğün, merasim işi ile meşgul olan kimse.
1836. Tölbay: Töl ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Töl “1. Yavru.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1837. Töljan: Töl ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Töl “1. Yavru.”Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”
1838. Törebay: Töre ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Töre “1. Bir şeyin en iyisi, en güçlüsü.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1839. Törebek: Töre ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Töre “1. Bir şeyin en iyisi, en güçlüsü.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1840. Töregeldi: Töre isminin üzerine gel- fiili gelerek oluşmuş bir isimdir. Töre³ “ 1. Adalet, asalet.”
1841. Törehan: Töre ve Han isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Töre³ “ 1. Adalet, asalet.” İsimde “Han” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: Eski Türklerde kağana bağlı veya kendi başına buyruk, ikinci derecede bir devlet başkanı
1842. Törejan: Töre ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Töre³ “ Adalet, asalet.”Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”
1843. Tumarbay: Tumar ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Tumar “1. Muska, nazarlık.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.

1844. Tumarbek: Tumar ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Tumar “1. Muska, nazarlık.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1845. Tumarjan: Tumar ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Tumar “1. Muska, nazarlık.”Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”
1846. Tuñğışbay: Tuñğış ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Tuñğış”1. İlk.”Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”
1847. Turbek: Dur ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca. Turbek ise: “Çok yaşasın, uzun ömürlü olsun” anlamında kullanılan bir ad.
1848. Turğın: T. 1. Belli bir yerleşim yerinde yaşayan kişi.
1849. Turğınbay: Turğın ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Turğın “1. Belli bir yerleşim yerinde yaşayan kişi.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1850. Turğınbek: Turğın ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Turğın “1. Belli bir yerleşim yerinde yaşayan kişi.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1851. Turıs: T. 1. Tek bir yerde hareket etmeden yaşayan kimse.
1852. Turısbek: Turıs ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Turıs “1. Tek bir yerde hareket etmeden yaşayan kimse.”
1853. Turmağambet: Dur ve Muhammet isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Muhammet “1. Övülmüş.” Turmağambet ise: “Çok yaşasın, uzun ömürlü olsun” anlamında kullanılan bir ad.
1854. Tursın: T. Çok yaşasın, uzun ömürlü olsun” anlamında kullanılan bir ad.
1855. Tursınbek: Dursun ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Dursun> Tursın “Çok yaşasın, uzun ömürlü olsun” anlamında kullanılan bir ad. İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki

- karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1856. Tursinjan: Dursun ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Dursun> Tursin “Çok yaşasın, uzun ömürlü olsun” anlamında kullanılan bir ad. Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”
1857. Tuwğanbay: Tuwğan ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Tuwğan “ 1. Akraba, hısım, kardeş.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1858. Tuwrabay: Tuwra ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Tuwra “1. Usturuplu, doğru, net.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1859. Tuwraşıl: T. 1. Açık sözlü, tok sözlü.
1860. Tuyak: T. 1. Toynak (tırnak).
1861. Tuyakbay: Tuyak ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Tuyak “1. Toynak (tırnak).” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1862. Tübek: T. Tübek² “1. Nehrin kıvrımı, kıvrıldığı yer.”
1863. Tülek: T. 1. Kuşun tüy dökme zamanı.
1864. Tümen: T. 1. On bin. 2. Pek çok. 3. Yığın, küme, sürü.
1865. Tümenbay: Tümen ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Tümen “1. On bin. 2. Pek çok. 3. Yığın, küme, sürü.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.

U

1866. Ulan: T. Oğlan> Ulan> “1. Oğlan, delikanlı.”
1867. Ulğay: T. 1. Büyümek, serpmek.

1868. Ulık: T. 1. Eski Kazak toplumundaki yönetici sosyal grubun bir temsilcisidir.
1869. Ulıkbek: Ulık ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ulık “1. Eski Kazak toplumundaki yönetici sosyal grubun bir temsilcisidir.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1870. Uzak: T. 1. Siyah tepesi, soluk kafası ve kağası olan küçük bir yıllık kuş; uzun karga.
1871. Uzakbay: Uzak ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Uzak “1. Siyah tepesi, soluk kafası ve kağası olan küçük bir yıllık kuş; uzun karga.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.

Ü

1872. Ümbetjan: Ümmet ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Ummet> Ümmet> Ümbet “1. Bir peygambere inananların tümü.” Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”
1873. Ümitbay: Far. Umīd>Umut> Ümit “1. Ummaktan doğan güven duygusu, ümit.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1874. Üstem: T. 1. Hükümrān, hâkim.

W

1875. Wahit: Ar. vāḥid “1. Bir, tek.”

Z

1876. Zait: Ar. Zā'id> Zaid> Zait “ 1. Artan, artıran. “
1877. Zaḳariya: Ar. Zekeriya> Zaḳariya “ 1. Erkek. “

1878. Zaman: Ar. Zamān> Zaman “ 1. Vakit, çağ. “
1879. Zamanbek: Zaman ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Zamān> Zaman “ 1. Vakit, çağ. “ İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1880. Zamir: Ar. zamīr> zamir “ 1. İç, iç yüz. 2. Yürek, vicdan.”
1881. Zayır: Ar. zāhir> zahır>zayır “1. Parlak, açık, belli. 2. Dış görünüş, dış yüz. 3. Coşmuş, taşkın.”
1882. Zayırbek: Zayır ve Bek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Zayır “1. Parlak, açık, belli. 2. Dış görünüş, dış yüz. 3. Coşmuş, taşkın.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1883. Zeynel: Ar. 1. İbadet edenlerin süsü.
1884. Zeynet: Ar. Zīnāt> Zinet> Zeynet “ 1. Süs, bezek.”
1885. Zeynolla: Zinet ve Allah isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Zīnāt> Zinet> Zeynet> Zeyn “ 1. Süs, bezek.” Ar. Allah “ 1. Kâinatta var olan her şeyi yaratan, koruyan, tek ve yüce varlık, Tanrı.’
1886. Zäbi: Ar. Zabit> Zabit> Zäbi “ 1. Subay.”
1887. Zäki: Ar. zekī> zeki> zäki “ 1. Anlayışlı, kavrayışlı, zekâ sahibi.”
1888. Zäkır: Ar. Zakir> Zäkır “ 1. Zikir işi ile meşgul kimse.”
1889. Zäkırbay: Zakir ve Bay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Zakir> Zäkır “ 1. Zikir işi ile meşgul kimse.” İsimde Beğ/Beg> Bek “ Bey, Bay ” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: 1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi. 2. Sağlam, yıkılmaz, dayanıklı. 3. Komutan. 4. Eş koca.
1890. Zikiriya: Ar. Zakariya> Zekeriya > Zikiriya “ 1. Erkek.”
1891. Zulpıkar: Ar. zu'l-fiḵār > zülfıkar > zulpıkar “ Hz. Muhammed'in Hz. Ali'ye armağan ettiği, ucu ikiye ayrılmış kılıç.”

1.2.1. Kadın Kişi Adlarının Anlamı

1. Ada: Ar. 1. Tüysüz olan kimse.
2. Ağayşa: Ağa ve Ayşe isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ağa “1. Ağabey, büyük kardeş. 2.Yardım eden, cömert kimse.” Ar. Ayşe> Ğayşa> Ayşa “1. Rahat ve huzur içinde yaşayan.”
3. Ajar: T. Acar> Ajar “1. Yüz, çehre.”
4. Ajargül: Acar ve Gül isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Acar> Ajar “1. Yüz, çehre.” Far. Gül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.”
5. Ajarhan: Acar ve Han isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Acar> Ajar “1. Yüz, çehre.” İsimde “T. Kān> Xan “ Han” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: Eski Türklerde kağana bağlı veya kendi başına buyruk, ikinci derecede bir devlet başkanı.
6. Akaltın: Ak ve Altın isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ak> Ak “ 1. Temiz, dürüst, lekesiz, beyaz renkli olan.” T. Altın “1. Değerli sarı renkli metal. 2. Güzel, parlak, nurlu.”
7. Akayşa: Ak ve Ayşe isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ak> Ak “ 1. Temiz, dürüst, lekesiz, beyaz renkli olan.” Ar. Ayşe> Ğayşa> Ayşa “1. Rahat ve huzur içinde yaşayan.”
8. Akbala: Ak ve Bala isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ak> Ak “ 1. Temiz, dürüst, lekesiz, beyaz renkli olan.” T. Bala “1. Yavru, çocuk.”
9. Akbayan: Ak ve Bayan isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ak> Ak “ 1. Temiz, dürüst, lekesiz, beyaz renkli olan.” T. Bayan “1. Durağan, sabit.”
10. Akbet: Ak ve Bet isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ak> Ak “ 1. Temiz, dürüst, lekesiz, beyaz renkli olan.” T. Bet “1. Eş, yâr.”
11. Akbâtes: Ak ve Bâtes isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ak> Ak “ 1. Temiz, dürüst, lekesiz, beyaz renkli olan.” T. Bâtes “1. Pamuklu veya ketenden örülmüş, ince, parlak bir kumaş.”
12. Akbâtima: Ak ve Fatma isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ak> Ak “ 1. Temiz, dürüst, lekesiz, beyaz renkli olan.” Ar. Fâtima> Bâtima> Fatma “ 1. Çocuğunu sütten kesen kadın. “
13. Akbibî: Ak ve Bibî isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ak> Ak “ 1. Temiz, dürüst, lekesiz, beyaz renkli olan.” T. Bibi “1. Hala.”

14. Akbike: Ak ve Bike isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ak> Ak “ 1. Temiz, dürüst, lekesiz, beyaz renkli olan.” T. Bike “1. Evlenmemiş, çocuğu olmamış kadın.”
15. Akbota: Ak ve Bota isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ak> Ak “ 1. Temiz, dürüst, lekesiz, beyaz renkli olan.” T. Bota “ 1. Deve yavrusu.”
16. Akböken: Ak ve Böken isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ak> Ak “ 1. Temiz, dürüst, lekesiz, beyaz renkli olan.” T. Böken “ 1. Ceylan.”
17. Akerke: Ak ve Erke isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ak> Ak “ 1. Temiz, dürüst, lekesiz, beyaz renkli olan.” T. Erke “ 1. Nazlı, serbest büyütölmüş çocuk.”
18. Akgöl: Ak ve Göl isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ak> Ak “ 1. Temiz, dürüst, lekesiz, beyaz renkli olan.” Far. Göl “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gölgillerin örnek bitkisi.”
19. Akık: Ar. ‘akīk>akik>akık “1. Kıymetli, değerli taş.”
20. Akjamal: Ak ve Cemal isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ak> Ak “ 1. Temiz, dürüst, lekesiz, beyaz renkli olan.” Ar. Cemāl> Cemal> Jamal “ 1. Yüz güzelliğı, güzellik.”
21. Akjan: Ak ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ak> Ak “ 1. Temiz, dürüst, lekesiz, beyaz renkli olan.” Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”
22. Akjelek: Ak ve Jelek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ak> Ak “ 1. Temiz, dürüst, lekesiz, beyaz renkli olan.” T. Jelek “ 1. Genç kadınların başörtüsünün üstüne taktıkları beyaz renkli ipek.”
23. Akjemis: Ak ve Jemis isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ak> Ak “ 1. Temiz, dürüst, lekesiz, beyaz renkli olan.” T. Yemiş> Jemis “ 1. Yemiş, meyve.”
24. Akjibek: Ak ve İpek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ak> Ak “ 1. Temiz, dürüst, lekesiz, beyaz renkli olan.” T. İpek> Jibek “1. Zarif, kibar, ince.”
25. Akjürek: Ak ve Yürek isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ak> Ak “ 1. Temiz, dürüst, lekesiz, beyaz renkli olan.”T. Yürek> Jürek “ 1. Yürek, kalp.”
26. Akkenje: Ak ve Kenje isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ak> Ak “ 1. Temiz, dürüst, lekesiz, beyaz renkli olan.” T. Kenje “ 1. Evin en küçük oğlu.”
27. Akkümis: Ak ve Gümüş isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ak> Ak “ 1. Temiz, dürüst, lekesiz, beyaz renkli olan.” T. Gümüş> Kümis “1. Parlak, beyaz renkli kolay işlenir, değerli bir maden.”

28. Akkız: Ak ve Kız isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ak> Ak “ 1. Temiz, dürüst, lekesiz, beyaz renkli olan.” T. Kız> Kız “1. Dişi çocuk.”
29. Akmaral: Ak ve Maral isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ak> Ak “ 1. Temiz, dürüst, lekesiz, beyaz renkli olan.” Moğ. Maral “1. Dişi geyik.”
30. Akmarjan: Ak ve Mercan isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ak> Ak “ 1. Temiz, dürüst, lekesiz, beyaz renkli olan.” Ar. Mercān> Mercan> Marjan “1. Tropik ve ılık denizlerde yaşayan, geniş resifler oluşturan, mercanlar sınıfının örneği olan, kırmızı kalker iskeletli hayvan.2. Bu hayvanın iskeletinden elde edilen ve süs eşyaları yapımında kullanılan madde.3. Açık kırmızı renkte bir balık türü.
31. Aksana: Ak ve Sana isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ak> Ak “ 1. Temiz, dürüst, lekesiz, beyaz renkli olan.” T. Sana “1. Akıl, Şuur, bilinç.”
32. Aksuluw: Ak ve Suluw isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ak> Ak “ 1. Temiz, dürüst, lekesiz, beyaz renkli olan.” T. Suluw “ 1. Güzel, dilber.”
33. Akşabağ: Ak ve Şabağ isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ak> Ak “ 1. Temiz, dürüst, lekesiz, beyaz renkli olan.” T. Şabağ “ 1. Küçük bir balık türü.”
34. Akşibik: Ak ve Şibik isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ak> Ak “ 1. Temiz, dürüst, lekesiz, beyaz renkli olan.” T. Şibik “ 1. Yeni yetişen fidan, filiz.”
35. Akşolpan: Ak ve Şolpan isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ak> Ak “ 1. Temiz, dürüst, lekesiz, beyaz renkli olan.” T. Şolpan “1. Çoban Yıldızı.”
36. Akşamak: Ak ve Damak isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ak> Ak “ 1. Temiz, dürüst, lekesiz, beyaz renkli olan.” T. Damak> Tamak “1. Boynun önü, çenenin altı. 2. Yemek, aş.”
37. Aktoktı: Ak ve Toktı isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ak> Ak “ 1. Temiz, dürüst, lekesiz, beyaz renkli olan.” T. Toktı “ 1. Kuzey Yarımküre'deki zodyak takımyıldızı.”
38. Aktolık: Ak ve Tolık isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ak> Ak “ 1. Temiz, dürüst, lekesiz, beyaz renkli olan.” T. Tolık” 1. Dolu, dolmuş.”
39. Aktolis: Ak ve Tolis isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ak> Ak “ 1. Temiz, dürüst, lekesiz, beyaz renkli olan.” T. Tolis “ 1. Gelişmek, yetişmek, olgunlaşmak.”
40. Aktolkin: Ak ve Tolkin isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ak> Ak “ 1. Temiz, dürüst, lekesiz, beyaz renkli olan.” T. Tolkin” 1. His, duygu.”

41. Akzeynep: Ak ve Zeynep isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ak> Ak “ 1. Temiz, dürüst, lekesiz, beyaz renkli olan.” Ar. Zeynep “ 1. Değerli taşlar, mücevherler.”
42. Akzeynet: Ak ve Zinet isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ak> Ak “ 1. Temiz, dürüst, lekesiz, beyaz renkli olan.”Ar. Zînât> Zinet> Zeynet “ 1. Süs, bezek.”
43. Akziba: Ak ve Ziba isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ak> Ak “ 1. Temiz, dürüst, lekesiz, beyaz renkli olan.” Far. Ziba “ 1. Güzel. “
44. Akziya: Ak ve Ziya isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ak> Ak “ 1. Temiz, dürüst, lekesiz, beyaz renkli olan.” Ar. ziyā’> ziya “ 1. Işık, aydınlık.”
45. Alapa: T. 1. Kazanç, hâsılat, gelir.
46. Alka: Ar. halka> halka> alka “ 1. Kolye.”
47. Alkagül: Halka ve Gül isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. halka> halka> alka “ 1. Kolye.” Far. Gül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.”
48. Alla: Ar. Allah “ 1. Kâinatta var olan her şeyi yaratan, koruyan, tek ve yüce varlık, Tanrı.”
49. Alma: T. Elma> Alma “1. Bir meyve türü.”
50. Almabike: Elma ve Bike isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Elma> Alma “1. Bir meyve türü.” T. Bike “ 1. Evlenmemiş, çocuğu olmamış kadın.”
51. Almagül: Elma ve Gül isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Elma> Alma “1. Bir meyve türü.” Far. Gül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.”
52. Almajan: Elma ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Elma> Alma “1. Bir meyve türü.” Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”
53. Almaskül: Elmas ve Gül isimlerinin birleşiminde oluşmuştur Far. Gül > Kül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.” T. Elmas “1. Doğadaki en katı mineral, değerli bir taş.”
54. Almaziya: Elma ve Ziya isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Elma> Alma “1. Bir meyve türü.”Ar. ziyā’> ziya “ 1. Işık, aydınlık.”
55. Alşa: Far. “1. Bir meyve türü: Erik.”
56. Altın: T. 1. Değerli sarı renkli metal. 2. Güzel, parlak, nurlu.
57. Altınay: Altın ve Ay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Altın “1. Değerli sarı renkli metal. 2. Güzel, parlak, nurlu.” T. Ay “1. Güzel, parlak, nurlu.”

58. Altınbike: Altın ve Bike isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Altın “1. Değerli sarı renkli metal. 2. Güzel, parlak, nurlu.” T. Bike “ 1. Evlenmemiş, çocuğu olmamış kadın.”
59. Altıngül: Altın ve Gül isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Altın “1. Değerli sarı renkli metal. 2. Güzel, parlak, nurlu.” Far. Gül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.”
60. Amanay: Aman ve Ay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Aman “1. Esen, sağ (yaşayan), bütün.” T. Ay “1. Güzel, parlak, nurlu.”
61. Amanbala: Aman ve Bala isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Aman “1. Esen, sağ (yaşayan), bütün.” T. Bala “1. Yavru, çocuk.”
62. Amangül: Aman ve Gül isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Aman “1. Esen, sağ (yaşayan), bütün.” Far. Gül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.”
63. Anar: Far. “1. Bir meyve türü: Nar.”
64. Anara: Far. “1. Bir meyve türü: Nar.” Sonda yer alan “a” eki Rusçanın bir etkisidir. İsmi sonuna müenneslik takısı getirilerek kız adı haline dönüştürülmüştür.
65. Anargül: Anar ve Gül isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Anar “1. Meyve ağacı: Nar.” Far. Gül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.”
66. Anarhan: Anar ve Han isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Anar “ 1. Meyve ağacı: Nar.” İsimde “T. ẖan> Xan “ Han” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: Eski Türklerde kağana bağlı veya kendi başına buyruk, ikinci derecede bir devlet başkanı.
67. Anarjan: Anar ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Anar “ 1. Meyve ağacı: Nar.” Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”
68. Anjela: Lat. Angelus> Anjela “1. Melek, birçok dinde inanılan semavi yaratıklara verilen isimdir. ”
69. Arda: T. 1. Hükümdar veya kumandan asası.
70. Ardağ: T. 1. Saygın, saygı duyulan ve eşsiz bir kimse.
71. Arna: T. 1. Suyun aktığı nehir vadisinin derin çekirdeği.
72. Arnagül: Arna ve Gül isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Arna “1. Suyun aktığı nehir vadisinin derin çekirdeği.” Far. Gül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.”

73. Aruw: T. 1. Güzel, ince, zarif, zarif kız, kadın.
74. Aruwbike: Aruw ve Bike isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Aruw “1. Güzel, ince, zarif, zarif kız, kadın.” T. Bike “ 1. Evlenmemiş, çocuğu olmamış kadın.”
75. Arzada: Ar ve Zada isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. ‘ār> ār> ar “1. Namus.” Ar. Zada “ 1. Nesil, soy.”
76. Arzeynep: Ar ve Zeynep isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. ‘ār> ār> ar “1. Namus.” Ar. Zeynep “ 1. Değerli taşlar, mücevherler.”

B

77. Balğın: T. 1. Genç, körpe.
78. Baljan: Bal ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Bal “1. Tatlı.” Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”
79. Balkümis: Bal ve Gümüş isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Bal “1. Tatlı.” T. Gümüş> Kümis “1. Parlak, beyaz renkli kolay işlenir, değerli bir maden.”
80. Balğiya: Bal ve Ķiya isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Bal “1. Tatlı.” T. Ķiya “1. Gökyüzü, evren, feza.”
81. Balnur: Bal ve Nur isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Bal “1. Tatlı.” Ar. Nūr> Nur “ 1. Aydınlık, ışıık, parlak.”
82. Balşeker: Bal ve Şeker isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Bal “1. Tatlı.” Far. Şeker “1. Çoğu tatlı olan maddelerin genel adı.”
83. Balzada: Bal ve Zada isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Bal “1. Tatlı.” Ar. Zada “ 1. Nesil, soy.”
84. Banuw: Far. 1. Genç kız.
85. Barşa: T. 1. Hali vakti yerinde olan kimse.
86. Barşagül: Barşa ve Gül isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Barşa “1. Hali vakti yerinde olan kimse.” Far. Gül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.”
87. Barşın: T. 1. Güçlü, kuvvetli, hırçın.
88. Barşınay: Barşın ve Ay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Barşın “1. Güçlü, kuvvetli, hırçın.” T. Ay “1. Güzel, parlak, nurlu.”
89. Bayan: T. 1. Durağan, sabit.

90. Bayansuluw: Bayan ve Suluw isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Suluw “1. Güzel, dilber.” T. Bayan “1. Durağan, sabit.”
91. Bazargül: Pazar ve Gül isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Bāzār> Bazar> Pazar “1. Şans, kısmet dolu yer.” Far. Gül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.”
92. Bekdana: Dana ve Bey isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Bey> Bek “1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi.” Far. Dānâ>Dana “1. Bilen, bilgili, zeki kimse.”
93. Beksana: Bek ve Sana isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Bey> Bek “1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi.” T. Sana “1. Akıl, Şuur, bilinç.”
94. Beksuluw: Bek ve Suluw isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Bey> Bek “1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi.” T. Suluw “1. Güzel, dilber.”
95. Bekzada: Bek ve Zada isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Bey> Bek “1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi.” Ar. Zada “1. Nesil, soy.”
96. Bekzat: Bek ve Zat isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Bey> Bek “1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi.” Ar. zāt> zat “1. Kişi.”
97. Bekziya: Bek ve Ziya isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Bey> Bek “1. İleri gelen, sözü geçen, saygın, zengin kişi.” Ar. ziyā’> ziya “1. Işık, aydınlık.”
98. Bella: İt. 1. Güzel kadın.
99. Bereke: Ar. Bereket> Bereke “1. Bolluk, gürlük, ongunluk. 2. Yağmur.”
100. Beybitgöl: Beybit ve Gül isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Beybit “1. Sessiz, sakın.” Far. Gül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.”
101. Bâden: T. 1. Güzellik.
102. Bâdiya: Ar. Bedia> Bâdiya “1. Beğenilen, değeri bilinen yeni şey.”
103. Bâkibala: Bâki ve Bala isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Bākī> Bâki> Baki> “1. Sürekli. 2. Bir şeyden artan miktar. 3. Öteki.” T. Bala “1. Yavru, çocuk.”
104. Bâkize: Far. Pakize> Bâkize “1. Temiz, lekesiz.”
105. Bâtes: T. 1. Pamuklu veya ketenden örülmüş, ince, parlak bir kumaş.
106. Bâtima: Ar. Fâtima> Bâtima> Fatma “1. Çocuğunu sütten kesen kadın.”
107. Bibi: T. 1. Hala.
108. Bibigöl: Bibi ve Bala isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Bibi “1. Hala.” T. Bala “1. Yavru, çocuk.”

109. Bibîğayşa: Bibi ve Ayşe isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Bibi “ 1. Hala. “ Ar. Ayşe> Ğayşa> Ayşa “1. Rahat ve huzur içinde yaşayan.”
110. Bibîjamal: Bibi ve Cemal isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Bibi “ 1. Hala. “ Ar. Cemāl> Cemal> Jamal “ 1. Yüz güzelliği, güzellik.”
111. Bibîjan: Bibi ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Bibi “ 1. Hala. “ Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”
112. Bibîkāmila: Bibi ve Kamile isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Bibi “ 1. Hala. “ Ar. Kāmīle> Kāmila> Kamile “1. Olgun, yetkin kimse. 2. Kültürlü, bilgili. 3. Bütün, tam, eksiksiz.”
113. Bibîkan: Bibi ve Han isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Bibi “ 1. Hala. “ İsimde “T. Han> Kan” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: Eski Türklerde kağana bağlı veya kendi başına buyruk, ikinci derecede bir devlet başkanı.
114. Bibînur: Bibi ve Nur isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Bibi “ 1. Hala. “ Ar. Nūr> Nur “ 1. Aydınlık, ışıık, parıltı.”
115. Bibîsara: Bibi ve Sara isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Bibi “ 1. Hala. “ Far. Sara “1. Temiz, katıksız.”
116. Bibîzada: Bibi ve Zada isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Bibi “ 1. Hala. “ Ar. Zada “1. Nesil, soy.”
117. Bike: T. 1. Evlenmemiş, çocuğu olmamış kadın.
118. Bolsınay: Ay isminin üzerine bol- > ol- fiili gelerek oluşmuş bir isimdir. Bolsınay ise: Işıık olsun anlamında verilmiş bir isimdir.
119. Bopa: T. 1. Bebek.
120. Bopajan: Bopa ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Bopa “1. Bebek.” Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”
121. Bota: T. 1. Deve yavrusu.
122. Botagöz: Bota ve Göz isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Bota “1. Deve yavrusu.” T. Göz “1. Görme organı.”
123. Botajan: Bota ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Bota “1. Deve yavrusu.” Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”
124. Böken: T. 1. Ceylan.
125. Bulbul: Far. Bulbul> Bülbül “1. Sesi çok güzel olan kimse.”
126. Büldirşin: T. 1. Bebeklikten ergenliğe geçen küçük bir çocuk.

127. Bilimkan: Bilim ve Han isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Bilim “1. Eğitim, bilim.” İsimde “T. Kan> Xan “ Han” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: Eski Türklerde kağana bağlı veya kendi başına buyruk, ikinci derecede bir devlet başkanı.

D

128. Dana: Far. Dâna> Dana “ 1. Bilen, bilgili, zeki kimse.”
129. Danagül: Dana ve Gül isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Dâna> Dana “ 1. Bilen, bilgili, zeki kimse.” Far. Gül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.”
130. Danaziya: Dana ve Ziya isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Dâna> Dana “ 1. Bilen, bilgili, zeki kimse.” Ar. ziyâ’> ziya “ 1. Işık, aydınlık.”
131. Dara: Far. 1. Hükümdar. 2. Tanrı adlarından.
132. Daragül: Dara ve Gül isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Dara “1. Hükümdar. 2. Tanrı adlarından.” Far. Gül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.”
133. Daruwla: T. 1. Derman olmak anlamında.
134. Dawa: Ar. Devā’>Deva> Dawa “ 1. İlaç, çare.”
135. Dayra: Far. Deryā> Derya> Dayra “ 1. Deniz. 2. Çok bilgili, engin kimse.”
136. Dämegül: Däme ve Gül isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Däme “1. Ümit, niyet, istek.” Far. Gül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.”
137. Dämejan: Däme ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Däme “1. Ümit, niyet, istek.” Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”
138. Dämeli: T. 1. Ümitli, istekli.
139. Dämetay: Däme ve Tay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Däme “1. Ümit, niyet, istek.” T. Tay “1. Eşit, yaşıt. 2. Eşsiz, çocuk.”
140. Däneker: T. 1. İnsanları birbirine bağlayan sebep.
141. Dıbis: T. 1. Ses, seda.
142. Diana: Lat. Roma mitolojisindeki ayın ve avcılığın bakire tanrıçasıydı.
143. Dilda: Far. 1. Altın, gümüş para.
144. Dilbar: Far. Dilber > Dilbar “1. Alımlı, güzel kadın.”

145. Duwan: Far. 1. Şehir, kent.
146. Düniya: Ar. Dunyā> Dünya> Düniya “1. Hayat, ömür, yaşam.”
147. Düni(y)ezada: Dünya ve Zada isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Dunyā> Dünya> Düniya “1. Hayat, ömür, yaşam.” Ar. Zada “1. Nesil, soy.”
148. Dürdana: Ar. Dür+ Far. Dana> Dürdana “1. İnci tanesi.”
149. Dünya: Ar. Dunyā> Dünya> Düniya “1. Hayat, ömür, yaşam.”

E

150. Eldana: El ve Dana isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. El “1. Memleket, halk, diyar, ülke.” Far. Dānā> Dana “1. Bilen, bilgili, zeki kimse.”
151. Elgül: El ve Gül isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. El “1. Memleket, halk, diyar, ülke.” Far. Gül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.”
152. Eñlik: T. 1. Kökleri ile turuncu boya elde edilen bir bitkidir.
153. Erke: T. 1. Zorluk görmeden büyüyen nazlı, şımarık.
154. Erkebala: Erke ve Bala isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Erke “1. Zorluk görmeden büyüyen nazlı, şımarık.” T. Bala “1. Yavru, çocuk.”
155. Erkegül: Erke ve Gül isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Erke “1. Zorluk görmeden büyüyen nazlı, şımarık.” Far. Gül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.”
156. Erkejan: Erke ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Erke “1. Zorluk görmeden büyüyen nazlı, şımarık.” Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”
157. Erinkül: Erin ve Gül isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Erin “1. İnsan, kişi.” Far. Gül > Kül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.”
158. Erzada: Er ve Zada isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Er “1. Erkek, kahraman cesur.” Ar. Zada “1. Nesil, soy.”
159. Erziba: Er ve Ziba isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Er “1. Erkek, kahraman cesur.” Far. Ziba “1. Güzel.”
160. Erziya: Er ve Ziya isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Er “1. Erkek, kahraman cesur.” Ar. ziyā> ziya “1. Işık, aydınlık.”

Ä

161. Ädemi: T. 1. Güzel, zarif kimse.
162. Älemkül: Älem ve Gül isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. 'Alem> Älem> Alem "1. Dünya." Far. Gül > Kül "1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi."
163. Äsel: Ar. 'äsäl > äsel " 1. Ahlak. 2. Kök, temel. 3. İkinci ile yatsı arasındaki zaman dilimleri ve bu zaman dilimlerini gösteren çizelge."
164. Äsem: T. 1. Güzel, zarif.
165. Äsembike: Äsem ve Bike isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Äsem "1. Güzel, zarif." T. Bike " 1. Evlenmemiş, çocuğu olmamış kadın."
166. Äsemgül: Äsem ve Gül isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Äsem "1. Güzel, zarif." Far. Gül "1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi."
167. Äsemkan: Äsem ve Han isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Äsem "1. Güzel, zarif." İsimde "T. Kan> Xan " Han" unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: Eski Türklerde kağana bağlı veya kendi başına buyruk, ikinci derecede bir devlet başkanı.
168. Ätir: Ar. 1. Hoş koku.

F

169. Farida: Ar. Feride > Farida " 1. Eşi benzeri olmayan, tek, eşsiz, üstün."
170. Fariza: Ar. Farīza> Fariza " 1. Tanrı buyruğu."
171. Fatima: Ar. Fâtıma> Bâtıma> Fatma " 1. Çocuğunu sütten kesen kadın. "
172. Fawziya: Ar. Fevziye> Fawziya "1. Kurtuluş, zafer ve üstünlükle ilgili olan."
173. Fazila: Ar. Fazıla> Fazila " 1. Erdemli."
174. Flora: Lat. Roma mitolojisindeki bitkiler ve ilkbaharın tanrıçasına verilen isimdir

G

175. Gawhar: Ar. Cevher > Gawhar “1. Değerli süs taşı, mücevher.”
176. Gawhariya: Ar. Cevher > Gawhar “1. Değerli süs taşı, mücevher.”
Sonda yer alan “a” eki Rusçanın bir etkisidir. İsmin sonuna müenneslik takısı getirilerek kız adı haline dönüştürülmüştür.
177. Gülaçar: Gül ve Acar isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Gül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.” T. Acar> Açar “1. Yüz, çehre.”
178. Gülayna: Gül ve Ayna isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Gül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.” Far. Āyīne> Ayna “1. Ayna, görünüş.”
179. Gülayşa: Gül ve Ayşe isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Gül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.” Ar. Ayşe> Ğayşa> Ayşa “1. Rahat ve huzur içinde yaşayan.”
180. Gülbadan: Gül ve Badan isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Gül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.” T. Badan “1. Ten, vücut, endam.”
181. Gülbakşa: Gül ve Bahçe isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Gül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.” Far. Bāġçe> Bahçe> Bakşa “1. Bahçe.”
182. Gülbauw: Gül ve Banuw isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Gül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.” Far. Banuw “1. Genç kız.”
183. Gülbârşa: Gül ve Barşa isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Gül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.” T. Barşa “1. Hali vakti yerinde olan kimse.”
184. Gülbârşın: Gül ve Barşın isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Gül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.” T. Barşın “1. Güçlü, kuvvetli, hırçın.”
185. Gülbayan: Gül ve Bayan isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Gül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.” T. Bayan “1. Durağan, sabit.”

186. Gülbibi: Gül ve Bibi isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Gül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.” T. Bibi “1. Hala.”
187. Gülbolsın: Gül isminin üzerine bol- > ol- fiili gelerek oluşmuş bir isimdir. Far. Gül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.”
188. Güldana: Gül ve Dana isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Gül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.” Far. Dâna> Dana “1. Bilen, bilgili, zeki kimse.”
189. Güldara: Gül ve Dara isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Gül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.” Far. Dara “1. Hükümdar. 2. Tanrı adlarından.”
190. Güldarhan: Gül ve Darhan isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Gül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.” T. Darhan “1. Mertebe, unvan.”
191. Güldariya: Gül ve Derya isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Gül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.” Far. Deryā> Derya> Dariya “1. Deniz. 2. Çok bilgili, engin kimse.”
192. Gülgayşa: Gül ve Ayşe isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Gül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.” Ar. Ayşe> Ğayşa> Ayşa “1. Rahat ve huzur içinde yaşayan.”
193. Gülhanım: Gül ve Hanım isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Gül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.” T. Hanım “1. Kız ve kadınlara verilen bir şan.”
194. Güljamal: Gül ve Cemal isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Gül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.” Ar. Cemāl> Cemal> Jamal “1. Yüz güzelliği, güzellik.”
195. Güljamila: Gül ve Cemile isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Gül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.” Ar. Cemile> Jamila “1. Güzel.”
196. Güljan: Gül ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Gül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.” Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”

197. Güljanar: Gül ve Janar isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Gül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.” Rus. Janna (Jan Dark veya Jeanne D’arc) isminin kısaltmış halidir. Farklı bir varyantı ise, Janar’dır.
198. Güljaw: Gül ve Jaw isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Gül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.” T. Jaw “1. Düşman. 2. Yağmak.”
199. Güljawhar: Gül ve Cevher isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Gül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.” Ar. Cevher > Jawhar “1. Değerli süs taşı, mücevher.”
200. Güljayna: Gül ve Jayna isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Gül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.” T. Jayna “ 1. Işıltılı görünen kimse.”
201. Güljazira: Gül ve Jazira isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Gül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.” T. Jazira “ 1. Geniş bozkır.”
202. Güljeñis: Gül ve Jeñis isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Gül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.” T. Jeñis “1. Galibiyet, zafer, başarı.”
203. Güljihan: Gül ve Cihan isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Gül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.” Far. Cihān> Cihan> Jihan “ 1. Âlem, dünya.”
204. Gülmara: Gül ve Mara isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Gül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.” T. Mara “ 1. Kökbörü oyununun bir türü.”
205. Gülmarjan: Gül ve Mercan isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Gül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.” Ar. Mercān> Mercan> Marjan “1. Tropik ve ılık denizlerde yaşayan, geniş resifler oluşturan, mercanlar sınıfının örneği olan, kırmızı kalker iskeletli hayvan. 2. Bu hayvanın iskeletinden elde edilen ve süs eşyaları yapımında kullanılan madde. 3. Açık kırmızı renkte bir balık türü.”
206. Gülnara: Gül ve Nar isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Sonda yer alan “a” eki Rusçanın bir etkisidir. İsmin sonuna müenneslik takısı getirilerek kız adı haline dönüştürülmüştür.

207. Gülnaz: Gül ve Naz isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Gül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.” Far. Nāz> Naz “1. Kendini beğendirmek için yapılan davranış, cilve.”
208. Gülnāzira: Gül ve Nazire isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Gül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.” Ar. Naẓīre> Nazire> Nāzira “1. Benzer, örnek, eş.”
209. Gülnisa: Gül ve Nisa isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Gül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.” Ar. Nisā> Nisa “1. Kadın.”
210. Gülnura: Gül ve Nura isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Gül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.” T. Nura “1. Geniş ova.”
211. Gülpara: Gül ve Pare isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Gül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.” Far. Pāre> Pare> Para “1. Tane, adet.”
212. Gülsanat: Gül ve Sanat isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Gül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.” Ar. şan‘at> sanat “1. Yetenek.”
213. Gülsara: Gül ve Sara isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Gül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.” Far. Sara “1. Temiz, katışıksız.”
214. Gülsipat: Gül ve Sipat isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Gül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.” Ar. Sipat “1. Yüz, görünüm.”
215. Gülsım: Far. 1. Gümüş gibi beyaz renkli gül.
216. Gülsınay: T. 1. Mutlu olsun, şen olsun, gülsün" anlamında kullanılan bir ad.
217. Gülstan: Far. Gulistān> Gülistan> Gülstan “1. Gül bahçesi.”
218. Gülşara: Gül ve Sara isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Gül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.” Far. Sara, Şara, Zara “1. Temiz, katışıksız.”
219. Gülşaç: Gül ve Saç isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Gül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.” T. Saç> Şaç “1. Saç.”

220. Gülşat: Gül ve Şat isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Gül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.” T. Şat “1. Neşeli.”
221. Gülşeker: Gül ve Şeker isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Gül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.” Far. Şeker “1. Çoğu tatlı olan maddelerin genel adı.”
222. Gülzara: Gül ve Zara isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Gül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.” Far. Sara, Şara, Zara “1. Temiz, katışıksız.”
223. Gülzat: Gül ve Zat isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Gül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.” Ar. zāt> zat “1. Kişi.”
224. Gülzay: Gül ve Zay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Gül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.” T. Zay “1. Nem, rutubet.”
225. Gülzeynep: Gül ve Zeynep isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Gül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.” Ar. Zeynep “1. Değerli taşlar, mücevherler.”

Ğ

226. Ğayşa: Ar. Ayşe> Ğayşa> Ayşa “1. Rahat ve huzur içinde yaşayan.”
227. Ğaziza: Ar. ‘azīz> aziz “1. Ermiş, eren. 2. Sevgide üstün tutulan.” Sonda yer alan “a” eki Rusçanın bir etkisidir. İsmi sonuna müenneslik takısı getirilerek kız adı haline dönüştürülmüştür.
228. Ğazizjamal: Aziz ve Cemal isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Cemāl> Cemal> Jamal “1. Yüz güzelliği, güzellik.” Ar. ‘azīz> aziz “1. Ermiş, eren. 2. Sevgide üstün tutulan.”

H

229. Habiba: Ar. ḥabīb> habib “1. Sevgili.”
230. Hadişa: Ar. ḥādīṣe> hadise> hadiṣa “1. Olay.”

231. Hafıza: Ar. ḥāfıza> hafıza “1. Kur’an-ı Kerim’ibaşından sonuna kadar ezberlemiş olan kadın.
232. Halida: Ar. Halide> Halida “1. Sürekli, sonsuz, ebedî.”
233. Halisa: Ar. ḥālīše> halisa “1. Karışık olmayan, saf, katışıksız.”
234. Hasipa: Ar. Hasibe> Hasipa “1. Değerli, saygın, soyu temiz kimse.”
235. Hatima: Ar. ḥātīme> hatime “ 1.Sona erdiren, bitiren. 2. Mühürleyen, mühürleyici.”
236. Hatipa: Ar. ḥaṭīb> hatip “1. Güzel, düzgün. ”
237. Hayriya: Ar. Hayriye> Hayriya “1. Hayır ve iyilikle ilgili, uğurlu ve kutlu.”

I

238. Irisbala: Iris ve Bala isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Iris “1. Servet, bereket.” T. Bala “1. Yavru, çocuk.”
239. Irışan: Iris ve Han isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Iris “1. Servet, bereket.” İsimde “T. Han> Kān” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: Eski Türklerde kağana bağlı veya kendi başına buyruk, ikinci derecede bir devlet başkanı.
240. Iriskül: Iris ve Gül isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Iris “1. Servet, bereket.” Far. Gül > Kül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.”
241. Irıstı: T. 1. Zenginlik, servet.

İ

242. İba: Ar.1. Edep, terbiye.
243. İbagül: İba ve Gül isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. İba “ 1. Edep, Terbiye.” Far. Gül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.”
244. İbajan: İba ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. İba “ 1. Edep, Terbiye.” Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”
245. İbalı: T. 1. Edepli, terbiyeli.

246. İkrāma: Ar. ikrām > ikram “ 1. Saygı gösterme. 2. Ağır lama. 3. Bir şeyi armağan olarak verme.” Sonda yer alan “a” eki Rusçanın bir etkisidir. İsmi sonuna müenneslik takısı getirilerek kız adı haline dönüştürülmüştür.
247. İrada: Ar. İrāde> İrade “ 1. Karar verme gücü.”
248. İzethan: İzzet ve Han isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. ‘izzet “1.Büyük lük, yücelik, ululuk.” İsimde “T. Qan> Xan “ Han” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: Eski Türklerde kağana bağlı veya kendi başına buyruk, ikinci derecede bir devlet başkanı.

İ

249. İles: T.1. Eşlik etmek.
250. İlimqan: İlim ve Han isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. ‘ilm> ilim “ 2. Bilim.” İsimde “T. Han> Qan” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: Eski Türklerde kağana bağlı veya kendi başına buyruk, ikinci derecede bir devlet başkanı.
251. İnjuw: T. 1. İnci.
252. İnkār: T. 2. Tutku, aşk.

J

253. Jadıra: T. Jadır- fiilidir. Jadıraw “1. Şenlenmek, keyiflenmek, neşelenmek.”
254. Jalnşa: T. 1. Ateş, alev gibi.
255. Jamal: Ar. Cemāl> Cemal> Jamal “1.Yüz güzelliği, güzellik. 2. Güzel yüz.”
256. Jamalay: Cemal ve Ay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Cemāl> Cemal> Jamal “1.Yüz güzelliği, güzellik. 2. Güzel yüz.” T. Ay “1. Güzel, parlak, nurlu.”
257. Jamalhan: Cemal ve Han isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Cemāl> Cemal> Jamal “1.Yüz güzelliği, güzellik. 2. Güzel yüz.” İsimde “T. Han> Qan” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir:

Eski Türklerde kağana bağlı veya kendi başına buyruk, ikinci derecede bir devlet başkanı.

258. Jambı: T.1. Kararsız.
259. Jamiğa: Ar. Cāmi‘a> Jamiğa “1. Topluluk, cemaat.”
260. Janar: Rus. Janna (Jan Dark veya Jeanne D’arc) isminin kısaltmış halidir. Farklı bir varyantı ise, Janar’dır.
261. Janat: T. Rakun derisinden yapılmış değerli, kıymetli.
262. Janatkül: Janat ve Gül isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. “1. Rakun derisinden yapılmış değerli, kıymetli.” Far. Gül > Kül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.”
263. Janaziya: Jana ve Ziya isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. ziyā’> ziya “ 1. Işık, aydınlık.” T. Jana “ 1. Sekiz yaşındaki kartal.”
264. Janbike: Can ve Bike isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.” T. Bike “ 1. Evlenmemiş, çocuğu olmamış kadın.”
265. Jankümis: Can ve Gümüş isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Gümüş> Kümis “1. Parlak, beyaz renkli kolay işlenir, değerli bir maden.” Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”
266. Janna: Rus. Janna (Jan Dark veya Jeanne D’arc) isminin kısaltmış halidir. Farklı bir varyantı ise, Janar’dır.
267. Jansaya: Can ve Saya isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.” Far. Saya “ 1. Gölgeli yer, sığınak, barınak.”
268. Jansuluw: Can ve Suluw isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.” T. Suluw “ 1. Güzel, dilber.”
269. Janziya: Can ve Ziya isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.” Ar. ziyā’> ziya “ 1. Işık, aydınlık.”
270. Jawxar: Ar. Cevher “1. Değerli süs taşı, mücevher.”
271. Jawxariya: Ar. Cevriye “ 1. Eziyet, sıkıntıyla ilgili olan.”
272. Jazira: T. 1. Geniş bozkır.
273. Jāmila: Ar. Cemile> Jāmila “1. Güzel.”
274. Jibek: T. İpek “1. Zarif, kibar, ince.”

275. Juldız: T. Yıldız “1. Gökyüzündeki ışıklı gök cisimlerinin her biri. 2. Baht, talih, yazı.”
276. Juldızay: Yıldız ve Ay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Yıldız “1. Gökyüzündeki ışıklı gök cisimlerinin her biri. 2. Baht, talih, yazı.” T. Ay “1. Güzel, parlak, nurlu.”
277. Jumabike: Cuma ve Bike isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Cum‘a> Cuma> Juma “1. Toplanma. 2. Perşembeden sonra gelen gün.” T. Bike “1. Evlenmemiş, çocuğu olmamış kadın.”
278. Jumadila: Cuma ve Dila isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Cum‘a> Cuma> Juma “1. Toplanma. 2. Perşembeden sonra gelen gün.” Far. Dilâ “1. Ey gönül.”
279. Jumagül: Cuma ve Gül isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Cum‘a> Cuma> Juma “1. Toplanma. 2. Perşembeden sonra gelen gün.” Far. Gül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.”
280. Jumaziya: Cuma ve Ziya isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Cum‘a> Cuma> Juma “1. Toplanma. 2. Perşembeden sonra gelen gün.” Ar. ziyâ’> ziya “1. Işık, aydınlık.”
281. Jupar: T. 1. Esans, mis.

K

282. Kenje: T. 1. Evin en küçük çocuğu.
283. Kenjehan: Kenje ve Han isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Kenje “1. Evin en küçük çocuğu.” İsimde “T. Han> Kan” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: Eski Türklerde kağana bağlı veya kendi başına buyruk, ikinci derecede bir devlet başkanı.
284. Keñeshan: Keñes ve Han isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Keñes “1. Hikâye, şöyleşi, akıl, fikir.” İsimde “T. Han> Kan” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: Eski Türklerde kağana bağlı veya kendi başına buyruk, ikinci derecede bir devlet başkanı.
285. Kerimbala: Kerim ve Bala isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Kerīm> Kerim “1. Soylu. 2. Eli açık, cömert.” T. Bala “1. Yavru, çocuk.”

286. Kâdeli: T. 3. Saygılı, hürmetli.
287. Kâkima: T. 1. Kadınların giydiği yüksek topuklu ayakkabılar.
288. Kâmila: Ar. Kâmile> Kâmila “1. Olgun, yetkin kimse.”
289. Kârima: Ar. Kerîme> Kârima “1. Cömert, eli açık.”
290. Kübira: Ar. Kübra> Kübira “1. En büyük, çok büyük olan.”
291. Külayna: Gül ve Ayna isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Gül > Kül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.” Far. Āyîne> Ayna “1. Ayna, görünüş.”
292. Külayşa: Gül ve Ayşe isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Ayşe> Ğayşa> Ayşa “1. Rahat ve huzur içinde yaşayan.” Far. Gül > Kül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.”
293. Külbala: Gül ve Bala isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Gül > Kül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.” T. Bala “1. Yavru, çocuk.”
294. Külbanuw: Gül ve Banuw isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Gül > Kül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.” Far. Banuw “1. Genç kız.”
295. Külbarşın: Gül ve Barşın isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Gül > Kül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.” T. Barşın “1. Güçlü, kuvvetli, hırçın.”
296. Küldana: Gül ve Dana isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Gül > Kül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.” Far. Dâna “1. Bilen, bilgili, zeki kimse.”
297. Küldara: Gül ve Dara isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Gü Gül > Kül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.” Far. Dara “1. Hükümdar. 2. Tanrı adlarından.”
298. Küldariya: Gül ve Derya isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Gül > Kül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.” Far. Deryā “1. Deniz. 2. Çok bilgili, engin kimse.”
299. Külgîn: Far. 1. Belirgin olmayan, soluk renkli.
300. Külğayşa: Gül ve Ayşe isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Gül > Kül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.” Ar. Ayşe> Ğayşa> Ayşa “1. Rahat ve huzur içinde yaşayan.”

301. Külimjan: Külim ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Külim “1. Temel, destek.” Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”
302. Külimkan: Külim ve Han isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Külim “1. Temel, destek.” İsimde “T. Han> Kan” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: Eski Türklerde kağana bağlı veya kendi başına buyruk, ikinci derecede bir devlet başkanı.
303. Küljanat: Gül ve Janat isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Gül > Kül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.” T. Janat “1. Değerli, kıymetli.”
304. Külsara: Gül ve Sara isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Gül > Kül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.” Far. Sara, Şara, Zara “1. Temiz, katışıksız.”
305. Külşara: Gül ve Şara isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Gül > Kül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.” Far. Sara, Şara, Zara “1. Temiz, katışıksız.”
306. Külzada: Gül ve Zada isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Gül > Kül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.” Ar. Zada “1. Nesil, soy.”
307. Külzinat: Gül ve Zinet isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Gül > Kül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.” Ar. Zinet> Zinat “1. Zinet, takı, süs, motif.”
308. Kümis: T. Gümüş> Kümis “1. Parlak, beyaz renkli kolay işlenir, değerli bir maden.”
309. Kümisay: Gümüş ve Ay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Gümüş> Kümis “1. Parlak, beyaz renkli kolay işlenir, değerli bir maden.” T. Ay “1. Güzel, parlak, nurlu.”
310. Kümisbike: Gümüş ve Bike isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Gümüş> Kümis “1. Parlak, beyaz renkli kolay işlenir, değerli bir maden.” T. Bike “Evlenmemiş, çocuğu olmamış kadın.”
311. Künay: Gün ve Ay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Kün> Gün “1. Güneş.” T. Ay “1. Güzel, parlak, nurlu.”
312. Künbala: Gün ve Bala isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Kün> Gün “1. Güneş.” T. Bala “1. Yavru, çocuk.”

313. Künjan: Gün ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Kün> Gün “1. Güneş.” Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”
314. Künsara: Gün ve Sara isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Kün> Gün “1. Güneş.” Far. Sara, Şara, Zara “1. Temiz, katışıksız.”
315. Künsuluw: Gün ve Suluw isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Kün> Gün “1. Güneş.” T. Suluw “1. Güzel, dilber.”

K

316. Kadirhan: Kadir ve Han isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. kadr>kadir “1. Kuvvetli, güçlü, kudret sahibi.” İsimde “T. Han> Kān” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: Eski Türklerde kağana bağlı veya kendi başına buyruk, ikinci derecede bir devlet başkanı.
317. Kadirşa: Kadir ve Şah isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. kadr>kadir “1. Kuvvetli, güçlü, kudret sahibi.” Far. Şāh> Şa “1. Hükümdar.”
318. Kalampir: Ar. karanful> karanfil> kalampir “1. Güzel renkli çiçekler açan bir süs bitkisi.
319. Karagöz: Kara ve Göz isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Kara> Kāra “1. En koyu renk, siyah. 2. Zenci, esmer.” T. Göz “1. Görme organı.”
320. Kayırjamal: Hayır ve Cemal isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. hayr> kayır> hayır “1. İyilik, karşılık beklemeden yapılan yardım.” Ar. Cemāl> Cemal> Jamal “1. Yüz güzelliği, güzellik. 2. Güzel yüz.”
321. Kımbat: Ar. Kıymet>*Kımmat> Kımbat “1. Değer.”
322. Kırmızı: Ar. kırmızī> kırmızı> kırmızı “1. Al, Kızıl renk.”
323. Kızılkül: Kızıl ve Gül isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. “1. Parlak kırmızı renk. 2. Altın, para.” Far. Gül > Kül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.”
324. Kuttigül: Kutlu ve Gül isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Kut> Ğut, Gut> Kūt “1. Servet, bereket, uğur.” Far. Gül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.”

L

325. Laşın: T. Lâçin> Laşın “1. Şahin, atmaca.”
326. Lawla: T. “1. Harlamak, alevlenmek.”
327. Leyla: Ar. “1. Gece. 2. Saçları gece gibi simsiyah olan kadın.”
328. Lâzzat: Ar. Lezzet> Lâzzat> Lezzet “1. Herhangi bir şey karşısında duyulan zevk, haz.”
329. Lâziza: Ar. Lezize > Leziz> Leziz “1. Lezzetli, tatlı, hoş giden.” Rusçanın bir etkisi olarak ismin sonuna müenneslik takısı getirilerek kız adı haline dönüştürülmüştür.
330. Lutsiya: Rusça ihtilâl anlamına gelen "revolutsiya" sözü ikiye bölünerek Revo, Reva ve Lutsiya adları yapılmıştır. Ekim devrimi ile ilgili terimlerden biridir.

M

331. Manat: T. “1. Kalın dokuma ipekten yapılan değerli pelerin.”
332. Mara: T. “1. Kökbörü oyununun bir türü.”
333. Maral: Moğ. “1. Dişi geyik.”
334. Marhaba: Ar. Merhabā> Marhaba> Merhaba “1. Bir ünlem: Selam.”
335. Mariyam: Ar. Meryem “1. Peygamber İsa’nın annesi. 2. Dindar kadın.”
336. Mariyambike: Meryem ve Bike isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Meryem> Mariyam “1. Peygamber İsa’nın annesi. 2. Dindar kadın.” T. Bike “1. Evlenmemiş, çocuğu olmamış kadın.”
337. Mariyamkül: Meryem ve Gül isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Meryem> Mariyam “1. Peygamber İsa’nın annesi. 2. Dindar kadın.” Far. Gül > Kül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.”
338. Marjan: Ar. Mercān> Mercan> Marjan “1. Tropik ve ılık denizlerde yaşayan, geniş resifler oluşturan, mercanlar sınıfının örneği olan, kırmızı kalker iskeletli hayvan. 2. Bu hayvanın iskeletinden elde edilen ve süs eşyaları yapımında kullanılan madde. 3. Açık kırmızı renkte bir balık türü.”

339. Marjankül: Mercan ve Gül isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Mercān> Mercan> Marjan “1. Tropik ve ılık denizlerde yaşayan, geniş resifler oluşturan, mercanlar sınıfının örneği olan, kırmızı kalker iskeletli hayvan. 2. Bu hayvanın iskeletinden elde edilen ve süs eşyaları yapımında kullanılan madde. 3. Açık kırmızı renkte bir balık türü.” Far. Gül > Kül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.”
340. Marğa: T. “1. Erken doğan kuzu.”
341. Marlana: Rus. Marlen “Marksis Lenin” isminin kısaltılmış halidir. Sonda yer alan “a” eki Rusçanın bir etkisidir. İsmi sonuna müenneslik takısı getirilerek kız adı haline dönüştürülmüştür. Ekim devrimi ile ilgili terimlerden biridir.
342. Masatı: T. “1. Yumuşak, kabarık kadife, ipek kumaş.”
343. Mawsımjan: Mevsim ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Mevsim> Mawsım “1. Yılın, iklim koşulları bakımından farklılık gösteren dört bölümünden her biri.” Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”
344. Maya: Far. “1. Asıl, öz, kendi, yaradılış. 2. İktidar, güç. 3. Bilgi. 4. Para, mal. 5. Dişi deve.”
345. Mayda: T. “1. Kibar, nazik, neşeli.”
346. Maynur: May ve Nur isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. May “7. Verimli toprak.” Ar. Nūr> Nur “1. Aydınlık, ışık, parlaklık. 2. Tanrısal bir güç tarafından gönderildiğine inanılan parlaklık. 3. Kur’an-ı Kerim.”
347. Maysa: T. “1. Verimli, bereketli yer.”
348. Maysara: May ve Sara isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. May “7. Verimli toprak.” Far. Sara/Şara/Zara “1. Temiz, katışıksız.”
349. Mayşa: T. “1. Yelken.”
350. Mereke: T. “1. Bayram, tören.”
351. Mereyli: T. “1. Saygın, onurlu.”
352. Meyirjan: Meyir ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. “1. İyi niyet, merhamet.” Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”
353. Meyiz: Far. “1. Kuru üzüm.”
354. Meyizgül: Meyiz ve Gül isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Meyiz “1. Kuru üzüm.” Far. Gül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.”

355. Meymankül: Meyman ve Gül isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Mihman> Meyman “1. Konuk, misafir.” Far. Gül > Kül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.”
356. Meyramgül: Meyram ve Gül isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Bayram> Meyram “1. Ulusal veya dinsel bakımdan önemi olan, kutlanan gün. 2. Sevinç, neşe.” Far. Gül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.”
357. Meyramқан: Meyram ve Han isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Bayram> Meyram “1. Ulusal veya dinsel bakımdan önemi olan, kutlanan gün. 2. Sevinç, neşe.” İsimde “T. Han> Қан” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: Eski Türklerde kağana bağlı veya kendi başına buyruk, ikinci derecede bir devlet başkanı.
358. Mādina: Ar. Medine> Mādina “1. Kent, şehir. 2. Hicaz’da Hz. Muhammed’in türbesinin bulunduğu şehir.”
359. Mādibala: Mehdi ve Bala isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. mehdī> mādī “1. Doğru yolu bulan, hidayete eren.” T. Bala “1. Yavru, çocuk.”
360. Mālike: Ar. Melike> Mālike “1. Kadın hükümdar.”
361. Māriyamkül: Meryem ve Gül isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Meryem> Mariyam “1. Peygamber İsa’nın annesi. 2. Dindar kadın.” Far. Gül > Kül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.”
362. Māwe: Far. Mīve> Māwe > Meyve “1. Bitkilerde çiçeğin döllenmesinden sonra yumurtalığın gelişmesiyle oluşan tohumları taşıyan, genellikle yenebilen organ, yemiş.”
363. Mıskal: Ar.1. Ağırlık ölçüsü (0.25 gram).
364. Mimoza: Fr. 1. Süs bitkisi.

N

365. Nadira: Ar. Nadire> Nadire “1. Seyrek, az bulunur.”
366. Nağila: Ar. Naile> Nağila “1. Muradına eren, kazanmış, ele geçirmiş.”
367. Nağima: Ar. Naime> Nağima “1. Nazlı büyütülmüş, güzel ve zarif.”
368. Narşa: T. “1. Deve gibi uzun.”
369. Nawat: Ar. “1. Bir tatlı türü.”

370. Nawşa: Far. “1. Uzun boylu, ince.”
371. Nazım: Ar. Nāẓim> Nazım “1. Düzenleyen, tanzim eden. 2. Manzum yazan.”
372. Nazira: Ar. Naẓīre> Nazire> Nāzira “1. Benzer, örnek, eş.”
373. Nazgül: Naz ve Gül isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Nāz> Naz “1. Kendini beğendirmek için yapılan davranış, cilve.” Far. Gül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.”
374. Nāzira: Ar. Naẓīre> Nazire> Nāzira “1. Benzer, örnek, eş.”
375. Niljan: Nil ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Nil “1. Çamaşırlara karıştıran toz boya: Çivit.” Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”
376. Nurasıl: Nur ve Asıl isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Nūr> Nur “1. Aydınlık, ışık, parıltı. 2. Tanrısal bir güç tarafından gönderildiğine inanılan parlaklık. 3. Kur’an-ı Kerim.” Ar. Aşl> Asıl “1. Değerli, temiz.”
377. Nuray: Nur ve Ay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Nūr> Nur “1. Aydınlık, ışık, parıltı. 2. Tanrısal bir güç tarafından gönderildiğine inanılan parlaklık. 3. Kur’an-ı Kerim.” T. Ay “1. Güzel, parlak, nurlu.”
378. Nurayna: Nur ve Ayna isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Nūr> Nur “1. Aydınlık, ışık, parıltı. 2. Tanrısal bir güç tarafından gönderildiğine inanılan parlaklık. 3. Kur’an-ı Kerim.” Far. Āyīne> Ayna “1. Ayna, görünüş.”
379. Nurayşa: Nur ve Ayşe isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Nūr> Nur “1. Aydınlık, ışık, parıltı. 2. Tanrısal bir güç tarafından gönderildiğine inanılan parlaklık. 3. Kur’an-ı Kerim.” Ar. Ayşe> Ğayşa> Ayşa “1. Rahat ve huzur içinde yaşayan.”
380. Nurbanuw: Nur ve Banuw isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Nūr> Nur “1. Aydınlık, ışık, parıltı. 2. Tanrısal bir güç tarafından gönderildiğine inanılan parlaklık. 3. Kur’an-ı Kerim.” Far. Banuw “1. Genç kız.”
381. Nurbibiş: Nur ve Bibi isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Bibi kelimesinin sondaki –”ş” küçültme ekidir. Ar. Nūr> Nur “1. Aydınlık, ışık, parıltı. 2. Tanrısal bir güç tarafından gönderildiğine inanılan parlaklık. 3. Kur’an-ı Kerim.” T. Bibi “1. Hala.”
382. Nurgülsim: Nur ve Gülsüm isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Nūr> Nur “1. Aydınlık, ışık, parıltı. 2. Tanrısal bir güç tarafından gönderildiğine

- inanılan parlaklık. 3. Kur'an-ı Kerim." Ar. Gülsüm> Gülsim "1. Yuvarlak, dolgun yüzlü."
383. Nurğayşa: Nur ve Ayşe isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Nūr> Nur " 1. Aydınlık, ışıık, parıltı. 2. Tanrısal bir güç tarafından gönderildiğine inanılan parlaklık. 3. Kur'an-ı Kerim." Ar. Ayşe> Ğayşa> Ayşa "1. Rahat ve huzur içinde yaşayan."
384. Nurjamal: Nur ve Cemal isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Nūr> Nur " 1. Aydınlık, ışıık, parıltı. 2. Tanrısal bir güç tarafından gönderildiğine inanılan parlaklık. 3. Kur'an-ı Kerim." Ar. Cemāl> Cemal> Jamal "1.Yüz güzelliği, güzellik. 2. Güzel yüz."
385. Nurjamil: Nur ve Cemile isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Nūr> Nur " 1. Aydınlık, ışıık, parıltı. 2. Tanrısal bir güç tarafından gönderildiğine inanılan parlaklık. 3. Kur'an-ı Kerim." Ar. Cemile> JAMILA "1. Güzel."
386. Nurjanat: Nur ve Janat isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Nūr> Nur " 1. Aydınlık, ışıık, parıltı. 2. Tanrısal bir güç tarafından gönderildiğine inanılan parlaklık. 3. Kur'an-ı Kerim." T. Janat "1. Değerli, kıymetli."
387. Nurkan: Nur ve Han isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Nūr> Nur " 1. Aydınlık, ışıık, parıltı. 2. Tanrısal bir güç tarafından gönderildiğine inanılan parlaklık. 3. Kur'an-ı Kerim." İsimde "T. Han> Kan" unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: Eski Türklerde kağana bağlı veya kendi başına buyruk, ikinci derecede bir devlet başkanı.
388. Nurkiya: Nur ve Kıya isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Nūr> Nur " 1. Aydınlık, ışıık, parıltı. 2. Tanrısal bir güç tarafından gönderildiğine inanılan parlaklık. 3. Kur'an-ı Kerim." T. Kıya "1. Gökyüzü, evren, feza."
389. Nursara: Nur ve Sara isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Nūr> Nur " 1. Aydınlık, ışıık, parıltı. 2. Tanrısal bir güç tarafından gönderildiğine inanılan parlaklık. 3. Kur'an-ı Kerim." Far. Sara "1.Temiz, katışıksız."
390. Nursaya: Nur ve Saya isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Nūr> Nur " 1. Aydınlık, ışıık, parıltı. 2. Tanrısal bir güç tarafından gönderildiğine inanılan parlaklık. 3. Kur'an-ı Kerim." Far. Saya " 1. Gölgeyi yer, sığınak, barınak."
391. Nursipat: Nur ve Sipat isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Nūr> Nur " 1. Aydınlık, ışıık, parıltı. 2. Tanrısal bir güç tarafından gönderildiğine inanılan parlaklık. 3. Kur'an-ı Kerim." Ar. Sipat " 1. Yüz, görünüm."

392. Nursuluw: Nur ve Suluw isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Nūr> Nur “ 1. Aydınlık, ışıık, parıltı. 2. Tanrısal bir güç tarafından gönderildiğine inanılan parlaklık. 3. Kur’an-ı Kerim.” T. Suluw “1. Güzel, dilber.”
393. Nurşa: Nur ve Şah isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Nūr> Nur “ 1. Aydınlık, ışıık, parıltı. 2. Tanrısal bir güç tarafından gönderildiğine inanılan parlaklık. 3. Kur’an-ı Kerim.” Far. Şāh> Şa “1. Hükümdar.”
394. Nurtaylak: Nur ve Taylak isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Nūr> Nur “ 1. Aydınlık, ışıık, parıltı. 2. Tanrısal bir güç tarafından gönderildiğine inanılan parlaklık. 3. Kur’an-ı Kerim.” T. Taylak “1. Devenin bir ila iki yaşına kadarki hali.”
395. Nurziya: Nur ve Taylak isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Nūr> Nur “ 1. Aydınlık, ışıık, parıltı. 2. Tanrısal bir güç tarafından gönderildiğine inanılan parlaklık. 3. Kur’an-ı Kerim.” Ar. ziyā’> ziya “ 1. Işıık, aydınlık.”

O

396. Oktyabrına: Oktyabr’: Lat. October > Rus. Oktyabr’. Ekim devrimi ile ilgili terimlerden biridir. Sonda yer alan “a” eki Rusçanın bir etkisidir. İsmın sonuna müenneslik takısı getirilerek kız adı haline getirilmiştir.
397. Opajan: Vefa ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. vāfā’> vefā’ >> Opa “1. Sevgi, dostluk bağılılığı.” Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”
398. Orazgül: Oruç ve Gül isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Oraz > T. Oraz “1. Oruç. “ Far. Gül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.”
399. Orazhan: Oruç ve Han isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Oraz > T. Oraz “1. Oruç. “ İsimde “T. Han> Kān” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: Eski Türklerde kağana bağılı veya kendi başına buyruk, ikinci derecede bir devlet başkanı.
400. Orınşa: T. 1. Yer, mevkii gibi.

Ö

401. Ömîrgül: Ömür ve Gül isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. ‘umr> ömir “ 1. Yaşama, yaşayış, hayat.” Far. Gül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.”
402. Önege: T. 1. Gelecek nesiller için rol model.
403. Örbike: Ör ve Bike isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ör “1. Nihai hedef, amaç.” T. Bike “ 1. Evlenmemiş, çocuğu olmamış kadın.”
404. Örziya: Ör ve Ziya isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ör “1. Nihai hedef, amaç.” Ar. ziyā’> ziya “ 1. Işık, aydınlık.”

P

405. Pana: Far. 1. Barınak, sığınak.
406. Panagül: Pana ve Gül isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Pana “1. Barınak, sığınak. “ Far. Gül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.”
407. Parasat: Ar. Ferāset> Parasat “1.”Çabuk seziş, anlayış.”
408. Perizat: Far. 1. Periden doğan, peri ile hemcins.

R

409. Rawşan: Far. 1. Çiçek, gül.
410. Renata: Rus. “Revolutsiya Navka i Trud-İlim ve Hizmet İhtilâli” isminin kısaltılmış halidir. Ekim devrimi ile ilgili terimlerden biridir. İsmi sonuna müenneslik takısı getirilerek kız adı haline dönüştürülmüştür.
411. Roza: İt. Rosa> Roza “1. Bir tür pembe elmas.”
412. Rozaliya: İt. Rosa> Roza “1. Bir tür pembe elmas.” Rusçanın bir etkisi olarak ismin sonuna müenneslik takısı getirilerek kız adı haline dönüştürülmüştür.

S

413. Sabırköl: Sabır ve Gül isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. şabr> sabır “1. Katlanma, dayanma, ses çıkarmadan bekleme, tahammül etme.” Far.

- Gül > Kül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.”
414. Sağınjan: Sağın ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Sağın “1. Küçük, ufak.” Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”
415. Sakıp: Ar. Sakıp> Sakıp “1. Parlak, ışıklı.”
416. Sakıpjamal: Sakıp ve Cemal isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Sakıp> Sakıp “1. Parlak, ışıklı.” Ar. Cemāl> Cemal> Jamal “1.Yüz güzelliği, güzellik. 2. Güzel yüz.”
417. Saltanat: Ar. 1. Sultanlık, hükümdarlık.
418. Samal: Ar. Şimāl > Samal “ 1. Kuzey.”
419. Samalhan: Şimal ve Han isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. Şimāl > Samal “ 1. Kuzey.” İsimde “T. Qan> Xan “ Han” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: Eski Türklerde kağana bağlı veya kendi başına buyruk, ikinci derecede bir devlet başkanı.
420. Sana: T. 1. Akıl, Şuur, bilinç.
421. Saniya: Ar. sāniye> saniye “1. İkinci. 2. Dakikanın altmışta biri.”
422. Sara: Far. Sara/Şara/Zara “1.Temiz, katışıksız.”
423. Sarķıt: T. 1.Bir şeyin son kalıntısı (genellikle en lezzetli, en iyisi).
424. Sarķıtgül: Sarķıt ve Gül isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. “1. Bir şeyin son kalıntısı (genellikle en lezzetli, en iyisi).” Far. Gül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.”
425. Saylawgöl: Saylaw ve Gül isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Sovyet devrinin belirli terimleri arasındadır. Kazak Türklerince kişi adı olarak kullanıldığı görülmektedir. T. Saylaw “1. Seçim, seçmek, saylamak.” Far. Gül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.”
426. Sayra: T. 1. Kuşların cıvıldaması.
427. Sān: T. 1. Güzellik, ahnek, uyum.
428. Sāniya: Ar. sāniye> sāniya> s aniye “1. İkinci. 2. Dakikanın altmışta biri.”
429. Sāten: Fr. Satin> Sāten “1. Parlak, pamuklu kumaş.”
430. Sāwle: T. 1. Işık.
431. Sāwlet: T. 1. Güç, kuvvet, iktidar.
432. Sımbat: T. 1. Endam, dış görünüş.

433. Sındıbala: Sındı ve Bala isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Sındı³ “1. Endamlı.” T. Bala “1. Yavru, çocuk.”
434. Sırğa: T. Çeşitli değerli metallerden ve değerli taşlardan (altın, gümüş, elmas, yeşim, cila vb.) yapılan ve moda için kadınlar tarafından kullanılır.
435. Sırğalı: Sırğa isminin üzerine gelen isimden isim yapan +lı, +li, +dı, +di, +tı, +ti ekinin Türkiye Türkçesindeki karşılığı +lı, +li, +lu, +lü’dür. Değerli ve kıymetli olsun temennisi ile verilen bir addır.
436. Suluw: T. Suluw “1. Güzel, dilber.”
437. Suluwhan: Suluw ve Han isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Suluw “1. Güzel, dilber.” İsimde “T. Țan> Xan “ Han” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: Eski Türklerde kağana bağlı veya kendi başına buyruk, ikinci derecede bir devlet başkanı.
438. Sümbil: Far. Sunbul> Sümbil> Sümbül “ 1. Bir süs bitkisi.”
439. Sütkenje: Süt ve Kenje isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Süt “1. Kadınların ve memeli dişi hayvanların yavrularını besledikleri, memelerinden gelen, besin değeri yüksek beyaz sıvı.” T. Kenje “1. Evin en küçük çocuğu.”
440. Süyünbala: Süyin ve Bala isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Süyin “1. Hoşlanmak, sevinmek.” T. Bala “1. Yavru, çocuk.”

Ş

441. Şabal: T. 1. Zayıf, güçsüz.
442. Şamşa: T.1. Mum gibi, muma benzeyen.
443. Şara: Far. Sara/Şara/Zara “1. Temiz, katışıksız.”
444. Şarapat: Ar. 1. Birine yapılan naziklik.
445. Şattıgül: Şattı ve Gül isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Şattı “1. Neşeli, huzurlu.” Far. Gül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.”
446. Şeker: Far. Şeker “1. Çoğu tatlı olan maddelerin genel adı.”
447. Şıray: T. 1. Yüz güzelliği.
448. Şıraygül: Şırın ve Gül isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. 1. Yüz güzelliği. Far. Gül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.”
449. Şırın: T. 1. Meyvenin öz suyu.

450. Şıngıl: Şırın ve Gül isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Şırın “1. Meyvenin öz suyu.” Far. Gül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.”
451. Şolpan: T. 1. Çoban Yıldızı
452. Şolpanay: Şolpan ve Ay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Şolpan “1. Çoban Yıldızı.” T. Ay “1. Güzel, parlak, nurlu.”

T

453. Talşıbık: Dal ve Şıbık isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Tal> Dal “1. Dal, ağaç.” T. Şıbık⁴ “1. Yeni yetişen fidan, filiz.”
454. Tana: T. 1. Giysilere dikilen akikten yapılmış parlak düğme.
455. Tanagül: Tana ve Gül isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Tana “1. Giysilere dikilen akikten yapılmış parlak düğme.” Far. Gül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.”
456. Tañsık: T. 1. Düşkün, müptela.
457. Tañşolpan: Tañ ve Şolpan isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Tañ “1. Güneş doğmadan önceki alaca karanlık, şafak vakti. 2. Sabah akşam esen serin rüzgâr.” T. Şolpan “1. Çoban Yıldızı.”
458. Tasbala: Taş ve Bala isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Tas> Taş “1. Taş, kaya” T. Bala “1. Yavru, çocuk.”
459. Taybala: Tay ve Bala isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Tay “1. Eşit, yaşıtlı. 2. Eşsiz, çocuk.” T. Bala “1. Yavru, çocuk.”
460. Tālīm: Ar. Ta‘līm> Tālīm> Talīm “1. Öğretim.”
461. Tārbi(y)e: Ar. Terbiye> Tārbi(y)e “1. Eğitim.”
462. Tätti: T. Tatlı> Tätti “1. Tatlı, leziz, hoş giden, şirin.”
463. Tättibala: Tatlı ve Bala isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Tatlı> Tätti “1. Tatlı, leziz, hoş giden, şirin.” T. Bala “1. Yavru, çocuk.”
464. Tättigül: Tatlı ve Gül isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Tatlı> Tätti “1. Tatlı, leziz, hoş giden, şirin.” Far. Gül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.”
465. Tınışgül: Tınış ve Gül isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Tınış “1. Sessiz, sakın.” Far. Gül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.”

466. Toksuluw: Tok ve Suluw isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Tok> Tok “1. Sağlıklı, zengin.” T. Suluw “1. Güzel, dilber.”
467. Tolısbala: Tolıs ve Bala isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Tolıs “1. Gelişmek, yetişmek, olgunlaşmak.” T. Bala “1. Yavru, çocuk.”
468. Tolkın: T. Tolkın⁵ “1. His, duygu.”
469. Torğın: T. 1. Bir tür pahalı ipek kumaş.
470. Totı: T. 1. Renkli tüyleri olan güzel bir kuş.
471. Toybala: Toy ve Bala isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Toy³ “1. Cömert, geniş gönüllü.” T. Bala “1. Yavru, çocuk.”
472. Toybike: Toy ve Bike isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Toy³ “1. Cömert, geniş gönüllü.” T. Bike “1. Evlenmemiş, çocuğu olmamış kadın.”
473. Tulımhan: Tulım ve Han isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Tulım² “1. Kızların örülmeye uygun olmayan kısa saçı.” İsimde “T. an> Xan “ Han” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: Eski Türklerde kağana bağlı veya kendi başına buyruk, ikinci derecede bir devlet başkanı.
474. Tumara: T. 1. Muska, muska gibi.
475. Turahan: Tura ve Han isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Tura² “1. Uzun boylu.” İsimde “T. an> Xan “ Han” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: Eski Türklerde kağana bağlı veya kendi başına buyruk, ikinci derecede bir devlet başkanı.
476. Turatay: T. 1. Uzun boylu çocuk.
477. Tursınay: Dursun ve Ay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Dursun> Tursın “Çok yaşasın, uzun ömürlü olsun” anlamında kullanılan bir ad. T. Ay “1. Güzel, parlak, nurlu.”
478. Tursıngöl: Dursun ve Gül isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Dursun> Tursın “Çok yaşasın, uzun ömürlü olsun” anlamında kullanılan bir ad. Far. Gül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.”
479. Tursınhan: Dursun ve Han isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Dursun> Tursın “Çok yaşasın, uzun ömürlü olsun” anlamında kullanılan bir ad. T. an> Xan “ Han” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: Eski Türklerde kağana bağlı veya kendi başına buyruk, ikinci derecede bir devlet başkanı.

U

480. Ulbala: Ul ve Bala isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ul “1. Erkek çocuk.” T. Bala “1. Yavru, çocuk.”
481. Ulbibî: Ul ve Bibi isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ul “1. Erkek çocuk.” T. Bibi “1. Hala.”
482. Ulbike: Ul ve Bike isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ul “1. Erkek çocuk.” T. Bike “Evlenmemiş, çocuğu olmamış kadın.”
483. Ulday: T. 1. Erkek çocuk gibi.
484. Ulhan: Ul ve Han isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ul “1. Erkek çocuk.” İsimde “T. Ƙan> Xan “ Han” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: Eski Türklerde kağana bağlı veya kendi başına buyruk, ikinci derecede bir devlet başkanı.
485. Uljan: Ul ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ul “1. Erkek çocuk.” Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”
486. Ulpa: T. 1. Yumuşak, pamuk gibi.
487. Ulpan: T. 1. Hayvanın derisinde yapılan yumuşak kürk.
488. Ulpanay: Ulpan ve Ay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Ulpan “1. Hayvanın derisinde yapılan yumuşak kürk.” T. Ay “1. Güzel, parlak, nurlu.”
489. Umsın: T. 5. Meyil, istek, özlem, arzu.
490. Umsınay: Umsın ve Ay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. T. Umsın “5. Meyil, istek, özlem, arzu.” T. Ay “1. Güzel, parlak, nurlu.”

Ü

491. Ümît: Far. Umîd> Ümît> Ümit “1. Umut.”
492. Ümîtay: Ümit ve Tay isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Umîd> Ümît> Ümit “1. Umut.” T. Tay “1. Eşit, yaşıt. 2. Eşsiz, çocuk.”
493. Ümîtjan: Ümit ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Umîd> Ümît> Ümit “1. Umut.” Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”

W

494. Wāsila: Ar. Vesīle> Wāsila> Vesile “1. Sebep, bahane.”
495. Wāzıpa: Ar. Vazīfe> Wāzıpa> Vazife “1. Ödev, görev.”

Z

496. Zağıpa: Ar. 1. Karı-koca.
497. Zarlık: Ar. Zar isminin üzerine gelen isimden isim yapan +lık, +lik, +dık, +dik, +tık, +tik ekinin Türkiye Türkçesindeki karşılığı +lık, +lik, +luk, +lük’tür. Evlat hasretinin bir ifadesi olarak verilen bir addır.
498. Zawza: Ar. Zawza “1. Mayıs ayının Arapça adı.”
499. Zerde: Far. 1. Akıl, şuur, bilinç.
500. Zergül: Zer ve Gül isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Zer “1. Altın.” Far. Gül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.”
501. Ziba: Far. Ziba “ 1. Güzel.”
502. Zibagül: Ziba ve Gül isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Ziba “ 1. Güzel “ Far. Gül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.”
503. Zibajan: Ziba ve Can isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Far. Ziba “ 1. Güzel “ Far. Cān> Can> Jan “1. Çok içten, sevimli, şirin kimse.”
504. Zinat: Ar. Zinet “ 1. Zinet, takı, süs, motif.”
505. Ziya: Ar. ziyā’> ziya “ 1. Işık, aydınlık.”
506. Ziyagül: Ziya ve Gül isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. ziyā’> ziya “ 1. Işık, aydınlık.” Far. Gül “1. Katmerli, kokulu çiçekleri olan, pek çok türleri bulunan gülgillerin örnek bitkisi.”
507. Ziyahan: Ziya ve Han isimlerinin birleşiminde oluşmuştur. Ar. ziyā’> ziya “ 1. Işık, aydınlık.” İsimde “T. Xan> Xan “ Han” unvan olarak kullanılmıştır. Sözlükteki karşılığı ise şu şekildedir: Eski Türklerde kağana bağlı veya kendi başına buyruk, ikinci derecede bir devlet başkanı.

508. Ziyalı: Ziya isminin üzerine gelen isimden isim yapan +lı, +li, +dı, +di, +tı, +ti ekinin Türkiye Türkçesindeki karşılığı +lı, +li, +lu, +lü'dür. Ailenin ışığı, mutluluğu olsun temennisi ile verilen bir addır.
509. Zeynep: Ar. 1. Değerli taşlar, mücevherler.
510. Zülfiya: Ar. Zülfüye> Zülfiya "1. Sevgilinin saçı."

1.3. KİŞİ ADLARININ TAM LİSTESİ

Kazak Türkçesindeki erkek (3.257) ve kadın (1203) kişi adlarının dizini şu şekildedir:

1.3.1. Erkek Kişi Adları

A	Ahim	Akın
Abakan	Ahmedi	Akınali
Abay	Ahmet	Akınjan
Abaydildan	Ahmetbay	Akırap
Abbas	Ahmetbek	Akış
Abdan	Ahmetali	Akjan
Abdol	Ahmethan	Akjarkın
Abdolla	Ahmetiyar	Akjigit
Abılay	Ahmetjan	Akjol
Abılğazı	Ahmetkali	Akkoja
Abız	Ahmetoll	Akkoşkar
Ablaқ	Ahmetsafa	Akmağambet
Abzal	Ahmetsapa	Akmambet
Adam	Ahmetşi	Akmuğambet
Adambay	Ahtamberdi	Akselew
Adambek	Ajarbek	Aksıyık
Aday	Akabay	Akşolas
Adayhan	Akan	Akşora
Adırbay	Akay	Aktal
Ağabek	Akbaw	Aktan
Ağamalı	Akbay	Aktay
Ağedil	Akberdi	Aktaylaқ
Ağädil	Akbergen	Aktilek
Ağıbay	Akbolat	Alataw
Ağıman	Akbota	Alay
Ağın	Akdilda	Alban
Ağzam	Akılбай	Albat
Ahat	Akılбек	Aldabergen

Aldados	Alşınbay	Arğınbay
Aldamjar	Aman	Arık
Aldamurat	Amanat	Arıkbay
Aldan	Amanbay	Arıktay
Aldar	Amanbek	Arıs
Aldaş	Amanbolat	Arıstan
Alğa	Amandık	Arıstanbay
Alğatay	Amandos	Arıstanbek
Alğazı	Amanäli	Arıstanğali
Alğır	Amangeldi	Arkabay
Alıbay	Amanğali	Arkalık
Aljanbay	Amanjan	Arkat:
Almabay	Amanjol	Arman
Almabek	Amanços	Armat
Almaniyaz	Amantay	Artık
Almas	Amantur	Arzımbet
Almasbay	Amanşı	Asabay
Almasbek	Anarbay	Asan
Almağan	Anarbek	Asanalı
Almurt	Anas	Asanbay
Alpamıs	Anasbek	Asanbek
Alpan	Anay	Asanäli
Alpar	Andamas	Asanğali
Alpıs	Andas	Asanhan
Alpısbay	Añsağan	Asayın
Altay	Ansar	Asfandiyar
Altaybay	Appak	Ashat
Altaybek	Arabay	Asıkbay
Altıbay	Aralbay	Asıl
Altınbay	Aray	Asılbay
Altınbek	Arbek	Asılbek
Altınsarı	Ardan	Asılgoja
Alşağır	Ardat	Asılhan
Alşan	Arğın	Asıljan

Asılmurat	Aybas	Aymurat
Askar	Aybat	Aynabek
Askarbay	Aybek	Aynet
Askarbek	Ayberdi	Aypar
Astam	Aybergen	Ayrat
Aşambay	Aybın	Aysa
Aşay	Aybol	Aysarı
Atabay	Aybolat	Aysawıt
Atabek	Aydan	Aysügir
Ataқан	Aydar	Ayt
Atalık	Aydaralı	Aytaқ
Atambek	Aydarbek	Aytas
Atamқul	Aydarғali	Aytaza
Atamurat	Aydarhan	Aytbay
Atanbay	Aydın	Aytäli
Ataniyaz	Aydınbek	Aytıқ
Atantay	Aydos	Aytım
Atas	Ayädil	Aytilew
Atay	Ayğabil	Aytjan
Atığay	Aygali	Aytқali
Atım	Ayımbet	Aytқoja
Atımtay	Ayjarıқ	Aytқojan
Atşabar	Ayjarқın	Aytқul
Awğanbay	Ayjas	Aytmağambet
Awhadi	Ayjigit	Aytmuқambet
Ayan	Aykın	Aytuw
Ayandık	Aymağambet	Aytuwar
Ayap	Aymağan	Aytuwğan
Ayapbergen	Aymaқ	Ayşıқ
Ayaz	Ayman	Ayşınbay
Ayazbay	Aymat	Ayşuwaқ
Ayazbek	Aymawıt	Ayuhan
Aybakan	Aymırza	Ayzar
Aybar	Aymuқambet	Ayzat

Azamat	Baķıt	Balmuhambet
Azat	Baķıtjan	Balmuķan
B	Baķi	Balta
Babağali	Baķijan	Baltaban
Babahan	Baķķoja	Baltabay
Babajan	Baķķuwat	Baltabek
Babaķ	Baķtalap	Baltan
Babalıķ	Baķtaray	Baltaş
Babamurat	Baķtıbay	Baltazar
Babanar	Baķtıgerey	Baluwan
Babaniyaz	Baķtıjar	Baluwanğali
Babas	Baķtiyar	Baniğat
Babasal	Balabay	Bapa
Babatay	Balabek	Bapay
Babay	Balahmet	Bapı
Badam	Balaķay	Barat
Badambay	Balaķaz	Barısbek
Badambek	Balamer	Bari
Badır	Balamurat	Barjaķsı
Bağaşar	Balapan	Barlıbay
Bağay	Balawsa	Barlıķ
Bağdar	Balbek	Barmaķ
Bağdat	Balbır	Barmanķul
Bağıbay	Baldos	Barsaķ
Bağıbek	Balğabay	Basan
Bağızbay	Balğabek	Basar
Bağlan	Balğazı	Basbay
Bajtay	Balğımbay	Basım
Baķaw	Balğoja	Başkan
Baķay	Balķıbay	Bastaw
Baķbek	Balķıbek	Başan
Baķbergen	Balķuwat	Batay
Baķdäwlet	Balmağambet	Batır
	Balman	Batıralı

Batıraş	Baydäwlet	Baymağan
Batırbay	Baydilda	Bayman
Batırbek	Baydos	Baymanbek
Batırhan	Baygeldi	Baymat
Batırjan	Baygenje	Baymatay
Batırlan	Bayğabıl	Baymen
Batırşa	Bayğanat	Baymendi
Batırulan	Bayğara	Baymırza
Battal	Bayğatar	Baymolda
Bawbek	Bayğazı	Baymuğambet
Bawırjan	Bayğoja	Baymuğan
Bawken	Bayğut	Baymurat
Bayahmet	Bayımbet	Baynazar
Bayan	Bayınqol	Baynur
Bayanbay	Bayır	Baysal
Bayandı	Bayırqas	Baysalıq
Bayarıstan	Bayıs	Baysan
Bayat	Bayızbek	Baysar
Bayazit	Bayjan	Bayserke
Baybağıs	Bayjaras	Bayseyit
Baybaq	Bayjigıt	Bayşa
Baybala	Bayjol	Bayşağır
Baybatır	Bayjomart	Bayşı
Baybek	Bayken	Bayşığan
Baybol	Baykeñes	Bayşınar
Baybolat	Baykazaq	Baytaq
Baybosın	Baykoñır	Baytan
Baybota	Bayqoşqar	Baytana
Bayboz	Baykut	Baytas
Baybuwra	Baykuwat	Bayteli
Baydabek	Baylı	Baytemir
Baydalı	Baymadi	Bayterek
Baydar	Baymağambet	Baytoğay
Baydaş	Baymahan	Baytoq

Baytursın	Bekbaw	Beksultan
Baytuw	Bekbay	Bektas
Baytuwğan	Bekberdi	Bektaw
Baytuwr	Bekbergen	Bektay
Bayзақ	Bekbol	Bektemir
Bayuzaq	Bekbolat	Bektemis
Bazaralı	Bekbosın	Bekten
Bazarbay	Bekdayır	Bektibay
Bazarbek	Bekebay	Bektilew
Bazargeldi	Bekejan	Bektur
Bazarğali	Bekembay	Bekturğan
Bazay	Beken	Bektursın
Bazen	Bekeş	Bekzat
Bazıl	Beket	Belasar
Bazım	Beketay	Belasıl
Bedelbay	Bekey	Belbay
Bedelbek	Bekin	Belbota
Bedeljan	Bekiş	Belekey
Bedelқан	Bekjan	Beles
Beden	Bekjasar	Belibay
Begalı	Bekjigit	Belgemer
Begaydar	Bekkeldi	Berden
Begdilda	Bekqali	Berdäli
Begen	Bekqoja	Berdiyar
Begendik	Beklan	Berdi
Begeş	Bekmağambet	Berdibay
Begey	Bekman	Berdiken
Begim	Bekmuhambet	Berdimurat
Begimbay	Bekmurat	Bereke
Begimbet	Beknazar	Bereket
Begimsal	Bekniyaz	Beren
Begiş	Bekpar	Bergen
Bekaydar	Bekpembet	Berğali
Bekbatır	Bekseyit	Berik

Berikbay	Bäjen	Bilim
Beril	Bäken	Bilisbay
Beristen	Bäkey	Biljan
Beriş	Bäki	Birimjan
Berjan	Bäkibay	Birjan
Berkey	Bäkir	Birken
Berkin	Bärimbek	Birman
Berkinbay	Bäsen	Bitim
Berqayır	Bäsibek	Bodan
Bernar	Bäşir	Bodawbay
Berniyaz	Bäydır	Bodıķ
Besbay	Bäyiş	Bolat
Beybit	Bäyten	Bolatbek
Beybitjan	Bäytik	Bolathan
Beyhan	Bi(Y)Ahmet	Bolatjan
Beyil	Bibatır	Bolatķoja
Beyimbet	Bidaybek	Bolģan
Beyis	Bi(Y)Äli	Bolģanbay
Beyisäli	Bigeldi	Bolken
Beyķut	Biģalım	Bolsınbek
Beysebay	Bimaģambet	Boran
Beysebek	Bimaķan	Boranbay
Beysek	Biman	Boraģazı
Beysekey	Bimet	Borańşı
Beysen	Bisen	Boraş
Beysenbay	Bisenģali	Borģazı
Beysenbi	Bisäli	Bortay
Beysenäli	Bitan	Boşan
Beysenģali	Bitay	Boşay
Beysew	Biyaş	Boştay
Bäbek	Bizak	Botabay
Bädi	Bizat	Botan
Bädiģul	Biläl	Botanbek
Bädirlen	Bilgir	Botaş

Botay	Buwrağan	Dayır
Botbay	Buwraş	Dayırbek
Bozay	Büke	Dayırjan
Bozbay	Bürkıt	Dayrabay
Bozdağ	Bürkıtбай	Dayraş
Bozımbay	Bürlibay	Degdar
Bozımbek	D	Demesin
Bozjan	Dabıl	Demeş
Bozjıgıt	Dabır	Demetan
Boztay	Dabıs	Demew
Böbet	Dadabay	Demey
Böbey	Daday	Demiyat
Böden	Dalen	Dendar
Bödeş	Damay	Deneş
Böjey	Damıl	Denis
Bökey	Damir	Derbay
Bökenbay	Danalık	Derbisäli
Böle	Danay	Derlik
Bölebay	Danaybek	Dälbek
Böltirik	Danıspan	Dälelhan
Böri	Daniyal	Dämbek
Börıbay	Daniyar	Dämek
Buğıbay	Dañday	Dänen
Buhar	Daras	Dären
Buharbay	Darhan	Däriş
Buqas	Darhanbay	Därkenbay
Bulabay	Darın	Därkey
Bulaqbay	Darjan	Därmen
Bulanbay	Darjuman	Däwen
Buldıbay	Dastan	Däwır
Bulqış	Dastanbek	Däwırbek
Burhan	Dawılбай	Däwıt
Burhat	Dayın	Däwıtäli
Buwrabay		Däwkebay

Däwlen	Dos	Düngenbay
Däwlenhan	Dosaq	Dürbay
Däwlet	Dosan	Dürbek
Däwletbaq	Dosay	Düysebay
Däwletbay	Dosaybek	Düysek
Däwletbek	Dosbay	Düysekey
Däwletäli	Dosbergen	Düysen
Däwletğali	Dosäli	Düysenbay
Däwletğazi	Dosım	Düysenbi
Däwlethan	Dosımbek	Düysetay
Däwletiyar	Dosımjan	E
Däwletkerey	Dosjan	Edige
Däwletkäldi	Doskey	Edigen
Däwletqali	Doskäldi	Edil
Däwletşe	Dosqara	Edilbay
Däwren	Dosmet	Eduwart
Däwrenbek	Dosmuqambet	Egemberdi
Däwtay	Dosmuqan	Egewbay
Dias	Dospan	Egey
Dibay	Dostaq	Egibay
Didarbek	Dostan	Egizbay
Dıqan	Dostiyar	Egizek
Dıqanbay	Dotan	Elaman
Diyar	Doyan	Elbar
Diyarbek	Doyman	Elbas
Dildabek	Dönentay	Elbastar
Dınasıl	Duwanbay	Elbek
Dınmuhambet	Duwbay	El'bruws
Dolan	Duwdar	Eldar
Dolay	Duwlät	Eldes
Donay	Duwlathan	Eldos
Donbay	Duwman	Elebay
Donbek	Duwtbay	Elebek
Donkey	Dükenbay	

Elen	Eralı	Erjuman
Eles	Erasıl	Erkebay
Eleş	Erbak	Erkebolat
Elew	Erbala	Erkebulan
Elewbay	Erbatır	Erkeğali
Elewis	Erbay	Erkeş
Elewken	Erbek	Erketay
Elibay	Erbel	Erkin
Elibek	Erbol	Erkinbay
Eljas	Erbolat	Erkinbek
Eljasar	Erbolsın	Erkinğali
Elkam	Erbosın	Erkintay
Elkon	Erdana	Erkuwat
Elkondı	Erdar	Erlan
Elman	Erden	Erlen
Elmırza	Erdenay	Erlepes
Elmuğambek	Erdenbay	Erles:
Elmurat	Erdenbek	Erlik
Elnar	Erdeş	Ermağambet
Elnaz	Erdäwlet	Erman
Elnazar	Erejep	Ermat
Elnur	Eren	Ermek
Elsüyer	Ergeş	Ermekäli
Eltan	Erğalaw	Ermekqali
Eltok	Erğali	Ermuğambet
Eluwbay	Erğara	Ermurat
Emeljan	Erğazı	Ernar
Emenalı	Erğoja	Ernazar
Emil'	Erik	Ernest
Emil	Erikti	Ernur
Eñsebek	Erimbek	Ersağa
Eñsegen	Erimbet	Ersarı
Eñsep	Erjan	Ersayın
Eñser	Erjekey	Erseyit

Ersäli	Esentay	Ä
Ersultan	Esentemir	Äbdeş
Erşuw	Eset	Äbdi
Ertay	Esey	Äbdibay
Ertiles	Esäli	Äbdigali
Ertilew	Esil	Äbdigazi
Ertuwğan	Esilbay	Äbdihalık
Eruwbay	Esim	Äbdijappar
Es	Esimbek	Äbdijämil
Esbatır	Esimhan	Äbdik
Esbay	Esimjan	Äbdiken
Esberdi	Esirkegen	Äbdikärim
Esbergen	Esirkep	Äbdikadır
Esbol	Esjan	Äbdilda
Esbolat	Esken:	Äbdimanap
Esdäwir	Eskendir	Äbdir
Esdäwlet	Esqali	Äbdirahman
Esen	Esqayır	Äbdirak
Esenalı	Esqoja	Äbdiraşit
Esenaman	Esmagambet	Äbdirayım
Esenay	Esman	Äbdirazaq
Esenbaşı	Esmuqan	Äbdiräli
Esenbay	Esmurat	Äbdiräş
Esenberdi	Esnazar	Äbdiray
Esenberli	Espembet	Äbdisattar
Esendik	Estemes	Äbduwäli
Esenäli	Esten	Äbebay
Esenğali	Estibay	Äben
Esenğul	Eşaman	Äbet
Esenjan	Eşbay	Äbew
Esenjol	Eşken	Äbibolla
Esenqan	Eşmuhambet	Äbiken
Esenmurat	Eşmurat	Äbiqan
Esenseyit	Eştay	

Äbil	Ädiljan	Älimbek
Äbılbek	Ädilşı	Älimbet
Äbılğazı	Ädirbek	Älimğazı
Äbılğaziz	Äji	Älimğoja
Äbilhayır	Äjibay	Älimhan
Äbiljan	Äjibek	Älimjan
Äbilkan	Äjiğali	Älimkul
Äbilkasım	Äjımurat	Älipbay
Äbilkay	Äjkey	Älipbek
Äbilkayır	Äkijan	Äliş
Äbiş	Äkim	Älişer
Äbjan	Äkimbay	Äljan.
Äbjämi	Äkimbek	Äljapar
Absalam	Äkimğoja	Älken
Äbseyit	Äkimhan	Älkey
Äbsälim	Äkimjan	Älkadır
Äbsämat	Äkiram	Älkuwat
Äbuw	Äkiş	Älmağan
Äbubekir	Äkpar	Älmukambet
Äbuwğali	Älbatır	Älmurat
Äbuwhamit	Älen	Älnur
Äbuwhan	Äles	Älseyit
Äbuwnasır	Älgazı	Ältay
Äbuwsadık	Älğoja	Ämbe
Äbuwseyit	Äli	Ämedi
Äbuwzar	Äliakpar	Ämen
Ädi	Äliaskar	Ämin
Ädibay	Äliaydar	Ämir
Ädi(Y)Et	Äliқан	Ämirali
Ädiқан	Älibay	Ämirbay
Ädil	Älibek	Ämirbek
Ädilbek	Älibi	Ämire
Ädilğazı	Älim	Ämiren
Ädilhan	Älimbay	Ämireş

Ämirğali
Ämirğazı
Ämirhan
Ämirjan
Ämirlan
Ämze
Änes
Äntay
Änuwar
Änuwarbek
Änuwarhan
Äpek
Äpes
Äreken
Ärip
Äripbay
Äruwaş
Äsen
Äset
Äsi
Äsip
Äsken
Äsker
Äspet
Äşedan
Äşekey
Äşet
Äşim
Äşimbay
Äşimhan
Äşir
Äşirbay
Äşirbek
Äşiräli

Äşirğali
Äşirhan
Äşirmurat
Äşken
Äşkey
Ätek
Äten
Ätey
Äwbäkır
Äwel
Äwelbay
Äwelbek
Äwesbay
Äweshan
Äwez
Äwezhan
Äwkebay
Äwken
Äyimbet
Äymış
Äytek
Äyten
Äzerbay
Äzerbayjan
Äzi
Äzilkan
Azim
Äzimbay
Äzimhan
Äzimjan
Äziz
Äzizhan

F

Fahrır
Farhat
Farid
Fatholla
Fatih
Fayzi
Fayzolla
Fazıl
Feliks
Fuwrkat

Ğ

Ğabbas
Ğabdır
Ğabdiman
Ğabdolla
Ğabiden
Ğabidolla
Ğabit
Ğabithan
Ğabsattar
Ğafar
Ğafuw
Ğalım
Ğalimbay
Ğalimbek
Ğalımjan
Ğali
Galiakpar
Ğaliaskar
Ğani
Ğanibek
Ğappar

Ğappas	Hamza	İrisbek
Ğarifolla	Hanbek	İrisbergen
Ğataw	Hanbolat	İrisjan
Ğaysa	Hangeldi	İriskeldi
Ğaziz	Hanğali	İriskul
Ğazizbek	Hantemir	İrzabay
Ğılman	Hasan	İrzabek
Ğibatolla	Hasen	İşkabay
Ğidayat	Hatıf	İşkak
Ğinayat	Haydar	İşkakbay
Ğizat	Hayrolla	İsmağul
Ğubaydolla	Hikmet	İsmağan
Ğulam	Husayın	İsmat
Ğumar	I	İsmatbek
Ğusman	İbıraş	İsmayıl
Ğusmanğali	İbray	İspan
H	İbrayım	İspandiyar
Habi	İdris	İ
Habib	İkılas	İbat
Habibolla	İksan	İbatay
Hafiz	İntıbay	İbatjan
Hakim	İntıķ	İbazar
Hakimbek	İntıķbay	İbragim
Hakimjan	İntımaķ	İdeyat
Haknazar	İntızar	İ(Y)Embay
Halabi	İrim	İgen
Halel	İrimbay	İgenbay
Halıķ	İrimbek	İgidäwlet
Halıķbay	İrimet	İgilik
Halid	İrimķul	İğisin
Halil	İris	İkraş
Hamit	İrisaldı	İmar
Hammat	İrisbay	İmaķ

İmanas	İbiş	Jaķay
İmanbay	İbitan	Jaķi
İmanbek	İlebay	Jaķiya
İmanäli	İliyas	Jaķsıbay
İmanğali	İñkär	Jaķsığali
İmanğazı	İñkärbek	Jaķsığul
İmanjüsip	İsembek	Jaķsılıķ
İmanķul	İsmet	Jaķsimurat
İmantay	İzbas	Jaķın
İmaş	İzbasar	Jaķınbek
İmat	İzgılık	Jaķıp
İmer	İztay	Jaķıpbay
İnayat	J	Jaķıpbek
İsa	Jabaķ	Jalbır
İsabay	Jabal	Jalel
İsabek	Jaban	Jalğas
İsakil	Jabas	Jalğasbay
İsağali	Jabatay	Jalğasbek
İsahmet	Jabay	Jalın
İsaķ	Jabırbay	Jalmuķan
İsaķan	Jabi	Jaltır
İsaķay	Jadan	Jamalbek
İsamuķambet	Jaday	Jamanğara
İsan	Jadıra	Jambay
İsatay	Jağan	Jambıl
İslamhan	Jağatay	Jamıhan
İşan	Jağıpar	Jamıķay
İşanbay	Jaķa	Jamil
İşar	Jaķan	Janahmet
İşat	Jaķaş	Janak
İ	Jaķat	Janalı
İbijan	Jaķatay	Janar
İbiken	Jaķaw	Janarıs
		Janarıstan

Janas	Janmurat	Jappas
Janat	Jannazar	Jappasbay
Janatay	Janniyaz	Jaras
Janatbek	Janoraz	Jarbas
Janay	Janpeyis	Jarbol
Janaydar	Jansal	Jarbosın
Janbaқи	Jansarı	Janқ
Janbay	Jansaya	Jarıқbay
Janbek	Jansultan	Jarıқeter
Janbolat	Jansügir	Jarılғap
Janbosın	Jansüyer	Jarılқasın
Janbota	Janша	Jarımbet
Janbuwra	Janşuwaқ	Jarқın
Jandabol	Jantas	Jarқınbek
Jandar	Jantaw	Jarmaқ
Jandarbek	Jantay	Jartıbay
Janday	Jantaymas	Jasaқbay
Janderke	Janteke	Jasamıs
Jandäwlet	Jantemir	Jasbılim
Jandıbay	Jantilew	Jasıbay
Jandos	Jantirek	Jaskeleñ
Janerkin	Jantöre	Jasken
Janäbıl	Jantur	Jasқayrat
Jangeldi	Jantursın	Jastalap
Janғali	Jantuwar	Jasulan
Janғazı	Jantuwған	Jasuzaq
Janғoylıқ	Januzaq	Jatay
Janғozı	Jañabay	Jawar
Jani	Jañabek	Jawger
Janja	Jañatay	Jaydar
Janjigıt	Japaқ	Jaydarbek
Janke	Japan	Jayıқ
Janқabi	Japar	Jayken
Janқuwat	Jappar	Jayқaq

Jaylaw	Jämi	Jomart
Jaylawbay	Jämiş	Jomartbay
Jaylıbay	Jämşit	Jomartbek
Jaynaq	Jänibek	Jora
Jaysaq	Jäñgir	Jorabay
Jaysañ	Jäñke	Jorabek
Jaysañbay	Järdem	Jordan
Jaysañbek	Järkeş	Josanbay
Jaytabar	Jäwtik	Jotabay
Jazıbay	Jılqısı	Juban
Jazıq	Jırğal	Jubanış
Jazılbek	Jidebay	Jubaniyaz
Jazken	Ji(Y)Enbay	Juma
Jeken	Ji(Y)Enbek	Jumabay
Jeksen	Ji(Y)Enğali	Jumabek
Jeksenbay	Jihañşa	Jumageldi
Jemisbek	Ji(Y)Inısbay	Jumağali
Jeñis	Jirenşe	Jumağazı
Jeñisqan	Jiyas	Jumağul
Jetekes	Jiger	Jumahan
Jeten	Jolay	Jumahmet
Jetes	Jolbay	Jumamurat
Jetibay	Joldas	Juman
Jetigen	Joldasbek	Jumanazar
Jetistik	Joldasqan	Jumanbay
Jetkergeñ	Joldı	Jumaniyaz
Jetkinşek	Joldıbay	Jumaş
Jetkiz	Jolımbet	Jumat
Jädiger	Jolmırza	Jumatay
Jäken	Jolmuqamet	Juwandıq
Jäket	Jolmurat	Juwanış
Jälel	Jolseyit	Juwanışbay
Jämen	Jolşıbek	Juwsanbay
Jämädi	Joltay	Jumädil

Jurmäli	Kendibay	Käkıtay
Jumır	Kenebay	Kämılbek
Jurtbay	Kenen	Kärboz
Jurtıbay	Kenenbay	Kärım: Ar.
Jügıräli	Kenjalı	Kärımjan
Jünis	Kenje	Kärmen
Jünisbay	Kenjebay	Ki(Y)ıkbay
Jüres	Kenjebek	Kışıbek
Jürgen	Kenjeğali	Kosmosbek
Jürsin	Kenjeğara	Köbegen
Jüsibäli	Kenjeğul	Köben
Jüsip	Kenjetay	Köbey
Jüsıpbek	Kenşınbay	Köbeyhan
Jüsıpqali	Kentbay	Köbeysın
Jüzay	Keñes	Köbık
Jüzbay	Keñesbay	Köde
K	Keñşilik	Ködek
Kamal	Kerey	Köjek
Kamaliden	Kerım	Kökbay
Kamen	Kerımbay	Kökeman
Kazbek	Kerimbek	Kölbay
Kekıl	Ketey	Kömekbay
Kekılbay	Käde	Köpbay
Kelılbay	Kädir	Köpjan
Kelis	Kädirbay	Körık
Keljan	Kädirbek	Körkemjan
Kemel	Kädirjan	Köşek
Kemelbay	Kädirқан	Köşen
Kemelbek	Kädirtay	Küdire
Kemen	Käjdenbek	Külen
Kemeñger	Käjımbay	Külken
Kenar	Käken	Kümisbay
Kenbay	Käkımjan	Kümisbek
	Käkımtay	Kündar

Küntay	Qaldıbay	Qapar
Küntuw	Qaldıǵara	Qarabala
Küntuwar	Qaldoraz	Qarabek
Q	Qalıbay	Qaraǵul
Qabanbay	Qalıbek	Qarajan
Qabas	Qalıǵul	Qaraman
Qabay	Qalımbet	Qaras
Qabaz	Qalı	Qaraş
Qabden	Qalıbek	Qaratay
Qabdol	Qalıhan	Qari
Qabjan	Qalisan	Qarjas
Qabıken	Qalit	Qarjaw
Qabıl	Qalken	Qarmıs
Qabılbek	Qalqa	Qarpık
Qabi	Qalqaman	Qarsen
Qadır	Qalmaqan	Qasım
Qadırbay	Qalmat	Qasımbay
Qadırbek	Qalmırza	Qasımbek
Qadırgali	Qaltay	Qasımhan
Qadırjan	Qamal	Qasımjan
Qaxarman	Qamar	Qasıman
Qajıbay	Qambar	Qaskey
Qajıbek	Qamıs	Qasqabas
Qajıǵali	Qanabek	Qataǵan
Qajım	Qanafiya	Qatay
Qajımuqan	Qanaǵat	Qatif
Oajımurat	Qanat	Qawımbay
Qajır	Qanatbay	Qawımbek
Qalabay	Qanay	Qawmen
Qalambay	Qanaybek	Qaydar
Qalaw	Qanaz	Qayım
Qalawşa	Qanıbay	Qayıp
Qaldarbek	Qanış	Qayıpbek
	Qapan	Qayıpǵali

Қайыпjan	Қойşıғара	Қусайыnbek
Қайыр	Қозы	Қусбек
Қайыrbay	Оозыbay	Қусman
Қайыrbek	Қубan	Қусmanғali
Қайырbolat	Қубay	Қутan
Қайыrgeldi	Қудas	Қutel
Қайырғali	Қудаş	Қутjan
Қайырғазы	Қудaybergen	Қутқali
Қайырjan	Қудыs	Қутқoja
Қайырke	Қудiyar	Қутtıbay
Қайырken	Қуланbay	Қутtıbek
Қайырly	Қулынақ	Қуттық
Қайыrtay	Қулымағambet	Қуттықadam
Қайнарbay	Қулыşın	Қуттымbek
Қайназар	Қуmar	Қуwan
Қайnur	Оуmarbek	Қуwanbay
Қайrat	Қуnar	Қуwandıқ
Қоныsбай	Қуral	Қуwanғali
Қоңыр	Қуralbay	Қуwanış
Қоңырбай	Қуralbek	Қуwanışbay
Қордabay	Қурban	Қуwat
Қорғанbek	Қурbanғali	Қуwatbek
Қорғasбай	Оурыşjan	L
Қосay	Оурman	Latif
Қосbasar	Оурmanay	Lawla
Қосıbay	Қурmanbay	Leker
Қосın	Қурmanbek	Lepes
Қосjan	Қурmanäli	Leşker
Қосman	Оурmanғali	Lukpan
Қосnazar	Қурmanғазы	Lutfolla
Қойбағar	Оурmantay	M
Қойdos	Қурmaş	Madan
Қойлыbay	Қурmet	Madäli
Қойшыbay	Қусayın	

Madäzim	Malkar	Maratbek
Madiyar	Malmak	Mardan
Mağawiya	Maltabar	Marhabat
Mağaz	Mamadiyar	Marhabay
Mağıpar	Mamajan	Marķas
Mağruwf	Maman	Marķaska
Mağzum	Mamaseyt	Marķay
Mahambet	Mamat	Marlen
Mahmet	Mamay	Mars
Mahmut	Mambet	Marsbek
Mahuw	Mamır	Marsel
Majıra	Mamıray	Martbek
Maķabay	Mamırhan	Marşal
Maķajan	Mamıt	Masan
Maķan	Mamıtbek	Masat
Maķaş	Manabay	Maskut
Maķat	Manap	Maşabay
Maķatay	Manapbay	Maşak
Maķay	Manapbek	Maşan
Maķsat	Manar	Mataķay
Maķsım	Manarbek	Matay
Maķsut	Manas	Matlan
Maķsutbay	Manasbay	Mawan
Maķtan	Manasbek	Mawsunbay
Maķulbek	Manaş	Maydan
Malbağar	Manat	Mayemer
Malbek	Manaw	Mayķan
Maldıbay	Mansur	Mayķı
Malgeldi	Mantay	Maylı
Malğara	Mañğıtay	Maylıbay
Malğozı	Marabay	Mayman
Malıbay	Maralbay	Maytan
Maljan	Marasul	Maytjan
Malken	Marat	Medel

Mederbay	Mälik	Mırzalı
Medet	Mälikaydar	Mırzamädi
Medetbay	Mälim	Mırzarahman
Medetbek	Mämbek	Mırzatay
Medethan	Mämbet	Mirat
Medetnar	Mämen	Mirbolat
Medew	Mämet	Mirğali
Medewbek	Mäneke	Mirhaydar
Medhat	Mänke	Mirjan
Mekebay	Mäse	Mirkärım
Mekemtas	Mäsımbay	Mırtay
Menaş	Mäskey	Miyat
Meñdahmet	Mäşey	Miyatjan
Meñdeş	Mäşxur	Mınaydar
Meñdibay	Mäşirbay	Molbay
Meñdiğali	Mäşkey	Moldabay
Meñlahmet	Mätbi	Moldabek
Mergen	Mäthalık	Moldağali
Mergenbay	Mätibay	Moldahan
Meyır	Mätjan	Moldahmet
Meyırhan	Mätkerım	Moldan
Meyırjan	Mätqasım	Moldasan
Meyırman	Mäwken	Moldaş
Meyman	Mäwlen	Moldırahman
Meyram	Mäwlet	Molıbay
Mädahmet	Mäwletbay	Moljan
Mäden	Mığım	Moltı
Mädeniyet	Mıqtıbay	Mombek
Mädäli	Mıñbay	Momış
Mädäzım	Mırqasım	Montay
Mädi	Mınjaydar	Moştay
Mädi	Mırzabek	Mökey
Mäjen	Mırzağul	Möltek
Mäjit	Mırzahmet	Möñke

Muhit	Musahmet	Narbol
Muhtar	Musajan	Narbota
Muqa	Musakan	Nardan
Muqağali	Musaqoja	Narimbet
Muqajan	Musatay	Nariman
Muqali	Musayın	Narjan
Muqamadi	Mustafa	Narken
Muqambek	Mustahim	Narkes
Muqambet	Mustan	Narquwat
Muqadiya	Mustanay	Narmambet
Muqametğali	Mustariz	Narmat
Muqamethan	Muzafar	Narşat
Muqametjan	Mübärak	Narşın
Muqamädi	Mürsälim	Nartaw
Muqamäli	Mürsäyit	Nartay
Muqaş	Müsen	Nartoq
Muqat	Müsälim	Nartuw
Muqatay	Müsir	Nasan
Muqay	Müsirep	Nasır
Muqtan	Mütälip	Nasırbay
Murabay	Mütken	Nawan
Muraqan	N	Nawdan
Muras	Nağaşbay	Nawrız
Murat	Nağaşbek	Nawrızbay
Muratbay	Nağaşıbay	Nawrızbek
Muratbek	Nağım	Nawrızğali
Muratäli	Nağimbek	Naymanbay
Murathan	Nağmet	Naymanbek
Murtaza	Naqan	Nayzabek
Musa	Naqısbek	Nazar
Musabay	Naqış	Nazarbay
Musabek	Narbay	Nazarbek
Musağali	Narbek	Nazaräli
Musağul		Nazırbay

Naztay	Noyanbay	Nurğizar
Neğim	Nuğıman	Nurhan
Nesip	Nur	Nurılda
Nesipbay	Nurabay	Nurım
Nesipbek	Nurahmet	Nurımbet
Netäli	Nuraq	Nurış
Netqali	Nuraqın	Nuri
Näbi	Nuralı	Nuriddin
Näbiden	Nuran	Nurjaqan
Näbi(Y)Olla	Nuraş	Nurjan
Nädir	Nuraydar	Nurjaw
Nädirbek	Nurbapa	Nurjekey
Nälğara	Nurbay	Nurjet
Närik	Nurbek	Nurjigıt
Närikbay	Nurbergen	Nurjuma
Näzir	Nurbäken	Nurke
Näzirbek	Nurbol	Nurqadıl
Nıǵmet	Nurbolat	Nurqasım
Nıǵmetjan	Nurbolsın	Nurqaydar
Nıǵmetqali	Nurbosın	Nurqıyaz
Nıǵmetolla	Nurdan	Nurlan
Nısan	Nurden	Nurlas
Nısanalı	Nurdawlet	Nurlat
Nısanbay	Nurdılda	Nurlay
Ni(Y)Et	Nurek	Nurlı
Ni(Y)Etbay	Nurädil	Nurlıbay
Ni(Y)Etqali	Nuräli	Nurlıbek
Ni(Y)Etolla	Nurgeldi	Nurlıǵayın
Niyaz	Nurğabıl	Nurmağambet
Niyazbek	Nurğalım	Nurmaq
Nizam	Nurğali	Nurmaqan
Nilıbay	Nurğayın	Nurmambet
Noǵaybay	Nurğazı	Nurmuhambet
Noyan	Nurğisa	Nurpeyis

Nursapa	Onay	Osan
Nurserke	Oñalbay	Oskar
Nurseyit	Oñalbek	Ospan
Nursovet	Oñğar	Ospanbay
Nursultan	Oñğarsın	Ospanbek
Nurşayık	Oñtay	Ospanäli
Nurtan	Opabek	Ospanğali
Nurtas	Oraq	Ospanhan
Nurtay	Oraqbay	Ospantay
Nurtaza	Oral	Ostrat
Nurtilew	Oralbay	Oşan
Nurzat	Oralbek	Oşar
Nusqabay	Oralhan	Oşkar
Nuskar	Oraş	Otan
Nutfolla	Oraltay	Otar
Nüsip	Oraz	Otarbay
Nüsipbek	Orazak	Oybek
Nüsipjan	Orazakın	Oylı
Nüsipkan	Orazalı	Oyrat
O	Orazay	Ö
Obay	Orazbay	Öjet
Odar	Orazbek	Ökim
Okan	Orazgeldi	Öktem
Okas	Orazımbet	Ömir
Oktyabr'	Oraziman	Ömirbay
Oljas	Orazkan	Ömirbek
Omar	Orazmuqambet	Ömiräli
Omarbay	Orazşa	Ömirğali
Omarbek	Ordabay	Ömirhan
Omarğali	Ordan	Ömirtay
Omarğazı	Ordäli	Ömirзақ
Omarhan	Orınbek	Ören
Omaş	Orınğali	Örım
	Orman	

Öser	Radj	Riza
Öserbay	Rafıķ	Rizabek
Öserbek	Rafil	Ruwslan
Öskenbay	Rahman	Rüstem
Östemir	Rahmanķul	Rüstembek
Ötebay	Rahmet	S
Ötegen	Rahmetolla	Sabatay
Öteğali	Raķap	Sabaz
Ötejan	Raķat	Sabazbek
Ötemağambet	Raķım	Sabır
Ötembay	Raķımbay	Sabırbek
Ötemğali	Raķımbek	Sabırhan
Ötemis	Raķımbergen	Sadan
Ötetilew	Raķımğali	Sadben
P	Raķımjan	Sadıķ
Palım	Raķıķ:	Sadıķbay
Palımbet	Raman	Sadıķbek
Paluwan	Ramazan	Sadır
Paluwanğali	Ramiz	Sadırbay
Panaş	Rasuwl	Sadırbek
Parasat	Rasuwlbek	Safa
Parıķ	Raşıt	Safi
Parsat	Rauwf	Safwan
Pazıl	Rawan	Sağadat
Pazılbek	Rawşan	Sağadi
Pärmen	Ray	Sağat
Piräli	Raybek	Sağatay
Pinazar	Rayımbek	Sağatbay
Polımbet	Rayıs	Sağatbek
R	Rayısqali	Sağay
Rabat	Razaķ	Sağdi
Rabķat	Razbay	Sağım
Radik	Renat	Sağın
	Räş	

Sağınay	Sapa	Saya
Sağındık	Sapabay	Sayajan
Sağınğali	Sapabek	Sayan
Sağınjan	Sapak	Sayatқан
Sağıntay	Sapar	Saybaқ
Sağır	Saparbay	Sayım
Sağırbay	Saparbek	Sayın
Saği	Saparğali	Sayınbek
Sağidolla	Sara	Sayıp
Sağit	Sarbala	Sayıpbek
Sahi	Sardar	Sayıpnazar
Saқtan	Sardarbek	Saylar
Saқtar	Sarğaska	Saylaw
Salamat	Sarğoja	Saylawbay
Salawat	Sarıқ	Saymasay
Salğara	Sarın	Saynazar
Salıқ	Sari	Sayran
Salıқbay	Sarjan	Sayranbay
Salımbay	Sarken	Sayt
Saltay	Sarman	Seken
Samarat	Sarmantay	Sembay
Samarbay	Sarmat	Sembek
Samat	Sartay	Sembet
Samatay	Sasan	Sembі
Samğa	Satay	Sementey
Samurat	Satıbaldı	Senim
Sana	Satıbek	Señgırbay
Sanabay	Satımjın	Serbota
Sanat	Sattar	Seräli
Sanbay	Sawğabay	Serğalı
Sandıbay	Sawıқ	Serğazı
Sangerey	Sawıtбай	Serjan
Sani	Sawranbay	Serik
Sanjar	Sawranbek	Serikbay

Serikbek	Seysenbek	Sätim
Serikbol	Seytek	Sätjan
Serikäli	Seyten	Sätke
Serikjan	Seytimbet	Sättibay
Serikkäli	Säbiğat	Sättiğul
Serke	Säbit	Säwlebay
Serkebay	Säbitbek	Säwlebek
Sermağambet	Säbithan	Säwlet
Sertay	Säden	Säwirbay
Seydahmet	Sädi	Säwirbek
Seydaz	Sädiibek	Säyki
Seydazım	Säduw	Sıbanbay
Seydehan	Säken	Sıbankul
Seydäli	Säli	Sıdıķ
Seydilda	Sälim	Sığay
Seydimbek	Sälimbay	Sımaħan
Seydin	Sälimbek	Sımat
Seydolla	Sälimjan	Sımatay
Seydraħman	Sälken	Sımayıl
Seyfolla	Sälmen	Sıpatay
Seyil	Sämen	Sıracı
Seyilbek	Sämet	Sıbay
Seyiljan	Sämi	Sırım
Seyit	Säntay	Sırımбет
Seyitbattal	Säpi	Sırlıbay
Seyitbek	Särsek	Sırlıbek
Seyitäli	Särsekey	Sızdıķ
Seyithan	Särsen	Sıyık
Seyitjan	Särsenbay	Sıyķım
Seyitkemel	Sät	Simaq
Seyitkızı	Sätbay	Siran
Seyitmurat	Sätbey	Siyazbay
Seyitnazar	Sätbek	Sokrat
Seysenbay	Sätibek	Sokpaķbay

Soldatbek	Şağır	Şawjan
Soltanay	Şahaman	Şayahmet
Soltı	Şahan	Şaybek
Soltıbay	Şaharbay	Şaydar
Sombel	Şahmurat	Şaydarbek
Sovet	Şahnazar	Şaydahmet
Sovetbek	Şajabek	Şayhan
Sovetiyar	Şaķabay	Şayhı
Sovetjan	Şalabay	Şayjan
Stambaķı	Şalahmet	Şaymerden
Stambek	Şaldıbay	Şaynur
Sultan	Şalkar	Şekerbek
Sultanbay	Şalkarbay	Şektıbay
Sultanbek	Şam	Şerğali
Sultangeldi	Şamen	Şerhan
Sultanğali	Şamğon	Şeri
Sultanğazı	Şami	Şerimbek
Sultaniya	Şamjan	Şemiyaz
Sultanmurat	Şamurat	Şäden
Surağan	Şamşat	Şäydolla
Suwhambay	Şañğıtbay	Şädi
Suwhamberdi	Şapağat	Şäken
Süleymen	Şapak	Şäkärim
Sündet	Şapay	Şäkır
Süyinbay	Şapşak	Şäkırbek
Süyiñşäli	Şarabas	Şäldibek
Ş	Şarapat	Şälgez
Şabaķ	Şarıbay	Şämen
Şabay	Şarıkbek	Şämi
Şabdan	Şartay	Şämıl
Şadıman	Şaşuwbay	Şämken
Şafık	Şatan	Şämşi
Şafķat	Şatkerim	Şäni
	Şattık	Şäniyat

Şäpi	Şombek	Talğar
Şärıp	Şona	Talğat
Şärıpbay	Şoñ	Talğatbek
Şärıpbek	Şoñbay	Taljan
Şäriphan	Şopan	Talmas
Şärizat	Şora	Tama
Şäwken	Şorabay	Tamabay
Şäwkenbay	Şorabek	Tanabay
Şäyken	Şorman	Tanap
Şıǵanaq	Şortanbay	Tanapbay
Şıǵay	Şota	Tanaş
Şıman	Şotan	Tañat
Şımır	Şotay	Tañatar
Şınalı	Şotbay	Tañbol
Şınasıl	Şoybek	Tañjarıq
Şınbolat	Şoyman	Tañjas
Şındalı	Şöje	Tañkar
Şındäwlet	Şükir	Tansar
Şıñǵalı	Şükirbay	Tañsıq
Şınıbay	Şükirbek	Tañsıqbay
Şınıbek	Şükiräli	Tapar
Şintas	T	Taraş
Şintemir	Tabar	Tarğın
Şintilew	Tabat	Tasan
Şıñǵıs	Tabıl	Tasanbay
Şıraqbek	Tabıldı	Tasay
Şırǵalı	Tabıs	Tasbolat
Şiyab	Tağay	Tasemen
Şildebay	Tağaş	Tasıbek
Şoқан	Tahawi	Tasım:
Şolan	Taxir	Tasjiger
Şolman	Talap	Tasken
Şolpanbay	Talapbek	Tasqayrat
Şolpanbek		Taşkın

Tasmağambet	Temir	Tınıs
Tasmuğan	Temirbay	Tınısbay
Tastan	Temirbek	Tınıstan
Tastanbek	Temirbolat	Tınıştıǵul
Tastaybek	Temiräli	Tınıstıq
Tastemir	Temirǵali	Tıyışbek
Tastülek	Temirhan	Ti(y)es
Taten	Temirlan	Timuwr
Tatuwbay	Temirtas	Tiyanax
Taw	Temirtülek	Tilebaldı
Tawan	Teñizbay	Tilegen
Tawbay	Täji	Tilek
Tawfih	Täjbay	Tilektes
Tawjan	Täjimbet	Tilepbay
Tawjat	Täken	Tilepbergen
Tawken	Täkibay	Tilewbay
Tawkeş	Tälim	Tilewhan
Tawman	Tälip	Tilewjan
Tawtan	Täneke	Tilewke
Tawşı	Täñirbergen	Tilewli
Taybek	Täšen	Tilewmurat
Tayimbet	Täten	Tilmenbay
Tayır	Tättibay	Toǵanas
Tayjan	Tättimbet	Toǵısbay
Taylaq	Täwekel	Toǵjıgıt
Taylambek	Täwir	Toǵuzaq
Tayman	Täwirbek	Toqa
Taymas	Täwke	Toqan
Tayşat	Täwken	Toqas
Tazabek	Tınalı	Toqatay
Tegis	Tınıbay	Toqay
Telgoja	Tınıbek	Toqbay
Teljan	Tınım	Toqbergen
Tel'man	Tınımbay	Toqmırza

Toqmağambet	Toyğanbek	Tursın
Toqmuqambet	Toyşı	Tursınbek
Toqpan	Töbey	Tursınjan
Toqsaba	Töken	Tuwğanbay
Toqsan	Tölbay	Tuwrabay
Toқтағali	Tölegen	Tuwraşıl
Toқтаған	Tölek	Tuyaq
Toqtamıs	Tölekey	Tuyaqbay
Toqtar	Tölepқali	Tübek
Toqtarbay	Töljan	Tülek
Toqtarғali	Törebay	Tümen
Toqtarқан	Törebek	Tümenbay
Toqtasın	Töregeldi	Türgenbay
Toqtıbay	Törehan	Türke
Tolay	Törejan	Türkeş
Tolıbay	Tumarbay	Tüsen
Tolıbek	Tumarbek	Tüsip
Tolımbek	Tumarjan	Tüsipjan
Tolmıbet	Tuñgatar	U
Tolıs	Tuñğışbay	Ulan
Tolman	Turap	Ulas
Toltan	Turapbay	Ulğay
Torman	Turaş	Ulıq
Torğay	Turbek	Ulıqbek
Torlambay	Turdalı	Ulımbet
Torpaq	Turğanbek	Ulmaқан
Torsan	Turğat	Ultıbay
Tortay	Turğın	Uyıqbay
Totay	Turğınbay	Uzaq
Toybay	Turğınbek	Uzaqbay
Toybazar	Turıs	Ü
Toyboldı	Turısbek	Ümbetjan
Toyğan	Turlıbay	Ümitbay
Toyğanbay	Turmağambet	

Ürgenışbay	Wäliahmet	Zeynet
Ürimbay	Wälit	Zeynolla
Ürimjan	Wfa	Zeynuwr
Ürimkan	Wıķbay	Zeytik
Ürtay	Wsa	Zäbi
Üsebay	Wsabay	Zäki
Üsen	Wsabek	Zäkır
Üsenbay	Z	Zäkırbay
Üsenbek	Zait	Zäkümbay
Üsenğali	Zaķan	Zäripķan
Üsipbek	Zaķariya	Zäwır
Üstem	Zaķar'yan	Zäwirbay
W	Zaķaş	Zıķay
Wahit	Zaman	Ziman
Waķap	Zamanbek	Ziyat
Wanbay	Zamir	Ziyatbek
Wandıķ	Zañğar	Zikibay
Watay	Zayır	Zikiriya
Wayda	Zayırbek	Zulķaş
Wayıs	Zeken	Zulķayır
Wäyķan	Zergerbek	Zulpıķar
Wäli	Zeynel	

1.3.2. Kadın Kişi Adları

A	Akđibek	Akúřtap
Abira	Akđjupar	Akzer
Ada	Akđjünis	Akzeynep
Adliya	Akđjürek	Akzeynet
Aelita	Akkenje	Akziba
Ağayşa	Akkümis	Akzila
Ağıla	Akkağaz	Akziya
Ağıpa	Akkal	Alapa
Ajar	Akkatşa	Al'bina
Ajargül	Akız	Alina
Ajarhan	Akđuba	Alka
Akaltın	Akkuw	Alkagül
Akayşa	Aklima	Alla
Akbala	Akmaral	Alma
Akbayan	Akmaıjan	Almabike
Akđbet	Akmarđa	Almagül
Akbätes	Aknäziya	Almajan
Akbätima	Akni(y)et	Almaskül
Akbibi	Akniya	Almaşa
Akbike	Aksana	Almaziya
Akbilek	Aksaň	Alşa
Akbota	Aksazan	Altın
Akböken	Aksuluw	Altınay
Ağerke	Akşa	Altınbike
Akgül	Akşabak	Altıngül
Akık	Akşıbık	Altınşaş
Akılma	Akşolpan	Altınzer
Akjamal	Aktamağ	Aluwa
Akjan	Aktoğtı	Amanay
Akjelek	Aktolık	Amanbala
Akjemis	Aktolis	Amangül
	Aktołkın	Amaniya

Amankeş	Balısa	Bäden
Amanşa	Baljan	Bäder
Amreta	Balkümis	Bädeş
Anar	Balkiya	Bädiğa
Anara	Balnur	Bädinur
Anargül	Balşeker	Bädişa
Anarhan	Balzada	Bädiya
Anarjan	Balziya	Bäkişa
Anasiya	Banana	Bäkiya
Anfisa	Banat	Bäkizat
Anisa	Banuw	Bäkibala
Anjela	Barşa	Bäkize
Anna	Barşagül	Bäliğa
Anuwza	Barşın	Bäliya
Aragoniya	Barşımay	Bäten
Arayşa	Batsayı	Bätes
Arda	Bayan	Bätiqa
Ardak	Bayansuluw	Bätila
Arıngül	Bazarayım	Bätima
Arina	Bazargül	Bätiya
Arna	Begayım	Bätiza
Arnagül	Bekdana	Bäzila
Arşagül	Bekey	Bäzigül
Arşat	Beknaz	Bibagül
Aruw	Beksana	Bibayşa
Aruwbike	Beksuluw	Bibi
Aruwşa	Bekzada	Bibiğül
Arzada	Bekzat	Bibiğayşa
Arzeynep	Bekziya	Bibijamal
Balğın	Bella	Bibijan
Balğınşa	Bereke	Bibikämila
Balğız	Berta	Bibiқан
Balım	Beybitgöl	Bibinur
Balımşa	Beyneş	Bibisara

Bibiş	Danagül	Dilbar
Bibi zada	Danara	Dilda
Biğanım	Danaziya	Dildaş
Biğaripa	Danisa	Dollores
Biğayşa	Dara	Duwan
Bijamal	Daragül	Duwmangül
Bijaniya	Dariko	Düniya
Bike	Daruwla	Düni(y)ezada
Bikenay	Dawa	Dürdana
Bizäwre	Dayma	Dünya
Bolsınay	Dayra	E
Bopa	Dämegül	Eldana
Bopajan	Dämejan	Elena
Bota	Dämeli	Elentay
Botagöz	Dämeş	Elgül
Botajan	Dämetay	Eñlik
Böken	Dämiğa	Erke
Bulbul	Dämişa	Erkebala
Buljan	Dänegül	Erkegül
Bübayşa	Däneker	Erkejan
Bübihan	Däneş	Erinkül
Bübişa	Däniya	Erkiş
Bübiş	Däriğa	Erzada
Bübişayım	Däriya	Erziba
Bülde	Därigül	Erziya
Böldirşin	Därjan	Erziyaş
Bilimқан	Dıbıs	Ä
D	Diana	Äbiba
Dağıya	Didara	Äbira
Dalila	Dila	Ädeliya
Damina	Dina	Ädemi
Damira	Dinara	Ädiba
Dana	Diyara	Ädida
	Dlara	

Ädina	Ätina	Gülbanat
Ädipa	Ätir	Gülbanuw
Ädisa	Äygerim	Gülbara
Ädiya	Äziğa	Gülbaraş
Ädiliya	Äzila	Gülbaraş
Älemkül	Äzima	Gülbaraşın
Äl'fiya	Äzina	Gülbayan
Äl'han	Äzipa	Gülbazira
Äliğa	Äziyaşa	Gülbibi
Älila	Äziza	Gülbolsın
Älima	F	Güldana
Älipa	Farida	Güldara
Älisa	Fariza	Güldarhan
Älişa	Faruwza	Güldariya
Äliya	Fatima	Güleykan
Äliza	Fawziya	Güläyım
Äluwaza	Fazila	Gülğayşa
Ämila	Faziya	Gülhanım
Ämina	Firoza	Gülisa
Änel'	Flora	Güljamal
Änipa	G	Güljamil
Änisa	Galina	Güljamila
Äniza	Gandira	Güljan
Äpiza	Ganna	Güljanar
Äripa	Gawhar	Güljaw
Äriya	Gawhariya	Güljawhar
Äsel	Gülajar	Güljayna
Äsem	Gülara	Güljazira
Äsembike	Gülat	Güljeñis
Äsemgül	Gülayna	Güljihan
Äsemkan	Gülayşa	Güljiya
Äsen	Gülbadan	Güljiyan
Äsima	Gülbağşa	Güljuw
Äsipa		Gülmara
		Gülmarjan

Gülmerey
Gülmira
Gülnaķisa
Gülnara
Gülnaz
Gülnazat
Gülnäzira
Gülnisa
Gülnura
Gülpan
Gülpara
Gülpaş
Gülrawza
Gülsağıra
Gülсанat
Gülsara
Gülsipat
Gülsım
Gülsınay
Gülstan
Gülşara
Gülşaş
Gülşat
Gülşeker
Gülzad
Gülzağida
Gülzağıla
Gülzağıra
Gülzara
Gülzariya
Gülzat
Gülzay
Gülzeynep
Gülzina

Gülzipa
Gülzira
Ğ
Ğafuwra
Ğalila
Ğalima
Ğaliya
Ğarifa
Ğayni
Ğaynigül
Ğaynijamal
Ğayniķamal
Ğayşsa
Ğazima
Ğaziya
Ğaziza
Ğazizjamal
H
Habiba
Hadişsa
Hafiza
Halida
Halisa
Hasipa
Hatima
Hatipa
Hayriya
Hayşsa
I
Irisbala
Inshan
Inskül
Iristi

İ
İba
İbagül
İbajan
İbalı
İkrama
İlaş
İmara
İndira
İnessa
İnga
İra
İrada
İrayda
İrina
İрма
İzatima
İzethan
İ
İles
İlimķan
İnjuw
İñkar
İzbayşsa
J
Jadıra
Jalınşsa
Jamal
Jamalay
Jamalhan
Jamali
jamaliya
Jambı

Jamiğa	Juldızay	Kübira
Janana	Jumabike	Külapan
Janar	Jumadila	Külaparaz
janat	Jumagül	Külayma
janatkül	Jumağız	Külayna
janaziya	Jumaş	Külayşa
janbike	Jumaziya	Külbağıla
Janetta	Jupar	Külbağıra
Janifa	Jüziya	Külbağışa
Janığa	K	Külbahram
Janira	Kabira	Külbala
Janiya	Kamaliya	Külbanuw
Jankümis	Kamşat	Külbara
Janna	Karina	Külbarşın
Jannat	Kelbet	Küldana
Jansaya	Kenje	Küldara
Jansuluw	Kenjehan	Küldariya
Janşa	Kenjekey	Külän
Janzila	Keñeshan	Külända
Janziya	Kerimbala	Küläsiya
Jasuwra	Kerımsal	Külâş
Jawxar	Kädeli	Küläy
Jawxariya	Käden	Küläyhan
Jayna	Kädima	Külgın
Jaynağan	Käkima	Külğayşa
Jazira	Kämeş	Külila
Jemısay	Kämila	Küliman
Jemısgül	Kämiya	Külipa
Jeñısgül	Kärima	Külira
Jälila	Käsira	Küliya
Jämila	Kätima	Külımjan
Jibek	Kınär	Külımқан
Jubayda	Klara	Küljanat
Juldız		Küljawken

Küljāmi	Künsuluw	Qarlığış
Külmāriya	Künzira	Qarşa
Külpan	Q	Qaşıfa
Külşağıla	Qabıba	Qaşıya
Külsara	Qadılşa	Qatıpa
Külsın	Qadırhan	Qatıra
Külşar	Qadırşa	Qatşagül
Külşara	Qadışa	Qawa
Külşarhan	Qadiya	Qayırjamal
Külşaruwan	Qalamkas	Qaynış
Külşatay	Qalampır	Qayşa
Külşay	Qalantay	Qazına
Külşayım	Qalbıke	Qazıla
Kültay	Qalıla	Qazıma
Külzada	Qalima	Qazıra
Külzayra	Qalimat	Qazıza
Külzäbira	Qalıpa	Qımbat
Külzina	Qalıya	Qınakül
Külzinat	Qaluwa	Qırmızı
Külzipa	Qamariya	Qızğaldak
Külzira	Qamarnisa	Qızılkül
Külziya	Qamarşa	Qorlan
Kümıs	Qamqa	Qundız
Kümısay	Qamqay	Quralay
Kümısbike	Qanapiya	Qurbike
Künay	Qanıpa	Qurtqa
Künayım	Qanıza	Quttıgöl
Künbala	Qanşayım	L
Künipa	Qantgöl	Lala
Küniya	Qanzıba	Larida
Künikey	Qapıza	Lansa
Küniş	Qaragöz	Laşın
Künjan	Qarlığa	Lawla
Künsara		

Lawra	Mahbala	Maruwaza
Legiya	Mahbübi	Masatı
Lena	Mahfuwra	Matluwba
Lera	Mahfuwza	Matuwza
Leyla	Mahzada	Mawkıda
Läbiba	Maķfuwza	Mawra
Lâmziya	Maķpal	Mawsımjan
Läsima	Maķsuwma	Maya
Lätipa	Mamıķ	Mayda
Läyla	Manar	Mayisa
Läylım	Manat	Mayna
Läzzat	Maniğa	Maynur
Läziza	Manila	Maypa
Liana	Mansuwra	Mayra
Lida	Mara	Maysa
Lidiya	Maral	Maysara
Liza	Mareş	Mayşa
Lola	Marfuwğa	Maytaş
Lora	Margarita	Mayya
Lorida	Margo	Meñjamal
Lota	Marğayşa	Mereke
Loyza	Marhaba	Mereyli
Ludmila	Mariana	Menwert
Lutsiya	Marina	Merziya
Luwiza	Mariya	Meyırjan
M	Mariyam	Meyız
Mağımuwra	Mariyambike	Meyızgül
Mağıla	Mariyamkül	Meymankül
Mağira	Mariyaş Marjan	Meyramgül
Mağışa	Marjankül	Meyramķan
Mağripa	Markiza	Meyraş
Mağrisa	Marķa	Mädina
Mağziya	Marlena	Mädiya
	Maruwa	Mädibala

Mäjila	Nağıla	Nurğanım
Mäken	Nağıma	Nurğaysa
Mäkila	Nağışa	Nurğayşa
Mälike	Narşa	Nurıla
Mämila	Natal'ya	Nurima
Mänduwla	Nawat	Nuripa
Mänsiya	Nawşa	Nuriya
Mänşuk	Nazıgöl	Nurjamal
Mänzila	Nazım	Nurjamila
Mänzipa	Naziba	Nurjanat
Mänuwza	Nazira	Nurğa
Märiyamkül	Naziya	Nurқан
Märmara	Naziza	Nurқиya
Märzila	Nazgöl	Nurlıқан
Märziya	Nelya	Nurlıqız
Mästuwra	Näbira	Nurman
Mäten	Näbiya	Nursara
Mäwe	Nädiya	Nursaya
Mäwiya	Närima	Nursipat
Mıskal	Näyla	Nursiya
Mimoza	Näzipa	Nursuluw
Mira	Näzıra	Nurşa
Mınawra	Nina	Nurşat
Mınipa	Niljan	Nurşayım
Muhtarima	Nurasıl	Nurtaylaқ
Muwnira	Nuray	Nurzila
Muwza	Nurayna	Nurziya
Mübina	Nurayşa	O
Mükkarima	Nurbanuw	Oksana
Mülipa	Nurbäti	Oktyabrına
Müşteri	Nurbibiş	Ol'ga
N	Nurda	Opajan
Nadira	Nurgülsim	Orazgül
	Nurğalipa	

Orazhan	Raya	Sağida
Onnşa	Rayhan	Sağila
Orşa	Raykül	Sağira
Orzada	Rayma	Sağiya
Oyke	Raysa	Sahima
Ö	Rayşa	Saida
Öjken	Razgül	Sağan
Ömîrgül	Razida	Sağıman
Ömîrşe	Razila	Sağıp
Önege	Razima	Sağıpjamal
Örbike	Razita	Sağış
Örziya	Raziya	Saltanat
Özipa	Rena	Samal
P	Renata	Samalhan
Pana	Räbiğa	Sana
Panagül	Räş	Sanduwğaş
Parasat	Räşina	Saniya
Parzan	Räziza	Sara
Perizat	Rika	Sariya
Peruwziya	Rimma	Sarkıt
R	Rimmat	Sarkıtgül
Rabiya	Rita	Saylawgöl
Rahila	Romat	Sayra
Rahima	Roza	Säbiğa
Rahiya	Rozaliya	Säbira
Ramziya	Ruwfa	Säjida
Raniya	Ruwhigöl	Säliha
Rapiya	Ruwhiya	Sälima
Rasima	S	Säliman
Raşida	Sabırkül	Sämiya
Raşila	Safuwra	Sän
Rawşan	Sağaday	Sänida
Rawza	Sağınjan	Sänimay
		Sänipa

Säniya	Şarbanuw	Taybala
Säruwar	Şattıgöl	Täbiba
Säten	Şaybala	Täbila
Säwle	Şaygöl	Täbiya
Säwlet	Şayzada	Täjiğöl
Sımbat	Şeker	Täjihan
Sındıbala	Şäkira	Tälima
Sırğa	Şäkuwra	Tälina
Sırğalı	Şäkiza	Tälipa
Sofiya	Şäkizat	Tälim
Sonya	Şälipa	Tälimğız
Suluw	Şämşiya	Tämila
Suluwhan	Şärbat	Tämina
Suluwke	Şäripa	Täniza
Suluwman	Şınar	Tänzila
Suluwşaş	Şınargöl	Tänziya
Sümbil	Şıray	Tärbi(y)e
Sütkenje	Şıraygöl	Tätipa
Süyimhan	Şırın	Tätti
Süyınbala	Şıringöl	Tättibala
Süyrik	Şolpan	Tättigöl
Sveta	Şolpanay	Tättiğız
Svetlana	Şuğa	Tayken
Ş	T	Tmışgöl
Şabal	Talışbık	Toğjan
Şağila	Tama	Toqsuluw
Şahida	Tamara	Tolğanay
Şamgöl	Tana	Tolısbala
Şamşa	Tanagöl	Toliş
Şara	Tañsık	Tolkın
Şarapa	Tañşolpan	Torğın
Şarapat	Tasbala	Torımjan
Şarapiya	Taslima	Torjan
		Totı

Totiğus	Umsındıq	Zakira
Totiya	Urqiya	Zakoniya
Toyaş	Urzada	Zamaniya
Toybala	Urziya	Zamira
Toybike	Ü	Zara
Tulımhan	Übayda	Zarema
Tumarşa	Übiyana	Zariğa
Turahan	Ümît	Zarina
Turatay	Ümîtan	Zaripa
Turğan	Ümîtay	Zarlıq
Turğanay	Ümîtjan	Zarya
Turğangül	Üripan	Zawza
Turımhan	Üriya	Zayda
Tursınay	Ürjäpiya	Zayna
Tursmgül	Ürziya	Zayra
Tursınhan	V	Zaysa
U	Valentina	Zaytuwna
Ulbala	Venera	Zemfira
Ulbibi	Vera	Zerde
Ulbike	Vilora	Zere
Ulda	Vlada	Zergül
Uldan	W	Zeyne
Ulday	Wäsila	Zeynegül
Uldış	Wäzipa	Zeynehan
Ulğanay	Z	Zeynep
Ulhan	Zabila	Zeyneş
Uljan	Zağida	Zäbira
Ulpa	Zağila	Zäkiya
Ulpan	Zağipa	Zämzä
Ulpanay	Zağira	Zämzägül
Ulşım	Zağışa	Zämzämiya
Umsın	Zakina	Zämziya
Umsınay		Zärişa
		Zäwre

Zäwreş
Zäytuna
Zılıқа
Ziba
Zibagül
Zibajan
Zila
Zina
Zinara
Zinat
Zinayda
Ziniya
Zira
Ziya
Ziyada
Ziyagül
Ziyahan
Ziyalı
Ziyaş
Zliman
Zore
Zoya
Zuwbayda
Zuwhra
Zuwparzat
Zuwra
Zuwraş
Zübayra
Zübäyla
Zübäyza
Zülfiya
Zülipa
Züliya
Zülqiya.

DEĞERLENDİRME VE SONUÇ

“Kazak Türkçesindeki Kişi Adları” isimli çalışmamız dört ana bölümden oluşmaktadır: 1. Bölümde Adbilim ve Adbilim üzerine yapılan çalışmalarla ilgili bilgilere yer verilmiştir. 2. Bölümde Kazak Türkçesindeki Kişi adlarının menşei ve sınıflandırılmasına yer verilmiştir. 3. Bölümde Kazak Türkçesindeki Kişi adlarının yapı ve anlam bakımından ayrıntılı bir şekilde incelemesine yer verilmiştir. 4. Bölümde ise çalışmamızda temelini oluşturan erkek ve kadın kişi adlarının tam listesine yer verilmiştir. Bu çalışmamızın sonunda kişi adlarıyla ilgili şu sonuçlara varılmıştır:

Adbilim için Türkiye’de; Sakaoğlu, Korkmaz ve Yılmaz *ad bilimi*, Aksan, Şahin ve Vardar *adbilim*, Acıpayamlı, *ad bilim*, *ad bilimi*¹², *adbilim*¹³ terimleri kullanmıştır. Çalışmamızda ise *adbilim* terimi kullanılmıştır.

Çalışmamızın referans kaynağı “Kazak Türklerinde Kişi Adları: / (Kazak isimleri) / T.J. Januzağov – K. S. Esbayeva; Türkiye Türkçesine aktaran Nurettin Aksu. — Ankara: Türk Dil Kurumu, 2003.” adlı eserden incelediğimiz 3.256 adet erkek adı, 1204 adet de kadın adı olmak üzere toplam 4460 adet kişi adı bulunmaktadır.

Yukarıdaki kaynakçasına yer verdiğimiz eserin incelenen isimlerinden Farsça kaynaklı kişi adlarının sayısı şu şekildedir:

Kazak Türkçesindeki Farsça kaynaklı erkek kişi adı 63, kadın kişi adı ise 65’dir.

Kazak Türkçesindeki Farsça + Türkçe / Türkçe + Farsça kaynaklı erkek kişi adı 150, kadın kişi ise 65’dir.

Kazak Türkçesindeki Arapça kaynaklı erkek kişi adı 401, kadın kişi adı ise 94’dür.

Kazak Türkçesindeki Arapça + Türkçe / Türkçe + Arapça kaynaklı erkek kişi adı 372, kadın kişi adı ise 43’dür.

Kazak Türkçesindeki Arapça + Farsça / Farsça + Arapça kaynaklı erkek kişi adı 88, kadın kişi adı ise 41’dir.

Kazak Türkçesindeki Moğolca kaynaklı erkek kişi adı 4, kadın kişi adı ise 1’dir.

¹² TDK– Türk Dil Kurumu Sözlükleri, <https://sozluk.gov.tr>, 22.10. 2020.

¹³ TÜBA–Türkiye Bilimler Akademisi; *Türkçe Bilim Terimleri Sözlüğü Programı*, <http://www.tubaterim.gov.tr>, 14. 06. 2020.

Kazak Türkçesindeki Rusça kaynaklı erkek kişi adı 4, kadın kişi adı ise 6'dır. Bunun yanında Rusça üzerinden Kazakçaya geçen Batı kaynaklı kişi adları da mevcuttur. Bunların sayısı ise şu şekildedir:

Fransızca kaynaklı kişi adları erkek kişi adı 1, kadın kişi adı ise 2'dir.

İngilizce kaynaklı kişi adları erkek kişi adı 1, kadın kişi adı ise 0'dır.

İtalyanca kaynaklı kişi adları erkek kişi adı 0, kadın kişi adı ise 3'tür.

Latince kaynaklı kişi adları erkek kişi adı 3, kadın kişi adı ise 3'tür.

Kazak Türkçesindeki Moğ.+ T./ Rus.+ T. / Far.+ Rus./ T.+ Moğ./ Ar.+ Rus./ Moğ.+ Far./ Moğ.+ Ar., kaynaklı erkek ve kadın kişi adının sayısı ise şu şekildedir:

Kazak Türkçesindeki Moğ.+ T. / T.+ Moğ. erkek (16) ve kadın (1), Rus.+ T. erkek (2) ve kadın (0), Far.+ Rus. erkek (2) ve kadın (1), Ar.+ Rus. erkek (0) ve kadın (1), Moğ.+ Far. erkek (2) ve kadın (0), Moğ.+ Ar. erkek (1) ve kadın kişi adı (0)'dır.

Toplumlar arası siyasi, ticari, ekonomik, kültürel, dinî, teknolojik, sosyal vb. ilişkiler neticesinde toplumlar arası etkileşimler gerçekleşmiştir. Bu etkileşimin doğal sonucu olarak dünya üzerinde yaşanan değişmelerin-gelişmelerin var olması ile birlikte yeni kelimelere ihtiyaç duyulmuş ve kültür alışverişi sonucu ortaya çıkan bu yeni kelimeler ortak bir şekilde kullanılmaya başlanmıştır. Kazak Türkçesindeki alıntılanan kelimelerin büyük çoğunluğu İslamiyet öncesi ve sonrası dönemde Kazak Türkçesinin ses yapısına uygun hale getirilirken özellikle Rus baskısının etkin olduğu dönemde asli şekillerinin bozulmadan kullanılması amaçlanmıştır. Bunun en büyük nedeni ise Kazak halkını dil ve ona bağlantılı kültür olgusu üzerinde asimile etmektir. Dil sürekli bir gelişim içerisindedir. Bunun en belirgin özelliği farklı kültüre ait alıntılanan kelimeler Kazak Türkçesinde bir araya getirilerek kullanılmıştır. Aslında çalışmamızın birçok bilim dalına ilham olduğu noktalar da vardır. Dil ve toplum ilişkilerini inceleyen Sosyolengüistik, bireylerin dili kullanma, anlama, yorumlama noktasını zihinsel bir faaliyet olarak gerçekleştiren bilim dalı Psikolinguistik gibi.

Bu durum Kazak Türkçesindeki kişi adlarının farklı disiplinler ve kültürlerle iletişim halinde olduğunu göstermektedir.

Kazak Türkçesindeki kişi adlarının yapı bakımından genel olarak, “basit, türemiş, birleşik, unvan ve birleşik fiil ” yapıları olmak üzere beş temel başlık

altında değerlendirildiği tespit edilmiştir. Bunların incelenmesi sonucunda bu beş temel başlığın alt başlıklarının da olduğu görülmüştür.

a) Basit (yalın) yapıli kişi adları

Abay, Abbas, Ahmet, Azat, Almas, Alpıs, Batır, Battal, Daniyal, Diyar, Dos, Hafız, Hakım gibi.

Kazak Türkçesindeki basit (yalın) yapıli erkek kişi adı 564, kadın kişi adı ise 196'dır.

b) Türemiş yapıli kişi adları

Arkalık, Atalık, Ayandık, Babalık, Joldas, Däwletře, Eldes, Erikti, Erlik, Esendik, Zarlık, Ziyalı gibi.

Kazak Türkçesindeki türemiş yapıli erkek kişi adı 50, kadın kişi adı ise 13'tür.

c) Birleşik yapıli kişi adları

Kazak Türkçesindeki birleşik yapıli erkek kişi adı 1272, kadın kişi adı ise 296'dır.

Birleşik yapıli kişi adları kendi içerisinde iki alt başlık altında incelenmiştir. Bunlar: Eksik biçimde kurulan birleşik yapıli kişi adları ve ekli biçimde kurulan birleşik yapıli kişi adlarıdır.

Eksik biçimde kurulan birleşik yapıli erkek kişi adı 543, kadın kişi adı ise 261'dir.

Ekli biçimde kurulan birleşik yapıli erkek kişi adı 49, kadın kişi adı ise 0'dır.

Amandos, Amanbolat, Abılğazı, Adambay, Aқbaw, Ahmetқali, Ahmetsafa, Ahmetsapa, Aқınjan, Aқjan, Aқjigit, Aқjol, Aқmaғambet, Aқmambet, Aқmuқambet, Aққoja gibi.

d) Unvan biçimde kurulan birleşik yapıli kişi adları

Unvan biçimde kurulan birleşik yapıli erkek kişi adı 589, kadın kişi adı ise 29'dır.

Adambay, Adambek, Adayhan, Altaybay, Altaybek, Asanbay, Asanbek, Asanhan gibi.

e) Birleşik fiil yapıli kişi adları

Birleşik fiil yapıli kişi adları kişi adları kendi içerisinde iki alt başlık altında incelenmiştir. Bunlar: Fiil yapıli kişi adları ve birleşik fiil yapıli kişi adlarıdır.

Kazak Türkçesindeki fiil yapıları erkek kişi adı 11, kadın kişi adı ise 3'tür.

Kazak Türkçesindeki birleşik fiil yapıları erkek kişi adı 94, kadın kişi adı ise 7'dir.

Akberdi, Jangeldi, Aybol, Bekkeldi, Bektilew, Bektur, Bekturğan, Erbol, Erbolısın, Baygeldi, Baytursın, Nurbol, Nurbolsın, Esbol, Esenberdi, Hangeldi gibi.

Kazak Türkçesindeki türemiş kişi adları yapı bakımından incelendiğinde, türemiş kişi adlarını oluşturan yapım eklerinin; isimden isim yapan ekler, fiilden isim yapan ekler" olmak üzere ikiye ayrıldığı tespit edilmiştir.

Kazak Türkçesinde kişi adı türetmede en çok kullanılan ekler sırasıyla; isimden isim yapan ekler (12), fiilden isim yapan ekler (6).

İsimden isim yapan ekler

Kazak Türkçesinde: lık / +lik / +dık / +dik / +tık / +tik isimden isim yapan eklerle oluşturulan kişi adı sayısı 18'dir. (Arkalık, Atalık)

Kazak Türkçesinde: +lı / +li / +dı / +di / +tı / +ti isimden isim yapan eklerle oluşturulan kişi adı sayısı 15'dir. (Bayandı, Baydalı)

Kazak Türkçesinde: +şa / +şe isimden isim yapan eklerle oluşturulan kişi adı sayısı 6'dır. (Bayşa, Jalınşa)

Kazak Türkçesinde: +şak / +šek isimden isim yapan eklerle oluşturulan kişi adı sayısı 2'dir. (Jetkinšek, Kılınşak)

Kazak Türkçesinde: +y isimden isim yapan eki ile oluşturulan kişi adı sayısı 3'tür. (Akay, Babay)

Kazak Türkçesinde: +şı / +şi isimden isim yapan eklerle oluşturulan kişi adı sayısı 6'tür. (Amanşı, Jılkışı)

Kazak Türkçesinde: +las / +les / +das / +des / +tas / +tes isimden isim yapan eklerle oluşturulan kişi adı sayısı 2'dir. (Joldas, Eldes)

Kazak Türkçesinde: +day / +dey / +tay / +tey isimden isim yapan eklerle oluşturulan kişi adı sayısı 1'dir. (Ulday)

Kazak Türkçesinde: +man / +men isimden isim yapan eklerle oluşturulan kişi adı sayısı 2'dir. (Ayman, Erman)

Kazak Türkçesinde: +sal isimden isim yapan eklerle oluşturulan kişi adı sayısı 1'dir. (Jansal)

Kazak Türkçesinde: + daş / +taş isimden isim yapan eklerle oluşturulan kişi adı sayısı 1’dir. (Paydaş)

Kazak Türkçesinde: + şıl / +şil isimden isim yapan eklerle oluşturulan kişi adı sayısı 1’dir. (Tuwraşıl)

Fiilden İsim Yapma Eki

Kazak Türkçesinde: –ğın / -gin / -kın / -kin fiilden isim yapan eklerle oluşturulan kişi adı sayısı 1’dir. (Taskın)

Kazak Türkçesinde: –w fiilden isim yapan eki ile oluşturulan kişi adı sayısı 2’dir.(Bastaw, Jaylaw)

Kazak Türkçesinde: –ş fiilden isim yapan eki ile oluşturulan kişi adı sayısı 2’dir.(Kuwanış, Jubanış)

Kazak Türkçesinde: -mağ / -mek /-bağ /-bek /-pağ /-pek isimden isim yapan eklerle oluşturulan kişi adı sayısı 1’dir. (Jarmak)

Kazak Türkçesinde: –k / k fiilden isim yapan eki ile oluşturulan kişi adı sayısı 1’dir.(Tilek)

Kazak Türkçesinde: -ağ /-ek fiilden isim yapan eki ile oluşturulan kişi adı sayısı 1’dir.(Tiyanak)

Bu verilerden yola çıkıldığında; Kazak Türkçesinde kişi adı türetmede en çok isimden isim yapan eklerin kullanıldığı tespit edilmiştir.

Kazak Türkçesinde kişi adları anlam bakımından incelendiğinde iki ana başlığa ayrıldığı tespit edilmiştir. İlk başlık olan, “Menşei ve anlamı bulunamayan Kazak kişi adları” İkinci başlık olan “Menşei ve anlamı bulunan Kazak kişi adları” genel anlamıyla incelenmiş ve tezimizin en son bölümünde çalışmamızda geçen Kazak Türkçesindeki erkek ve kadın kişi adlarının tam listesine yerilmiştir.

Menşei ve anlamı bulunamayan erkek kişi adı 1365, kadın kişi adı ise 694’tür.

Menşei ve anlamı bulunan erkek kişi adı 1891, kadın kişi adı ise 510’dur.

Kazak Türkçesindeki erkek kişi adı 3.256 ve kadın kişi adı 1204’ tür.

Tezimizde, Kazak Türkçesinde kullanılan kişi adlarının farklı kültür daireleri ile etkileşiminin bir kanıtı olarak; çeşitli coğrafyalarda farklı kültür öğelerini içerisinde bulunduran kişi adları Kazak Türkçesinde belirli ses değişikliklerini bünyesinde

bulundurarak veya bulundurmuyarak kişi adı olarak kullanılmıştır. Kazak Türkçesinin ve Türkiye Türkçesinin hangi ortak kültür olgularını ne şekilde paylaştığını örneklendirecek olursak; T. Elma> Alma “1. Bir meyve türü.” T. Armut> Almurt”1. Bir meyve türü.” T. Altmış> Alpıs”1. Altmış sayısı.” T. Altı> Kz. Altı “1. Altı sayısı” Kazak Türkçesinde kişi adı olarak kullanılırken Türkiye Türkçesinde meyve ve sayısı adı olarak kullanılmaktadır. Orman: T. “1. Ağaçlarla örtülü geniş alan.” Ar. Sā‘at > T. Saat > Kz. Saġat “1. Belli bir zaman, an.” Serke: T. “1. Erkeç. 2. Yetkili kişi.” Ar. Sunnet> Sündet “1. Hz. Muhammed'in Müslümanlarca uyulması gerekli sayılan davranışları ve herhangi bir konuda söylemiş olduğu söz.” Kazak Türkçesinde kişi adı olarak kullanılırken Türkiye Türkçesinde kişi adı olarak kullanılan şekli bulunmamaktadır.

Bununla birlikte alıntılanan kişi adlarının Kazak Türkçesinde ve Türkiye Türkçesinde ortak şekilde kullanıldığı tespiti aşağıdaki örnekler mümkün hale gelmiştir. Bu örnekler alıntılanan kelimelerin asli şekillerin bozulmadan kullanılması durumunu da kanıtlar niteliktedir. Örneğin:

Ar. Ahmet > T. Ahmet > Kz. Ahmet.

Ar. Nazar > T. Nazar > Kz. Nazar.

Ar. Battal > T. Battal > Kz. Battal.

Far. Niyāz > T. Niyaz > Kz. Niyaz.

Ar. Nizām > T. Nizam > Kz. Nizam.

Ar. Nūr > T. Nur > Kz. Nur

Ar. Raḥmān > T. Rahman > Kz. Rahman.

Ar. Sālīm > T. Salim > Kz. Sālīm.

Ar. Samet > T. Samet > Kz. Sāmet.

Ar. Sulṭān > T. Sultan > Kz. Sultan.

Ar. Süleyman > T. Süleyman > Kz. Süleymen.

Ar. Murād> T. Murat > Kz. Murat.

Sonuç olarak; Kazak Türkçesindeki kişi adları yapı ve anlam bakımından incelendiğinde, Kazak Türkçesinin zengin bir kişi adı kültürüne sahip olduğu görülmüştür.

Kazak Türkçesinde kişilere verilen isimler; ilk insandan bugüne kadar çevresini, doğasını tanıma merakı ile başlayan edindiği bilgiler ışığında hayal gücünü, zekâsını ve gözlemlerini, bir araya getirdiği adına “kültür” dediğimiz hazineyi oluşturmuştur.

Farklı coğrafyalarda farklı kültüre sahip toplumların kişiler için özenle seçilmiş ortak isimleri vermesi; bu toplumların birbirleriyle iç içe olduğunun ve yeni doğan bireylere duydukları ilgi ve hayranlığın bir simgesidir.

Ahmet B. Ercilasun, “Başlangıçtan Yirminci Yüzyıla Türk Dili Tarihi” isimli eserinde, bilim dünyasında tartışma konularından biri olarak bozkır kültürünün kökenine değinmiş; W. Koppers, O. Menghin, F. Flor, W. Schmidt gibi bilim insanlarının bu konuda Türklerin etkin olduğunu bu bilim insanlarının görüşlerine yer vererek kabul ettiklerini belirtmiştir (Ercilasun, 2004: 40).

Türk toplumları yüzyıllardan beri bozkır kültürüne hâkim olan ve bu kültür ögesi içinde varlıklarını sürdüren toplumların başında gelmektedir. Yukarıdaki ifadeden anlaşılabacağı gibi doğayla iç içe bir uyum içerisinde yaşamaları, doğada yer alan öğelere kutsallık atfetmeleri sonucu oluşan kültürü kişi adı olarak kullanarak da günümüze kadar ulaşmalarını sağlamıştır.

KAYNAKÇA

- Aksan, D. (2015). *Her Yönüyle Dil, (Ana Çizgileriyle Dilbilim)*, C. I-III. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.
- Aksan, D. (1989). *Her Yönüyle Dil, Ana Çizgileriyle Dilbilim*, C. I-III. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.
- Acıpayamlı, O. (1992). *Türk Kültüründe “Ad Koyma Folkloru”nun Morfolojik ve Fonksiyonel Yönlerden İncelenmesi*. IV Milletlerarası Türk Halk Kültürü Kongresi Bildirileri, IV. Cilt, Gelenek, Görenek ve İnançlar, ss. 1-14, Ankara:Kültür Bakanlığı Halk Kültürlerini Araştırma ve Geliştirme Genel Müdürlüğü Yayınları.
- Alkaya, E. (2001). *Tatar Türklerinin Kullandığı Türkçe Kişi Adları Üzerine Bir Değerlendirme*. Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi , C. XI, Sayı: 1, ss.115-136.
- Ediskun, H. (1999). *Türk Dilbigisi*. İstanbul: Remzi Kitabevi.
- Ercilasun, A. B. (2004). *Başlangıçtan Yirminci Yüzyıla Türk Dili Tarihi*.
- Ergin, M. (2013). *Türk Dil Bilgisi*. İstanbul: Bayrak Basım.
- Januzağov, T.J. ve Esbayeva, K.S. (2003). *Kazak Türklerinde Kişi Adları*. Ankara:Türk Dil Kurumu Başkanlığı Yayınları: 826.
- Karahan, L. (2010). *Türkçede Söz Dizimi*. Ankara: Akçağ Yayınları.
- Koç, K. ve Doğan, O. (2013). *Kazak Türkçesi Grameri*. İstanbul: IQ Kültür Sanat Yayıncılık.
- Korkmaz, Z. (1992). *Grammer Terimleri Sözlüğü*. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.
- Korkmaz, Z. (2017). *Türkiye Türkçesi Grameri- Şekil Bilgisi*. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.
- Korkmaz, Z. (2003). *Türkiye Türkçesi Grameri- Şekil Bilgisi*. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.
- Özyetgin, A. M. (23-25 Ocak 2006). Tarihten Bugüne Türk Dili Alanı. *Chinese Academy of Social Science (Konferans)*.
- Rásony, L. (1988). *Tarihte Türklük*. Ankara: Türk Kültürünü Araştırma Enstitüsü Yayınları.
- Sakaoğlu, S. (2001). *Türk Ad Bilimi*. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları:780.
- Şahin, İ. (2019). *Adbilim*. Ankara: Pegem Akademi.
- Vardar, B. (2002). *Dilbilim ve Dilgisi Terimleri Sözlüğü*. İstanbul: MULTILINGUAL.
- Yılmaz, E. (2014). *Temel Dil Bilgisi Terimleri Sözlüğü*. Ankara: Pegem Akademi.
- Т.Жанузақ, С.Омарбеков, Ә.Жүнісбек, Б.Момынова, Ғ.Әнес, Б.Әбілқасымов, Ж.Манкеева, Ж.Қоңыратбаева; *Қазақ әдеби тілінің сөздігі*, С. I, Алматы, 2011, ss. 752.
- Ғ.Қалиев, С.Бизақов, О.Нақысбеков, С.Мырзабеков, А.Жаңабекова, А.Фазылжанова, Қ.Күдерінова, Б.Сүйерқұлова; *Қазақ әдеби тілінің сөздігі*, С. II, Алматы, 2011, ss.744.
- Б.Сүйерқұлова, С.Жапақов, Т.Жанұзақ, О.Жұбаева, М.Жолшаева, Б.Қапалбеков, Қ.Ғабитхан, Қ.Есенова, Н.Әнгімбаева; *Қазақ әдеби тілінің сөздігі*, С. III, Алматы, 2011, ss.744.
- Н.Әшімбаева, С.Ақаев, Қ.Рысбергенова, Ж.Манкеева, Б.Әбілқасымов; *Қазақ әдеби тілінің сөздігі*, С. IV, Алматы, 2011, ss.752.
- Б.Әбілқасымов, С.Бизақов, Ә.Жүнісбеков, М.Малбақов, С.Бизақов, Ж.Қоңыратбаева, О.Нақысбеков; *Қазақ әдеби тілінің сөздігі*, С. V, Алматы, 2011, ss.752.

- Б.Әбілқасымов, С.Бизақов, Ә.Жүнісбеков, М.Малбақов, С.Бизақов, Ж.Қоңыратбаева, О.Нақысбеков; *Қазақ әдеби тілінің сөздігі*, С. VI, Алматы, 2011, ss.750.
- Б.Әбілқасымов, С.Бизақов, Ә.Жүнісбеков, М.Малбақов, С.Бизақов, Ж.Қоңыратбаева, О.Нақысбеков; *Қазақ әдеби тілінің сөздігі*, С. VII, Алматы, 2011, ss.750.
- Б.Әбілқасымов, С.Бизақов, Ә.Жүнісбеков, М.Малбақов, С.Бизақов, Ж.Қоңыратбаева, О.Нақысбеков; *Қазақ әдеби тілінің сөздігі*, С. VIII, Алматы, 2011, ss. 742.
- Б.Әбілқасымов, С.Бизақов, Ә.Жүнісбеков, М.Малбақов, С.Бизақов, Ж.Қоңыратбаева, О.Нақысбеков; *Қазақ әдеби тілінің сөздігі*, С. IX, Алматы, 2011, ss.742.
- Б.Әбілқасымов, С.Бизақов, Ә.Жүнісбеков, М.Малбақов, С.Бизақов, Ж.Қоңыратбаева, О.Нақысбеков; *Қазақ әдеби тілінің сөздігі*, С. X, Алматы, 2011, ss.750.
- Ж.Манкеева, Р.Шойбеков, Қ.Күдерінова, А.Фазылжанова, С.Бизақов, Ә.Жүнісбек, Р.Шойбеков, Қ.Күдерінова, А.Жаңабекова, А.Фазылжанова, А.Үдербаев, Ғ.Қалиев; *Қазақ әдеби тілінің сөздігі*, С. XI, Алматы, 2011, ss.752.
- Ж.Манкеева, Р.Шойбеков, Қ.Күдерінова, А.Фазылжанова, С.Бизақов, Ә.Жүнісбек, Р.Шойбеков, Қ.Күдерінова, А.Жаңабекова, А.Фазылжанова, А.Үдербаев, Ғ.Қалиев; *Қазақ әдеби тілінің сөздігі*, С. XII, Алматы, 2011, ss. 750.
- Ж.Манкеева, Р.Шойбеков, Қ.Күдерінова, А.Фазылжанова, С.Бизақов, Ә.Жүнісбек, Р.Шойбеков, Қ.Күдерінова, А.Жаңабекова, А.Фазылжанова, А.Үдербаев, Ғ.Қалиев; *Қазақ әдеби тілінің сөздігі*, С. XIII, Алматы, 2011, ss.750.
- Ж.Манкеева, Р.Шойбеков, Қ.Күдерінова, А.Фазылжанова, С.Бизақов, Ә.Жүнісбек, Р.Шойбеков, Қ.Күдерінова, А.Жаңабекова, А.Фазылжанова, А.Үдербаев, Ғ.Қалиев; *Қазақ әдеби тілінің сөздігі*, С. XIV, Алматы, 2011, ss.798.
- Ж.Манкеева, Р.Шойбеков, Қ.Күдерінова, А.Фазылжанова, С.Бизақов, Ә.Жүнісбек, Р.Шойбеков, Қ.Күдерінова, А.Жаңабекова, А.Фазылжанова, А.Үдербаев, Ғ.Қалиев; *Қазақ әдеби тілінің сөздігі*, С. XV, Алматы, 2011, ss.827.
- Türkiye Diyanet Vakfı; *İslam Ansiklopedisi*, İstanbul, 1988.
- TDK– Türk Dil Kurumu Sözlükleri, <https://sozluk.gov.tr>, 22.10. 2020.
- ICOS – International Council of Onomastic Sciences, <https://icosweb.net>, 10.05.2020.
- TÜBA–Türkiye Bilimler Akademisi; *Türkçe Bilim Terimleri Sözlüğü Programı*, <http://www.tubaterim.gov.tr>, 14. 06. 2020.
- Çağdaş Türk Lehçeleri ve Edebiyatları; *Kazakça Sözlük*, <https://pauctle.com/kztr>, 22.01.2021.
- Vikipedi; *Özgür Ansiklopedi*, <https://tr.wikipedia.org>, 22.05. 2021.

